

FOR REINDRIFTSÅRET
1. APRIL 2010–31. MARS 2011

Ressursregnskap for **REINDRIFTSNÆRINGEN**

R e i n d r i f t s f o r v a l t n i n g e n

M A I 2 0 1 2

Boazodoallohálddahus
Reindriftnæringin
Báatsoe-burriej reereme

Ressursregnskap for reindriftnæringin

for reindriftnæringin
1. april 2010 – 31. mars 2011

REINDRIFTSFORVALTNINGEN

Mai 2012

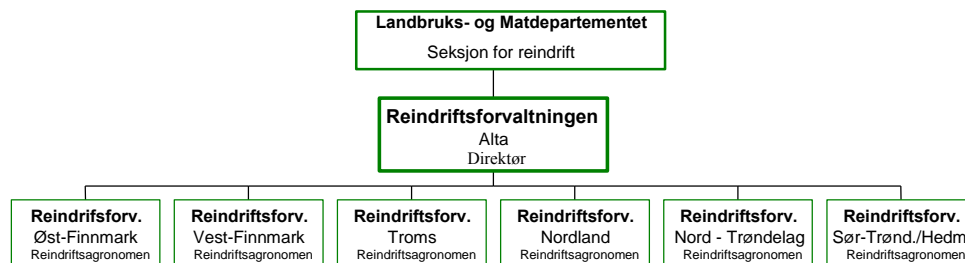
Innhold

Forord	1
1. Reindriftspolitiske målsetninger og utfordringer	2
1.1. Reindrifftsloven – Internt selvstyre og bruksregler	2
1.2. Endringsprosesser i Vest-Finnmark og Karasjok	3
1.3. Resultater fra beitekartleggingen gjennomført i 2010	4
1.4. Rovvilt	5
1.5. Arealinngrep	6
2. Reintall og produksjon	7
2.1. Reintall	7
2.2. Kalvetilgang	12
2.3. Tap	14
2.4. Slakteuttak og flokkstruktur	16
2.5. Produktivitet	20
2.6. Utvikling i slaktevekter	22
3. Reindriftens beiter og driftsforhold	27
3.1. Reinens tilpasning til naturgrunnet	27
3.2. Naturlige faktorer som påvirker beitegrunnet – Betingelser for bestandsvekst og produksjon	27
3.3. Metoder for beitevurdering	31
3.4. Resultater fra beitevurderinger	32
3.5. Klimaendringer	36
4. Reindriftens organisering	38
4.1. Reindriftens interne organisering – Siida og Baikidoallu	39
4.2. Tradisjonelle betingelser for reindrift på vinterbeiteområdene	40
4.3. Reindriftens beiter – organisering som allmenningsregime	42
4.4. Reindrifftsloven – Internt selvstyre og bruksregler	43
4.5. Medvirkende forvaltning	43
4.6. Implementering av reindrifftsloven og etablering av bruksregler	45
4.7. Bruksregler	45
4.8. Fordeling av siidaandeler, siidaer og reinbeitedistrikter	46
4.9. Internasjonale avtaler om reinbeiting	48
5. Reindriftens arealer	49
5.1. Reindriftens beiter og rettsgrunnlag	49
5.2. Effekter av arealinngrep og forstyrrelser på lokal skala	50
5.3. Effekter av arealinngrep og forstyrrelser på regional skala	51
5.4. Akkumulerte effekter av menneskelige inngrep og forstyrrelser	51
5.5. Anvendelse av forskningsresultater – Implikasjoner for arealplanlegging	52
Vedlegg	53
Generelle kommentarer til næringsoversikter	54

Vedlegg 1 – Næringsoversikt alle områder	55
Vedlegg 2 – Næringsoversikt Øst-Finnmark.....	62
Vedlegg 3 – Næringsoversikt Vest-Finnmark	74
Vedlegg 4 – Næringsoversikt Troms	86
Vedlegg 5 – Næringsoversikt Nordland	93
Vedlegg 6 – Næringsoversikt Nord-Trøndelag	99
Vedlegg 7 – Næringsoversikt Sør-Trøndelag/Hedmark	103
Vedlegg 8 – Næringsoversikt Tamreinlagene i Sør-Norge	107
Vedlegg 9 – Rammebetingelser for reindriften per 31.12.2011	111

Forord

Reindriftsforvaltningen er et faglig forvaltningsapparat som er underlagt Landbruks- og Matdepartementet (se figur under). Reindriftsforvaltningen er sekretariat og utøvende organ for Reindriftsstyret og områdestyrene, og har i tillegg en rådgivende funksjon i forhold til næringen og Landbruks- og Matdepartementet.

”Ressursregnskap for reindriftsnæringen” er Reindriftsforvaltningens årlige rapport om ressurs-situasjonen i næringen. Rapporten bygger for en stor del på de opplysninger som framkommer i reineiernes reindriftsmeldinger og søknader om erstatning for rovvilttap.

Rapporten belyser forhold som er knyttet til beitegrunnlag, reintall, flokkstruktur, produksjon, tap, virkemidler, organisering og ressursfordeling. Vedleggsdelen omfatter næringsoversikter, både på områdenivå og distriktsnivå, samt distriktskart og oversikter over gjeldende rammebetingelser for reindriften. Rapporten representerer et viktig grunnlagsmateriale for reindriftsforvaltningens og næringens egen ressursforvaltning. Den skal videre være et grunnlag for andre forvaltningsorganer, institusjoner og personer som berøres av reindriften og ønsker å være med og påvirke beslutningene.

I tillegg til rapportering gjennom ressursregnskapet foreligger ”Totalregnskap for reindriftnæringen” (siste utgave for regnskapsåret 2010). Totalregnskapet er en årlig rapport om den økonomiske situasjonen i næringen, utarbeidet av Økonomisk utvalg (partsoppnevnt) som grunnlag for reindriftsavtaleforhandlingene.

Alta, mai 2012

Jan-Yngvar Kiel
Direktør

1 Reindriftspolitiske målsetninger og utfordringer

Målsetningen for reindriftspolitikken er utvikling av en økologisk, økonomisk og kulturelt bærekraftig reindrift. Den har sitt grunnlag i St. meld. nr. 28 (1991-92), En bærekraftig reindrift, og i Stortingets innstilling til denne meldingen. Reindrifftsloven og Stortingets årlige behandling av Reindrifftsavtalen er de viktigste virkemidlene for å følge opp målene og retningslinjene i reindriftspolitikken.

Betydelige endringer i de seinere år gjør at reindriftnæringen nå står overfor store utfordringer. Noen av disse utfordringene går igjen i de fleste reinbeiteområdene, mens andre har en mer regional karakter. Eksempler på utfordringer som er felles for de fleste områdene er arealinngrep og tap av rein til rovdyr. Tap av beiteland som følge av arealinngrep er trolig en av de største truslene mot reindriftnæringen i tiden fremover. Eksempler på regionale utfordringer er fordeling av beiteområder og reintallstilpasning i Finnmark.

Reindrifftsforvaltningen vil i denne sammenheng redegjøre for de viktigste utfordringene fremover for å oppnå de politiske målsetningene i reindriftspolitikken.

1.1 Reindrifftsloven – Internt selvstyre og bruksregler

Reindrifftsloven legger opp til at næringen selv i langt større grad enn tidligere skal ta et ansvar for at reindriften er bærekraftig, og legger til rette for større grad av internt selvstyre i næringen. Siidaen har fått en sentral plass, og utgjør et viktig element i lovens bestemmelser om intern organisering. Den viktigste endringen i loven har vært innføringen av krav om bruksregler. Gjennom utarbeidelse av bruksregler skal næringens tradisjonelle prinsipper om rettigheter og intern organisering gjenspeiles i lovgivningen som regulerer interne forhold. I bruksreglene skal det blant annet lages egne bestemmelser som skal regulere beitebruk og reintall i reinbeitedistriktene.

For å nå politiske målsetninger om en bærekraftig reindrift og tilpasning av reintallet til ressursgrunnlaget er det viktig at næringens og myndighetenes ansvar og forpliktelser som følger av reindrifftsloven følges opp. Innad i næringen må det være et samspill og dialog mellom utøvere, siidaer og distrikter i utarbeidelsen av bruksreglene. Eksternt må det være et samspill mellom myndighetenes ulike besluttede organer i etableringen av troverdige forpliktelser og forutsigbare rammer som sikrer at de etablerte bruksreglene vil overholdes. Når denne ”ytre” rammen av rettsikkerhet og forutsigbarhet for næringen er definert av myndighetene vil forholdene ligge til rette for at næringen kan gjennomføre nødvendige og tilstrekkelige interne prosesser om fordeling av reintall og bruk av beiter som er pålagt etter loven.

I løpet av 2010 ble det igangsatt arbeid med en ny Melding til Stortinget om landbruks- og matpolitikken. I denne meldingen er også forhold knyttet til reindriften behandlet. Meldingen ble behandlet av Stortinget våren 2012. Meldingen legger til grunn at næringsaspektet i reindriftnæringen skal forsterkes og at målsetningen om økologisk bærekraft står særlig sentralt. Dette innebærer at i områder med for høyt reintall må reintallet reduseres til et bærekraftig nivå. Ved å gjøre dette vil man kunne få en økning i produksjonsvolumet,

reduserte tap og en god dyrevelferd. Meldingen viser også til et behov for en bedre sikring av reindriftens arealer.

1.2. Endringsprosesser i Vest-Finnmark og Karasjok

I de ulike reinbeiteområdene er det sosiale spenninger mellom utøvere og siidaer som følge av at reintallet mange steder ikke er i samsvar med beiteressursene. Et for høyt reintall er derfor ikke bare et økologisk anliggende i forhold til beitenes bærekraft, men påvirker også mellommenneskelige relasjoner.

Det er en felles erkjennelse i reindriftsnæringen, i forvaltningen og fra politisk hold at det samlede reintallet i henholdsvis Karasjok og Vest-Finnmark er for høyt i forhold til beitegrunnlaget. Det er så klart ulike oppfatninger om hvor store reduksjoner som må til, og hvem som må gjennomføre dette. Men like fullt er det bred aksept om at en av reindriftens utfordringer i Karasjok og Vest-Finnmark reinbeiteområde er at reintallet er for høyt, og den tilhørende målsetningen er at reintallet må reduseres.

Det er imidlertid forbundet en rekke problemstillinger til målsetningen om reintallsreduksjon. Fremover må disse problemstillingene og dilemmaene identifiseres, og utfordringene må løses eller kompenseres for. Dette vil fremover være den viktigste arbeidsoppgaven med hensyn på å få gjennomført en endringsprosess som tilpasser næringen i Vest-Finnmark og Karasjok til ressursgrunnlaget.

Behovet for reintallsreduksjoner innebærer en innskrenkning i tilgangen til beiteressursen for brukerne. Knyttet til dette kommer spørsmålene om prinsipper om fordeling av en naturressurs mellom brukere og byrdefordeling ved reduksjoner. Dette er problemstillinger som er gjeldende på distriktsnivå innenfor flyttesystemer, internt i distrikter og siidaer, og til slutt internt på siidaandelsnivå. Gjennom bruksreglene må næringens tradisjonelle prinsipper om samarbeid og gjensidighet gjenvinnes. For at dette skal skje må det være tillitt mellom aktørene i næringen til at hver enkelt iverksetter sine tiltak om reduksjoner i reintall, samtidig som andre aktører også gjør dette. Dersom enkelte ikke reduserer reintallet vil driftssituasjonen til andre som har gjennomført reduksjoner påvirkes negativt. Reindriftsstyret og områdestyrene vil i denne sammenheng ha en rolle gjennom å følge opp eventuelle brudd på bruksregler og reduksjonsavtaler med reindriftslovens sanksjonsbestemmelser, og på denne måten sikre en positiv utvikling for reindriftsnæringen.

Godkjenningsprosessen i forhold til distriktenes første generasjons bruksregler, med endelig godkjenning av øvre reintall, ble slutført i 2011. Prosessen som har vært gjennomført så langt har for næringen og myndighetene medført en erkjennelse av at reduksjonene i reintall må være stegvise, og at bruksreglene som er godkjent per dags dato utgjør et første steg i riktig retning mot en god og hensiktsmessig forvaltning av reindriften. Dette må imidlertid ikke bli en sovepute for utviklingen av forvaltningssystemet som nødvendigvis må utvikles videre i forhold til reindriftsloven sine bestemmelser og intensjon. Vanskelige prosesser gjenstår både om reintall og beitefordeling. Dette er også problemstillinger som ikke har noen enkel løsning men som utgjør avveininger mellom ulike sett av fordeler og ulemper.

Næringens deltagelse i dette arbeidet er meget viktig og avgjørende for å utforme en virkemiddelpolitikk som er best mulig tilpasset til å løse de gjeldende utfordringene forbundet med reintallsreduksjon. Men næringens deltagelse er også viktig som følge av at loven legger opp til økt grad av internt selvstyre og medforvaltning. Dette må også følges opp videre i den

praktiske utformingen og utøvelsen av den fremtidige virkemiddelpolitikken. Det er således viktig at slike medforvaltningsprosesser må utvikles videre, og at det skapes tydelige rammer og konkrete målsetninger knyttet til samarbeid. På denne måten kan et troverdig og forpliktende samarbeid etableres i forhold til å finne gode og forutsigbare løsninger i forvaltningen av reindriften. I forbindelse med utvikling av medforvaltningsprosesser og kommunikasjonen mellom næring og forvaltningsorganer er det imidlertid også et viktig skille i forhold til hvilken part som har en rett og forpliktelse til å bidra med informasjon og legge frem løsningsalternativer, og hvilken part som i siste instans har rett og forpliktelse til å fatte endelig beslutning i forhold til politiske mål.

Det vil fremover også være særlig viktig at det etableres tilstrekkelige og fungerende bruksordninger om beitebruken og fordelingen av de såkalte "fellesbeitene" i indre Finnmark. Reinbeiterettsutvalgets utredning¹ om beiterettigheter til vinterbeiteområdene i Vest-Finnmark, som ble avsluttet i 2002, har blant annet medført en rettighetsdebatt og posisjonering mellom parter på vår-, høst- og vinterbeiteområdene. Dette har utviklet seg over flere år som følge av at bruken av høst-, vår- og vinterbeitene ikke har vært tilstrekkelig regulert. Å etablere beitebruksregler som i tilstrekkelig grad avklarer og koordinerer beitebruk mellom grupper vil være en stor utfordring som det er helt nødvendig å finne en løsning på.

1.3. Resultater fra beitekartleggingen gjennomført i 2010

Et nytt omdrev av overvåkningsprogrammet for vår-, høst- og vinterbeitene i Vest-Finnmark og Karasjok ble igangsatt i 2009 og resultatene fra denne undersøkelsen ble ferdigstilt i sommeren 2011. For Karasjok var resultatet en tilbakegang i lavbiomasse i de lavholdige vegetasjonstypene på vår- og høstbeitene, samt de lavholdige vegetasjonstypene på vinterbeitene i forhold til status i 2005. Status for 2010 i Karasjok viser også at lavbiomassen er generelt stabil i skogs- og lerabbområdene, men i de mest eksponerte områdene og vindrabbområdene er lavbiomassen redusert med halvparten siden 2005.

For Vest-Finnmark viser resultatene en tilbakegang i de lavholdige vegetasjonstypene på vår- og høstbeitene og en stabilisering i lavbiomasse i de lavholdige vegetasjonstypene på vinterbeitene i forhold til status i 2005. Status for 2010 for Vest-Finnmark viser også at lavbiomassen er redusert med 10 % i skogs- og lerabbområder, men i de mest eksponerte områdene og på vindrabber er lavbiomassen redusert med 23 % siden 2005. Det er således den mest tilgjengelige delen av høst- og vårbeitene i både Vest-Finnmark og Karasjok som har hatt den største reduksjonen i forrådet av lav i perioden 2005-2010.

I perioden 2005-2010 har reintallet vært på et høyt nivå i både Karasjok og Vest-Finnmark. En fortsatt opprettholdelse av det samlede reintallet på dette nivået vil med stor sannsynlighet forsterke denne trenden og på sikt medføre en negativ utvikling i lavbiomasse innenfor de lavholdige vegetasjonstypene tilbake igjen til det lave nivået som var gjeldende i 2000. Utviklingen som har vært i perioden 2005-2010 innebærer at dersom det er ønskelig at lav, og potensielt lavholdige vegetasjonstyper skal være en viktig beitekomponent for reinen på de ulike årstidsbeitene må det samlede reintallet reduseres i henhold til dette. I fremtidig forvaltning av beiteområdene må fordelene med en tilpasning til en varig økt avkastning avveies mot ulempene som er forbundet med dette.

¹ Utredning om reinbeiterettigheter. Vinterbeiteområdene i Vest-Finnmark. Reinbeiterettsutvalget for Vest-Finnmark, juni 2002

1.4. Rovvilt

I løpet av de siste årene har konfliktnivået mellom reindriftsnæringen og rovvilt vært økende i alle reinbeiteområdene.

Stortinget inngikk den 16. juni 2011 et forlik om rovviltpolitikken. For reindriftsnæringens har det vært knyttet flere utfordringer til den gjeldende rovviltpolitikken. Det nye rovviltforliket vil medføre endringer som bør kunne dempe konfliktnivået mellom reindriftsnæring og rovvilt på flere punkter.

I forliket vises det blant annet til at konflikter knyttet til rovvilt må reduseres samtidig som hensynet til å sikre overlevelse til de store rovviltartene sikres. Forlikspartene går inn for å styrke kapasiteten i forvaltningsapparatet og har også konkrete forventninger til rask saksbehandling av skadefellingssøknader.

Kongeørn skal videre inngå i overvåkingsprogrammet på lik linje med de øvrige artene. Det legges til grunn at det er viktig å redusere usikkerheten knyttet til tap av tamrein forårsaket av denne arten. Reindriftsforvaltningen vil imidlertid også påpeke at gjennomføring av bestandsovervåkning ikke vil være nok for å redusere denne usikkerheten. Det må også prioriteres å få estimater på hvor store tap denne arten reelt forårsaker på rein. Dette er en rovviltart som så langt er lite undersøkt. Tap til kongeørn utgjør den største usikkerhetsfaktoren som tapsårsak grunnet rovvilt, samtidig som næringen oppgir at den er en betydelig skadevolder. Avklaring av usikkerhet for kongeørn som skadevolder er derfor et viktig område for å kunne redusere konfliktnivået mellom reindriftsnæring og rovvilt.

Det skal også særskilt iverksettes nødvendige tiltak både innenfor rovviltforvaltningen og reindriften med sikte på å sikre situasjonen for sørsamisk reindrift. Reindriftsforvaltningen mener dette er meget viktig dersom det i årene som kommer fortsatt skal kunne eksistere en sørsamisk reindrift – en sørsamisk kulturbærer. Nøvendige tiltak vil i denne sammenheng måtte innebære tiltak som har direkte virkning i forhold til å redusere tap til rovvilt.

I forbindelse med rovviltforvaltning har det også vært nedsatt et eget utvalg som har gjennomgått erstatningsordningene for tap av husdyr og tamrein. Utvalget har lagt frem sin innstilling til Miljøverndepartementet for videre behandling.

1.5. Arealinngrep

Tap av beitearealer er fremdeles den største trusselen for reindriftens fremtidige eksistens. Det er viktig at effekten for de berørte reinbeitedistriktene ved utbygging og tap av beiteland ikke ses utelukkende i forhold til størrelsen på selve inngrepet, men at man også tar høyde for de akkumulerte effektene av dette. Bruken av arealer for et reinbeitedistrikt strekker seg som regel over store områder og mellom flere kommuner. Det er derfor viktig at ulike arealinngrep i ulike kommuner ses i sammenheng med hverandre i forhold til det enkelte reinbeitedistrikt. Det er fundamentalt at reindriften ikke taper fleksibilitet ved skiftende klimaforhold innenfor de ulike årstidsbeitene. Dette er også et viktig aspekt i årene som kommer med hensyn på konsekvensene av klimaendringer og hvilke behov reindriften da vil komme til å ha i forhold til ulike terrengtyper og beiter.

Det er i dag grundig dokumentert at ulike former for inngrep påfører reindriften store tap av beiteland som følge av at tamrein unnviker forstyrrelse. Kraftig vekst i antall

hytteutbygginger, veiutbygging, vann- og vindkraftutbygginger og andre inngrep i reinbeiteområdene de siste tiårene gjør dette til en alvorlig trussel mot reindriftsnæringens fremtid. Store prosjekter for utvinning av olje- og gassressurser i Barentshavet vil videre kunne medføre negative ringvirkninger i form av økt utbyggingspress på omkringliggende reinbeitearealer. Beregninger foretatt av FN's Miljøprogram (UNEP) viser at dersom dagens utbyggingshastighet fortsetter, vil tradisjonell reindrift med noen få unntak måtte opphøre i løpet av mindre enn 50 år. Selv om det fortsatt vil være større sammenhengende "uberørte områder" tilbake også om 50 år, vil sentrale beiteområder være så påvirket av utbygging og forstyrrelse at de ikke vil være forenlige med tradisjonell reindrift. I forbindelse med innføringen av ny plan- og bygningslov er det knyttet forventninger til gjennomføring av et mer overordnet planarbeid på regionalt og interkommunalt nivå. Med hensyn på reindriftens fremtidige eksistens er det i forbindelse med dette særlig viktig at næringens behov for arealer får tilstrekkelig oppmerksomhet på dette plannivået i årene som kommer.

Reindriftsforvaltningen arbeider aktivt for å sikre gjenværende beitearealer og øke forståelsen hos andre myndigheter for reindriftens behov for sammenhengende og uforstyrrede områder. Arealvern vil være et av de arbeidsområdene som Reindriftsforvaltningen i årene fremover fortsatt må ha fokus på. Blant annet er Reindriftsforvaltningen sterkt involvert i saksbehandlingen knyttet til søknader om etablering av vindkraftverk. Reindriftsforvaltningen gjør i denne sammenheng en tematisk konfliktvurdering av prosjektene. Denne vurderingen er et supplement til NVE ved deres behandling av konsesjonssøknader. Det er viktig at reindriftens rettigheter til arealer blir vurdert også i et urfolksperspektiv, særlig med bakgrunn i Grunnlovens § 110A og internasjonale konvensjoner.

Reindriftsforvaltningen og reindriftsnæringen jobber for tiden med å utvikle en metode for verdiklassifisering av reindriftens arealer. Gjennom dette arbeidet skal det foreligge en samlet oversikt og synliggjøring av arealene som er viktige for å sikre en bærekraftig reindrift. Parallelt med metodeutviklingen arbeides det med å ajourføre reinbeitedistriktenes arealbrukskart.

2 Reintall og produksjon

I reindriftsloven fremgår hjemmelen for regulering av reintall i bruksreglene for distriktet. Her heter det blant annet at det skal ”fastsettes et øvre reintall for den enkelte sommersida ... ut fra det beitegrunnlag som siidaene disponerer”. Det er distriktsstyret som skal utarbeide bruksregler, som deretter skal godkjennes av områdestyrene. Når det gjelder fastsettelse av øvre reintall skal distriktets vedtak i tillegg forelegges Reindriftsstyret for endelig stadfesting og godkjenning.

Landbruks- og Matdepartementet nedsatte i 2008 et utvalg som skulle komme frem til kriterier for fastsetting av økologisk bærekraftig reintall. Utvalget besto av deltagere fra reindriftsnæringen, forskere, Reindriftsforvaltningen og Landbruks- og Matdepartementet. Kriteriene skal være et hjelpemiddel både for næringen og myndighetene i arbeidet med å fastsette et bærekraftig reintall. For de ulike kriteriene følger det normer for måloppnåelse som bør oppnås ved et økologisk bærekraftig reintall. Disse normene er variasjon i kalveprosent, kjøttavkastning per livrein i vårflokk og gjennomsnittlig slaktevekt for kalv, simle over 2 år og okse 1-2 år.

Normen for variasjon i kalveprosent på høsten er fastsatt til å være innenfor 10-15 % mellom år. Normen for gjennomsnittelig kjøttavkastning per livrein i vårflokk er satt til å være mellom 8 og 9 kg. Normene for gjennomsnittlige slaktevekter er 17-19 kg for kalv, 25-27 kg for okse 1-2 år og 27-29 kg for simler over 2 år. Det skal også være samsvar mellom disse kriteriene når reintallet skal fastsettes. Verdier som er under norm over flere år indikerer at reintallet er for høyt for det gjeldende reinbeitedistrikt.² Landbruks- og matdepartementet har lagt til grunn at dersom reintallet fastslås å være for høyt ved hjelp av kriteriene skal vurderinger knyttet til nødvendig reduksjon i reintall gjøres med utgangspunkt i å sannsynliggjøre en fremtidig måloppnåelse som ligger over den øvre normen for hvert av kriteriene.

Vedlegg 9 gir en oversikt over gjeldende rammebetingelser for de ulike reinbeitedistriktene, herunder også gjeldende ”øvre reintall”. I 2011 ble det vedtatt øvre reintall på nytt for alle reinbeitedistrikter i forbindelse med godkjenningsprosessen av første generasjons bruksregler.

2.1. Reintall

Tabell 2.1 gir en oversikt over utviklingen i reintall de siste 10 årene. Ved utgangen av driftsåret 2010/11 var det totalt registrert 246.000 rein i Norge. Dette er en liten nedgang i reintall i forhold til de tre foregående driftsår. De tre foregående driftsår utgjorde de høyeste reintallene på landsbasis siden driftsåret 1988/89, da reintallet var på ca 258.000 dyr. Siden bunnåret 2000/01 og fram til 2003/04 økte reintallet sterkt og var på rundt 233.000 i 2005/06, før reintallet på landsbasis igjen har økt de siste driftsårene. Dette har vært som følge av at reintallet i Finnmark økte med ca. 50 % i perioden fra 2000/01 til 2003/04. Reintallsutviklingen på landsbasis styres langt på vei av utviklingen i Finnmark, som med omtrent 180.000 rein har 73 % av det samlede reintallet.

² Veileder for fastsetting av økologisk bærekraftig reintall. Desember 2008. Landbruks- og Matdepartementet.

Tabell 2.1. Reintallet ved driftsårets slutt de siste 10 driftsårene (per 31. mars), basert på opplysninger fra reineiernes reindriftsmelding, samt gjeldende øvre reintall.

OMRÅDE	REINTALL I SLUTTSTATUS (per 31. mars) ¹										ØVRE REINTALL
	01/02	02/03	03/04	04/05	05/06	06/07	07/08	08/09	09/10	10/11 ²	
ØST-FINNMARK	57 670	63 389	73 664	78 332	81 126	83 982	89 740	86 315	88 144	84 001	70 000
Polmak/Varanger	20 015	21 623	24 179	24 664	25 073	25 227	27 279	24 885	26 601	24 807	26 200
Karasjok østre sone	16 674	19 140	22 783	25 022	26 428	27 818	28 920	30 431	29 957	27 827	21 300
Karasjok vestre sone	20 981	22 626	26 702	28 646	29 625	30 937	33 541	30 999	31 586	31 367	22 500
VEST-FINNMARK	73 624	84 214	96 536	92 714	89 030	94 262	98 106	96 009	98 288	96 265	77 400
Kautokeino østre sone	21 072	25 104	29 256	26 271	25 215	26 538	28 249	27 283	28 107	29 496	21 900
Kautokeino midtre sone	33 063	37 466	43 222	40 988	38 309	41 125	42 335	41 306	40 485	37 275	31 500
Kautokeino vestre sone	19 489	21 644	24 058	25 455	25 506	26 599	27 522	27 420	29 696	29 494	24 000
TROMS	9 051	9 922	10 556	11 272	11 123	12 046	12 188	12 226	12 094	11 669	14 800
NORDLAND	13 612	13 993	14 255	14 142	13 984	14 557	14 717	15 101	15 667	14 568	18 200
NORD-TRØNDELAG	12 998	12 936	12 330	12 377	11 757	12 483	12 627	12 856	13 281	13 413	15 900
SØR-TRØND./HEDM.	13 227	13 432	13 307	13 616	13 959	13 376	13 576	13 691	13 821	13 859	13 600
TAMREINLAGENE	11 656	12 189	12 190	12 155	12 181	12 545	12 767	12 324	12 105	12 281	12 000
HELE REINDRIFTEN	191 838	210 075	232 838	234 608	233 160	243 251	253 721	248 522	253 400	246 056	221 900

Reindriftsforvaltningen 2012

1 Tilsvarende data på distriktsnivå er gitt i vedl. 2-8, tab. 2.

2 Ukorrigerte reintall. Korrigert reintall vil først foreligge høsten 2013.

Figurene 2.1, 2.2 og 2.3 viser reintallsutviklingen i de ulike områdene fra 1979/80 og fram til 2010/11. Antallet rein er i disse oversiktene gitt per 31. mars, og utgjør det laveste reintallet i løpet av driftsåret. Siste års reintall (per 31. mars 2011) må sees på som et foreløpig tall inntil korrigert reintall³ foreligger vinteren 2013.

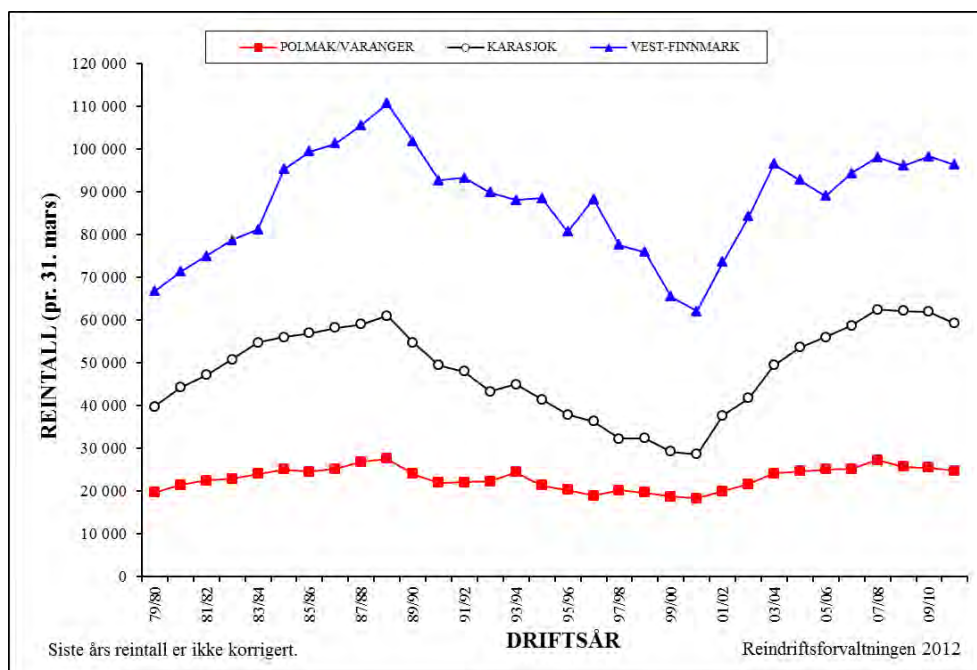
Figur 2.1⁴ viser at de tre Finnmarksområdene gjennom de siste 30 årene har hatt den samme hovedtrenden i reintallsutvikling, med en sterk vekst fram til 1988/89, etterfulgt av en generell nedgang fram til bunnåret 2000/01, og deretter en vekst.

De prosentvise utslagene i reintallsutviklingen har imidlertid ikke vært like store i de ulike deler av Finnmark. Karasjok har hatt de største utslagene, med unntak av veksten på 1980-tallet, da Vest-Finnmark økte reintallet mest. En årsak til at reduksjonen i reintall på 1990-tallet var prosentvis større i Karasjok enn i Vest-Finnmark, kan være at vinterbeitene i Vest-Finnmark er bedre enn i Øst-Finnmark ved optimal beiting. De klart minste utslagene har forekommet i Polmak/Varanger.

³ Reintallet oppgis per 31. mars, det vil si slutten av driftsåret (1. april - 31. mars). Det reintallet per 31. mars ("sluttstatus") som framkommer på reineiers melding, vil i noen tilfeller bli korrigert i påfølgende års melding ("åpningsstatus"). Slike korreksjoner kan skyldes at Reindriftsforvaltningens tellinger avdekker et annet reintall enn det som er oppgitt av reineier, eller at reineier i ettertid selv får bedre oversikt over sitt reintall.

⁴ Den tilsynelatende økningen i reintall i Vest-Finnmark for driftsåret 1996/97 er ikke reell. Vinteren og våren 1997 ble reindriften i Finnmark rammet av låste beiter og omfattende tap, som tvert om førte til en nedgang i reintallet i driftsåret 1996/97. Årsaken til at statistikken sier noe annet er at tellinger høsten 1997 avdekket omfattende underrapportering i reintallet, som førte til en oppjustering av reintallet våren 1997. Det er grunn til å tro at tallene i årene forut for 1997 også reelt sett var høyere.

I Karasjok og Vest-Finnmark har et for høyt reintall over lang tid gitt lavere slaktevekter og redusert lavressursene på vinterbeitene. Dyr i mindre bra kondisjon, i kombinasjon med slitte vinterbeiter og rovdyrbestander, innebærer en økt sårbarhet for tap under ugunstige klimatiske forhold. Disse forholdene har til sammen påvirket den langsiktige produktiviteten i Karasjok og Vest-Finnmark negativt, og virket forsterkende på de store tapene og den markerte produksjonssvikten i de klimatiske vanskelige årene på slutten av 1990-tallet. En generelt vanskelig beitesituasjonen over mange år på vår-, høst- og vinterbeitene synes også å ha en negativ påvirkning på rein fra øydistrikter, som oftest er i godt hold når de kommer fra sommerbeitet. Dette kan ha ulike årsaker, blant annet pramming/biltransport, lang flytting bakerst i "flyttekøen", og også en mulig "sjokkeffekt" ved overgang fra et godt sommerbeite til et dårlig høst- og vinterbeite⁵.

Figur 2.1. Reintall ved driftsårets slutt i Polmak/Varanger, Karasjok og Vest-Finnmark, perioden 1979/80 - 2010/11 (per 31. mars). Basert på opplysninger fra reieneiernes reindriftsmelding.

Gjennom siste del av 1990-tallet hadde Karasjok og Vest-Finnmark en betydelig svikt i produksjonen. Dette ga seg utslag i både redusert reintall, svikt i kalvetilgangen, høye tap, lave slaktevekter og lav produktivitet. I siste del av 1990-tallet hadde også Polmak/Varanger svakere produksjonsresultater sammenlignet med 1980-tallet og første del av 1990-tallet. Distriktene i denne østligste delen av Finnmark greide seg imidlertid langt bedre enn Karasjok og Vest-Finnmark. Dette kan illustreres med at området hadde bra slaktevekter og brukbar produktivitet gjennom disse vanskelige årene. Nedgangen i reintall var dessuten markert mindre enn lenger vest. Den negative produksjonsutviklingen i Finnmark på slutten av 1990-tallet hadde blant annet sammenheng med vanskelige klimatiske forhold over flere år, spesielt

⁵ En forklaring kan være at slike dyr gjennom sommerbeiteperioden er blitt "godt vant" og i tillegg har større kropp, som de får problemer med å vedlikeholde når de kommer over på slitte høst- og vinterbeiter.

på vinterbeitene. Vinteren og våren 1997 var spesielt kritisk, da beitene låste seg allerede tidlig på vinteren. For Vest-Finnmark og Karasjok hadde høyt beitebelegg over lang tid og slitte vinterbeiter også bidratt til den svake produksjonen i denne perioden.

Fra bunnåret 2000/01 snudde imidlertid utviklingen. I årene fram til 2003/04 gikk slaktevektene og produktiviteten opp, og tapene gikk ned i Karasjok og Vest-Finnmark. Denne positive utviklingen i produktivitet hadde sammenheng med et i utgangspunktet historisk lavt reintall, samt svært gunstige klimatiske forhold over flere år (lite snø, tidlig vår og økt tilgang på normalt lite tilgjengelige vinterbeiter). Siden slakteuttaket i disse gode årene ikke økte i takt med produktivitetsøkningen, og mange reineiere benyttet anledningen til å bygge opp flokkene sine, økte reintallet med ca. 50 % på disse 3 årene.

Nedgangen i reintall i Vest-Finnmark i 2004/05 kan sees i sammenheng med et høyt slakteuttak i 2004/05 (se tabell 2.6). Den fortsatte nedgangen i 2005/06 kom imidlertid på tross av at slakteuttaket ble redusert med nesten 40 % sammenlignet med 2004/05. Den viktigste årsaken til nedgangen var en markert økning i kalvetap dette året (se tabell 2.3).

Økningen i reintall for de siste driftsårene har medført en negativ produksjonsutvikling, med lavere slaktevekter og kalvetilgang, økte tap, og nedgang i produktiviteten både for Vest-Finnmark og Karasjok som resultat. Østre deler av Karasjok hadde imidlertid ikke en like stor nedgang i den første delen av denne perioden. Men for de tre siste driftsårene er også østre deler av Karasjok på omtrent samme nivå som Vest-Finnmark og vestre deler av Karasjok.

I Polmak/Varanger holder reintallet seg stabilt. Dette på tross av at Polmak/Varanger har et klart høyere slakteuttak i forhold til vårflokken enn både Vest-Finnmark og Karasjok (se tabell 2.9). Tilveksten er med andre ord klart bedre i Polmak/Varanger enn i Finnmark forøvrig, og området tåler et større prosentvis uttak av rein uten at reintallet avtar.

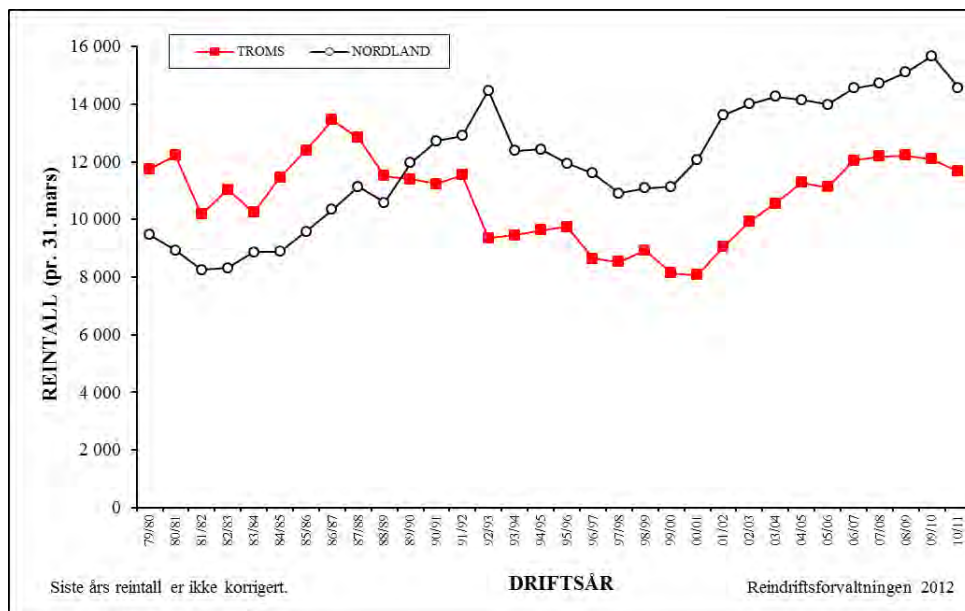
Som figurene 2.2 og 2.3 viser har reintallsutviklingen sør for Finnmark vært noe mer sammensatt. Vi ser også her mer langsiktige svingninger over den siste 25-års-perioden, men samtidig finner vi i større grad hyppigere kortsiktige svingninger enn i Finnmark. De langsiktige svingningene har dels vært forskjøvet i tid i forhold til Finnmark (Troms og Nordland) og dels hatt et helt annet forløp (Trøndelagsområdene og tamreinlagene).

Årsakene til forskjellene i produktivitet over tid mellom deler av Finnmark og de sørligste områdene er sammensatte. Det er imidlertid overveiende sannsynlig at den høye stabiliteten som Sør-Trøndelag/Hedmark og tamreinlagene har hatt i reintall, kombinert med gode slaktevekter, begrensede rovdyrbestander og lave tap, har bidratt sterkt til den positive utviklingen der. Endringen i produktivitet i Nord-Trøndelag det siste tiåret viser hva slags effekt større tap kan få for en tidligere stabil og høy produktivitet.

Troms og Nordland har generelt hatt store svingninger i produksjonen, blant annet som følge av vanskelige vinterbeiter og ustabile klimatiske forhold. Vinterbeitene er mer ujevnt fordelt, og utgjør den mest begrensende faktoren for de fleste distrikter i disse to områdene. Sommerbeitene er imidlertid av generelt meget høy kvalitet. Dette innebærer at Troms og Nordland ligger i toppen når det gjelder kjøttkvalitet og høye slaktevekter.

Figur 2.2 viser at både Nordland og Troms, i likhet med Finnmarksområdene, hadde en oppgang i reintall på 1980-tallet. For Nordland varte oppgangen fram til 1992/93, mens for Troms startet nedgangen allerede i 1986/87. Fra 1999/00 økte både Troms og Nordland reintallet. Årsaken til denne økningen kan for en del knyttes til noe høyere prosentvis kalve-

tilgang (lavere tidligtap) enn i årene før oppgangen begynte, og et lavere prosentvist slakteuttak.

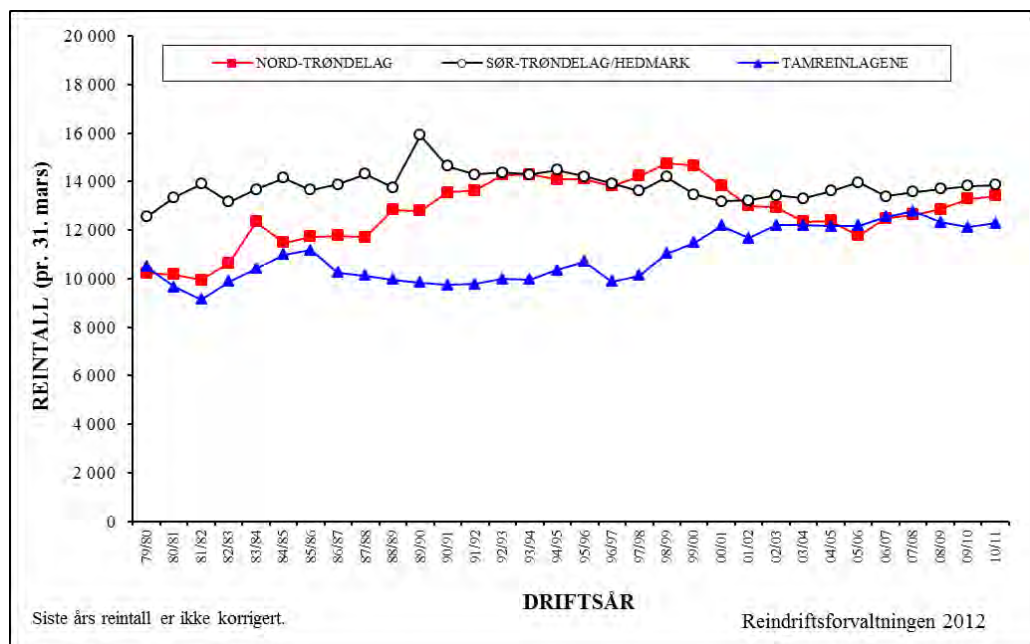
Figur 2.2. Reintall ved driftsårets slutt i Troms og Nordland, perioden 1979/80 - 2010/11 (per 31. mars). Basert på opplysninger fra reieneernes reindriftsmelding.

Til tross for høye slaktevekter og god kondisjon, hadde begge områdene store tap, lav kalvetilgang, lav og ustabil produktivitet og minkende reintall på siste del av 1990-tallet. Nedgangen er satt i sammenheng med økende rovdyrbestander og klimatiske vanskelige vinterbeiteforhold. Tapene i øydistriktene i Troms var for en stor del klimatiske betinget, mens rovdyr trolig har vært den viktigste tapsårsaken i fastlandsdistriktene i Troms og i Nordland. Distriktene lengst nord i Nordland har vært hardest rammet av rovdyr tap, og reintallet og produksjonen i disse distriktene ble i denne perioden satt kraftig tilbake.

Etter 2000/01 har reintallet økt både i Troms og Nordland. For de tre siste driftsårene har reintallet i Nordland vært på sitt høyeste nivå siden man startet systematisk med å registrere reintall i 1979/80. Dette skyldes for en stor del oppbygging av reintall innenfor enkelte av distriktene.

Nord-Trøndelag hadde gjennom 1980-tallet og første del av 1990-tallet en meget god produktivitet. Dette var et utslag av en bevisst strukturering av reinflokkene. I første halvdel av 1990-årene økte imidlertid rovdyr tapene sterkt, slik at produktiviteten gikk ned. Tiltak for å få ned rovdyr tapene ble iverksatt på midten av 1990-tallet. Dette bidro til at tapene avtok og produktiviteten gikk opp i de påfølgende årene. Fra figur 2.3 fremgår at ved slutten av 1990-tallet begynte reintallet å synke, og nedgangen fortsatte fram til 2005/06. Nedgangen i reintall skyldes delvis planlagte justeringer av reintall i forhold til beitegrunnet i noen distrikter, men også som følge av økende tap de siste par årene. Parallelt med de økte tapene gikk også produktiviteten sterkt ned. Videre ble slaktekvantumet redusert fordi det ikke var mulig å foreta et systematisk utvalg og optimalisere kjønns- og alderssammensetningen på samme

måte som tidligere. Denne negative trenden opprettholdes for Nord-Trøndelag også for driftsårene i etterkant av 2005/06.

Figur 2.3. Reintall ved driftsårets slutt i Nord-Trøndelag, Sør-Trøndelag/Hedmark og tamreinlagene i Sør-Norge, perioden 1979/80 - 2010/11 (per 31. mars). Basert på opplysninger fra reineiernes reindrifsmelding.

I Sør-Trøndelag/Hedmark har reintallet holdt seg stabilt i de siste 10 årene, med variasjoner mellom 13.000 og 14.000 dyr.

Tamreinlagene har hatt en noe annerledes trend, med en økning i siste halvdel av 1990-tallet og en stabilisering av reintallet deretter. Oppgangen i tamreinlagene i 1998/99 skyldtes i hovedsak at Rendal renselskap ble overført til tamreinformvaltningen.

Trøndelagsområdene og tamreinlagene har generelt hatt stabilitet både i reintall, produksjon og kvalitet (slaktevekter). Dette gjelder i særlig grad de to sørligste områdene, som over lang tid har hatt den høyeste produktiviteten i landet. De siste årene har slakteuttaket og produktiviteten gått noe ned og tapene gått noe opp i Sør-Trøndelag/Hedmark, trolig på grunn av økt rovdyrbestand. Tamreinlagene har derimot hatt lave tap, og produktiviteten og slakteuttaket er her fortsatt meget høyt. Tamreinlagene har også de høyeste slaktevektene.

2.2. Kalvetilgang

Simlas kondisjon har stor betydning for selve kalvingsresultatet, som igjen påvirker hvor mange kalver som blir slaktet eller går til påsett. Samtidig er det slik at en simle som mister kalven tidlig i sesongen, vil kunne bygge opp større ressurser og ha større mulighet for å bære fram kalv påfølgende sesong. Dermed vil man stort sett kunne forvente en god kalvetilgang året etter en dårlig kalvings sesong.

Tabell 2.2 viser absolutt og prosentvis tilgang av kalver etter tap for de siste driftsårene, slik som reineierne har oppgitt på reindriftsmeldingen. De oppgitte tallene er gitt som "kalv etter tap" (andel kalv som enten går til slakt eller til påsett i forhold til antall simler i vårflokk). Dette gir en indikasjon på hvor stor del av kalveproduksjonen som reieier sitter igjen med i form av slaktedyr og kalver til nyrekruttering i flokken. I vedlegg 1-8 gis det også en oversikt over andel "merket kalv" på områdenivå og distriktsnivå.

Kalvetilveksten i store deler av Finnmark er fortsatt lavere enn første halvdel av tiåret, da merkeprosenten var over 80 % i de fleste områder særlig for driftsårene 2002/03 og 2003/04 (se vedlegg 1-8). Til sammenligning lå merkeprosenten (andel merket kalv i forhold til antall simler i vårflokk) i deler av Finnmark atskillig lavere i siste halvdel av 1990-tallet (45-65 %). Den reduserte kalvetilgangen i Vest-Finnmark og i vestre deler av Karasjok har en sannsynlig sammenheng med en reduksjon i kondisjon både hos simler og kalv.

Som det fremgår av tabell 2.2 er de siste par årenes lavere merkeprosent også gjenspeilet i reineiers netto utbytte av kalveproduksjonen. I Finnmark det vært en markert mindre andel kalv til slakt og til liv ("kalver etter tap) de siste 5 driftsårene, sammenlignet med de gunstige produksjonsårene, med et lavt reintall etter tusenårsskiftet. Best resultat i kalvetilgang etter tap gjennom de siste årene er i tamreinlagene (81-83 %) etterfulgt av Sør-Trøndelag/Hedmark (69-79 %). Forskjellene i antall kalver etter tap kan i hovedsak tilskrives klima, rovvilttap eller reintetthet avhengig av hvilke regionale utfordringer som gjør seg mest gjeldene.

Tabell 2.2. Kalver etter tap (antall kalver til slakt og til påsett) for de siste 5 driftsårene. Beregnet i % av antall simler ved driftsårets begynnelse (korrigert reintall per 1. april). Basert på opplysninger fra reineiernes reindriftsmelding.

OMRÅDE	KALVER ETTER TAP (antall)					KALVER ETTER TAP (%)				
	06/07	07/08	08/09	09/10	10/11 ¹	06/07	07/08	08/09	09/10	10/11 ¹
ØST-FINNMARK	36 843	38 873	35 303	35 322	37 111	64 %	64 %	55 %	54 %	56 %
Polmak/Varanger	13 263	14 476	14 528	11 910	16 691	69 %	71 %	69 %	56 %	77 %
Karasjok østre sone	12 888	12 179	10 171	12 435	9 857	68 %	60 %	49 %	56 %	44 %
Karasjok vestre sone	10 692	12 218	10 604	10 977	10 563	57 %	60 %	48 %	49 %	47 %
VEST-FINNMARK	35 885	36 599	33 803	38 109	41 624	56 %	55 %	49 %	54 %	57 %
Kautokeino østre sone	10 427	11 374	9 639	12 066	11 193	55 %	59 %	48 %	60 %	55 %
Kautokeino midtre sone	14 756	14 697	13 519	14 463	16 127	54 %	52 %	46 %	48 %	54 %
Kautokeino vestre sone	10 702	10 528	10 645	11 580	14 304	59 %	56 %	54 %	56 %	63 %
TROMS	3 869	3 673	3 415	3 559	2 913	54 %	51 %	42 %	42 %	36 %
NORDLAND	5 352	5 005	5 413	4 688	5 045	59 %	53 %	55 %	46 %	49 %
NORD-TRØNDELAG	5 445	5 599	5 468	4 954	5 141	59 %	60 %	57 %	52 %	52 %
SØR-TRØND./HEDM.	8 100	8 422	7 658	7 194	8 085	77 %	79 %	74 %	69 %	77 %
TAMREINLAGENE	7 584	7 655	7 667	7 454	7 237	83 %	82 %	83 %	81 %	81 %
HELE REINDRIFTEN	103 078	105 826	98 727	101 280	107 156	62 %	61 %	55 %	55 %	57 %

Reindriftsforvaltningen 2012

1 Tilsvarende data på distriktsnivå er gitt i vedlegg 2-8, tabell 4.

2.3. Tap

Rein tapes av mange årsaker hvorav de viktigste er rovdyr, sykdom, ernæringssvikt, reintyverier eller trafikkulykker. I sine reindriftsmeldinger oppgir reieneierne hvor stort tap de har hatt totalt i driftsåret. I søknad om erstatning for rovvilttap oppgir reieneierne videre hvor stor del av det totale tapet de antar er forårsaket av fredet rovvilt og hvor stor del av tapet som skyldes andre årsaker enn rovvilt, fordelt på kjente, ukjente og andre årsaker. Omfanget av reieneiernes oppgitte reintap for de 5 siste driftsårene er vist i tabellene 2.3 og 2.4. Tapstallene er et resultat av det "reintallsregnskapet" som reieneier avgir på skjemaet "Melding om reindrift".⁶

Tabell 2.3 viser at tamreinlagene har de klart laveste tapene, etterfulgt av Sør-Trøndelag/Hedmark og Polmak/Varanger.

De høye tapene i Vest-Finnmark og Karasjok for de siste år kan i hovedsak tilskrives stor beitebelastning med lave slaktevekter som resultat. Polmak/Varanger har til sammenligning en markert lavere tapsprosent og en langt lavere beitebelastning, og er på samme nivå som Sør-Trøndelag/Hedmark for siste femårsperiode. Generelt god kondisjon på reinen og lavere reintetthet er viktige faktorer for å forklare de lavere tapene helt øst i Finnmark sammenlignet med Karasjok og Vest-Finnmark.

Tabell 2.3. Tap av kalv for de siste 5 driftsårene. De prosentvise tapene er beregnet i forhold til antall fødte kalver. Basert på opplysninger fra reieneiernes reindriftsmelding.

OMRÅDE	TAP AV KALVER (antall)					TAP AV KALVER (%)				
	06/07	07/08	08/09	09/10	10/11 ¹	06/07	07/08	08/09	09/10	10/11 ¹
ØST-FINNMARK	12 101	13 278	17 204	17 863	17 750	25 %	25 %	32 %	31 %	32 %
Polmak/Varanger	2 982	3 048	3 165	3 827	2 879	18 %	17 %	18 %	20 %	15 %
Karasjok østre sone	3 798	4 949	6 331	5 614	6 915	23 %	29 %	37 %	30 %	41 %
Karasjok vestre sone	5 321	5 281	7 708	8 422	7 956	33 %	30 %	42 %	43 %	42 %
VEST-FINNMARK	20 853	21 318	24 983	24 577	24 958	37 %	37 %	42 %	39 %	37 %
Kautokeino østre sone	5 814	5 525	7 239	5 959	7 313	36 %	33 %	43 %	33 %	39 %
Kautokeino midtre sone	9 223	9 984	11 053	11 449	11 082	38 %	40 %	45 %	44 %	41 %
Kautokeino vestre sone	5 816	5 809	6 691	7 169	6 563	35 %	36 %	39 %	38 %	31 %
TROMS	2 842	2 972	3 426	3 879	3 881	43 %	45 %	50 %	52 %	56 %
NORDLAND	3 675	3 996	3 852	4 565	4 804	42 %	45 %	42 %	47 %	49 %
NORD-TRØNDELAGE	3 791	3 815	3 827	4 180	4 081	42 %	41 %	41 %	44 %	42 %
SØR-TRØND./HEDM.	1 777	1 505	2 056	2 112	1 762	18 %	15 %	21 %	21 %	18 %
TAMREINLAGENE	608	641	997	800	664	7 %	8 %	12 %	10 %	8 %
HELE REINDRIFTEN	45 647	47 525	56 345	57 976	57 900	31 %	31 %	36 %	35 %	35 %

Reindriftsforvaltningen 2012

1 Tilsvarende data på distriktsnivå er gitt i vedlegg 2-8, tabell 5.

⁶ Eventuelle korreksjoner i reintallet skjer på påfølgende års melding. Dersom reintallet i sluttstatus på meldingen seinere blir korrigeret opp får det som konsekvens at det tidligere oppgitte reintapet korrigeres ned. Denne korreksjonen er det ikke tatt hensyn til i tabellen, slik at tapstallene i de tilfeller der reintallet er korrigeret opp blir for høye (og motsatt i de tilfeller der reintallet er korrigeret ned). Korreksjoner er som regel et resultat av offentlig kontrollert reintelling.

Tapsårsakene i Troms kan i hovedsak knyttes til rovdyr og til den generelt klimatiske vanskelige vinterbeitesituasjonen. Videre har rovviltaktiviteten og tapene av rein til rovvilt vært større i fastlandsdistriktene enn i øydistriktene. I disse ytre distriktene har klimatiske forhold i stor grad hatt innvirkning på kalvetilgang og tap.

Nordland hadde store tap gjennom siste del av 1990-tallet. De nordligste distriktene var i særlig grad hardt rammet, og reintallet ble her redusert ned til et minimum. Fredet rovvilt er en vesentlig årsak til de store tapene i disse områdene gjennom de siste 10-15 årene.

Nord-Trøndelag hadde store rovdyr tap fram mot midten av 1990-tallet. Tiltak for å få ned tapene ble da iverksatt, med positivt resultat de første 5-6 årene. Deretter økte tapene jevnt fram til 2005/06. Tallene for de fem siste driftsårene viser en stabilisering i forhold til dette tapsnivået.

Sør-Trøndelag/Hedmark og særlig tamreinlagene har tradisjonelt betydelig lavere tap enn øvrige områder.

Tabell 2.4. Tap av voksne dyr de siste 5 driftsårene. De prosentvise tapene er beregnet i forhold til antall rein ved driftsårets begynnelse (korrigert reintall per 1. april). Basert på opplysninger fra reineiernes reindrifsmelding.

OMRÅDE	TAP AV VOKSNE DYR (antall)					TAP AV VOKSNE DYR (%)				
	06/07	07/08	08/09	09/10	10/11 ¹	06/07	07/08	08/09	09/10	10/11 ¹
ØST-FINNMARK	6 437	6 709	9 019	7 206	8 513	8 %	8 %	10 %	8 %	10 %
Polmak/Varanger	1 778	1 630	1 655	1 970	1 786	7 %	6 %	6 %	8 %	7 %
Karasjok østre sone	1 870	2 537	3 335	2 542	3 922	7 %	9 %	12 %	8 %	13 %
Karasjok vestre sone	2 789	2 542	4 029	2 694	2 805	9 %	8 %	12 %	8 %	9 %
VEST-FINNMARK	6 735	8 188	11 765	6 753	8 083	8 %	9 %	12 %	7 %	8 %
Kautokeino østre sone	2 201	2 140	3 073	2 118	2 242	9 %	8 %	11 %	8 %	8 %
Kautokeino midtre sone	2 787	3 618	5 235	2 705	3 855	7 %	9 %	12 %	7 %	10 %
Kautokeino vestre sone	1 747	2 430	3 457	1 930	1 986	7 %	9 %	13 %	7 %	7 %
TROMS	1 242	1 200	1 423	1 592	1 783	11 %	11 %	12 %	13 %	15 %
NORDLAND	1 689	1 556	1 693	1 945	2 497	12 %	11 %	12 %	13 %	16 %
NORD-TRØNDELAG	1 045	1 209	1 379	1 342	1 451	9 %	10 %	11 %	10 %	11 %
SØR-TRØND./HEDM.	865	504	807	815	748	6 %	4 %	6 %	6 %	5 %
TAMREINLAGENE	184	224	547	504	355	2 %	2 %	4 %	4 %	3 %
HELE REINDRIFTEN	18 197	19 590	26 633	20 157	23 430	8 %	8 %	10 %	8 %	9 %

Reindriftsforvaltningen 2012

¹ Tilsvarende data på distriktsnivå er gitt i vedlegg 2-8, tabell 5.

De siste årene har det vært gjennomført forskningsprosjekter for å frambringe mer kunnskap om tapsårsaker på rein også i Finnmark. Forskningen så langt har imidlertid ikke kunnet påvise en tilsvarende sterk sammenheng mellom tap av rein og rovdyr som i områdene lenger sør. Et prosjekt indikerer at kalvetapene, og da særlig tidligtapet, er påvirket av simlens forfatning. Dette gjelder særlig i etterkant av vintre med ugunstige beiteforhold, da simlene favoriserer egen vekst gjennom sommeren framfor kalvens vekst og overlevelse⁷. Det har vært igangsatt et landsdekkende forskningsprosjekt om produksjon og tap i reindriften. Foreløpige resultater støtter opp om disse konklusjonene.

⁷ Tveraa, T., Fauchald, P., Yoccoz, N.G. & Henaug, C. 2003. Sammenheng mellom simlens størrelse, kalveproduksjon og rovdyr tap i år med svært ulike beiteforhold. NINA Oppdragsmelding 774.

I forbindelse med Stortingets behandling av den siste ”rovviltmeldingen” våren 2004⁸ ble det innført et nytt forvaltningsregime basert på 8 forvaltningsregioner med hver sin rovviltnemnd. Innenfor hver region er det fastsatt bestandsmål for hver enkelt av de fredede roviltartene. På dette grunnlag har rovviltnemndene utarbeidet forvaltningsplaner, som så langt som mulig har søkt å oppnå Stortingets mål om en differensiert forvaltning ved å skille rovvilt og beitedyr. I reindriftsområdene er prioritering av rein framfor rovvilt hovedsaklig gjort i kalvingsområdene, hvor det er lagt opp til en lavere terskel for uttak.

Stortinget inngikk den 16. juni 2011 et forlik om rovviltpolitikken. For reindriftsnæringen har det vært knyttet flere utfordringer til den gjeldende rovviltpolitikken. Det nye rovviltforliket vil medføre endringer som bør kunne dempe konfliktnivået mellom reindriftsnæring og rovvilt på flere punkter.

2.4. Slakteuttak og flokkstruktur

Tilgangen på slaktedyr er avhengig av kalvetilgangen, tap av dyr og hvor mange dyr reineier setter til livdyr. Antall slaktedyr er også avhengig av blant annet prisutviklingen. Ved høyere pris når reineieren sitt inntektsmål ved et lavere slakteuttak. Overskuddet av dyr kan da investeres i oppbygging av flokken⁹. Utvelgelsen av slakterein med hensyn til antall og type dyr er den viktigste beslutningen den enkelte reineier gjør i løpet av driftsåret. De valg som her foretas har følger for framtidig avl, struktur på flokken, innvirkning på tap ved at tapsutsatte dyregrupper slaktes, og ikke minst vedkommende reineiers inntekt fremover. Slaktedyr leveres i hovedsak til slakteri, men i tillegg slaktes det rein både til eget forbruk og for privat salg.

Slakteuttak og slaktekvantum

Utviklingen i antall slaktedyr og slaktekvantum for de siste 10 driftsårene er vist i tabellene 2.5, 2.6 og 2.7. Oversiktene omfatter både leveranser til slakteri, privat salg og eget forbruk.

Som tabellene 2.5 og 2.6 viser ble det i driftsåret 2010/11 slaktet ca. 92.500 dyr for hele landet, som i kvantum utgjorde 2.025 tonn. Med hensyn på antall slaktedyr er dette det høyeste uttaket siden driftsåret 1989/90 hvor det ble slaktet 105.000 dyr totalt. Med hensyn på totalt slaktekvantum ligger driftsåret nært opp til uttaket i 2004/05 på 2.107 tonn. Som tabell 2.7 viser er det prosentvise slakteuttaket på landsbasis ganske stabilt for de fire forutgående driftsår (fra 32 % til 33 %), med en økning til 36 % for siste driftsår. Til sammenligning har de prosentvise uttakene i tidligere toppår (1989/90) og bunnår (1997/98 og 2000/01) vært på henholdsvis 41 % og 25 %.

Hovedårsaken til variasjonene de siste årene ligger i slakteuttaket i Finnmark. Det må her nevnes spesielt at slakteuttaket i Finnmark i 2004/05 var vesentlig høyere enn de andre årene, og da spesielt i Vest-Finnmark (34.000 dyr). Vi må helt tilbake til toppårene 1988/89 og 1989/90 for å finne høyere slakteuttak i Vest-Finnmark. Det prosentvise uttaket (slakteuttak i forhold til vårflokk) i 2004/05 i både Vest-Finnmark og Karasjok (30-35 %) var imidlertid betydelig lavere enn i områdene med høyest uttak (50-60 %). Karasjok og Vest-Finnmark har som følge av dette et betydelig merpotensiale for slakteuttak. Vest-Finnmark hadde for 2010/11 imidlertid høyeste antall slaktedyr siden 1989/90, hvor 47.000 dyr ble tatt ut til slakt.

⁸ St.meld. nr. 15 (2003-04): ”Om rovvilt i norsk natur“.

⁹ En slik tilpasning kalles ofte ”husholdningsøkonomi” eller ”omvendt markedsøkonomi”.

Slaktekvantumet for siste driftsår er også det nest høyeste for den siste tiårsperioden med 710 tonn. Slakteprosenten var likeledes den høyeste siden 1989/90 med 37 %.

Økningen i slakteuttak i Finnmark i årene 2002/03, 2003/04 og 2004/05 kom som følge av den sterke produktivitetsveksten som inntrådte i Finnmark etter tusenårsskiftet, og som følge av de tiltak som ble iverksatt for reintallstilpasning i Vest-Finnmark fra og med 2003/04-sesongen, (se tidligere publikasjoner av Ressursregnskapet). Den kraftige økningen i slakteuttak som kom i sesongen 2004/05, var trolig en akkumulert effekt av flere år med lavere uttak enn produktionsveksten, samtidig som markedsforholdene bedret seg og mange siidaandeler avvirket driften sin ved innløsning.

Polmak/Varanger har for de fem foregående driftsårene relativt sett hatt et betydelig høyere slakteuttak enn Finnmark forøvrig (47-66 %, se tabell 2.7). Dette har sammenheng med god kalvetilgang og høy andel kalv i slakteuttaket. Denne trenden har vært gjeldende helt siden tidlig på 1980-tallet.

Tabell 2.7 viser at prosentvist slakteuttak for Troms gjennomgående er betydelig lavere enn i øvrige områder. Dette skyldes utfordrende vinterbeiteforhold og store tap til rovvilt. Nordland har generelt de samme driftsbetingelsene som Troms, hvor produksjonen er påvirket av utfordrende vinterbeiteforhold og store tap til rovvilt. Slakteuttaket er imidlertid over tid en del høyere i Nordland sammenlignet med Troms.

Tabell 2.5. Totalt antall slaktedyr for de siste 10 driftsårene. Slaktedyr til eget forbruk og privat omsetning, basert på opplysninger fra reineiernes reindriftsmeldinger, er medregnet.

OMRÅDE	TOTALT ANTALL SLAKTEDYR									
	01/02	02/03	03/04	04/05	05/06	06/07	07/08	08/09	09/10	10/11 ¹
ØST-FINNMARK	11 264	17 339	20 620	28 433	25 085	28 175	28 657	31 778	31 013	33 794
Polmak/Varanger	7 264	7 264	9 212	13 366	11 216	11 743	11 966	15 831	12 525	17 561
Karasjok østre sone	1 776	4 344	6 105	7 098	6 966	9 632	8 604	7 189	10 948	8 036
Karasjok vestre sone	2 224	5 731	5 303	7 956	6 903	6 800	8 087	8 758	7 540	8 197
VEST-FINNMARK	9 826	19 346	21 253	34 178	21 489	24 382	24 998	26 467	30 415	36 072
Kautokeino østre sone	3 941	6 288	6 997	12 716	7 283	6 960	7 749	7 756	8 963	7 752
Kautokeino midtre sone	3 833	8 031	8 467	14 220	7 942	9 299	9 919	10 675	12 143	15 747
Kautokeino vestre sone	2 052	5 027	5 789	7 242	6 264	8 123	7 330	8 036	9 309	12 573
TROMS	860	973	1 341	1 572	1 944	1 992	2 261	2 313	1 676	1 468
NORDLAND	2 882	3 184	4 157	4 200	3 701	3 890	3 448	3 733	2 154	3 609
NORD-TRØNDELAGE	7 132	6 435	5 794	4 936	4 352	3 843	4 585	4 627	3 957	3 713
SØR-TRØND./HEDM.	8 067	7 634	7 121	7 054	7 137	7 815	8 137	6 843	6 124	7 251
TAMREINLAGENE	6 893	6 779	7 446	7 574	7 078	7 011	6 943	7 555	7 131	6 580
HELE REINDRIFTEN	46 924	61 690	67 732	87 947	70 786	77 108	79 029	83 316	82 470	92 487

Reindriftsforvaltningen 2012

1 Tilsvarende data på distriktsnivå er gitt i vedlegg 2-8, tabell 7.

Tabell 2.6. Totalt slaktekvantum for de siste 10 driftsårene. Slaktedyr til eget forbruk og privat omsetning, basert på opplysninger fra reineiernes reindriftsmelding, er medregnet.

OMRÅDE	TOTALT SLAKTEKVANTUM (tonn)									
	01/02	02/03	03/04	04/05	05/06 ¹	06/07	07/08	08/09	09/10	10/11 ^{1,2}
ØST-FINNMARK	291	479	547	668	590	617	637	674	675	716
Polmak/Varanger	176	180	222	293	251	262	284	324	272	364
Karasjok østre sone	49	132	174	176	168	207	192	157	227	171
Karasjok vestre sone	65	167	151	199	171	149	162	193	176	181
VEST-FINNMARK	268	529	536	770	499	505	538	537	660	710
Kautokeino østre sone	100	156	172	284	165	137	162	164	196	166
Kautokeino midtre sone	108	225	215	318	189	194	220	216	269	314
Kautokeino vestre sone	60	148	149	168	145	175	157	157	195	230
TROMS	29	36	45	53	67	67	66	65	46	44
NORDLAND	90	100	125	122	115	116	102	102	55	102
NORD-TRØNDELAGE	173	162	139	117	106	95	104	106	96	86
SØR-TRØND./HEDM.	199	191	169	169	179	195	199	174	161	181
TAMREINLAGENE	190	191	209	208	199	194	180	181	201	185
HELE REINDRIFTEN	1 240	1 687	1 771	2 107	1 754	1 790	1 826	1 838	1 895	2 025

Reindrifftsforvaltningen 2012

- 1 Kvantum privatslakt er beregnet på grunnlag av gjennomsnittlige slaktevekter og oppgitt privat uttak.
- 2 Tilsvarende data på distriktsnivå er gitt i vedlegg 2-8, tabell 7.

Tabell 2.7. Prosentvis slakteuttak for de siste 10 driftsårene. Uttaket er beregnet i % av reintall ved driftsårets begynnelse (korrigert reintall per 1. april). Slaktedyr til eget forbruk og privat omsetning, basert på opplysninger fra reineiernes reindriftsmelding, er medregnet.

OMRÅDE	PROSENTSLAKT									
	01/02	02/03	03/04	04/05	05/06	06/07	07/08	08/09	09/10	10/11 ¹
ØST-FINNMARK	24 %	30 %	33 %	39 %	32 %	35 %	34 %	35 %	35 %	38 %
Polmak/Varanger	40 %	36 %	43 %	55 %	45 %	47 %	47 %	58 %	49 %	66 %
Karasjok østre sone	14 %	26 %	32 %	31 %	28 %	36 %	31 %	25 %	36 %	27 %
Karasjok vestre sone	14 %	27 %	23 %	30 %	24 %	23 %	26 %	26 %	24 %	26 %
VEST-FINNMARK	16 %	26 %	25 %	35 %	23 %	27 %	27 %	27 %	32 %	37 %
Kautokeino østre sone	21 %	30 %	28 %	43 %	28 %	28 %	29 %	27 %	33 %	28 %
Kautokeino midtre sone	14 %	24 %	23 %	33 %	19 %	24 %	24 %	25 %	30 %	39 %
Kautokeino vestre sone	13 %	26 %	27 %	30 %	25 %	32 %	28 %	29 %	34 %	42 %
TROMS	11 %	11 %	14 %	15 %	17 %	18 %	19 %	19 %	14 %	12 %
NORDLAND	24 %	23 %	29 %	29 %	26 %	28 %	24 %	25 %	14 %	23 %
NORD-TRØNDELAGE	52 %	50 %	45 %	40 %	35 %	33 %	37 %	37 %	31 %	28 %
SØR-TRØND./HEDM.	61 %	58 %	53 %	53 %	52 %	56 %	61 %	50 %	45 %	52 %
TAMREINLAGENE	57 %	58 %	61 %	62 %	58 %	58 %	55 %	59 %	58 %	54 %
HELE REINDRIFTEN	28 %	32 %	32 %	38 %	30 %	33 %	32 %	33 %	33 %	36 %

Reindrifftsforvaltningen 2012

- 1 Tilsvarende data på distriktsnivåer er gitt i vedlegg 2-8, tabell 7.

Nord-Trøndelag har siden 2001/02 hatt en sammenhengende nedgang i totalt slaktekvantum. For de to siste driftsårene ble det tatt ut 28 % og 31 % til slakt. Man må tilbake til begynnelsen på 1980-tallet for å finne en tilsvarende lav slakteprosent. Reduksjonen i -kvantum har, i tillegg til færre slaktedyr, sammenheng med at det ikke er mulig å foreta et systematisk utvalg og optimalisere kjønns- og alderssammensetningen på samme måte som tidligere. Store kalvetap over flere år utgjør en vesentlig del av årsaken for de siste års reduksjon i slaktekvantum og slakteprosent. For 2010/11 er det imidlertid en ytterligere reduksjon i slakteuttaket i forhold til den tidligere utviklingen. For 2010/11 har Nord-Trøndelag et slakteuttak som er nær halvert både i antall og i kvantum sammenlignet med driftsresultater de første årene etter tusenårsskiftet.

Også Sør-Trøndelag hadde en nedgang i slakteuttak fra 2001/02, men hadde det høyeste prosentvise slakteuttaket på 61 % i landet for 2007/08. I etterkant har Sør-Trøndelag/Hedmark igjen hatt en nedgang i slakteuttaket. For 2009/10 var slakteuttaket på 45 %, som var det laveste slakteuttaket som er registrert siden man startet å utarbeide statistikk i 1979/80. For 2010/11 har Sør-Trøndelag et slakteuttak som samsvarer med trenden for siste tiårsperiode.

Tamreinlagene har over tid hatt et høyt slakteuttak. Tapene er fortsatt lave og kalvetilgangen er høy (se tabellene 2.2, 2.3 og 2.6), Tamreinlagene har også gjennom mange tidligere år hatt det høyeste prosentvise uttaket i landet. For de to forutgående driftsårene har tamreinlagene igjen det høyeste slakteuttaket med henholdsvis 59 % og 58 %, men for 2010/11 er det Polmak/Varanger som har det høyeste prosentvise slakteuttaket med 66 %.

Flokkstruktur og andel kalveslakt

Produksjonsflokkens kjønns-, alders- og vektstruktur er av avgjørende betydning for produktiviteten i reindriftsnæringen. Forenklet vil en kunne si at den høyeste produktiviteten kan oppnås gjennom størst mulig andel simler. Dette forutsetter at bukkeandelen er stor nok til å opprettholde optimal bedekning, samtidig som simlene har en fysiologisk utvikling som gjør dem i stand til å føre en kalv fram til slaktemoden alder. Flokksammensetning blir derfor en viktig indikator i næringspolitikken.

Tabell 3 i vedlegg 1-8 viser flokksammensetningen ved slutten av siste driftsår på områdenivå og på distriktsnivå. Sammensetningen varierer relativt lite mellom år. I 2010/11 varierte okseandelen på områdenivå fra 4-12 %, simleandelen fra 69-81 %, mens kalveandelen varierte fra 15-24 %.

Tabell 2.8 viser andel kalveslakt for de 10 siste driftsårene. For 2010/11 hadde Vest-Finnmark den høyeste andel kalveslakt (69 %) som er registrert siden man begynte å hente inn statistikk i 1979/80. Vest-Finnmark har de siste år for øvrig hatt en klar økning i kalveslakt, med henholdsvis 62-69 % for de fem siste driftsår. Nord-Trøndelag har for det siste driftsåret den høyeste andelen kalveslakt i landet (77 %). Kalveslakten er fortsatt betydelig lavere i vestre deler av Karasjok og midtre deler av Kautokeino enn i øvrige områder. For Troms sin del varierer kalveuttaket betydelig mellom år, fra under 40 % til over 60 %. Årsaken til dette er trolig stor år-til-år variasjon i kalvetilgang og kalvetap.

Tabell 2.8. Andel kalveslakt for de 10 siste driftsårene. Beregningen er basert på slaktedyr levert til godkjent slakteri.

OMRÅDE	PROSENTANDEL KALVESLAKT									
	01/02	02/03	03/04	04/05	05/06	06/07	07/08	08/09	09/10	10/11 ¹
ØST-FINNMARK	70 %	58 %	58 %	63 %	64 %	72 %	73 %	69 %	73 %	65 %
Polmak/Varanger	77 %	73 %	72 %	78 %	79 %	78 %	80 %	76 %	87 %	74 %
Karasjok østre sone	62 %	57 %	55 %	64 %	66 %	78 %	78 %	73 %	73 %	66 %
Karasjok vestre sone	43 %	38 %	34 %	37 %	33 %	49 %	51 %	50 %	50 %	42 %
VEST-FINNMARK	63 %	42 %	45 %	47 %	49 %	62 %	64 %	67 %	64 %	69 %
Kautokeino østre sone	67 %	59 %	59 %	61 %	60 %	78 %	76 %	70 %	74 %	75 %
Kautokeino midtre sone	57 %	30 %	30 %	34 %	34 %	55 %	53 %	59 %	55 %	63 %
Kautokeino vestre sone	69 %	38 %	48 %	51 %	51 %	57 %	65 %	73 %	68 %	73 %
TROMS	57 %	55 %	63 %	47 %	39 %	47 %	48 %	52 %	60 %	56 %
NORDLAND	63 %	62 %	54 %	61 %	55 %	63 %	64 %	71 %	70 %	61 %
NORD-TRØNDELAG	73 %	71 %	70 %	74 %	72 %	81 %	70 %	74 %	74 %	77 %
SØR-TRØND./HEDM.	76 %	78 %	78 %	80 %	76 %	76 %	74 %	76 %	75 %	74 %
TAMREINLAGENE	67 %	73 %	67 %	67 %	71 %	69 %	72 %	72 %	69 %	70 %
HELE REINDRIFTEN	69 %	60 %	58 %	59 %	61 %	68 %	69 %	69 %	69 %	68 %

Reindriftsforvaltning 2012

1 Tilsvarende data på distriktsnivå er gitt i vedlegg 2-8, tabell 8.

2.5. Produktivitet

Produktivitet uttrykkes i ulike sammenhenger som slaktekvantum per rein (slakteproduktivitet) eller som totalproduksjon per rein (totalproduktivitet). Med totalproduksjon menes slakteuttak i kilo korrigert for endring i reintall omregnet til kg. Dersom reintallet ikke endrer seg et år, vil de to produktivitetsberegningene gi samme resultat.

Totalproduktivitet og slakteproduktivitet relatert til reintall kan fortelle mye om hvordan tilpasningen mellom rein og beite er i et område. Eksempelvis vil en høy totalproduksjon per livrein ofte innebære god kalvetilgang, lite tap og gode slaktevekter, mens en lav totalproduksjon per livrein gir signaler om lav kalvetilgang, høye tap og/eller lave slaktevekter.

Selv om det er en sammenheng mellom de to produktivetsmålene, kan en noe forenklet si at totalproduktivitet per livrein er et mål for hvor effektiv en reinflokk er til å produsere reinkjøtt. Når en snakker om produktivitet er maksimalt varig avkastning et sentralt begrep. Med maksimalt varig avkastning menes den tilpasning mellom reintall, beitegrunnlag og driftsform som gir den høyeste stabile avkastningen over tid uten å forringe beitegrunnlaget.

Tabell 2.9 viser produktivitet per livrein for de siste 5 årene, beregnet både på grunnlag av slakteproduksjon og totalproduksjon. Dersom totalproduksjonen per livrein øker mellom to år, skyldes dette at slaktekvantum per livrein og/eller reintallet har gått opp. Beregningen for det siste året (2010/11) bygger på reintall som bare delvis er korrigert og må derfor betraktes som et foreløpig anslag.

Tabell 2.9 viser at det er betydelige forskjeller i produktivitet mellom områder og mellom år innenfor de enkelte områdene. Variasjonene fra år til år er en naturlig konsekvens av at

reindrift utøves under uforutsigbare klimatiske forhold. Variasjonen mellom år er imidlertid ikke like stor i alle områdene.

Finnmarksområdene, og da særlig Karasjok og Vest-Finnmark, hadde en sterk produktivitetsvekst i de første årene etter årtusenskiftet. Veksten var spesielt stor dersom en sammenligner med tilsvarende data fra slutten av 1990-tallet. Denne veksten kunne for en stor del tilskrives bedre kalvetilgang, mindre tap og høyere slaktevekter i disse årene. Produktiviteten har sett under ett gått vesentlig ned de siste 5-6 forutgående driftsårene. Dette gjelder særlig i Vest-Finnmark og Karasjok-vest. For 2010/11 har Vest-Finnmark hatt en totalproduksjon på 6,8 kg.

I Øst-Finnmark er det verdt å merke seg at Karasjok-øst i driftsårene etter tusenårsskiftet, fra 2001/02 til 2006/07, ikke lå mye under det høye produktivetsnivået som Polmak/ Varanger (over 10 kg). For de fire siste driftsårene har Karasjok øst hatt en negativ utvikling ned til 3,9 kg for 2010/11. Polmak/Varanger har en stabilisering i totalproduksjon fra 10,7 kg i 2008/09 til 11,1 i 2009/10 og 12,0 i 2010/11. Karasjok-vest ligger lavere og på omtrent samme nivå som de tre sonene i Vest-Finnmark (5-7 kg/livrein) mellom 2006/07 og 2010/11.

Etter de klimatiske vanskelige årene på slutten av 1990-tallet fikk Troms en markert økning i totalproduktiviteten, som holdt seg noenlunde stabil i flere år deretter (ca. 7-8 kg per livrein). Det siste driftsåret har produktiviteten gått markant ned til 2,6 kg. I Nordland har produktiviteten gått markant ned til 4,3 og 4,2 kg per livrein de to siste driftsårene. Produktiviteten svinger en del i disse områdene, spesielt i Troms, som følge av sterkt variable klimatiske vinterbeiteforhold og rovdyr tap.

Tabell 2.9. Produktivitet relatert til antall rein ved driftsårets begynnelse (korrigert reintall per 1. april), de siste 5 driftsårene. Produktiviteten er beregnet på grunnlag av både "slakteproduksjon" og "totalproduksjon" (slakteproduksjon korrigert for endring i reintallet omregnet til kg). Basert på opplysninger fra reineierens reindriftsmelding og slakteriene.

OMRÅDE	SLAKTEPRODUKSJON					TOTALPRODUKSJON				
	PR. LIVREIN (kg pr. dyr)					PR. LIVREIN ¹ (kg pr. dyr)				
	06/07	07/08	08/09	09/10	10/11 ¹	06/07	07/08	08/09	09/10	10/11 ^{1,2}
ØST-FINNMARK	7,6	7,6	7,5	6,9	8,1	8,5	9,4	7,2	8,0	6,9
Polmak/Varanger	10,4	11,2	11,9	8,5	13,7	10,5	13,4	10,7	11,1	12,0
Karasjok østre sone	7,8	6,9	5,4	6,8	5,7	9,2	8,1	6,7	7,4	3,9
Karasjok vestre sone	5,0	5,2	5,7	5,7	5,7	6,2	7,4	4,7	5,9	5,5
VEST-FINNMARK	5,7	5,7	5,5	6,9	7,2	6,8	6,8	5,9	7,5	6,8
Kautokeino østre sone	5,4	6,1	5,8	7,2	5,9	6,5	7,7	5,8	7,6	7,1
Kautokeino midtre sone	5,1	5,4	5,1	6,6	7,8	6,4	6,2	5,6	6,2	6,0
Kautokeino vestre sone	6,8	5,9	5,7	7,1	7,8	7,8	6,9	6,3	9,3	7,7
TROMS	6,1	5,4	5,3	3,8	3,6	8,5	6,5	5,9	4,2	2,6
NORDLAND	8,3	7,0	6,9	3,5	6,5	9,4	7,3	7,6	4,3	4,2
NORD-TRØNDELAGE	8,1	7,5	8,4	6,8	6,5	9,6	8,7	9,0	8,6	6,9
SØR-TRØND./HEDM.	14,0	14,9	12,8	11,7	13,1	12,9	15,1	12,9	12,0	13,2
TAMREINLAGENE	15,9	14,4	14,1	16,3	15,3	16,9	14,7	14,0	15,7	15,7
HELE REINDRIFTEN	7,7	7,5	7,2	7,3	8,0	8,7	8,7	7,4	8,0	7,3

Reindriftsforvaltningen 2012

1 Tilsvarende tall på distriktsnivå er gitt i vedlegg 2-8, tabell 7.

2 Foreløpig tall, hvor reintallsendringen er beregnet på grunnlag ukorrigert reintall for det siste året.

Nord-Trøndelag har for det siste driftsåret hatt en nedgang i produktiviteten. Sør-Trøndelag/Hedmark og tamreinlagene har som tidligere den høyeste produktiviteten i landet.

2.6. Utvikling i slaktevekter

Reindriftsforvaltningen har siden sesongen 1998/99 systematisk innhentet slaktevekter fra slakteriene, som i dag utgjør et omfattende materiale. Slaktevektene er sammen med andel merket kalv og slakteuttak per livrein, utgangspunktet for overvåking og vurdering av om reingtallet og beitebelastningen er økologisk bærekraftig for et reinbeitedistrikt.

Tabellene 2.10, 2.11 og 2.12 viser tidsserier av gjennomsnittlige slaktevekter både for kalv, okser 1-2 år (*varit*) og simler over 2 år (*aldu/rotnu*). Tilsvarende data på distriktsnivå er gitt i vedlegg 2-8, tabell 9. I tabell 2.13 har vi sammenstilt gjennomsnittlige slaktevekter fra en del distrikter i Vest-Finnmark fra 1960-tallet med tilsvarende vekter fra siste del av 1990-tallet og første del av 2000-tallet.

Tabell 2.10. Gjennomsnittlige slaktevekter på kalver som er levert slakteri, de siste 10 driftsårene.

OMRÅDE	GJ.SNITTLIGE SLAKTEVEKTER PÅ KALV (<i>miessi/miesie</i>) (kg) ¹									
	01/02	02/03	03/04	04/05	05/06	06/07	07/08	08/09	09/10	10/11 ²
ØST-FINNMARK	20,7	21,1	20,9	19,0	18,9	19,5	19,2	17,4	18,4	17,4
Polmak/Varanger	20,8	21,0	20,6	19,4	19,6	20,0	20,1	18,1	19,6	18,0
Karasjok østre sone	21,5	22,9	21,9	19,5	18,7	19,1	18,8	17,1	17,6	16,7
Karasjok vestre sone	18,2	19,4	19,8	16,6	16,5	17,8	16,9	15,6	16,3	15,5
VEST-FINNMARK	19,4	20,4	19,3	16,5	16,7	17,0	17,2	16,4	17,3	16,0
Kautokeino østre sone	19,2	20,7	19,8	16,9	16,6	18,5	18,0	17,3	18,1	18,0
Kautokeino midtre sone	19,4	19,9	18,7	15,7	17,0	15,9	16,2	15,7	16,8	15,5
Kautokeino vestre sone	19,7	20,5	19,0	16,7	16,6	16,7	17,5	16,3	16,9	15,4
TROMS	21,5	25,2	22,6	22,4	22,7	22,3	22,4	21,8	21,7	21,6
NORDLAND	21,4	22,5	20,9	21,1	21,2	21,9	21,5	21,6	21,6	20,9
NORD-TRØNDELAGE	20,3	21,4	19,6	20,0	20,2	21,5	20,1	20,6	20,7	19,4
SØR-TRØND./HEDM.	21,2	21,9	20,9	21,5	21,5	21,5	21,1	21,8	22,1	21,8
TAMREINLAGENE	22,3	24,9	23,0	22,5	23,5	23,0	23,1	23,4	24,4	24,0
HELE REINDRIFTEN	20,8	21,8	20,7	20,4	19,1	19,8	19,5	18,6	19,1	18,0

Reindriftsforvaltningen 2012

1 Beregnet på grunnlag av data fra godkjente slakterier.

2 Tilsvarende data på distriktsnivå er gitt i vedlegg 2-8, tabell 9.

Tabell 2.11. Gjennomsnittlige slaktevekter på okser 1-2 år som er levert slakteri, de siste 9 driftsårene.

OMRÅDE	G.J.SNITTLIGE SLAKTEVEKTER PÅ OKSER 1-2 ÅR (varit) (kg) ¹									
	02/03	03/04	04/05	05/06	06/07	07/08	08/09	09/10	10/11 ²	
ØST-FINNMARK	32,0	31,9	30,0	27,4	27,1	28,1	27,1	26,9	25,5	
Polmak/Varanger	31,2	30,4	32,1	30,7	30,0	29,9	29,1	30,9	26,9	
Karasjok østre sone	34,6	35,0	32,1	29,3	28,9	29,9	27,0	27,3	25,9	
Karasjok vestre sone	30,9	30,8	28,4	25,2	25,3	26,3	25,4	25,4	23,7	
VEST-FINNMARK	28,4	27,7	25,0	24,2	24,2	25,3	23,9	24,7	23,7	
Kautokeino østre sone	30,7	29,4	27,1	25,7	27,4	27,0	25,2	26,0	25,1	
Kautokeino midtre sone	27,0	26,3	23,5	22,7	23,3	24,6	23,1	23,6	23,8	
Kautokeino vestre sone	29,4	29,1	26,4	25,0	24,2	25,5	23,8	25,5	22,8	
TROMS	34,2	33,3	33,3	33,5	32,3	31,5	30,6	30,1	27,8	
NORDLAND	34,6	35,5	32,2	35,4	33,0	33,0	31,9	32,9	31,6	
NORD-TRØNDELAG	31,3	30,9	30,3	29,3	31,3	28,6	29,7	31,2	29,2	
SØR-TRØND./HEDM.	33,6	32,5	32,0	33,5	33,4	32,6	33,1	34,2	33,4	
TAMREINLAGENE	37,5	39,0	37,5	37,2	39,1	37,2	38,3	37,0	38,2	
HELE REINDRIFTEN	31,4	30,8	32,3	27,8	28,7	28,4	27,9	27,8	27,2	

Reindrifftsforvaltningen 2012

- 1 Beregnet på grunnlag av data fra godkjente slakterier.
- 2 Tilsvarende data på distriktsnivå er gitt i vedlegg 2-8, tabell 9.

Tabell 2.12. Gjennomsnittlige slaktevekter på simler over 2 år som er levert slakteri, de siste 9 driftsårene.

OMRÅDE	G.J.SNITTLIGE SLAKTEVEKTER PÅ SIMLER > 2 ÅR (aldur/rotmu) (kg) ¹									
	02/03	03/04	04/05	05/06	06/07	07/08	08/09	09/10	10/11 ²	
ØST-FINNMARK	30,4	30,8	28,0	28,8	28,4	29,0	28,4	28,1	27,2	
Polmak/Varanger	30,5	30,1	29,8	30,1	30,2	30,0	30,3	30,5	28,7	
Karasjok østre sone	31,9	32,3	29,3	31,1	29,3	30,4	29,2	29,0	28,1	
Karasjok vestre sone	29,5	30,0	26,1	26,6	26,2	26,8	26,5	25,8	25,2	
VEST-FINNMARK	29,8	28,1	25,8	26,9	25,3	26,6	26,2	27,0	25,5	
Kautokeino østre sone	30,0	28,8	27,4	27,9	26,6	27,0	28,6	28,3	27,5	
Kautokeino midtre sone	27,9	25,8	24,3	25,7	23,9	25,3	24,5	26,2	25,1	
Kautokeino vestre sone	32,1	30,0	26,4	27,2	26,2	28,6	27,1	27,6	25,2	
TROMS	36,8	37,9	35,2	37,1	35,5	37,1	35,4	34,6	35,3	
NORDLAND	35,2	34,4	34,4	35,9	35,5	36,5	34,2	35,7	35,3	
NORD-TRØNDELAG	32,2	32,8	31,9	33,0	32,8	32,0	33,6	33,7	32,2	
SØR-TRØND./HEDM.	33,3	33,1	31,8	34,4	33,8	32,4	33,4	34,8	33,7	
TAMREINLAGENE	33,6	36,6	35,8	38,3	37,2	37,6	39,0	37,0	37,9	
HELE REINDRIFTEN	31,8	31,5	31,5	30,6	29,3	30,4	29,4	29,4	28,2	

Reindrifftsforvaltningen 2012

- 1 Beregnet på grunnlag av data fra godkjente slakterier.
- 2 Tilsvarende data på distriktsnivå er gitt i vedlegg 2-8, tabell 9.

Tabell 2.13. Gjennomsnittlige slaktevekter på okse 1-2 år (varit) i utvalgte distrikter i Vest-Finnmark, periodene 1960/61 - 1963/64 og perioden 1996/97 - 2006/07.

REINBEITEDISTRIKT	GJ.SN. SLAKTEVEKTER, OKSER 1-2 år (kg)									
	60/61 ¹	61/62 ¹	63/64 ¹	96/97 ²	98/99 ²	00/01 ²	02/03 ²	04/05 ²	09/10 ²	10/11 ²
21-Gearretnjårga	28,8	-	-	25,0	-	-	29,9	29,2	27,7	21,6
22-Fiettar	32,4	29,4	-	25,8	24,0	25,6	32,0	27,5	26,5	23,9
23-Seainnus/Návvggastat	-	31,9	-	23,2	23,1	24,1	29,4	25,0	22,8	23,5
26-Lákkonjårga	30,3	29,5	-	21,7	22,1	22,7	26,0	21,9	23,0	21,4
27-Joahkonjårga	26,9	25,0	-	22,2	21,8	-	27,0	23,9	22,3	24,3
28-Cuokcavuotna	27,9	-	-	-	23,8	-	29,7	27,8	-	-
29-Seakkesnjårga	28,6	28,8	-	28,5	23,6	-	30,3	28,1	-	29,4
32-Silvvetnjårga	30,1	28,5	26,6	27,2	21,4	25,1	29,1	28,9	29,5	25,2
33-Spalca	32,2	30,0	31,1	23,1	21,0	19,0	26,9	23,9	22,4	21,1
34-Ábborašša	33,4	32,8	32,4	22,7	22,1	23,6	28,9	26,0	25,8	22,8
35-Fávrrorsorda	29,3	25,9	27,5	22,9	21,7	25,2	29,2	26,4	26,0	22,7
36-Cohkolat	32,8	29,7	26,7	23,0	21,7	-	29,1	26,1	24,6	22,4
39-Árdni/Gávvir	35,2	30,7	31,6	26,0	27,0	29,2	30,9	30,0	-	22,8

Reindriftsforvaltningen 2012

1 Hentet fra Movinkel og Prestbakmo sine innsamlinger av slaktevekter fra perioden 1960/61-1963/64.

2 Beregnet på grunnlag av data fra godkjente slakterier.

Finnmark:

Som det framgår av tabellene har de gjennomsnittlige slaktevektene i Finnmark gjennomgått betydelige variasjoner det siste tiåret. I siste del av 1990-tallet var slaktevektene lave og/eller avtakende. Fra 2000/01 og de påfølgende to årene økte slaktevektene markert, for deretter igjen å avta gjennom de siste årene.

I Vest-Finnmark har særlig kalvevektene falt lavt (16-17 kg i snitt) de siste syv årene. Også varitvektene (24-25 kg) og simlevektene (25-27 kg) er lave. I Karasjok har også slaktevektene gått ned de siste årene.

Dersom en ser nærmere på utviklingen i enkeltdistrikter de siste årene, har det med en del unntak vært en negativ utvikling i gjennomsnittlige slaktevekter. Den største nedgangen og de laveste vektene forekommer i de store ”innerdistriktene”, slik også situasjonen var på slutten av 1990-tallet.

Det finnes mange årsakssammenhenger til de siste årenes vektutvikling. I både Vest-Finnmark og Karasjok har vektredgangen kommet på tross av at beitesesongene forut for slakting, og da spesielt vintersesongene, har vært bra klimatisk sett. Noe av vektreduksjonen i Vest-Finnmark i 2003/04 kan nok skyldes den vanskelige markedssituasjonen for reinkjøtt, som førte til at en stor del av slakteuttaket ble forskjøvet til vintersesongen, med tap av slaktevekt fra høst til vinter. På den andre siden var klimaforholdene om høsten og vinteren 2003/04 gunstige, slik at vekttafet fram til slakting trolig var mindre enn vanlig ved vinterslakt.

Videre har lite snø og høyt dyretall gjennom de gode årene økt utnyttelsen av lavbeiter, som i normale vintre ikke er tilgjengelig på grunn av harde og/eller tykke snølag. I vårknipa har reinen dermed blitt mindre avhengig av de normalt viktige, men slitte rabbebeitene. De lavere

slaktevektene i mange distrikter i Vest-Finnmark og Karasjok de siste årene har sammenheng med at dyretettheten nå er blitt så høy i disse distriktene at den overskygger den positive innvirkningen av gunstig klima og økt beitetilgjengelighet.

I Karasjok kom nedgangen i slaktevekter i 2004/05 ett år seinere enn i Vest-Finnmark, selv om de klimatiske forholdene i grove trekk har vært de samme. Dette kan blant annet ha sammenheng med noe svakere reintallsøkning, generelt lavere reintetthet og en noe annerledes sammensetning av beitetyper enn i Vest-Finnmark.

Det er verdt å merke seg at den største slaktevektnedgangen har kommet hos kalven (se tabell 2.10). Siden kalv bare har en vekstsommer bak seg, og i tillegg vil påvirkes sterkt av simlas kondisjon etter vinteren, vil slaktevektene oftest respondere raskere på miljøforandringer enn hos eldre dyr, som har flere vekstsosonger bak seg.

I en periode før de siste årenes vektnedgang (2001/02-2003/04) hadde Vest-Finnmark og spesielt Karasjok slaktevekter på nesten samme, eller samme nivå som landet for øvrig. Siden slaktevektregistreringene begynte tidlig på 1980-tallet var det knapt registrert så høye kalvevekter i Finnmark. Dette forteller mye om hvor usedvanlig gunstig de klimatiske forholdene var for reinen i Finnmark disse sesongene. Som tabell 2.13 viser oppnådde enkelte distrikter i Vest-Finnmark like høye slaktevekter i disse årene som på første del av 1960-tallet. Andre distrikter økte også disse årene, men de greide imidlertid ikke å komme opp på nivået fra 1960-tallet på tross av gunstige klimatiske forhold.

Den generelle slaktevektøkningen fra og med 2000/01 og fram til og med 2002/03 kom på tross av en sterk økning i reintallet (se figur 2.1). Denne vektøkningen hadde en sannsynlig sammenheng med generelt klimatiske gode beitebetingelser året rundt, med blant annet snøfattige vintrer, tidligere vår, normalt gode somrer og seint snøfall om høsten. Lite snø gjennom vintrene førte til at store deler av vinterbeitene var tilgjengelig for beiting. Dette medførte til lave tap av dyr gjennom vårknipa og videre bedre kondisjon for reinen om våren og dermed en god start på vekstsosongen. Disse gunstige klimatiske forholdene overskygget i stor grad negative effekter på reinens høstvekter som følge av økt dyretetthet og økt press på beitene. Samtidig hadde tilsvarende dårlige år perioden i forkant bidratt med sitt til å gjøre "vektspranget" desto større.

Tabell 2.12 viser at vektøkningen for simler i Vest-Finnmark og Karasjok var større i 2000/01 enn det en skulle forvente ut fra vektøkningen for kalv (se tabell 2.10) og for varit(okse 1-2 år) (se tabell 2.11). Videre gikk simlevektene ned året etter (2001/02), mens kalv og varit fortsatte vektøkningen. Dette har trolig sammenheng med at mange simler enten ikke fødte kalv eller mistet kalven tidlig i 2000/01, trolig som følge av dårlig kondisjon og en vanskelig vinter i forkant (driftsåret 1999/00). Sommeren 2000 kunne derfor simlene prioritere egen vekst i sterkere grad enn i de påfølgende årene, da kalvetilgangen var betydelig høyere. Tilsvarende økte simlevektene i Karasjok og Vest-Finnmark i 2005/06, mens varit- og kalvvektene gikk ned eller flatet ut. Dette har trolig sammenheng med den dårlige kalveproduksjonen våren 2005, som frigjorde ressurser til egenvekst hos simlene.

Dyr i mindre godt hold, ofte i kombinasjon med slitte vinterbeiter, vil være mer sårbare overfor ugunstig klimatiske forhold på vinteren. Lave produksjonstall for deler av Finnmark i de klimatiske ugunstige årene på slutten av 1990-tallet kan sees i sammenheng også med slike forhold.

Områdene sør for Finnmark:

Områdene sør for Finnmark, samt Polmak/Varanger, har høyere gjennomsnittlige slaktevekter enn Karasjok og Vest-Finnmark (se tabellene 2.10, 2.11 og 2.12). Slaktevektene i områdene sør for Finnmark preges av mer tilfeldige årlige svingninger enn i Finnmark. Det er nærliggende å anta at det er klimatiske svingninger som er hovedårsaken til vektsvingningene i disse områdene.

De høyeste slaktevektene forekommer i tamreinlagene, der gjennomsnittsvektene på kalv og på okser 1-2 år stort sett er over henholdsvis 23,0 kg og 37,0 kg mellom år. Nordland, som har noen av de beste sommerbeitene i landet, ligger ikke så langt bak tamreinlagene sammen med Sør-Trøndelag/Hedmark.

3 Reindriftens beiter og driftsforhold

Beiteområdene er selve grunnressursen for reindriften. Reinens spesielle levesett, med ulike krav til beite i ulike sesonger, gjør reindriften til en arealavhengig næring. I dag utøves det reindrift på et landområde på drøyt 146.000 km², fordelt over 139 av landets kommuner fra Hedmark i sør til Finnmark i nord, samt i Nord-Gudbrandsdalen, Valdres og Nord-Østerdalen. Dette arealet tilsvarer ca. 40 % av Norges landareal, hvorav mesteparten (over 90 %) ligger innenfor det som reindriftsloven betegner som det ”samiske reinbeiteområdet”. Det resterende arealet er avgrensede områder i Sør-Norge, der det utøves reindrift i henhold til ekspropriasjonsvedtak og/eller leieavtaler (Trollheimen og tamreinlagene). (I tillegg er en ny reinbeitekonvensjon mellom Norge og Sverige ferdig forhandlet).

Dette kapitlet gir en kortfattet beskrivelse av reinens tilpasning til naturgrunnlaget, naturlige faktorer som påvirker beitegrunnlaget, betingelser for bestandsvekst og produksjon, metode og resultater av beitevurderinger, og menneskeskapt klimaendringer.

Vedlegg 9 viser kart over de ulike delene av reindriftsområdet, med grenser og bruttoarealer for både reinbeitedistrikter, tamreinlag og områder.

3.1. Reinens tilpasning til naturgrunnlaget

Rein lever året rundt på utmarksbeite, hvor den er prisgitt uforutsigbare værforhold og store variasjoner i tilgang og kvalitet av beitet både mellom sesonger og mellom år. Et reindriftsår består av åtte årstider med ulike behov for beiter. Innenfor hver av disse årsavsnittene varierer beitetilbudet som følge av klimatiske faktorer, lokalitet og årstidsvariasjoner.

Gjennom de mest krevende periodene av året har reinen et stramt energibudsjett, som skal forsyne reinen med energi til aktiviteter som beiting, gåing og løping i tillegg til de grunnleggende livsprosessene. Simlene skal i tillegg ha energi til å die kalven og oppfostring gjennom sommer og høst.

Reinen er tilpasset et skiftende miljø ved at beiteopptak og levevis veksler med variasjonene i plantedekket gjennom året. Variasjonene i beiteopptak er knyttet til sesongmessig appetittregulering, fettlagring og reinens evne til å utnytte ulike typer fôr. Variasjonene i levevis er knyttet til reinens trekk mellom ulike beiteområder, både i form av regionale trekk mellom sesongbeiter og lokale trekk innenfor samme beiteområde. På tross av sin tilpasning til et skiftende miljø er reinen likevel sårbar for miljøforandringer som for eksempel fysiske inngrep og forstyrrende menneskelig aktivitet.

3.2. Naturlige faktorer som påvirker beitegrunnlaget - Betingelser for bestandsvekst og produksjon

De ulike økologiske faktorene som påvirker reindriften betingelser for bestandsvekst og produksjon kan deles inn etter å være tetthetsuavhengige eller tetthetsavhengige i forhold til reinflokkenes størrelse innenfor et beiteområde. Økologiske forhold som påvirker bestandsvekst og produksjon gjennom konsentrasjonen av rein per arealenhet kalles gjerne for tetthetsavhengige faktorer. Økologiske forhold som påvirker bestandsvekst og produksjon

uavhengig av konsentrasjonen av rein per arealenhet grupperes imidlertid gjerne som tetthetsuavhengige faktorer.

Tetthetsuavhengige og tetthetsavhengige faktorer som påvirker beitegrunnlaget

Kvaliteten og tilgjengeligheten av beitet påvirkes naturlig av **berggrunn, klima og topografi**. I reindriftssammenheng er det hensiktsmessig å dele berggrunnen i 3 kategorier; kambro-siluriske formasjoner, grunnfjell og sparagmitt. I områder med kambro-siluriske bergarter (gjerne kalkrike bergarter) er det gode forhold for sommerbeiting. Grunnfjell og spesielt sparagmitt (sure bergarter) gir gode vekstbetingelser for lav og dermed gode vinterbeiter.

Områdene hvor det drives reindrift preges av vestlige luftstrømmer, som gir økende nedbørmengder fra kysten og inn mot fjordbotnene og grensefjellene, for deretter å avta sterkt mot øst. Nedbørmengden avtar også nordover. Temperaturvariasjoner mellom sommer og vinter er langt lavere ved kysten enn i innlandet. Et gunstig klima betyr mye for planteveksten gjennom våren og sommeren. Vinterstid påvirkes lavbeitene av ulik fordeling av snøen gjennom beitesesongen. Klimatisk sett har kystområder oftest de beste sommerbeitene, mens kontinentale områder oftest har de beste vinterbeitene. Viktige unntak finnes i ytre kystområder og på øyer, hvor snøen ikke legger seg om vinteren.

Topografiske forhold vil kunne ha direkte konsekvenser for den fysiske adkomsten til beiteområder (f.eks. bratte terrengformasjoner), og indirekte konsekvenser gjennom klimatisk påvirkning av både kvalitet og tilgjengelighet av beitene (f.eks. ”regnskygge-effekt”). På stor-skalanivå bidrar store høydeforskjeller til vedvarende framsmelting av næringsrik, spirende vegetasjon om våren og sommeren. På småskalanivå bidrar stor overflateujevnhet i terrenget til økt beitetilgang vinterstid (snaurabber) og bedre beitekvalitet sommerstid (snøleiesamfunn). Dessuten gir vindutsatte høydedrag reinflokkene ”ly” for insektplagen på varme sommerdager (luftingsområder).

Slike forhold, som gjerne kalles tetthetsuavhengige faktorer, påvirker en reinflokks forutsetninger for produksjon uavhengig av om reintallet er høyt eller lavt. Regionale forskjeller i lokalt klima, topografi og beite kan derfor medføre at reinflokker har ulikt utgangspunkt for produksjon mellom områder, og mellom ulike år innefor samme beiteområde.

Mens forholdene på sommerbeitene har størst påvirkning på reinens kroppsvekt ved slakting, er tetthetsuavhengige faktorer som snømengde og snøens tilstand med på å definere betingelsene for flokkens rekruttering. Dersom det er lite snø på vinterbeitene betyr dette at beitevekstene som utnyttes er lettere tilgjengelig for reinen. Dersom det er islag i snøen og/eller ned mot bakken er tilgjengeligheten til beitevekster vanskeligere for reinen. Store, vindpakkede snømengder og/eller islag i snødekket kan også helt eller delvis ”låse” mattilgangen for reinen vinterstid. Hvordan snøforholdene skaper ulik tilgjengelighet til beiter i ulike vegetasjonstyper og terrengformasjoner definerer langt på vei hvilke lokaliteter som benyttes som beite.

Med økende snømengde og/eller økende grad av ising innen et driftsår får rabbevegetasjon og lavheier en økende viktighet som vinterbeiter. På vinterbeiter utnyttes imidlertid også en rekke andre vegetasjonstyper så fremt snøforholdene tillater det. I daglig drift søker siidaen gjennom strategiske beslutninger om bruk av beiter innenfor et område å ta høyde for disse omstendighetene for å gi flokken best mulige forutsetninger for beite gjennom vinteren.

Nedbør og temperaturforhold påvirker også driftsforholdene i sommerhalvåret. Temperatur og nedbør påvirker plantenes vekstforhold, men også forekomst av insekter som er en betydelig

stressfaktor for reinen. I sesonger med høy sommertemperatur har reinen også et betydelig varmestress. Kalde og fuktige sommere er i næringen stort sett anerkjent som gode betingelser for reinens sommerbeite. Nedbørsmengde og vekstsesongens lengde i barmarksperioden er også vesentlig for lavens veksthastighet som danner grunnlaget for tilveksten på vinterbeitene.

Det er ikke bare klimaet og klimaets påvirkning på beitevekster og insektsaktivitet som har betydning for reinflokkers bestandsvekst og produksjon. Beitegrunnet påvirkes også av reinens beitetrykk på de ulike sesongbeitene. Det samlede beitetrykket i et område er et resultat av tettheten av rein per arealenhet. Med et økende reintall øker også beitetrykket innenfor et beiteområde. Dersom beitetrykket blir for stort kan dette påvirke beitegrunnet negativt, og på vinterbeiter medfører dette et stort beitetrykk på lavvekster i lavdominerte vegetasjonstyper som lavheier, fjellbjørkeskog, lavholdige risheier, etc. Reinens selektive beiting kan videre påvirke artssammensetningen innen vegetasjonstyper, og vegetasjonstypers utbredelse under alle årstidsbeitene. En reinflokks forutsetninger for produksjon kan derfor også påvirkes gjennom endringer i beitegrunnetets kvalitet og kvantitet som følge av beitetrykket over tid

Reinens tilgang til beitevekster i kvantitet og kvalitet er derfor et samlet resultat av eksisterende beitetrykk som følge av reintallstettheten og påvirkning av klimatiske faktorer som for eksempel snøforhold, sommernedbør og temperatur.

Ved et høyt beitepress på vinterbeitene og vanskelige klimaforhold blir de negative effektene av henholdsvis tetthetsavhengige og tetthetsuavhengige faktorer forsterket av hverandre gjennom at samlet beitetilbud er redusert. Vanskelige klimaforhold gjør graving etter beitevekster energikrevende og medfører at tilgjengelige arealer hvor snøen er slik at reinen kommer ned til beitevekstene begrenses. Ved vanskelige snøforhold i mengde, pakking og ising, øker reinerens avhengighet til lavheier med gunstigere snøforhold. Da er det viktig at tilbudet av beitevekster på disse beitene har tilstrekkelig kvalitet, mengde og dekningsgrad til å kunne forsyne reinflokken.

Dette bildet kan beskrive nåværende tilstand for næringen i Vest-Finnmark og Karasjok, hvor reineren mister et produksjonspotensial og en del av forutsigbarheten i driften i forhold til kondisjon, overlevelse, kalvetilgang og simlenes investering i kalv, ved en opprettholdelse av et for høyt reintall når ugunstige klimatiske omstendigheter inntreffer. I slike situasjoner er også tapene dokumentert å være betraktelig høyere. Ved økende reintall økes sårbarheten til ulike klimaforholds påvirkning mellom år. Tetthetsuavhengige faktorer vil påvirke driftsforholdene uavhengig av reintall og er naturgitte betingelser som næringen må tilpasse seg etter. De negative tetthetsavhengige effektene som følger med et for høyt reintall kan imidlertid påvirkes gjennom slakteuttaket.

Bestandsvekst og produksjon

Rabbevegetasjon og lavheier utgjør en viktig del av reindriftens vinterbeiter. Dersom andre vegetasjonstyper er vanskelig tilgjengelig under dälvi(januar-mars) og giddädälvi(april), som følge av snøforholdene, spiller denne delkomponenten av reinens totale bruk av ulike vegetasjonstyper og beitevekster en viktig rolle når det gjelder kalvetilgang og kalvens overlevelse i sitt første leveår.

I en reinflokk vil ikke alle simler få kalv, eller lykkes i å oppfostre kalven, uansett hvor gunstige driftsforholdene og beiteforholdene har vært for et gitt driftsår. Men størrelsen på kalvetilgangen og kalvens overlevelse avhenger imidlertid av driftsforholdene og beitetilbudet. Dette gjelder særlig i de siste månedene av simlenes drektighetsperiode og de første månedene etter kalving. Tradisjonelt har klimaet og snøforholdene vært den

dominerende faktoren for disse sammenhengene. I de senere år er det særlig for Finnmark, med et økende beitetrykk, imidlertid ikke snøforholdene som alene setter premissene for flokkens rekruttering, men også i hvilken grad det er en tilstrekkelig mengde egnede beitevekster under dette snølaget. Når beitetrykket har vært for stort og lavbeitenes kvalitet er redusert må reinen også bruke mer energi på å grave frem beite. I ytterste konsekvens kan et høyt beitetrykk i kombinasjon med ugunstige klimaforhold medføre sultperioder, at simler aborterer kalv eller ikke investerer tilstrekkelig i kalven utover våren, og tap av rein som følge av førbegrensning og rovvilt.

Hvor mye ressurser simlene investerer i kalven for et gitt år er et nøkkelelement med hensyn til næringens inntjeningssevne og er derfor et viktig aspekt i forhold til gjeldende målsetninger om en bærekraftig reindrift. I perioden 2002-2007 er det dokumentert følgende trender for reinflokker i Finnmark¹⁰:

- Samtidig med reintallsøkningen i etterkant av år 2000 har vårvektene på simlene gått betydelig ned.
- I forbindelse med denne vektnevdgangen er det færre simler som har kalv under merking.
- Den betydelige nedgangen i vårvekter medfører stor sårbarhet for ugunstige beiteforhold på ettervinteren og forsommeren.
- Simlenes vårvekt påvirket kalvevektene på høsten. Store simler produserte større kalver enn små simler. Små simler investerte imidlertid relativt mer i avkommet enn store.
- Vårvekt for simle var en signifikant forklaringsvariabel til å forklare reprodutiv suksess.
- Høstevekter for simler med kalv var også vesentlig lavere enn høstvekter for simler som ikke hadde kalv.

Samlet sett ser det nå ut til at det gjennom perioden har vært en negativ tetthetsavhengig effekt, i kombinasjon med klimatiske forhold vinterstid, som påvirker simlenes allokering av ressurser til oppbygging av egne kroppsreserver og investering av kalv gjennom sommeren. Det er således påvist at kostnadene forbundet med å bringe frem kalv for simle er blitt større med det økende reintallet i løpet av perioden. Denne kostnaden medfører en tapt mulighet til vektøkning i løpet av sommeren sammenlignet med simler uten kalv. Samtidig viste studiet at simler som hadde bragt frem kalv det påfølgende år også hadde gjennomsnittlig 6 % lavere kalvevekt sammenlignet med simler som ikke hadde hatt kalv det foregående år.

Forskning har tidligere vist at simler som hadde hatt gode vinterbetingelser investerte mer i kalven under sommerhalvåret enn simler med dårlige vinterbetingelser, når man sammenlignet mellom flokker.¹¹ Sannsynligheten for simlene til å produsere kalv ved en gitt vekt kan derfor til en viss grad variere mellom ulike områder og ulike år, blant annet som følge av gjeldende klimatiske betingelser knyttet til snøens beskaffenhet og tetthetsavhengige forhold knyttet til beitet.

¹⁰ Bårdsen BJ., Tveraa T., Fauchald P., Langeland K. 2010. Observational evidence of risk-sensitive reproductive allocation in a long lived mammal. *Oecologia* 162:627-639.

¹¹ Fauchald P., Tveraa T., Yoccoz N. G., Ims R. A. 2004. En økologisk bærekraftig reindrift. Hva begrenser naturlig produksjon og høsting? NINA Fagrapport 76.

Forskningsresultater har tidligere imidlertid også vist at kalvetilgangen innen en flokk er relatert til simlenes vekt. Dette er dokumentert i en rekke studier som bekrefter en positiv sammenheng mellom simlenes kondisjon og sannsynlighet for å få kalven gjennom sitt første leveår.

For reinbeitedistrikter i Vest-Finnmark kan det derfor legges til grunn at ved tiltagende beitepress og økende reintall vil sammenhengene som er nevnt ovenfor tilta, og ved lavere beitepress og lavere reintall vil disse negative tetthetsavhengige sammenhengene reduseres. De ulike reinbeitedistriktene i Vest-Finnmark vil kunne ha et noe forskjellig utgangspunkt i forhold til dette avhengig av blant annet gjeldende beitebetingelser på de ulike årstidsbeitene og tetthet av rein per arealenhet. De ulike reinbeitedistriktene sine slaktevekter vil også være en god indikasjon i forhold til dette.

3.3. Metoder for beitevurdering

Reinbeitene kan i hovedsak vurderes på to måter; direkte ved å studere beitene i seg selv (beitekartlegging), og indirekte ved å la reinens vekst- og vektutvikling fortelle om beitenes kvalitet (vekter som beiteindikator).

Direkte beitevurdering gjøres ved hjelp av flere metoder, som grovt kan inndeles i 3 grupper; 1) registrering i felt, 2) registrering basert på flyfoto, og 3) registrering basert på satellittbilder. Alle de direkte metodene har vært nyttig i forvaltningen av reinbeitene, dels i kombinasjon med hverandre og dels i kombinasjon med den indirekte "vektmetoden".

Et kompliserende forhold når slike data skal brukes til å vurdere kapasitet på vinterbeite er at beitetilgjengeligheten varierer sterkt både i rom og tid på grunn av variasjoner i snøforhold. I hovedsak er det slik at tilgjengeligheten på grunn av snøforholdene er bedre på snaufjellet enn i bjørkeskogen, men dette har mindre betydning høst og tidlig vinter enn på vårvinteren (februar/mars).

Feltregistrering

Beitekartlegging gjennom feltregistreringer blir brukt for å fastsette kvantitative og kvalitative mål på beitene, for dermed å kunne si noe om beitesituasjonen for et område. Reineierne bruker selv denne metoden når de i sin daglige reindriftsutøvelse vurderer beitet ut fra plante- type og beitetilgjengelighet.

I hovedsak skjer kartleggingen av større arealer gjennom registreringer på et tilfeldig utvalg av steder. Langs rette linjer trukket opp på kartet (transekter) blir det med faste mellomrom gjort punktregistreringer av blant annet vegetasjonstype, dekningsgrad av de ulike planteartene og beitebelastning. I disse registreringene ligger det en stor grad av skjønn. Dette gjelder særlig vurderingen av beitebelastning. Ut fra registreringene på de utvalgte områdene gjøres det så en beregning for hele beiteområdet.

Feltregistreringer er svært tidkrevende og har klare begrensninger for kartlegging/overvåking av store områder. Metoden er imidlertid mye brukt på grunn av lave kostnader, kjent og enkel metodikk og et godt referansemateriell fra andre undersøkelser.

Satellittbilder

Bruk av satellittdata for kartlegging av reinbeiter startet i 1970-årene. Satellittdata har på flere områder vist seg å være mer hensiktsmessig ved vegetasjonskartlegging over store områder enn tradisjonell vegetasjonskartlegging fra bakken. Teknikken er siden 1973 blitt brukt av

NORUT IT i Tromsø til å utarbeide vegetasjons- og beitekart over reinbeiter i flere områder i Norge, først og fremst på lavdominerte beiter.

Satellittkartlegging av vegetasjonsdekket bygger på at ulike vegetasjonstyper reflekterer lys på ulikt vis. Satellittdata gjengir vegetasjon etter noen hovedfaktorer, som graden av frodighet, tetthet og fuktighet. Hvilken vegetasjonstype de ulike refleksjonsklassene representerer fremstilles ut fra en analyse av satellittinformasjon sammenholdt med feltregistreringer.

Metoden gjør det mulig å kartlegge vegetasjonen over store områder, samt å overvåke beitene med jevnlig registreringer. Satellittbildene kan videre tolkes gjennom digitale analysemetoder, som gjør resultatene lite påvirket av menneskelige vurderinger. Satellittdata kan dessuten lett kombineres med annen digital kartinformasjon.

3.4. Resultater fra beitevurderinger

Gjennom de siste 25 årene har lavbeitene på Finnmarksvidda til tider vært i sterkt fokus. Dette har sammenheng med at det for perioden 1973-2000 ble dokumentert en generell reduksjon i lavdekket, samtidig som reintallet i deler av perioden økte sterkt i det samme området (se kapittel 2.1).

Vurdering av vår-, høst- og vinterbeitet

Den negative utviklingen i lavbeitet fram til 2000 ble dokumentert gjennom ulike typer undersøkelser utført av Hans Prestbakmo¹², NORUT¹³ og NINA. Prestbakmo sammenlignet i 1989/90 lavdekket på de samme prøveflatene som en annen beitegranser, Erling Lyftingsmo, hadde undersøkt i perioden 1960-62. NORUT på sin side har bearbeidet og tolket satellittbilder tatt med jevne mellomrom tilbake til 1973. NINA ble involvert i 1998, da Reindriftsforvaltningen igangsatte et overvåkningsprogram for lavbeitene. Dette programmet omfatter både satellitt- og bakkeregistreringer og er blitt gjennomført av NORUT og NINA i samarbeid. NORUT har hatt ansvaret for satellittdelen¹⁴, mens NINA har gjort bakkeregistreringene¹⁵. Resultatene fra NORUT og NINA gjennom overvåkningsprogrammet har vist bra samsvar.

I undersøkelsen som ble gjennomført i 2005/06 konkluderte NORUT¹⁶ med at det generelt hadde vært en svak økning i lavdekket i forhold til registreringen i 2000. I relative tall ble det registrert 40 % mer lavmark og 30 % mer fjellbjørkeskog i 2006 enn i 2000. Lavdekningen var imidlertid fortsatt lavere enn det som ble registrert i 1996. På vindrabbene var det ifølge NORUT en økning i lavdekket over stort sett hele undersøkelsesområdet. Lavbeitetilstanden på vindrabbene var best i østlige sentrale deler av vidda. Dette tilsvarer vestre sone i Karasjok (distrikt 16), samt østre sone (distrikt 30C) og sørlige deler av midtre sone i Vest-Finnmark (distrikt 30B). Lavbeitene var i dårligst forfatning i vestlige sentrale deler, som tilsvarer

¹² Prestbakmo, H. 1994. Lavbeitene på Finnmarksvidda. Endringer fra 1960 til 1990. Småskrift Reindriftsadministrasjonen nr. 1 1994.

¹³ Johansen, B. og Karlsen, S.R. 2000. Finnmarksvidda - kartlegging og overvåkning av reinbeiter – status 1998. NORUT Rapport IT546/1-2000.

¹⁴ Johansen, B. og Karlsen, S.R. 2000. Finnmarksvidda – kartlegging og overvåkning av reinbeiter – status 1998. - NORUT Informasjonsteknologi Rapport IT546/1-2000.

¹⁵ Gaare, E. og Tømmervik, H. 2000. Overvåking av lavbeiter i Finnmark. NINA Oppdragsmelding 638.

¹⁶ Johansen, B.E. og Karlsen, S.R. 2007. Finnmarksvidda – kartlegging og overvåking av lavbeiter. Rapport fra NORUT IT, juni 2007.

sørøstlige deler av vestre sone (distrikt 30A) og nordlige deler av midtre sone i Vest-Finnmark (distrikt 30B). På lerabbene var det en økning i lavbeitet på østlige deler av Finnmarksvidda. Dette omfatter Kautokeino østre sone (distrikt 30C) og Karasjok vestre sone (distrikt 16). I vestlige deler var det bare en svak økning (distrikt 30A).

NORUT konkluderte i 2007 med at beitetrykket i årene forut hadde forskjøvet seg fra vindrabber til lerabber. Dette ble forklart som en følge av at gunstige snøforhold gjennom flere vintre hadde gjort lerabbene langt mer tilgjengelig enn de var gjennom siste del av 1990-tallet. Av satellittdata fremkom det videre at det hadde vært en reduksjon i lavressursene nærmest riksgrensen i Ánarjohk-området (lengst sør i distriktene 30B og 30C).

NINA har i sin del av overvåkningsprogrammet anvendt en ny metode basert på biomasse (mengde) av lav¹⁷. Somrene 1998 og 2005 gjennomførte NINA feltregistreringer på et stort antall beitefelt (hvert på ca. 40 dekar), som ligger spredt langs 5 nord-sør-gående linjer (transekter) på Finnmarksvidda. Feltene er plassert i vegetasjonstyper med stor potensiell dekning av lav. Innenfor hvert felt er det blitt gjort registreringer i små beiteruter (hver på 1 m²)¹⁸.

Ifølge 1998-undersøkelsen¹⁹ tilsvarte mengden lav i de undersøkte rutene i gjennomsnitt 12 % av den lavmengden en kan få ved størst mulig tilvekst (60 g/m² per år). Med en så liten mengde lav vil produksjonen være svært liten i forhold til maksimal tilvekst. Det var særlig de eksponerte vindrabbene som var sterkt beitet. Den nøyaktige feltbeskrivelsen av beitefeltene ble brukt til tolkning av satellittbilderegistreringene, og samlet fikk en dermed en oversikt over hele lavbeiteområdet.

Sommeren 2005 gjorde NINA gjentak av rutebeskrivelsene. Resultatene fra undersøkelsen²⁰ viser generelt sett "en markert økning" i lavdekning og lavtykkelse fra 1998 til 2005 (fra 18 % til 28 % i lavdekning, og fra 22 mm til 28 mm i lavtykkelse). Den største økningen i lavdekning forekom i nordlige deler av vår/høst/vinterbeitene, og da særlig i midtre og østre sone i Vest-Finnmark (distriktene 30B og 30C) og i vestre sone i Karasjok (distrikt 16). I sørlig del av vestre sone i Vest-Finnmark (distrikt 30A) har lavdekningen derimot blitt redusert. Lavdekningen i distriktene 30A, 30B og 17 var imidlertid fortsatt generelt lav (20-24 %) sammenlignet med distriktene 30C og 16 (30-36 %).

Økningen i lavdekning var markert større på eksponerte vindrabber enn i lesider, forsengkninger og skogsområder. NINA forklarte dette med gunstige klimatiske vintre i perioden 2001-04, med lite snø og generelt høy tilgang på lav og andre beiteplanter i alle terrengtyper, samt fuktigere somre. Lavforekomster i forsengkninger, lesider og skog, samt gras, lyng og myrplanter har trolig blitt beitet i større grad enn ved mer "normale" snøforhold. Dette har igjen redusert det normalt høye beitetrykket på vindrabbene. Videre har økt sommernedbør trolig hatt positiv betydning både på lavens gjenvekst og på framvekst av lyng og gras i tidligere nedbeitede lavområder. Lavt reintall rundt år 2000 har trolig også hatt en gunstig effekt for gjenveksten av lav på rabbene. Positiv utvikling til tross, forskerne

¹⁷ Tømmervik, H., Wielgolaski, F.E., Neuvonen, S., Solberg, B., and Høgda, K.A. 2005. Biomass and production on a landscapelevel in the northern mountain birch forests. In: Wielgolaski, F.E. (Ed.). Plant Ecology, Herbivory, and Human Impact in Nordic Mountain Birch Forests. Ecological studies 180: 53-70. Springer-Verlag Berlin.

¹⁸ 56 beiteruter i hvert beitefelt, hvor hver sjettede rute er skjermet mot beiting for sammenligningens skyld.

¹⁹ Gaare, E. og Tømmervik, H. 2000. Overvåking av lavbeiter i Finnmark. NINA Oppdragsmelding 638.

²⁰ Gaare, E., Tømmervik, H., Bjerke, J.W. & Thannheiser, D. 2006. Overvåking av vinterbeiter i vest-Finnmark og Karasjok: Ny beskrivelse av fastrutene. NINA Rapport 204.

understreket i 2007 at lavbeitene fortsatt var ”*langt fra optimal produksjon*”, og da særlig i de vestlige og nordlige områder av Finnmarksvidda. Situasjonen i enkelte områder ble vurdert fremdeles som ”kritisk” i 2007.

Et nytt omdrev av overvåkningsprogrammet for vinterbeitene ble igangsatt i 2009. Det ble gjennomført satelittfotografering og feltbefaring av høst-, vår- og vinterbeitene i Vest-Finnmark og Karasjok i løpet av barmarkssesongen 2010.

Resultatene fra denne undersøkelsen ble ferdigstilt sommeren 2011. For Karasjok viste resultatene en tilbakegang i lavbiomasse i de lavholdige vegetasjonstypene på vår- og høstbeitene, samt de lavholdige vegetasjonstypene på vinterbeitene i forhold til status i 2005. Status for 2010 i Karasjok viser også at lavbiomassen generelt er stabil i skogs- og lerabbområdene, men i de mest eksponerte områdene og vindrabbområdene er lavbiomassen redusert med halvparten siden 2005.

For Vest-Finnmark viser resultatene en tilbakegang i de lavholdige vegetasjonstypene på vår- og høstbeitene og en stabilisering i lavbiomasse i de lavholdige vegetasjonstypene på vinterbeitene i forhold til status i 2005. Status for 2010 for Vest-Finnmark viser også at lavbiomassen er redusert med 10 % i skogs- og lerabbområder, men i de mest eksponerte områdene og på vindrabber er lavbiomassen redusert med 23 % siden 2005. Det er således den mest tilgjengelige delen av høst- og vårbeitene i både Vest-Finnmark og Karasjok som har hatt den største reduksjonen i forrådet av lav i perioden 2005-2010.

I perioden 2005-2010 har reintallet vært på et høyt nivå i både Karasjok og Vest-Finnmark. En fortsatt opprettholdelse av det samlede reintallet på dette nivået vil med stor sannsynlighet forsterke denne trenden og på sikt medføre en negativ utvikling i lavbiomasse innenfor de lavholdige vegetasjonstypene tilbake igjen til det lave nivået som var gjeldende i 2000.

Gjennomsnittlig lavdekning med utgangspunkt i alle fastrutene var i 1998 på 19,5 %. I 2005 var denne økt til 27,1 %. For 2010 var lavdekningen i fastrutene imidlertid gått tilbake til 24,5 %. Utviklingen er likeledes lik for gjennomsnittlig lavtykkelse på fastrutene. I 1998 var gjennomsnittlig lavtykkelse 10 mm, mens det var en oppgang til 29 mm i 2005. For 2010 var det igjen en nedgang i gjennomsnittlig lavtykkelse til 23 mm. Denne endringen er ulikt fordelt over undersøkelsesområdet.

Tilbakegangen fra 2005 til 2010 var samlet sett sterkest i de nordlige delene av undersøkelsesområdet (vår- og høstbeitene). Dette medfører at reinen i større grad må nyttegjøre seg av andre beiteplanter, men også andre vegetasjonstyper på denne årstiden, og at det ligger et potensial for å forbedre produksjonen ved at beitetilbudet forbedres på disse beitene.

Implikasjoner av beitekartleggingen 2010 for forvaltningen av høst-, vår- og vinterbeitene i Karasjok og Vest-Finnmark

Utviklingen som har vært i perioden 2005-2010 innebærer at dersom det er ønskelig at lav, og potensielt lavholdige vegetasjonstyper skal være en viktig beitekomponent for reinen på de ulike årstidsbeitene må det samlede reintallet reduseres i henhold til dette.

Undersøkelsen er gjort med utgangspunkt i omtrent 24 ulike vegetasjonstyper. Lav som beiteplante opptrer i mange av disse, men dominans og relativ biomasse varierer etter vegetasjonstype og etter beitepress. Flere vegetasjonstyper inneholder imidlertid et potensielt

høyt innslag av lav. Samlet sett utgjør disse vegetasjonstypene relativt store arealer på høst-, vår- og vinterbeitene i Finnmark. I Vest-Finnmark utgjør disse vegetasjonstypene omtrent 50 % av de totale vår-, høst- og vinterbeitearealene, mens i Karasjok utgjør disse arealene omtrent 30 %. De resterende beitearealer på disse årstidsbeitene utgjør vegetasjonstyper som potensielt ikke har et stort innslag av lavbiomasse. De tetthetsavhengige negative effektene av et for stort beitepress på høst-, vår-, og vinterbeitene har derfor to dimensjoner:

1) negative tetthetsavhengige effekter av et for høyt reintall som påvirker næringens produksjon innenfor et driftsår. Dette vil gjelde i forhold til beiting i vegetasjonstyper som domineres av grøntbeite uten særlig potensielt innslag av lav.

2) negative tetthetsavhengige effekter av et for høyt reintall som påvirker næringens produksjon innenfor et driftsår, men også har negativ effekt på fremtidig produksjonsresultat i de påfølgende driftsår. Dette vil gjelde ved beiting i vegetasjonstyper med potensielt høyt innslag av lavbiomasse. Når lavbiomassen beites ned i disse vegetasjonstypene reduseres også den årlige avkastningen disse beitene kan gi per arealenhet i fremtid, siden årlig avkastning er avhengig av den stående lavbiomassen.

I tilfeller hvor laven er sterkt beitet for vegetasjonstypene med potensielt høyt lavinnhold, må reinen beite alternative beiteplanter når den oppholder seg i disse områdene. Avhengig av hvor dominerende det opprinnelige potensielle innslaget av lav har vært for en gitt vegetasjonstype vil avkastningen i form av beitekvalitet reduseres tilsvarende ved for stort beitepress. Eksempelvis for vegetasjonstypen 'Lavheier' er lavarter potensielt dominerende. Ved nedbeiting av disse arealene er det et stort beitepotensial som går tapt. I slike tilfeller kan årlig avkastning være helt nede i 4-6 kg lav per dekar, eller 4-6.000 kg per km².

En tilpasningsperiode, slik at vegetasjonstyper med potensiale for stort innslag av lav hvor laven hadde vokst over stadiet for maksimal årlig avkastning, ville medført en varig økning i samlet årlig avkastning for disse respektive vegetasjonstypene i de ulike årstidsbeitene. Dette kunne gitt næringen i denne regionen en større buffer i forhold til å kompensere for ulike klimatiske forhold med hensyn på å ivareta en høy og stabil produksjon. Dersom dette spennet mellom gjeldende årlig avkastning og potensielt årlig avkastning er stort, må reinen bruke desto mer energi og tid på beiting i disse arealene. Dersom det i slike tilfeller ikke eksisterer alternative beiteområder som kan benyttes, eksempelvis som følge av andre vintersiidaers bruk eller som følge av gjeldende snø og værforhold, vil dette over tid påvirke flokkens produksjonsevne uavhengig av status for sommerbeitene. For næringens fremtidige økonomiske inntjeningssevne vil det være gunstig med et positivt skift i kvaliteten på de ulike årstidsbeitene.

En fremtidig utvikling med nåværende beitebelastning vil medføre et ytterligere negativt skift i kvaliteten på de ulike årstidsbeitene og medføre redusert inntjeningssevne for næringen gjennom redusert kalvetilgang, økte kostnader for simlene knyttet til å bringe frem og investere i kalv, lavere investering i kalv av simler med lavere slaktevekter og økt sårbarhet og tap som resultat. Disse sammenhengene vil videre forsterkes både for produksjonsdyr og årskalver i driftsår med klimatisk vanskelige vinterbeiteforhold. Et slikt utviklingsløp vil imidlertid også kunne medføre økte driftskostnader for næringen gjennom behov for en ytterligere intensivering i tidsbruk til gjeting for å holde flokken samlet og økt risiko for sammenblandinger. I fremtidig forvaltning av beiteområdene må fordelene med en tilpasning til en varig økt avkastning på vinter-, høst- og vårbeitene avveies mot ulempene som er forbundet med dette.

3.5. Klimaendringer

Det er grunn til å anta at økt forurensning generelt vil få en stadig sterkere effekt på reindriften i årene som kommer. Særlig gjelder dette utslipp av klimagasser, men også radioaktivt nedfall, sur nedbør og spredning av tungmetaller vil være av betydning.

Ifølge prognoser fra internasjonale overvåknings- og forskningsprogrammer, blant andre FNs klimapanel (IPCC) og Arktisk Råds klimastudie (ACIA), kan det i tida framover forventes en global klimaendring. Endringen er satt i sammenheng med økte utslipp av klimagasser. Endringen består blant annet av en økning i gjennomsnittstemperatur og -nedbør og mer ekstreme værtyper, men med store lokale og regionale forskjeller i utslag. Økningen i temperatur og spesielt nedbør vil etter prognosene bli størst i nordlige deler av Europa, og den vil bli størst om høsten og vinteren²¹.

Som helårsbrukere av store beiteressurser i nordlige områder vil reindriftsnæringen kunne bli til dels sterkt berørt av klimaendringer. Generelt kan en si at klimaendringer vil kunne få betydning for tilgang, kvalitet og kvantitet av beite, men også for blant annet insektstress, områdebruk, flytteveier, flyttetidspunkter og andre driftsforhold. Klimaendringer kan også medføre økt konkurranse om reindriftsarealene fra andre næringer. Hvorvidt endringene er mest positive eller mest negative for reindriften, vil variere mellom områder, avhengig av regionale og lokale forhold, samt når og hvordan området brukes av reindriften. Sammenhengene er komplekse og vil være vanskelige å forutsi. I et føre-var-perspektiv vil det derfor være svært viktig å sikre både en bærekraftig ressurstilpasning og et best mulig arealgrunnlag, som kan gi næringen den nødvendige robusthet og fleksibilitet til å tilpasse seg klimaendringer.

Kompleksiteten framgår også tydelig av den forskningen som så langt er gjennomført på effekten av klimaendringer på nordlige hjortedyr²². Dersom for eksempel vinterklimaet i de kontinentale vinterbeiteområdene i Norge blir mildere og mer ustabil, kan faren for nedising og låsing av beitene øke. I 1997 førte slik låsing av vinterbeitene i Finnmark til store reintap. Videre kan en dreining mot fuktigere værtyper bidra til å redusere vinterbeitekvaliteten ved at omfanget av fuktighetskrevede arter øker på bekostning av lavdominerte vegetasjonstyper (lavheier). Økt nedbør kan på den andre siden gi økt næringstilgang og dermed også økt tilvekst for lav, forutsatt at laven ikke blir utkonkurrert av andre arter. En økning i gjennomsnittstemperaturen og mer fuktige værtyper på vår og høst kan bidra positivt i sommerbeiteområdene gjennom forlenget vekstsesong (tidligere vår, seinere høst) og økt vekst på grøntbeitet (bedre beitekvalitet). Dersom varmere og mer fuktige somrer samtidig fører til mer insekter, kan disse derimot påføre reinen økt stress og tap av vekst. Dette vil til en viss grad kunne oppveies dersom det også blir mer vind. En 2-4 ukers forlengelse av vekstsesongen i nordområdene (perioden 1982-2002) er nylig blitt dokumentert²³, og da i hovedsak utover høsten. Den samme undersøkelsen påviste vegetasjonsendringer, med utvidelse av skogsområder og overgang til mer fuktighetskrevede arter på bekostning av blant annet lav. De siste resultatene fra overvåkningsprogrammet for lavbeiter (se kapittel 3.5) kan på den andre siden tyde på økt gjenvekst i lavbeitet på grunn av mer sommernedbør²⁴.

²¹ Hanssen-Bauer, I. (DNMI) og Prestrud, P. (CICERO) 2005. Foredrag i Kautokeino 22.11.2005.

²² Weladji, R.B., Klein, D.R., Holand, Ø. & Mysterud, A. 2002. Comparative response of Rangifer tarandus and other northern ungulates to climatic variability. Rangifer 22(1): 33-50.

²³ Tømmervik, H., Høgda, K.A., Riseth, J.Å., Karlsen, S.R. & Wielgolaski, F.E. 2005. Endringer i vekstsesongen i Fennoskandia og Kola i perioden 1982-2002 og betydning for reindriften. Rangifer Report 10: 89-98.

²⁴ Gaare, E., Tømmervik, H., Bjerke, J.W. & Thannheiser, D. 2006. Overvåkning av vinterbeiter i Vest-

4 Reindriftens organisering

Reindrift utøves primært i det samiske reinbeiteområdet, som strekker seg fra Finnmark i nord til Hedmark i sør. Dette området er inndelt i seks samiske regionale reinbeiteområder og videre i et større antall samiske reinbeitedistrikter²⁵. Utenfor det samiske reinbeiteområdet utøves reindrift på særskilt grunnlag i Trollheimen, og i Valdres og Nord-Gudbrandsdalen utøver fire tamreinlag ikke-samisk reindrift²⁶. I 1998 fikk i tillegg et foretak i Nord-Østerdalen, kalt Rendal renselskap, innvilget konsesjon²⁷ til å utøve en særegen driftsform basert på jakt på privateide dyr.

Innenfor hvert reinbeitedistrikt er det grupper av reineiere som har reinen i en felles flokk på bestemte arealer og som samarbeider om den praktiske driften. Disse driftsgruppene kalles "siida" ("sijte" på sørsamisk). I den forrige reindriften har ikke siidaen hatt en formell rolle, men dette er blitt endret i reindriften av 2007²⁸. Siidaorganiseringen veksler mellom år, og det kan være egne siidaer i sommer-, høst-, vinter- og vårbeiteperiodene. Loven skiller imidlertid bare mellom sommer- og vintersiida.

Innenfor hver siida er reindriften organisert i "siidaandeler"²⁹, som har erstattet begrepet "driftsenhet" fra 1978-loven. Ifølge loven er en siidaandel "en familiegruppe eller enkeltperson som er en del av en siida, og som driver reindrift under ledelse av en person eller av ektefeller eller samboere i fellesskap". For å gi mulighet for smidige generasjonsoverganger er det under siidaandelen gitt mulighet til å opprette en "sideordnet rekrutteringsandel". Den enkelte reindriftsutøvers eierskap til reinen er befestet gjennom individuelle reinmerker³⁰. All rein innenfor det samiske reinbeiteområdet skal merkes med eierens merke. Rett til reinmerke har i utgangspunktet bare personer som er av samisk ætt.

Innehaver av siidaandel er pålagt å avgi en årlig melding om reindrift³¹, der det blant annet skal redegjøres for reintall, tilganger og avganger av rein, samt siidatilhørighet. Denne meldingen er grunnlaget for en stor del av de statistiske oversiktene i Ressursregnskapet.

Flyttemønstrene i reindriften varierer både i retning, lengde og tid. Dette har i hovedsak sammenheng med forskjeller i naturgitte forhold. Gjennom de siste hundreår har dette naturgitte flyttemønsteret måttet tilpasse seg nasjonale bestemmelser, som grensestengning mot Russland og Finland og reinbeitekonvensjonen med Sverige, samt et økende omfang av fysiske inngrep og andre menneskelige forstyrrelser i reinbeiteland.

I Finnmark skjer vinterbeitingen i innlandet og sommerbeitingen ved kysten eller på øyene. I hovedsak skjer vår- og høstbeiting i den mellomliggende sonen. For å koordinere flyttingen mellom sesongbeitene er distriktene/siidaene gruppert i flyttesystemer. I Troms skjer flyttingen oftest over korte avstander og ofte innen samme distrikt. Reindriften i Nordland har et todelt flyttemønster, hvor noen distrikter flytter på vinterbeite til Sverige, mens andre har

²⁵ §§ 4, 5, 6 og 42 i *Lov om reindrift* av 15.06.2007.

²⁶ § 8 i *Lov om reindrift* av 15.06.2007 og *Lov om reindrift i kommunene Meldal, Midtre Gauldal, Oppdal, Rennebu, Rindal, Sunndal og Surnadal* av 21.12.1984.

²⁷ Vedtak i Landbruksdepartementet av 18.05.1998.

²⁸ § 51 i *Lov om reindrift* av 15.06.2007.

²⁹ §§ 10, 11 og 12 i *Lov om reindrift* av 15.06.2007.

³⁰ § 9, 32 og 33 i *Lov om reindrift* av 15.06.2007.

³¹ §§ 18 i *Lov om reindrift* av 15.06.2007.

sine vinterbeiter langs kysten. I Nord-Trøndelag har de fleste distriktene kystnære vinterbeiter, men det foregår også vinterbeiting lenger inn i landet. Flyttingen i Sør-Trøndelag/Hedmark foregår i hovedtrekk fra barmarksbeiter i nord til vinterbeiter i sør. Tamreinlagene nytter generelt mer kystnære høyfjellsområder i nordvest som barmarksbeite og mer kontinentale og lavereliggende fjell- og skogsområder i sør-øst som vinterbeite.

Tidligere har myndighetene hatt ansvaret for å fastsette reindriftens rammebetingelser om øvre reintall, beitetider og distriktsgrenser. I henhold til reindriftsloven av 2007 skal bestemmelser om øvre reintall og beitetider inngå i distriktenes bruksregler, som skal godkjennes av Områdestyret. Bestemmelser om øvre reintall skal imidlertid endelig godkjennes av Reindriftsstyret. Inndeling av reinbeitedistrikter og reinbeiteområder vil fremdeles foretas av henholdsvis Reindriftsstyret og Landbruks- og matdepartementet (§§ 5-6).

4.1. Reindriftens interne organisering – Siida og baikidoallu

Reindriften styres av reinens tilpassning til terreng, beite og utøverens ivaretagelse av egne dyr. Dyrene endrer atferd etter beiteforhold, værforhold og årstid. Dette gjør flokkdrift til en krevende oppgave.

Familiegrupper som driver reindrift benevnes som *baikidoallu* på nordsamisk. For lettere å opprettholde kontroll over flokken, med hensyn på gjeting og tilsyn, organiserer flere familiegrupper (*baikidoallu*) seg i arbeidsfelleskap som kalles *siida*.³²

I siidaen eies reinen på individuell basis hvor utøverens rein inngår i flokkenheter sammen med andre utøveres rein. I siidaen samarbeides det om arbeidsoppgaver som er forbundet med flokkdrift. Dette er en tilpassning for å unngå sammenblanding med andre flokker, eller at et mindre antall rein deler seg fra flokken og blandes med andre flokker. På denne måten søker utøvere av en siida å holde reinen samlet i en flokk.³²

Siidaorganisasjonen er en fleksibel organisasjon som tilpasser utøvertall og reintall i forhold til en rekke faktorer. Hvordan utøvere kommer overens med hverandre gjennom slektskap og naboforhold, på beiteområdene, eller i andre sosiale sammenhenger vil også definere en siidas sammensetning og organisering. Slektskapstilhørighet har imidlertid tradisjonelt vært den viktigste enkeltfaktoren for siidadannelse. Ved en siidadannelse mellom utøvere er det i prinsippet heller ingen bestemmelse om sammenslutningens varighet.³²

Arbeidsoppgaver på siidanivå dreier seg som nevnt om kontroll av reinflokken som en enhet, hvor siidamedlemmene opptre som partnere når reinen er utenfor arbeidsgjerdet. Arbeidsoppgaver på baikidoallu-nivå dreier seg imidlertid om enkeltrein i form av å være privat eiendom.³³ Tradisjonelt har det med medlemskap til en siida også vært opp til eieren selv å avgjøre eget reintall og slakteuttak. Når rein er i arbeidsgjerdet er det de ulike medlemmer i *baikidoallu* innen siidaen som arbeider og tar beslutninger rundt egne rein. Det har således tradisjonelt vært et klart skille mellom beslutninger om gjeting, og den enkelte reineiers beslutninger om sitt eget næringsgrunnlag.³⁴ Etter den nye reindriftsloven har

³² Sara M. N. 2001. Reinen – et gode fra vinden. Reindriften tilpassningsformer i Kautokeino. Davvi Girji.

³³ A/L Bajos. 1990. Reindriften framtid i Guovdageainnu Suohkan/Kautokeino kommune.

³⁴ Paine, R. Herding and husbandry. Two basic distinctions in the analysis of reindeer management. Folk. Vol: 6. Year:1964. s. 83-88.

imidlertid ansvarlig leder av siidaandelen rett til å bestemme hvem som kan eie rein i andelen og vedkommendes reintall (jf. § 10). Siidaandelen vil også være forpliktet til å ha et reintall som er i samsvar med distriktets bruksregler (jf. § 57)

Behovet for arbeidskraft varierer gjennom driftsåret og i tillegg til å skaffe driftsmidler til å gjennomføre arbeid og livsopphold gjennom slaktning av rein må husholdet (*baikidoallu*) også svare for arbeidsforpliktelser opp mot siidaen om gjeting av reinflokken. Ved vår og høstflytting, og ved sammenblandinger og skilling av rein, kreves det også stor arbeidskapasitet.³² Arbeidsbehovet er gjerne størst på høstvinteren, hvor reinen samles og det er mange skillinger samtidig.

Behovet for arbeidskraft vil imidlertid også variere fra år til år. Dårlige beiteår fører til større spredning av flokken og økte muligheter for sammenblandinger med andre flokker. Som følge av dette kreves det en større arbeidsinnsats for å kontrollere flokken. En viss overkapasitet i næringen som følge av variasjoner i behov for arbeidskraft innen en sesong og mellom ulike driftsår er derfor nødvendig for å opprettholde en praktisk drift.

Målsetningen for siidaen er å balansere fleksibilitet mot forutsigbarhet og stabilitet i driften av rein. Siidaen har behov for fleksibilitet som følge av variasjoner mellom årstider og mellom driftsår. Som følge av reinens trekkmonster, investeringer i driftsanlegg, fordeling av beiter og kjennskap til egne beiteområder er det viktig at driften også har stabilitet.³³

Klimatiske årstidsvariasjoner og klimatiske variasjoner mellom år påvirker driftssituasjonen gjennom vekslinger i beitenes tilstand, tilgjengelighet og kvalitet. Dette bringer også inn ulike behov for driften. På grunn av miljøfaktorene og geografisk tilhørighet vil siidaene ha forskjellige årssykluser.³³ Strategier rundt vokting og beiting lages av siidaens medlemmer i fellesskap. Dette er vurderinger som gjøres ut fra økologiske forhold, i tillegg til andre siidaers bevegelser.³²

Reinens atferd vil også ha en stabiliserende virkning på siidaen, ved at den blant annet beveger seg langs faste trekkruiter. Slektskap er også en stabiliserende faktor. Det vanlige har tidligere vært at man skifter tilholdssted gjennom ekteskap, eller dersom hele siidaen/(slekten) flytter område.

4.2. Tradisjonelle betingelser for reindrift på vinterbeiteområdene

Over tid har det dannet seg tradisjon for tilhørighet og bruk av vinterbeiteområder for de enkelte siidaene som utgjør systemer for gjensidig tilpassning.³³ Tradisjonelt har siidaene i tilpasningen til hverandre dannet et sosialt system for arealfordeling. Oppfatningen av at hver vintersiida hadde sine tilholdsområder har også medført oppfatning av at slektsgrupper har hatt tilhørighet til disse vinterbeiteområdene.³³

Mens sommerbeitene har hatt en fast bruk over tid, er det uavklarte rettighetsforhold knyttet til beitebruk mellom siidaer på vinterbeitene særlig i Karasjok østre og vestre flyttesystem og Kautokeino østre, -vestre og -midtre flyttesystem.

Mellom de ulike kjerneområdene (*guovddáš dálveorohat*) på vinterbeitene har det gjerne vært en randsoner (*orohatravda*) mellom vintersiidaene som tradisjonelt også har vært benyttet til beiter. Disse randområdene har fungert som en buffersone som har redusert muligheten for sammenblanding av flokker og gitt fleksibilitet til beiter i forhold til vekslende klimaforhold.

Tradisjonelt har kjerneområdet vært et beiteareal benyttet av den respektive vintersiida uten risiko for å komme i kontakt med naboflokker. Ved beiting i en vintersiidas randområde vil det i praktisk drift derimot være risiko for kontakt og sammenblanding med andre naboflokker. I forbindelse med beiting i randområder er det derfor behov for kommunikasjon og samarbeid mellom siidaene om koordinering av beiting for å opprettholde avstand mellom flokkene (*siidagaska*) slik at sammenblanding unngås.

Særlig for vinterbeitene i Finnmark har det imidlertid for disse randområdene gjerne vært flytende grenser (*orohatrádji*) mellom vintersiidaene og til dels overlappende bruk av beiter. Med de senere års økning i reintallet har siidaens behov for kjerneområder, i form av forutsigbar tilgang til beiteland, økt og blitt utvidet. Randområdene (*orohatravda*) som tidligere fungerte som en slags buffer mellom siidaene har således blitt innskrenket. Konkurrans og konflikter knyttet til rettigheter til bruk av beiter er blant annet derfor blitt gjeldende med større hyppighet i de siste år når det gjelder vinterbeitene i Finnmark. Ved vanskelige beiteforhold, og reduksjon i vinterbeitenes kvalitet som følge av for stor beitebelastning, blir konkurransen knyttet til rettigheter til de respektive beiteområdene forsterket.

En flokkøkning kan medføre at siidaen må utvide beiteområdet der det er mulig. Her kan siidaen imidlertid komme i konflikt med sosialt aksepterte grenser mot andre siidaer³². Tradisjonelt er det ansett som en misgjerning å trenge inn på andres områder uten å ha et spesielt behov for det³⁵. Og slik har normen om å respektere andres beiteområder tradisjonelt vært sterk. Imidlertid har det også tradisjonelt vært normer om rett til å innta andres beiter ved sterkt behov³⁶.

Beitelandet brukes i fellesskap av utøverne i siidaen. Rein er privat eiendom gjennom øremerke. Det er tradisjonelt opp til hver enkelt eier hvorvidt det gis adgang til reindrift gjennom å overføre rein til en person. Inkludering av et nytt hushold til en siida er derimot et kollektivt anliggende. En utøver som har reinflokk oppnår medlemskap til en siida gjennom å bli akseptert som partner av de andre i gruppen. Medlemskap til en etablert siida krever normalt enstemmighet, hvor dyktighet som utøver og sosial aksept er viktige inngangskriterier.³⁷

Som følge av stordriftsfordeler og usikkerhet om fremtidige driftsforhold har reineiere tradisjonelt bestrebet å øke reinflokkene sine. Ved å ha en reserve er det lettere å bygge opp flokken igjen som følge av vanskelige enkeltepisoder med store tap. Flokkøkning på baikídoallunivå gir større sikkerhet rundt eget hushold og eksistensgrunnlag i forhold til ugunstige beitebetingelser. På siidanivå vil dette møte begrensinger av økologisk og sosial art, i form av ulike trengsel effekter. Husholdene vil få redusert produktivitet, økte tap eller økte kostnader. Økende dyretetthet vil gi økende dødelighet av årskalver, men også generell reduksjon av kondisjon og produktivitet hos reinen. Mellom siidaene vil en reintallsøkning føre til større reintallkonsentrasjon, oftere sammenblandinger med økte tap og merarbeid som resultat.³²

³⁵ Solem, E. 1970 (1933). Lappiske rettsstudier. 2. utg. Oslo. Universitetsforlaget.

³⁶ Paine, R. 1994. Herds of the Tundra. A portrait of Saami Reindeer Pastoralism. Smithsonian Institution Press.

³⁷ Riseth, J. Å. 2000. Sámi Reindeer Management Under Technological Change 1960-1990: Implications for Common-Pool Resource use under various natural and institutional conditions. A comparative Analysis of Regional Development Paths in West-Finnmark, North-Trøndelag/Hedmark, Norway. Doktorgradsavhandling. Institutt for Økonomi og Ressursforvaltning Norges Landbrukskøyskole.

Reinen beveger seg ikke bare i et økologisk system med skiftende klima ogarbeibetingelser, men også i et sosialt system med variasjoner i tillitsforhold og ulike grader av gjensidige forpliktelser mellom siidaene med hensyn på informasjonsutveksling og ivaretagelse av tapte dyr³². På denne måten er det både sosiale og økologiske effekter av beslutninger om reintall på baikidoallunivå.

4.3. Reindriftens beiter - organisering som allmenningsregime

Reindriften er en nomadisk driftsform som utnytter ulike beiter gjennom regionale trekk med årstidene. Beiter kan også bli brukt av ulike siidaer til ulike tider av året. En del steder har det også vært overlappende bruk av beiteområder mellom siidaer. De ulike reineierne er ikke selv grunneiere av beiteområdene de benytter, men har en bruksrett til utmarksbeite som er eksklusiv for personer av samisk ætt som har lov til å drive reindrift etter reindriftsloven.

For denne definerte gruppen som har tilgang til å utnytte ressursen vil den enes bruk av beiter kunne påvirke andre medlemmers muligheter for bruk (*rivalitet knyttet til utnyttelsen av ressursen*³⁸). Som følge av trekk ved reinen og driften er det også til dels vanskelig å avgrense utnyttelsen av beiter mellom utøvere (*lav grad av ekskluderbarhet*³⁸). Dette betyr at å dele opp beiteområder mellom parter til å bli privat eiendom er vanskelig, forbundet med store samfunnsøkonomiske og økonomiske kostnader, eller vil medføre tap av fleksibilitet for driften. Naturressurser hvor utnyttelsen av den medfører slike særtrekk knyttet til bruk og organisering omtales gjerne som ”allmenningsressurser”.

Institusjonelle strukturer av rettigheter og plikter som regulerer bruken av en ressurs mellom individer kalles for eiendomsregimer. Ulempene som er knyttet til å privatisere ”allmenningsressurser” og behov for koordinering i bruk mellom utøvere, fører gjerne til en regulering av rettigheter gjennom allmenningsregimer. Reindriften er i denne sammenheng organisert som et allmenningsregime gjennom reindriftsloven, fastsatte forskrifter samt næringens interne regler og normer for atferd.

Et allmenningsregime ivaretar rettigheter for en definerbar gruppe individer til å utnytte en ressurs. Individene har gjennom bruksrett både rettigheter og plikter med hensyn på å utnytte ressursen. Individer utenfor eiergruppen kan ekskluderes fra ressursen og har videre en plikt til å respektere bruksrettigheter.³⁹ Allmenningsregimet definerer hvem som bestemmer hva, med hensyn på hvem, og påvirker på denne måten individers strategier for atferd og sammenslutningens kollektive valg.⁴⁰ På denne måten har individer rettigheter og plikter for deres felles delte ressurser ved at atferd styres i forhold til felles aksepterte regler. Bruken er organisert mellom aktørene i motsetning til en organisering hvor det er en fri/åpen tilgang til ressursen. Et fungerende allmenningsregime har videre innebygde økonomiske og ikke økonomiske insentiver som oppfordrer til overholdelse av normer og regler.³⁹

³⁸ Ostrom E, Gardner R, Walker J. 1994. Rules, Games & Common-pool Resources. The University of Michigan Press.

³⁹ Bromley D. W. 1991. Environment and economy. Property rights and public policy. Oxford : Basil Blackwell.

⁴⁰ Oakerson R. J. 1992. Kap 3. Analyzing the Commons: A Framework. Bromley D. W. 1992. Making the Commons Work. ICS Press.

For å oppnå en forutsigbar og bærekraftig bruk må de interne og eksterne reglene i et allmeningsregime utformes på en måte som sikrer at koordinering utøves og etterleves i et tilstrekkelig omfang ved bruk av beitene.

Når regler brytes er det viktig at det er forbundet forutsigbare sanksjoner mot dette som sikrer at systemet av regler om bruk, og utøveres gjensidige tilpasning til hverandre, ikke bryter sammen. I denne sammenheng har myndighetene en viktig rolle gjennom å være en tredje part som sikrer og garanterer at regler og koordinering overholdes gjennom forutsigbar utøvelse av sanksjonering ved regelbrudd.

4.4. Reindriftsloven – Internt selvstyre og bruksregler

Reindriftsloven legger opp til at næringen selv i langt større grad enn tidligere skal ta et ansvar for at reindriften er bærekraftig, og legger derfor til rette for større grad av internt selvstyre. Siidaen har fått en sentral plass, og utgjør et viktig element i lovens bestemmelser om intern organisering.

Utarbeidelse og utvikling av bruksregler (§§ 57-62) er en av distriktsstyrenes viktigste oppgaver. Bruksreglene skal gi nærmere bestemmelser om forvaltningen av distriktets ressurser. I distriktenes bruksregler skal det blant annet gis nærmere regler om beitebruk og reintall.

Selv om det legges opp til større grad av internt selvstyre, vil det også være nødvendig med en oppfølging fra myndighetenes side. Ressursgrunnlaget og hensynet til øvrige samfunnsinteresser vil kunne kreve tiltak fra myndighetenes side. Det samme vil kunne være tilfellet der hvor den interne samhandling i reindriften ikke fungerer, og man står overfor situasjoner som ikke kan løses uten hjelp fra myndighetene. Reindriftsloven har også egne sanksjonsbestemmelser (§§ 77-80) som vil kunne tas i bruk dersom eventuelle ulovlige forhold ikke opphører.

I Stortingsmelding nr. 28 (2007-2008) om Samepolitikken er det redegjort for viktigheten av samordning og samhandling for å løse utfordringene som næringen står overfor:

”Å sikre, utvikle og styrke reindriftnæringen innebærer krevende utfordringer for både næringen og forvaltningen. De ressursmessige utfordringene må løses raskt. I dette arbeidet er felles virkelighetsforståelse og samhandling mellom de ulike aktørene en avgjørende forutsetning. Dette krever et høyt kunnskapsnivå hos politikere og myndigheter når det gjelder de ulike sidene ved reindriften og om endringsprosesser og årsaksforhold. Det er kun gjennom felles anstrengelser og samarbeid man har mulighet til å nå de mål som er satt.” s.207

Den samme Stortingsmeldingen kommenterer også betydningen av fastsetting av rammebetingelser i reindriften:

”Klare rammebetingelser for reindriftnæringen er en forutsetning for å nå målet om en bærekraftig reindrift. En prioritert oppgave for myndighetene er derfor å få fastsatt manglende rammebetingelser. Dette gjelder fastsetting av grenser mellom reinbeiteområder, distrikter og siidaer, samt beitetider og reintall.” s.207

4.5. Medvirkende forvaltning

I punkt 4.4 er det vist til bruksreglene i den nye reindriftsloven som fundamentet for å nå de reindriftpolitiske målsetningene om økologisk, økonomisk og kulturell bærekraft. Det er

videre redegjort for at næringen selv har ansvaret for å utarbeide disse rammebetingelsene for driften og at offentlige organer er ansvarlig for etterprøving, godkjenning og eventuelt sanksjonering for å sikre at bruksreglene overholdes og får et tilstrekkelig omfang. Til slutt er det også redegjort for betydningen av at felles virkelighetsforståelse og samhandling er avgjørende forutsetninger for å etablere en bærekraftig reindrift. I punkt 4.3 er det vist til at bruken av reindriften beiter er organisert gjennom et allmenningsregime hvor reineiere har rettigheter og plikter i forhold til hverandre om bruk og utnyttelsesgrad. Dersom gjensidige forpliktelser om bruk ikke overholdes, eller er mangelfulle, risikerer man en bruk som ikke er bærekraftig.

En samhandling og deling av ansvar mellom næring og regulerende myndigheter, som følger med reindriften, omtales gjerne som medvirkende forvaltning (*Co-management*). En slik form for deling av ansvar mellom brukere og myndigheter, og rettigheter til selvbestemmelse, er vanlig i forvaltningen av et stort antall naturressurser som er organisert gjennom allmenningsregimer.⁴¹

Medforvaltning kan defineres som forvaltningssystemer som kombinerer statlig kontroll med lokal, desentralisert beslutningstaking og ansvar, og som ideelt sett kombinerer fordelene og reduserer svakhetene i forhold til om forvaltningen utelukkende hadde vært sentralt organisert eller lokalt forankret.⁴² Myndighetene og næring har et definert samarbeid om forvaltningen av ressursen og inngår avtaler som spesifiserer og garanterer hver enkelt aktørs⁴³ rolle, rettigheter og forpliktelser.

Med innføringen av bruksregler i reinbeitedistriktene er næringen tillagt en rettighet og forpliktelse til medbestemmelse, mens myndighetene er forpliktet til å stå som garantist for at lovens intensjon og bestemmelser blir fulgt. Et slikt samarbeid mellom næring og myndigheter kan bestå av informasjonsutveksling, men også felles problemløsning, dialog og beslutningstaking. I avklaringen av roller mellom de involverte partene i et forvaltningssystem er det imidlertid også et vesentlig skille mellom hvem som deltar i problemløsning og hvem som utfører beslutningstaking. I denne sammenheng innebærer beslutningstaking å gjøre valg mellom ulike handlingsalternativer, mens problemløsning innebærer den bakenforliggende forberedende prosessen som legger de ulike handlingsalternativene til grunn.⁴⁴

Medvirkende forvaltning har sett dagens lys som følge av at henholdsvis sentraliserte og lokalt forankrede forvaltningsregimer historisk sett ofte har hatt utfordringer med å regulere bruken av "allmenningsressurser" på en bærekraftig måte. Samtidig som medvirkende forvaltning åpner for konstruktiv samhandling mellom myndigheter og næring og øker sannsynligheten for å nå politiske målsetninger, er det imidlertid også fallgruver og forbehold som det må fokuseres på i en implementeringsfase, på lik linje som med andre forvaltningsmodeller.

⁴¹ I engelsk litteratur omtalt som "common property regimes".

⁴² F. Berkes, P. George, R. Preston, 1991. Co-Management: the evolution of the theory and practice of joint administration of living resources. *Alternatives* 18, 12-18.

⁴³ Myndighetene og utøvere.

⁴⁴ L. Carlsson, F. Berkes, 2005. Co-management: concepts and methodological implications. *Journal of Environmental Management* 75. 65-76

4.6. Implementering av reindriftsloven og etablering av bruksregler

Felles virkelighetsforståelse og samspill er lagt til grunn som viktige forutsetninger for at det nye regimet skal lykkes i forhold til politiske målsetninger. For en fungerende medforvaltning er tillit mellom parter, forutsigbarhet i handlingsrom og intern aksept til reindriftpolitikken noen av de viktigste forutsetningene for å utvikle forvaltningen av reindriftens ressurser.

Fremover vil det være viktig med rolleavklaring om oppfølging av reindriftslovens bestemmelser mellom offentlige organer. Det vil være behov for offentlig kapasitetsbygging i forhold til å forvalte regimet etter lovens intensjon og politiske målsetninger. I denne sammenheng vil det også være nødvendig med offentlig kompetansebygging i forhold til reindriftsfaglige spørsmål og problemstillinger. Offentlige organer som skal avgjøre og håndheve forhold i reindriften må ha en reindriftsfaglig kompetanse og god innsikt i ressursøkonomiske og bruksmessige implikasjoner av sin anvendelse av loven i forhold til dens formål.

For å nå politiske målsetninger om en bærekraftig reindrift og tilpassning av reintallet til ressursgrunnlaget er det viktig at næringens og myndighetenes ansvar og forpliktelser følges opp. Innad i næringen må det være et samspill og dialog mellom utøvere, siidaer og distrikter i utarbeidelsen av bruksreglene. Eksternt må det være et samspill mellom myndighetenes ulike besluttede organer for å skape troverdige forpliktelser og forutsigbare rammer som sikrer at de etablerte bruksreglene vil overholdes.

Når denne ”ytre” rammen av rettsikkerhet og forutsigbarhet for næringen er definert av myndighetene vil forholdene ligge til rette for at næringen kan gjennomføre nødvendige interne prosesser om fordeling av reintall og bruk av beiter som er pålagt etter loven.

4.7. Bruksregler

Reindriftsloven har bestemmelser om reinbeitedistrikter i § 42. Ved inndeling av reinbeiteområder og reinbeitedistrikter skal reindriftsstyret i sin fastsettelse ta utgangspunkt i tradisjonell bruk og legge vekt på at distriktsgrenser er naturlige og driftsmessig hensiktsmessige. Ved fastsettelse av distriktsgrenser skal fortrinnsvis alle årstidsbeitene for siidaene være omfattet. Hvor det er hensiktsmessig kan imidlertid årstidsbeitene fordeles over flere distrikter.

Distriktsgrenser er imidlertid ikke til hinder for samarbeid mellom reindriftsutøvere på tvers av distriktsgrensene såfremt dette ikke går ut over andre reindriftsutøveres rettigheter. Distriktsinndelinger er heller ikke til hinder for bruk av beiter i et annet distrikt dersom en slik bruk hviler på særskilt rettsgrunnlag. Reineiere i hvert reinbeitedistrikt skal etter reindriftsloven blant annet avholde årsmøte, oppnevne distriktsstyre og utarbeide bruksregler for driften.

I reindriftsloven § 57 nevnes hvilke punkter bruksreglene skal inneholde:

1. beitebruk, jf. § 59
2. reintall, jf. § 60
3. bruk og vedlikehold av gjerder og andre fellesanlegg
4. bruk av motorisert kjøretøy
5. disponering av reindriftsfond, jf. § 47

6. forvaltning av distriktets øvrige midler
7. fordeling av arbeidsplikter og investeringer
8. andre forhold som det anses hensiktsmessig å regulere ved bestemmelser i distriktets bruksregler.

Bestemmelser om beitebruk og reintall er særlig viktige elementer i utarbeidelsen av bruksreglene og er omhandlet i egne punkter i reindriftsloven §§ 59 og 60. I forhold til beitebruk anbefalte Reindriftslovutvalget at distriktene må vurdere å gi regler om følgende forhold, jf. § 59:

- Beitetider for de ulike årstidsbeitene, med mindre det dreier seg om helårsbeiter.
- Kjerneområdet for den enkelte siida på vinterbeitet.
- Regler om bruk av flytteleier gjennom andres sommerbeiter.
- Regler om bruk av flytteleier gjennom andre siidaers kjerneområde på vinterbeitene.
- Beskrivelse av sommerbeitene.
- Flyttemønsteret mellom de ulike årstidsbeitene.
- Regler om flytting.

4.8. Fordeling av siidaandeler, siidaer og reinbeitedistrikter

Tabell 4.1 viser antall reinbeitedistrikter og antall sommer- og vintersiidaer i de 6 regionale reinbeiteområdene (per 31. mars 2011). Siidastrukturen kan variere noe mellom år. Oftest er siidaorganiseringen på sommerstid mer stabil enn i vinterhalvåret. Tabell 4.2 viser antall siidaandeler og antall personer knyttet til siidaandelene for de 5 siste driftsårene.

Tabell 4.1. Antall reinbeitedistrikter, siidaer og siidaandeler per 31. mars 2011.

OMRÅDE	ANTALL DISTRIKTER ¹			ANTALL SIIDAER ⁴	
	Sommer- og helårsbeite distrikter ²	Øvrige distrikter ³	Totalt antall distrikter	Sommer- siidaer	Vinter- siidaer
ØST-FINNMARK	10	1	11	19	51
Polmak/Varanger	6	0	6	6	11
Karasjok østre sone	3	1	4	4	16
Karasjok vestre sone	1	0	1	9	24
VEST-FINNMARK ⁵	26	3	29	36	53
Kautokeino østre sone	7	1	8	14	15
Kautokeino midtre sone	12	1	13	16	24
Kautokeino vestre sone	7	1	8	6	14
TROMS ⁵	14	5	19	14	14
NORDLAND	12	0	12	16	18
NORD-TRØNDELAG	6	0	6	10	10
SØR-TRØND./HEDM.	4	1	5	4	4
HELE REINDRIFTEN	72	10	82	99	150

Reindriftsforvaltningen 2012

- 1 Med antall distrikter menes distrikter som av driftsmessige årsaker behandles som en administrativ enhet med felles distriktskode. I Varanger består 4 av disse distriktene formelt sett av til sammen 9 distrikter med hvert sitt distriktsnummer (se vedlegg 9).
- 2 Sommer- og helårsbeitedistriktene er utgangspunktet for den administrative grupperingen av siidaandeler i næringsoversiktene (se vedlegg 2-7).
- 3 Øvrige distrikter er distrikter som ikke brukes til sommerbeiter for norsk reindrift, men som vår-/ høstbeiter eller vinterbeiter for norsk reindrift og/eller som sommerbeiter for svensk reindrift (se kapittel 4.8).
- 4 Tilsvarende data på distriktsnivå er gitt i vedlegg 2-7, tabell 1.
- 5 3 distrikter i Troms reinbeiteområde (33T-Ittunjárğa, 19/32T-Ivgoláhku og 11T-Ráidna) er sommerbeite for rein med vinterbeite i Vest-Finmark reinbeiteområde.

Med personer menes alle som står oppført som medlem i siidaandelen, fra pensjonister til små barn. Dette er regulert gjennom reindriftsloven. Antall personer sier med andre ord ikke så mye om sysselsettingen i reindriftnæringen.

Som tabell 4.1 viser er det totalt 82 reinbeitedistrikter, som fordeler seg på 72 sommer- og helårsbeitedistrikter, samt 10 distrikter som brukes til vår-, høst- og vinterbeiter for norsk reindrift og/eller som konvensjonsbeiter for svensk reindrift. Den siste endringen i antall distrikter skjedde i 2004/05 som følge av sammenslåing av distrikter innenfor Karasjok og Polmak i Øst-Finmark. De siste årene har det i den samiske reindriften videre vært ca. 100 driftsgrupper sommerstid og ca. 150 driftsgrupper vinterstid.

Av tabell 4.2 framgår at det ved utgangen av driftsåret 2010/11 var det totalt 552 siidaandeler. Omtrent 3.100 personer var oppført som medlemmer i siidaandelene. Kjerneområdet for reindrift er Finnmark, med ca 400 siidaandeler og ca 2.600 personer tilknyttet disse.

Tabell 4.2. Antall siidaandeler med rein og antall personer tilknyttet siidaandelene ved slutten av de siste 5 driftsårene (per 31. mars).

OMRÅDE	ANTALL SIIDAANDELER MED REIN ¹					ANTALL PERSONER				
	i siidaandelene									
	06/07	07/08	08/09	09/10	10/11 ²	06/07	07/08	08/09	09/10	10/11 ²
ØST-FINNMARK	182	181	179	179	178	883	938	930	955	935
Polmak/Varanger	44	44	45	45	45	217	225	226	226	227
Karasjok østre sone	54	54	53	53	53	267	295	295	300	298
Karasjok vestre sone	84	83	81	81	80	399	418	409	429	410
VEST-FINNMARK	216	216	210	209	212	1 322	1 370	1 435	1 410	1 462
Kautokeino østre sone	62	62	61	61	63	373	386	402	404	422
Kautokeino midtre sone	97	97	95	94	94	663	684	721	699	718
Kautokeino vestre sone	57	57	54	54	55	286	300	312	307	322
TROMS	46	46	45	47	49	168	167	167	166	175
NORDLAND	44	44	44	44	44	226	224	226	227	242
NORD-TRØNDELAG	38	38	39	39	39	183	187	191	190	189
SØR-TRØND./HEDM.	30	30	30	30	30	154	150	153	154	156
HELE REINDRIFTEN	556	555	547	548	552	2 936	3 036	3 102	3 102	3 159

Reindriftsforvaltningen 2012

- 1 Sideordnede rekrutteringsandeler (tidligere midlertidige driftsenheter) er medregnet i antall siidaandeler.
- 2 Tilsvarende data på distriktsnivå er gitt i vedlegg 2-8, tabell 1.

4.9. Internasjonale avtaler om reinbeiting

Norge har inngått avtaler med Sverige, Finland og Russland om reinbeitingen langs nasjonalstatenes grenser. Den mest omfattende avtalen er inngått med Sverige. Helt siden riksgrensen ble fastsatt i 1751 har de to land anerkjent at reindriftssamene har rett til beite på tvers av riksgrensen. Denne retten ble fastslått i et eget tillegg til grensetraktaten kalt "Lappekodicillen". Reguleringen av denne retten er siden 1880-årene blitt avtalt gjennom ulike reinbeitekonvensjoner. Den siste reinbeitekonvensjonen ble avtalt i 1972⁴⁵ og varte fram til 2005, etter at partene i forhandlingene om ny konvensjon hadde forlenget 1972-konvensjonen med 3 år. Grunnlaget for forhandlingene var en innstilling utarbeidet av en felles kommisjon og avgitt i 2001⁴⁶, samt de høringsuttalelser som ble avgitt til denne. Hovedlinjer i innstillingen er nærmere omtalt i kapittel 3.5 i Ress.reg. 2003/04.

Begge parter har siden erkjent at den manglende enighet skaper problemer, og at det er behov for omforente løsninger. Høsten 2005 ble derfor partene enige om å iverksette nye forhandlinger. I henhold til det nye forhandlingsmandatet skulle delegasjonene i fellesskap, med grunnlag i en langsiktig økologisk, økonomisk og kulturelt bærekraftig reindrift, avgrense områder i de to land som kan utnyttes av det annet lands reindrifutøvere. De avgrensede områdene "*innebærer ingen stillingtagen eller uttrykk for statenes oppfatning av sedvanerettens omfang*". Dette skal overlates til nasjonale domstoler, som "*ved sin bedømming av sedvanerettens omfang ikke er bundet eller veiledet av konvensjonen*"⁴⁷. Arbeidet i utvalget ble sluttført 24. februar 2009.

De områder som i henhold til norske myndigheters vedtak er avsatt til svensk reinbeite på norsk side av grensen, og som tilsvarer de tidligere konvensjonsbeiteområdene, er vist på kart i vedlegg 9.

⁴⁵ Konvensjonen av 09.02.1972 mellom Norge og Sverige om reinbeite (med seinere endringer).

⁴⁶ Norsk-svensk reinbeitekommisjon av 1997. Innstilling avgitt mai 2001 og utgitt av Reindrifstforvaltningen.

⁴⁷ Kongelig resolusjon av 02.11.2005. Videre forhandlinger om en ny reinbeitekonvensjon mellom Norge og Sverige.

5 Reindriftens arealer

5.1. Reindriftens beiter og rettsgrunnlag

I reindrifftslovens §§ 19 og 20 omhandles reindriftens rettigheter til bruk av utmarksbeiter innenfor det samiske reindrifftsområdet. Med beiterett følger også rettighet til alle årstidsbeitene som er nødvendige for reindrifftsnaeringens utøvelse. Dette omfatter vår-, sommer-, høst- og vinterbeiter, samt flytteleier, kalvingsland og paringsområder. Naeringen har ikke bare behov for et gitt areal, men også behov for ulike beite- og vegetasjonstyper gjennom året. Et reindrifftsår består av åtte årstider hvor hver av årstidsbeitene har ulike egenskaper og spiller ulike roller for den årlige produksjonen. På nordsamisk er de åtte årstidene dálvi(januar-mars), gidddálvi(april), giddda(april-juni), gidddageassi, geassi, čakčageassi, čakča(september-oktober), skábma(november-januar) og čakčadálvi (oktober-november). På sørsamisk er de åtte årstider dalvie, giredaelvie, gyre, gyregiesie, giesie, tjahktjiegiesie, tjahktjie, tjahktjiedaelvie.

Reindriften er en viktig bærer av samisk kultur og utgjør langt mer enn kjøttproduksjon og næringsinteresser. Reindriften danner også grunnlag for kulturell identitet, språk og opprettholdelse av samisk tradisjonskunnskap om naturen. I denne sammenheng er tilgangen til beitearealer også av kulturell betydning, og den viktigste enkeltfaktoren for reindriffts fremtidige eksistens. Reindriffts kulturelle rettsgrunnlag er forankret i ILO-konvensjon nr. 169 og Grunnlovens § 110 a. I ILO-konvensjon nr. 169, om urbefolkninger og stammefolk i selvstendige stater, fremgår at urfolk har rett til å bevare og videreutvikle sin egen kultur og myndighetene har en plikt til å støtte og legge til rette for dette. Gjennom grunnlovens § 110 a, har staten et ansvar for å legge forholdene til rette for at det samiske folk skal kunne sikre og utvikle det samiske språket, samisk kultur og samisk samfunnsliv. Samlet medfører dette at det foreligger tunge føringer for medvirkning og involvering av reindriften i beslutningsprosesser knyttet til arealsaker som kan tenkes å berøre naeringen negativt.

Utbygging og menneskelig aktivitet i reinbeiteområdene har akselerert sterkt i omfang gjennom de siste tiårene. FN's miljøprogram (UNEP) anslår at ca. 25 % av reinbeitene i Nord-Norge nå er sterkt påvirket av menneskelig aktivitet⁴⁸. Utbyggingspresset er sterkest på kysten, der 35 % av kystområdene i Nord-Norge i dag karakteriseres som middels til sterkt påvirket av menneskelig aktivitet. Dette tallet vil øke til ca. 80 % i 2050 dersom det fortsettes å bygge ut i samme tempo som det har blitt gjort de siste 50 årene. Denne prognosen er også blitt forsterket gjennom en rapport som ble publisert i 2006⁴⁹, som blant annet konkluderer med at reindrifftsnaeringen i årene som kommer kan tape ca. 300 km² beiteland årlig. For det sørligste området, Sør-Trøndelag/Hedmark, innebærer dette at 20 % av reinbeitearealene vil være tapt om 20 år.

Denne utviklingen er meget bekymringsfull for reindrifftsnaeringen, som er avhengig av store arealer som skal dekke reinsens behov for ulike sesongbeiter og ubrutte flytteveier mellom dem. Naeringen er sårbar for negative påvirkninger som reduserer størrelsen eller kvaliteten på beitelandet, eller som på andre måter forstyrrer reinsens utnyttelse av arealer som allerede fra naturens side er marginale. Naeringen påvirker riktignok også sitt eget beitegrunnlag, hoved-

⁴⁸ UNEP 2001. GLOBIO - Global methodology for mapping human impacts on the biosphere. United Nations Environmental Programme, Nairobi, Kenya.

⁴⁹ Lie, I., Vistnes, I. & Nellemann, C. 2006. Hytteutbygging i reindrifftsområder. NORUT-NIBR Finnmark Rapport 2006:5.

saklig som grad av beitebelastning, motorisert ferdsel på barmark og ulike gjerdesystemer. Annen menneskelig virksomhet i reinbeiteland, i form av fysiske inngrep og forstyrrende aktiviteter, kommer imidlertid ”på toppen” av næringens egen påvirkning og den naturlige forstyrrelsen fra rovdyr og insekter, som reinen alltid har måttet leve med. Ofte er de energimessige marginene så små at slike tilleggsforstyrrelser kan få alvorlige konsekvenser for dyrenes kondisjon. Reinen svekkes gjennom økt energiforbruk og/eller redusert forinntak. Dette som følge av tap av beiteland, økt aktivitet, redusert beitetid, større beitekonkurranse i gjenværende uforstyrrede områder og/eller ikke-optimal beitebruk⁵⁰.

På sikt må det tas stilling til hva som skal være toleransegrensen for ytterlige tap av arealer for reindriften og hvilke områder som er av særlig verdi for å kunne opprettholde en forutsigbar drift og ha tilstrekkelig fleksibilitet til å tilpasse seg de ulike driftsforholdene innenfor de ulike årstidsbeitene. Totaleffekten av mange små inngrep og forstyrrende aktiviteter i reinbeiteland er oftest langt større enn hva summen av de enkelte inngrepene skulle tilsi. Tap, oppstykkning og redusert bruk av beiteland gjennom utbygging og menneskelig aktivitet fremstår i dag som den største trusselen mot reindriftens arealer og næringens fremtid.

Effektene av arealinngrep og forstyrrelser er gjennom forskningsstudier undersøkt på lokal og regional skala. I tillegg er det nødvendig å inkludere de samlede virkningene av et inngrep. Dette omtales gjerne som akkumulerte effekter og utgjør summen av alle direkte og indirekte effekter som spiller inn på en reinflokk i forbindelse med utbygging av beitearealer, både på lokal og regional skala. I forbindelse med vurdering av konsekvenser av et inngrep er det derfor ikke tilstrekkelig å vurdere direkte virkninger på lokal skala. En slik tilnærming medfører et ufullstendig beslutningsgrunnlag som kan gi feilaktige slutninger om de reelle, samlede virkningene av fragmentering av reinbeitearealene.

Reindriftsforvaltningen og reindriftsnæringen jobber med å utvikle en metode for verdiklassifisering av reindriftens arealer. Gjennom dette arbeidet skal det foreligge en samlet oversikt og synliggjøring av arealene som er viktige for å sikre en bærekraftig reindrift. Det er imidlertid viktig å påpeke at områder som medfører mindre konsekvenser for næringen ikke dermed medfører at disse områdene kan frigis til annen bruk eller være uten betydning for reindriften. Slike områder kan også spille en meget viktig rolle særlig i forbindelse med vinterbeitene og uvanlige værforhold. Denne fleksibiliteten kan bli svært viktig for næringens eksistens i en fremtid med klimaendringer og nye værforhold.

5.2. Effekter av arealinngrep og forstyrrelser på lokal skala

Det er dokumentert ulike effekter av arealinngrep og forstyrrende aktiviteter på lokal skala. Reinen får gjerne en økt energibruk, stressreaksjoner og redusert beitetid dersom den blir skremt. En utbygging utgjør også et permanent tap av det beitelandet som fysisk nedbygges eller oppdyrkes. I tillegg kan det være forbundet merarbeid for reineieren i en utbyggingsfase. Lokale effekter gir, med unntak av spesielle tilfeller, sjelden langvarige eller alvorlige konsekvenser for reindriften⁵¹. Hvordan rein umiddelbart reagerer i møte med mennesker er et eksempel på en lokal effekt. Studier fra flere villreinområder har vist at rein har en klar fluktrespons i møte med mennesker, men at responsen varierer i styrke mellom årstider og mellom områder. Dette er avhengig av blant annet terrengtype, reinsens skyhet og tidligere

⁵⁰ Wolfe, S. A., Griffith, B. og Wolfe, C. A. G. 2000. Response of reindeer and caribou to human activities. *Polar Research* 19: 63-73.

⁵¹ Vistnes, I., Nellemann, C. og Bull, K. S. 2004. Inngrep i reinbeiteland. *Biologi, jus og strategier i utbyggingssaker*. NINA temahefte 26, 67 s.

erfaring med forstyrrelser⁵². Rein synes ikke å ha tilsvarende fryktreaksjon når den utsettes for motorisert ferdsel, med unntak av når kjøreretningen går direkte mot reinflokken eller krysser flokkens trekkretning⁵³. Effekter av direkte eksponering fra kraftledninger og vindmøller er undersøkt eksperimentelt på rein i innhegninger⁵⁴. Forskningsresultater utført på lokal skala har med unntak av en høyere frekvens av aktivitetsskifter hos rein eksponert for kraftledninger, ikke kunnet dokumentere entydige adferdsresponses eller tendenser til endret arealbruk i innhegninger hos rein, og da heller ikke under værforhold med sterk vind og økt støynivå fra konstruksjonene. Forskerne konkluderte likevel med at resultatene ikke uten videre kan overføres til frittgående rein.

5.3. Effekter av arealinngrep og forstyrrelser på regional skala

Effekter av arealinngrep på regional skala er først og fremst redusert bruk av beiteland rundt områder som er utbygde og trafikkarer. Redusert bruk av beiteland er ofte gjeldende flere kilometer ut fra forstyrrelseskilden. Det er dokumentert i en rekke undersøkelser at inngrep og aktiviteter knyttet til inngrep fører til at rein trekker seg unna eller reduserer bruken av beitelandet i nærheten av forstyrrelsen⁵⁵. Riktignok forekommer det en del rein også nær inngrepene, men dette er i hovedsak okserein som bare utgjør en liten andel av reinflokkene. Undersøkelser viser at det kan forventes at tamrein halverer beitebruken innen ca. 4 km fra hyttefelt⁵⁶. Størrelsen på unnvikelsessonen avhenger blant annet av størrelsen på hyttefeltet, årstid og terrengforhold⁵⁷. Konsekvensen blir at selv små hyttefelt medfører langt større tap av beiteområder for reindriften enn det arealet som fysisk blir beslaglagt av hyttene. Når det gjelder kraftlinjer er det på liknende vis dokumentert en betydelig reduksjon i reinens områdebruk i en avstand opp til rundt 2-3 km fra linjene⁵⁸. Inngrep kan også sperre eller vanskeliggjøre bruk av trekk- og flyttleier og dermed avskjære større beiteområder fra bruk. I Sør-Norge er det vist at kraftledninger kan skape barrierer for villrein⁵⁹.

5.4. Akkumulerte effekter av menneskelige inngrep og forstyrrelser

En konsekvens av menneskeskapte barrierer og at reinen unnviker områder nær inngrep, er at tettheten av dyr og beitepresset i de gjenværende og minst forstyrrede områdene øker. Totalt sett vil tap av beiteland som følge av inngrep dermed føre til fortetting av dyr, et større beitetrykk og økt slitasje på lavbeiter. I neste omgang vil dette kunne føre til lavere slakte-

⁵² Reimers, E., Dervo, L., Muniz, A. Kind, J.C. & Colman, J.E. 1994. Frykt- og fluktadferd hos villreinen i Sør-Norge. *Villreinen* 9: 99-101.

⁵³ Reimers, E. 1993. Snøscootetraffikk – konsekvenser for hovdyr. *Villreinen* 7: 94-101.

⁵⁴ Flydal, K. & Reimers, E. 2002. Lokale effekter av kraftledninger og vindmøller. I: Rapport fra Reinprosjektet. Norges Forskningsråd.

⁵⁵ Wolfe, S. A., Griffith, B. og Wolfe, C. A. G. 2000. Response of reindeer and caribou to human activities. *Polar Research* 19: 63-73.

⁵⁶ Vistnes, I. & Nellemann, C. 2001. Avoidance of cabins, roads, and power lines by reindeer during calving. *Journal of Wildlife Management* 65: 915-925.

⁵⁷ Vistnes, I., and Nellemann, C. 2008. The matter of spatial and temporal scales: a review of reindeer and caribou response to human activity. *Polar Biology* 31: 399-407.

⁵⁸ Nellemann, C., Vistnes, I., Jordhøy, P. & Strand O. 2002. Regionale effekter av kraftledninger. I: Rapport fra Reinprosjektet. Norges Forskningsråd.

⁵⁹ Vistnes, I., Nellemann, C., Jordhøy, P., Strand, O. 2004. Effects of infrastructure on migration and range use of wild reindeer. *Journal of Wildlife Management* 68: 101-108.

veker og redusert kalveprosent. De samlede effektene av arealinngrep i reindriftsområder kan dermed ofte være langvarige og alvorlige⁶⁰.

5.5. Anvendelse av forskningsresultater – Implikasjoner for arealplanlegging

Det er viktig at et helhetlig bilde av arealinngrep legges til grunn når effekter for reindriftsnæringen skal vurderes. Arealinngrep må vurderes i forhold til effekter på lokal skala, effekter på regional skala og de samlede indirekte kumulative effektene som følger av dette. Opp mot 90 % av forskningen på lokale effekter konkluderer med at utbygging har kortvarige og ubetydelige effekter på reinen og dyrelivet i området. Med hensyn på forskning på regionale effekter har imidlertid ca 75 % av studiene påvist langvarige og betydelige negative effekter på rein og dyreliv⁵⁷. Dersom et beslutningsgrunnlag skal oppfylle faglige og metodiske krav til å belyse samlede virkninger av et tiltak, er det derfor nødvendig at direkte og indirekte effekter, på lokal og regional skala, vurderes samlet.

Dersom studier som bare kartlegger effekter på lokal skala legges til grunn for å vurdere virkningene av en type inngrep er det stor sannsynlighet for at de negative effektene av et inngrep blir underestimert⁵⁷.

En stor utfordring er at de enkelte reinbeitedistrikter, og deres bruk av de ulike årstidsbeitene, som regel strekker seg over flere kommuner. De samlede effektene av arealinngrep er derfor gjeldende på interkommunal skala. Uten interkommunal samordning om planlegging og tilrettelegging for reindriftens rettigheter til beitearealer skaper denne utviklingen en fragmenteringseffekt av reinbeitearealer. Denne fragmenteringen har gjerne en total effekt som er større enn hva summen av de enkelte inngrep skulle tilsi. Flere små inngrep kan til sammen gi alvorlige effekter for den enkelte siida dersom viktige og/eller marginale beiteområder med høy beitekvalitet og god tilgjengelighet berøres innenfor årstidsbeitene.

Arealinngrep har ikke bare økologiske og økonomiske negative effekter for reindriftsnæringen, men medfører også sosiale og kulturelle konsekvenser. Retten til beiter og rettigheter til å utøve samisk kultur er forankret i gjeldende lovverk. For å sikre disse rettighetene, og garantere for den samiske reindriftskulturs videre eksistens har myndighetene et stort ansvar for oppfølging av disse lovbestemmelsenes formål i årene som kommer. I denne sammenheng vises det også til Riksrevisjonens rapport 3:11 (2006-2007) om Arealstatus og arealutvikling. I Riksrevisjonens gjennomgang av arealstatus og utvikling i Norge slås følgende fast:

"Samlet viser undersøkelsen at arealstatusen og arealutviklingen i Norge på flere områder ikke ivaretar verdier og prinsipper som Stortinget har vektlagt for å sikre en bærekraftig arealdisponering." s. 16

⁶⁰ Vistnes, I., Nellemann, C. & Bull, K. S. 2004. Inngrep i reinbeiteland. Biologi, jus og strategier i utbyggingssaker. NINA temahefte 26, 67 s.

Vedlegg

Generelle kommentarer til næringsoversikter (vedlegg 1-8)

- Vedlegg 1 - Næringsoversikt alle områder**
- Vedlegg 2 - Næringsoversikt Øst-Finnmark**
- Vedlegg 3 - Næringsoversikt Vest-Finnmark**
- Vedlegg 4 - Næringsoversikt Troms**
- Vedlegg 5 - Næringsoversikt Nordland**
- Vedlegg 6 - Næringsoversikt Nord-Trøndelag**
- Vedlegg 7 - Næringsoversikt Sør-Trøndelag/Hedmark**
- Vedlegg 8 - Næringsoversikt Tamreinlagene i Sør-Norge**
- Vedlegg 9 - Rammebetingelser for reindriften
(per 31. desember 2011)**

Generelle kommentarer til næringsoversikter

Næringsoversikten (vedlegg 1-8) bygger i hovedsak på opplysninger fra reineiernes reindriftsmelding og søknad om erstatning for rovvilttap. Tabellene kan grovt inndeles i følgende hovedtema:

- Organisering (tabell 1)
- Reinbestanden (tabell 2-4)
- Tap (tabell 5-6)
- Slakt (tabell 7-8)
- Slaktevekter (tabell 9-12)

I tabell 1 er det oppgitt antall siidaandeler og antall personer innunder disse. Det er også gitt en oversikt over antall sommer- og vintersiidaer.

I tabell 2 (reintall) er reintallene korrigerte, med unntak av siste år (se kapittel 2). Det korrigerte reintallet for 2009/10 vil først foreligge høsten 2011.

Som grunnlag for tabell 3 (flokksammensetning) og tabell 10 (fordeling av siidaandeler etter reintall) nyttes ukorrigert reintall ved driftsårets slutt (per 31. mars 2010). Som grunnlag for tabell 4 (kalvetilvekst), tabell 5 (tap) og tabell 7 (produksjon) nyttes det korrigerte reintallet før kalving (per 1. april 2009).

I tabell 7 er antall slaktedyr hentet fra meldingsbasen. Slaktekvantum til slakteri er hentet fra slaktebasen, mens den delen av det totale slaktekvantumet som kommer fra privat slakting er beregnet på grunnlag av antall dyr og gjennomsnittlige slaktevekter.

I tabell 8 (fordeling av slakteuttak etter dyrekategori, slaktemåte og slaktetidspunkt) omfatter kategorien ”registrert slakteri” både slaktuttak ved sentralslakteri og feltslakteri. Kategorien ”privat slakting” omfatter slakteuttak til privat omsetning eller eget forbruk. Dette uttaket er udokumentert.

Fordeling av slakteuttak etter dyrekategori og slaktetidspunkt (tabell 8) og gjennomsnittlige slaktevekter (tabell 9-12) bygger på data fra listeførte/registrerte slakteribedrifter.

Mer spesielle merknader til de enkelte tabeller er gitt i fotnoter.

Vedlegg 1 - Næringsoversikt alle områder

Tabell 1. Antall siidaandeler og antall personer i siidaandelene, ved slutten av driftsåret 2010/11 (per 31. Mars 2010). Antall sommer- og vintersiidaer gjenspeiler en gjennomsnittssituasjon for de siste driftsårene.

REINBEITEOMRÅDE	SIIDAANDELER	PERSONER	SIIDAER	
		i siidaandelene	Sommer	Vinter
ØST-FINNMARK	178	935	19	51
Polmak/Varanger	45	227	6	11
Karasjok østre sone	53	298	4	16
Karasjok vestre sone	80	410	9	24
VEST-FINNMARK	212	1 462	36	53
Kautokeino østre sone	63	422	14	15
Kautokeino midtre sone	94	718	16	24
Kautokeino vestre sone	55	322	6	14
TROMS	49	175	14	14
NORDLAND	44	242	16	18
NORD-TRØNDELAG	39	189	10	10
SØR-TRØND./HEDM.	30	156	4	4
SAMISK REINDRIFT	552	3 159	99	150

Tabell 2. Reintall i sluttstatus for de 10 siste driftsårene (korrigert reintall per 31. mars unntatt siste år).

REINBEITEOMRÅDE	REINTALL I SLUTTSTATUS (pr. 31. mars)									
	01/02	02/03	03/04	04/05	05/06	06/07	07/08	08/09	09/10	10/11
ØST-FINNMARK	57 670	63 389	73 664	78 332	81 126	83 982	89 740	86 315	88 144	84 001
Polmak/Varanger	20 015	21 623	24 179	24 664	25 073	25 227	27 279	24 885	26 601	24 807
Karasjok østre sone	16 674	19 140	22 783	25 022	26 428	27 818	28 920	30 431	29 957	27 827
Karasjok vestre sone	20 981	22 626	26 702	28 646	29 625	30 937	33 541	30 999	31 586	31 367
VEST-FINNMARK	73 624	84 214	96 536	92 714	89 030	94 262	98 106	96 009	98 288	96 265
Kautokeino østre sone	21 072	25 104	29 256	26 271	25 215	26 538	28 249	27 283	28 107	29 496
Kautokeino midtre sone	33 063	37 466	43 222	40 988	38 309	41 125	42 335	41 306	40 485	37 275
Kautokeino vestre sone	19 489	21 644	24 058	25 455	25 506	26 599	27 522	27 420	29 696	29 494
TROMS	9 051	9 922	10 556	11 272	11 123	12 046	12 188	12 226	12 094	11 669
NORDLAND	13 612	13 993	14 255	14 142	13 984	14 557	14 717	15 101	15 667	14 568
NORD-TRØNDELAG	12 998	12 936	12 330	12 377	11 757	12 483	12 627	12 856	13 281	13 413
SØR-TRØND./HEDM.	13 227	13 432	13 307	13 616	13 959	13 376	13 576	13 691	13 821	13 859
TAMREINLAGENE	11 656	12 189	12 190	12 155	12 181	12 545	12 767	12 324	12 105	12 281
HELE REINDRIFTEN	191 838	210 075	232 838	234 608	233 160	243 251	253 721	248 522	253 400	246 056

Tabell 3. Flokksammensetning ved slutten av driftsåret 2010/110 (ukorrigert reintall per 31. mars 2011).

REINBEITEOMRÅDE	FLOKKSAMMENSETNING			REINTALL
	Okserlein	Simlerein	Kalv	pr. 31.03.11
ØST-FINNMARK	6 %	75 %	19 %	84 001
Polmak/Varanger	4 %	81 %	15 %	24 807
Karasjok østre sone	7 %	76 %	18 %	27 827
Karasjok vestre sone	7 %	70 %	24 %	31 367
VEST-FINNMARK	6 %	75 %	19 %	96 265
Kautokeino østre sone	8 %	72 %	20 %	29 496
Kautokeino midtre sone	6 %	76 %	18 %	37 275
Kautokeino vestre sone	4 %	77 %	19 %	29 494
TROMS	12 %	69 %	19 %	11 669
NORDLAND	11 %	69 %	21 %	14 568
NORD-TRØNDELAG	7 %	75 %	18 %	13 413
SØR-TRØND./HEDM.	4 %	75 %	21 %	13 859
TAMREINLAGENE	5 %	74 %	22 %	12 281
HELE REINDRIFTEN	6 %	74 %	19 %	246 056

Tabell 4. Kalvetilgang i driftsåret 2010/11. Den prosentvise tilgangen er beregnet i forhold til antall simler ved driftsårets start (korrigert simletall per 1. april 2010). Med kalver etter tap menes kalver til slakt og til påsett.

REINBEITEOMRÅDE	SIMLER i vårflokk	KALVETILGANG			KALVETILGANG (%)			MERKE- PERIODE
		Født	Merket	Etter tap	Født	Merket	Etter tap	
ØST-FINNMARK	66 535	55 337	46 990	37 111	83 %	71 %	56 %	20.06-23.11
Polmak/Varanger	21 708	19 564	18 191	16 691	90 %	84 %	77 %	01.08-31.12
Karasjok østre sone	22 550	17 020	14 152	9 857	75 %	63 %	44 %	20.06-23.11
Karasjok vestre sone	22 277	18 753	14 647	10 563	84 %	66 %	47 %	01.07-15.10
VEST-FINNMARK	72 973	66 785	56 532	41 624	92 %	77 %	57 %	10.06-30.12
Kautokeino østre sone	20 393	18 532	15 413	11 193	91 %	76 %	55 %	15.06-30.12
Kautokeino midtre sone	29 964	27 023	22 520	16 127	90 %	75 %	54 %	10.06-15.10
Kautokeino vestre sone	22 616	21 230	18 599	14 304	94 %	82 %	63 %	16.06-01.11
TROMS	8 144	6 870	5 043	2 913	84 %	62 %	36 %	01.06-28.11
NORDLAND	10 392	9 852	7 662	5 045	95 %	74 %	49 %	15.06-31.12
NORD-TRØNDELAG	9 908	9 673	7 716	5 141	98 %	78 %	52 %	01.06-10.08
SØR-TRØND./HEDM.	10 445	9 871	8 722	8 085	95 %	84 %	77 %	20.06-31.10
TAMREINLAGENE ¹	8 988	7 894	7 634	7 237	88 %	85 %	81 %	01.08-15.12
HELE REINDRIFTEN	187 385	166 282	140 299	107 156	89 %	75 %	57 %	01.06-31.12

¹ Med hensyn på Tamreinlagene utfører ikke Rendal renselskap merking av kalver.

Tabell 5. Tap av kalver og voksne dyr i driftsåret 2010/11. Kalvetap er fordelt før og etter merking. Prosentvise kalvetap er beregnet i forhold til antall fødte kalver våren 2010, prosentvise tap av voksne dyr er beregnet i forhold til antall rein ved driftsårets start (korrigert reintall per 1. april 2010). Prosentvise totaltap er beregnet i forhold til summen av antall rein i vårflokk og antall fødte kalver våren 2010.

REINBEITEOMRÅDE	TAP AV KALVER			TAP AV VOKSNE DYR			SAMLET TAP	PROSENTVISE TAP		
	F. merk.	E. merk.	Totalt	Okse	Simle	Totalt		Kalv	Voksne	Totalt
ØST-FINNMARK	8 347	9 403	17 750	2 066	6 447	8 513	26 263	32 %	10 %	18 %
Polmak/Varanger	1 373	1 506	2 879	194	1 592	1 786	4 665	15 %	7 %	10 %
Karasjok østre sone	2 868	4 047	6 915	1 091	2 831	3 922	10 837	41 %	13 %	23 %
Karasjok vestre sone	4 106	3 850	7 956	781	2 024	2 805	10 761	42 %	9 %	21 %
VEST-FINNMARK	10 253	14 705	24 958	2 168	5 915	8 083	33 041	37 %	8 %	20 %
Kautokeino østre sone	3 119	4 194	7 313	716	1 526	2 242	9 555	39 %	8 %	20 %
Kautokeino midtre sone	4 503	6 579	11 082	868	2 987	3 855	14 937	41 %	10 %	22 %
Kautokeino vestre sone	2 631	3 932	6 563	584	1 402	1 986	8 549	31 %	7 %	17 %
TROMS	1 827	2 054	3 881	444	1 339	1 783	5 664	56 %	15 %	30 %
NORDLAND	2 190	2 614	4 804	789	1 708	2 497	7 301	49 %	16 %	29 %
NORD-TRØNDELAG	1 957	2 124	4 081	210	1 241	1 451	5 532	42 %	11 %	24 %
SØR-TRØND./HEDM.	1 149	613	1 762	180	568	748	2 510	18 %	5 %	11 %
TAMREINLAGENE	260	404	664	80	275	355	1 019	8 %	3 %	5 %
HELE REINDRIFTEN	25 983	31 917	57 900	5 937	17 493	23 430	81 330	35 %	9 %	19 %

Tabell 6. Fordeling av tapsårsaker i driftsåret 2010/11.

REINBEITEOMRÅDE	TAP AV KALVER			TAP AV VOKSNE DYR		
	Fredet rovvilt	Annen kjent	Annen ukjent	Fredet rovvilt	Annen kjent	Annen ukjent
ØST-FINNMARK	81 %	6 %	13 %	70 %	11 %	19 %
Polmak/Varanger	89 %	1 %	10 %	74 %	4 %	22 %
Karasjok østre sone	80 %	6 %	15 %	67 %	15 %	18 %
Karasjok vestre sone	80 %	7 %	13 %	71 %	12 %	17 %
VEST-FINNMARK	88 %	3 %	9 %	88 %	5 %	7 %
Kautokeino østre sone	86 %	4 %	10 %	76 %	11 %	13 %
Kautokeino midtre sone	89 %	3 %	9 %	92 %	3 %	5 %
Kautokeino vestre sone	90 %	2 %	7 %	83 %	8 %	10 %
TROMS	90 %	6 %	4 %	71 %	20 %	9 %
NORDLAND	94 %	3 %	3 %	77 %	20 %	3 %
NORD-TRØNDELAG	93 %	1 %	6 %	82 %	10 %	8 %
SØR-TRØND./HEDM.	85 %	7 %	8 %	75 %	11 %	14 %
TAMREINLAGENE	87 %	4 %	9 %	34 %	25 %	41 %
HELE REINDRIFTEN	87 %	4 %	9 %	80 %	10 %	11 %

Tabell 7. Totalt slakteuttak og slaktekvantum (inkludert privat salg og eget forbruk), prosentvis slakteuttak og produktivitet i driftsåret 2010/11. Prosentvis slakteuttak og produktivitet er beregnet i forhold til antall rein ved driftsårets start (korrigert reintall per 1. april 2010). Med produksjon per livrein menes slakteuttak og reintallsending omregnet til kg per rein i vårflokk.

REINBEITEOMRÅDE	TOTALT	TOTALT	SLAKTE-	SLUTTAK	PRODUKSJON	
	SLUTTAK	SLK.VANTUM	PROSENT	pr.livrein	pr. livrein	
	(antall dyr)	(antall kg)	(% av vårflokk)	(kg/dyr)	(kg/dyr)	
	10/11	10/11	10/11	10/11	09/10	10/11 ¹
ØST-FINNMARK	33 794	715 831	38 %	8,1	8,0	6,9
Polmak/Varanger	17 561	363 933	66 %	13,7	11,1	12,0
Karasjok østre sone	8 036	170 670	27 %	5,7	7,4	3,9
Karasjok vestre sone	8 197	181 228	26 %	5,7	5,9	5,5
VEST-FINNMARK	36 072	710 417	37 %	7,2	7,5	6,8
Kautokeino østre sone	7 752	165 858	28 %	5,9	7,6	7,1
Kautokeino midtre sone	15 747	314 269	39 %	7,8	6,2	6,0
Kautokeino vestre sone	12 573	230 290	42 %	7,8	9,3	7,7
TROMS	1 468	43 635	12 %	3,6	4,2	2,6
NORDLAND	3 609	101 938	23 %	6,5	4,3	4,2
NORD-TRØNDELAGE	3 713	86 420	28 %	6,5	8,6	6,9
SØR-TRØND./HEDM.	7 251	181 464	52 %	13,1	12,0	13,2
TAMREINLAGENE	6 580	185 403	54 %	15,3	15,7	15,7
HELE REINDRIFTEN	92 487	2 025 109	36 %	8,0	8,0	7,3

¹ Siste års produktivitetstall er foreløpig og beregnet på grunnlag av ukorrigerte reintall.

Tabell 8. Fordeling av slakteuttaket etter dyrekategori, slaktemåte og slaktetidspunkt i driftsåret 2010/11. Prosentfordelingen er gjort på grunnlag av leveranser til registrert slakteribedrift.

REINBEITEOMRÅDE	FORDELING AV SLAKTEDYR (%)									Totalt Antall slaktedyr
	Dyrekategori			Slaktemåte		Slaktetidspunkt				
	Okse- rein	Simle- rein	Kalv	Godkjent slakteri	Privat slaktning	Før brunst	Etter brunst	Etter nyttår		
ØST-FINNMARK	14 %	21 %	65 %	94 %	6 %	29 %	49 %	22 %	31 784	
Polmak/Varanger	10 %	16 %	74 %	98 %	2 %	26 %	50 %	24 %	17 220	
Karasjok østre sone	14 %	20 %	66 %	92 %	8 %	39 %	50 %	11 %	7 355	
Karasjok vestre sone	24 %	34 %	42 %	88 %	12 %	27 %	44 %	28 %	7 209	
VEST-FINNMARK	14 %	17 %	69 %	92 %	8 %	20 %	57 %	23 %	33 116	
Kautokeino østre sone	13 %	12 %	75 %	88 %	12 %	55 %	41 %	4 %	6 825	
Kautokeino midtre sone	16 %	22 %	63 %	93 %	7 %	19 %	61 %	19 %	14 618	
Kautokeino vestre sone	12 %	15 %	73 %	93 %	7 %	1 %	61 %	38 %	11 673	
TROMS	30 %	14 %	56 %	77 %	23 %	26 %	72 %	2 %	1 193	
NORDLAND	13 %	26 %	61 %	90 %	10 %	13 %	85 %	2 %	3 244	
NORD-TRØNDELAG	11 %	12 %	77 %	95 %	5 %	9 %	77 %	14 %	3 517	
SØR-TRØND./HEDM.	13 %	13 %	74 %	96 %	4 %	1 %	77 %	22 %	6 767	
TAMREINLAGENE	18 %	13 %	70 %	100 %	0 %	51 %	43 %	6 %	6 549	
HELE REINDRIFTEN	14 %	18 %	68 %	93 %	7 %	24 %	57 %	20 %	86 170	

Tabell 9. Gjennomsnittlige slaktevekter for okserein, simlerein og kalv, driftsåret 2010/11. Slaktevektene er basert på data fra registrerte slakteribedrifter. Antall slaktevekter (n) til grunn for beregningene er gitt i parentes.

REINBEITEOMRÅDE	Okse > 2 år	Okse 1-2 år	Simle > 2 år	Simle 1-2 år	Kalv 0-1 år
ØST-FINNMARK	41,2 (1027)	25,5 (3420)	27,2 (5151)	23,1 (1477)	17,4 (20709)
Polmak/Varanger	44,1 (286)	26,9 (1405)	28,7 (1756)	24,0 (952)	18,0 (12821)
Karasjok østre sone	42,0 (209)	25,9 (807)	28,1 (1377)	22,4 (84)	16,7 (4878)
Karasjok vestre sone	39,4 (532)	23,7 (1208)	25,2 (2018)	21,1 (441)	15,5 (3010)
VEST-FINNMARK	39,1 (1442)	23,7 (3108)	25,5 (4963)	19,6 (743)	16,0 (22860)
Kautokeino østre sone	46,0 (243)	25,1 (657)	27,5 (775)	20,5 (57)	18,0 (5093)
Kautokeino midtre sone	37,5 (966)	23,8 (1304)	25,1 (2645)	19,4 (511)	15,5 (9192)
Kautokeino vestre sone	38,2 (233)	22,8 (1147)	25,2 (1543)	20,0 (175)	15,4 (8575)
TROMS	59,4 (139)	27,8 (224)	35,3 (158)	30,3 (9)	21,6 (663)
NORDLAND	50,2 (308)	31,6 (121)	35,3 (717)	30,3 (134)	20,9 (1964)
NORD-TRØNDELAG	38,7 (282)	29,2 (116)	32,2 (405)	26,0 (11)	19,4 (2703)
SØR-TRØND./HEDM.	52,2 (208)	33,4 (670)	33,7 (718)	25,9 (133)	21,8 (5038)
TAMREINLAGENE	45,7 (132)	38,2 (1052)	37,9 (765)	33,2 (58)	24,0 (4568)
HELE REINDRIFTEN	42,5 (3538)	27,2 (8711)	28,2 (12877)	22,9 (2565)	18,0 (58505)

Tabell 10. Gjennomsnittlige slaktevekter for okserein 1-2 år (varit) i de siste 10 driftsårene, basert på data fra listeførte/registrerte slakteribedrifter.

REINBEITEOMRÅDE	GJENNOMSNTLIGE SLAKTEVEKTER OKSE 1-2 ÅR (kg)									
	01/02	02/03	03/04	04/05	05/06	06/07	07/08	08/09	09/10	10/11
ØST-FINNMARK	30,5	32,0	31,9	30,0	27,4	27,1	28,1	27,1	26,9	25,5
Polmak/Varanger	31,3	31,2	30,4	32,1	30,7	30,0	29,9	29,1	30,9	26,9
Karasjok østre sone	31,6	34,6	35,0	32,1	29,3	28,9	29,9	27,0	27,3	25,9
Karasjok vestre sone	28,3	30,9	30,8	28,4	25,2	25,3	26,3	25,4	25,4	23,7
VEST-FINNMARK	26,8	28,4	27,7	25,0	24,2	24,2	25,3	23,9	24,7	23,7
Kautokeino østre sone	27,2	30,7	29,4	27,1	25,7	27,4	27,0	25,2	26,0	25,1
Kautokeino midtre sone	25,4	27,0	26,3	23,5	22,7	23,3	24,6	23,1	23,6	23,8
Kautokeino vestre sone	27,8	29,4	29,1	26,4	25,0	24,2	25,5	23,8	25,5	22,8
TROMS	36,3	34,2	33,3	33,3	33,5	32,3	31,5	30,6	30,1	27,8
NORDLAND	35,2	34,6	35,5	32,2	35,4	33,0	33,0	31,9	32,9	31,6
NORD-TRØNDELAG	30,4	31,3	30,9	30,3	29,3	31,3	28,6	29,7	31,2	29,2
SØR-TRØND./HEDM.	31,1	33,6	32,5	32,0	33,5	33,4	32,6	33,1	34,2	33,4
TAMREINLAGENE	37,9	37,5	39,0	37,5	37,2	39,1	37,2	38,3	37,0	38,2
HELE REINDRIFTEN	31,9	31,4	30,8	32,3	27,8	28,7	28,4	27,9	27,8	27,2

Tabell 11. Gjennomsnittlige slaktevekter for simlerein over 2 år (aldu/rotnu) i de siste 10 driftsårene, basert på data fra listeførte/registrerte slakteribedrifter.

REINBEITEOMRÅDE	GJENNOMS NITTLIGE SLAKTEVEKTER SIMLE > 2 ÅR (kg)									
	01/02	02/03	03/04	04/05	05/06	06/07	07/08	08/09	09/10	10/11
ØST-FINNMARK	30,8	30,4	30,8	28,0	28,8	28,4	29,0	28,4	28,1	27,2
Polmak/Varanger	31,4	30,5	30,1	29,8	30,1	30,2	30,0	30,3	30,5	28,7
Karasjok østre sone	33,4	31,9	32,3	29,3	31,1	29,3	30,4	29,2	29,0	28,1
Karasjok vestre sone	26,7	29,5	30,0	26,1	26,6	26,2	26,8	26,5	25,8	25,2
VEST-FINNMARK	28,3	29,8	28,1	25,8	26,9	25,3	26,6	26,2	27,0	25,5
Kautokeino østre sone	29,2	30,0	28,8	27,4	27,9	26,6	27,0	28,6	28,3	27,5
Kautokeino midtre sone	26,7	27,9	25,8	24,3	25,7	23,9	25,3	24,5	26,2	25,1
Kautokeino vestre sone	27,8	32,1	30,0	26,4	27,2	26,2	28,6	27,1	27,6	25,2
TROMS	37,1	36,8	37,9	35,2	37,1	35,5	37,1	35,4	34,6	35,3
NORDLAND	34,0	35,2	34,4	34,4	35,9	35,5	36,5	34,2	35,7	35,3
NORD-TRØNDELAG	31,9	32,2	32,8	31,9	33,0	32,8	32,0	33,6	33,7	32,2
SØR-TRØND./HEDM.	29,6	33,3	33,1	31,8	34,4	33,8	32,4	33,4	34,8	33,7
TAMREINLAGENE	34,5	33,6	36,6	35,8	38,3	37,2	37,6	39,0	37,0	37,9
HELE REINDRIFTEN	31,9	31,8	31,5	31,5	30,6	29,3	30,4	29,4	29,4	28,2

Tabell 12. Gjennomsnittlige slaktevekter for kalv (miessi) i de siste 10 driftsårene, basert på data fra listeførte/registrerte slakteribedrifter.

REINBEITEOMRÅDE	GJENNOMS NITTLIGE SLAKTEVEKTER KALV (kg)									
	01/02	02/03	03/04	04/05	05/06	06/07	07/08	08/09	09/10	10/11
ØST-FINNMARK	20,7	21,1	20,9	19,0	18,9	19,5	19,2	17,4	18,4	17,4
Polmak/Varanger	20,8	21,0	20,6	19,4	19,6	20,0	20,1	18,1	19,6	18,0
Karasjok østre sone	21,5	22,9	21,9	19,5	18,7	19,1	18,8	17,1	17,6	16,7
Karasjok vestre sone	18,2	19,4	19,8	16,6	16,5	17,8	16,9	15,6	16,3	15,5
VEST-FINNMARK	19,4	20,4	19,3	16,5	16,7	17,0	17,2	16,4	17,3	16,0
Kautokeino østre sone	19,2	20,7	19,8	16,9	16,6	18,5	18,0	17,3	18,1	18,0
Kautokeino midtre sone	19,4	19,9	18,7	15,7	17,0	15,9	16,2	15,7	16,8	15,5
Kautokeino vestre sone	19,7	20,5	19,0	16,7	16,6	16,7	17,5	16,3	16,9	15,4
TROMS	21,5	25,2	22,6	22,4	22,7	22,3	22,4	21,8	21,7	21,6
NORDLAND	21,4	22,5	20,9	21,1	21,2	21,9	21,5	21,6	21,6	20,9
NORD-TRØNDELAG	20,3	21,4	19,6	20,0	20,2	21,5	20,1	20,6	20,7	19,4
SØR-TRØND./HEDM.	21,2	21,9	20,9	21,5	21,5	21,5	21,1	21,8	22,1	21,8
TAMREINLAGENE	22,3	24,9	23,0	22,5	23,5	23,0	23,1	23,4	24,4	24,0
HELE REINDRIFTEN	20,8	21,8	20,7	20,4	19,1	19,8	19,5	18,6	19,1	18,0

Vedlegg 2 - Næringsoversikt Øst-Finnmark

Tabell 1. Antall siidaandeler og antall personer i siidaandelene, ved slutten av driftsåret 2010/11 (per 31. Mars 2011). Antall sommer- og vintersidaer gjenspeiler en gjennomsnittssituasjon for de siste driftsårene.

REINBEITEDISTRIKT	SIIDAANDELER	PERSONER	SIIDAER	
			i siidaandelene	Sommer
1/2/3 - Østre Sør-Varanger	2	10	1	1
5A - Pasvik	5	27	1	1
4/5B - Vestre Sør-Varanger	5	26	1	1
6 - Várjatanjárga	15	74	1	3
7 - Rákkonjárga	8	18	1	2
9 - Čorgaš	10	72	1	3
Polmak/Varanger	45	227	6	11
13 - Lágesduottar	19	104	1	6
14 - Spierttanjárga	12	57	1	1
14A - Spierttagáísá	22	137	2	9
Halkavári ja Čalbmelanrašša siida	16	100	1	7
Munkavári siida	6	37	1	3
Karasjok østre sone	53	298	4	16
16 - Kárašjoga oarjabealli	80	410	9	24 ²
Máhkáravjju siida	12	65	1	4 ^{1a}
Skuohtanjárgga siida	18	76	1	5 ^{1a, 1b}
Skáiddeduottar siida	7	39	1	1
Márrenjárgga ja Boalotnjárgga siida	10	46	1	2 ^{1b}
Jáhkenjárgga siida	5	22	1	4 ^{1c}
Rávdol siida	2	13	1	2
Láhtin siida	10	72	1	3 ^{1c}
Njeiddán siida	8	38	1	4
Vuorje siida	8	39	1	2
Karasjok vestre sone	80	410	9	24
ØST-FINNMARK	178	935	19	51

- 1 Felles vinterssida mellom a. Máhkáravjju- og Skuohtanjárgga siida, b. Skuohtanjárgga- og Márrenjárgga ja Boalotnjárgga siida, c. Jáhkenjárgga- og Láhtin siida.
- 2 Sumtallet for distrikt 16 er korrigert ned med 3 siidaer på grunn av felles vintersidaer mellom siidaandeler fra ulike sommersidaer.

Tabell 2. Reintall i sluttstatus for de 10 siste driftsårene (korrigert reintall per 31. mars unntatt siste år).

REINBEITEDIS TRIKT	REINTALL I SLUTTSTATUS (pr. 31. mars)									
	01/02	02/03	03/04	04/05	05/06	06/07	07/08	08/09	09/10	10/11
1/2/3 - Østre Sør-Varanger	881	837	865	867	801	740	712	691	655	306
5A - Pasvik	2 146	2 475	2 177	2 380	2 404	2 338	2 085	2 382	2 508	2 388
4/SB - Vestre Sør-Varanger	1 746	1 793	1 893	1 751	1 756	1 791	1 837	1 811	1 861	1 646
6 - Várjjatnjárga	8 546	8 893	10 601	10 517	10 532	11 077	12 841	10 088	12 511	11 148
7 - Rákkonjárga	2 903	3 030	3 448	3 674	3 603	3 630	3 754	3 940	3 417	3 974
9 - Čorgaš	3 793	4 595	5 195	5 475	5 977	5 651	6 050	5 973	5 649	5 345
Polmak/Varanger	20 015	21 623	24 179	24 664	25 073	25 227	27 279	24 885	26 601	24 807
13 - Lágésduottar	9 403	10 752	12 730	13 935	13 932	14 103	14 636	14 654	14 012	12 922
14 - Spierttanjárga	2 210	2 570	2 941	3 234	3 973	4 758	5 197	6 587	6 560	6 352
14A - Spierttagáisá	5 061	5 818	7 112	7 853	8 523	8 957	9 087	9 190	9 385	8 553
Halkavári ja Čalbmelanrašša siida	3 223	3 242	4 180	5 172	5 438	5 567	5 912	5 847	5 993	5 623
Munkavári siida	1 838	2 576	2 932	2 681	3 085	3 390	3 175	3 343	3 392	2 930
Karasjok østre sone	16 674	19 140	22 783	25 022	26 428	27 818	28 920	30 431	29 957	27 827
16 - Kárašjoga oarjabealli	20 981	22 626	26 702	28 646	29 625	30 937	33 541	30 999	31 586	31 367
Máhkáravju siida	3 611	3 619	4 247	4 427	4 415	4 849	5 196	5 214	4 738	4 760
Skuhtanjárgga siida	5 200	5 550	6 732	7 020	7 021	7 616	7 892	7 592	7 796	7 829
Skáiddeduottar siida	3 632	3 763	4 250	4 146	4 097	3 742	4 294	3 730	3 927	4 099
Márrenjárgga ja Boalotnjárgga siida	2 122	2 390	2 677	3 136	3 308	3 453	3 667	3 629	3 717	3 483
Jáhkenjárgga siida	1 229	1 421	1 718	1 872	2 171	2 292	2 707	1 937	2 048	1 558
Rávdol siida	975	985	1 252	1 406	1 425	1 623	1 398	972	1 051	1 025
Láhtin siida	1 313	1 504	1 819	2 186	2 375	2 279	2 702	2 637	2 780	2 682
Njeaidán siida	1 504	1 820	2 140	2 391	2 535	2 502	2 761	2 319	2 511	2 596
Vuorje siida	1 395	1 574	1 867	2 062	2 278	2 581	2 921	2 969	3 018	3 335
Karasjok vestre sone	20 981	22 626	26 702	28 646	29 625	30 937	33 541	30 999	31 586	31 367
ØST-FINNMARK	57 670	63 389	73 664	78 332	81 126	83 982	89 740	86 315	88 144	84 001

Tabell 3. Flokksammensetning ved slutten av driftsåret 2010/11 (ukorrigert reintall per 31. mars 2011).

REINBEITEDISTRIKT	FLOKKSAMMENSETNING			REINTALL pr. 31.03.11
	Okserlein	Simlerein	Kalv	
1/2/3 - Østre Sør-Varanger	4 %	71 %	25 %	306
5A - Pasvik	9 %	78 %	13 %	2 388
4/5B - Vestre Sør-Varanger	4 %	83 %	13 %	1 646
6 - Várjatanjárga	3 %	81 %	16 %	11 148
7 - Rákkonjárga	8 %	77 %	16 %	3 974
9 - Čorgaš	2 %	84 %	14 %	5 345
Polmak/Varanger	4 %	81 %	15 %	24 807
13 - Lágesduottar	7 %	75 %	18 %	12 922
14 - Spierttanjárga	9 %	71 %	20 %	6 352
14A - Spierttagáisa	5 %	80 %	15 %	8 553
Halkavári ja Čalbmelanrašša siida	5 %	77 %	18 %	5 623
Munkavári siida	4 %	86 %	9 %	2 930
Karasjok østre sone	7 %	76 %	18 %	27 827
16 - Kárašjoga oarjabealli	7 %	70 %	24 %	31 367
Máhkáravju siida	9 %	68 %	22 %	4 760
Skuhtanjárgga siida	6 %	69 %	25 %	7 829
Skáiddeduottar siida	5 %	69 %	25 %	4 099
Márrenjárgga ja Boalotnjárgga siida	6 %	79 %	16 %	3 483
Jáhkenjárgga siida	5 %	60 %	35 %	1 558
Rávdol siida	9 %	76 %	15 %	1 025
Láhtin siida	7 %	70 %	23 %	2 682
Njeaiddán siida	6 %	65 %	29 %	2 596
Vuorje siida	6 %	69 %	25 %	3 335
Karasjok vestre sone	7 %	70 %	24 %	31 367
ØST-FINNMARK	6 %	75 %	19 %	84 001

Tabell 4. Kalvetilgang i driftsåret 2010/11. Den prosentvise tilgangen er beregnet i forhold til antall simler ved driftsårets start (korrigert simletall per 1. april 2010). Med kalver etter tap menes kalver til slakt og til påsett.

REINBEITEDIS TRIKT	SIMLER i vårflokk	KALVETILGANG			KALVETILGANG (%)			MERKE- PERIODE
		Født	Merket	Etter tap	Født	Merket	Etter tap	
1/2/3 - Østre Sør-Varanger	576	456	172	140	79 %	30 %	24 %	20.11-30.11
5A - Pasvik	1 858	1 672	1 434	1 323	90 %	77 %	71 %	01.10-31.12
4/5B - Vestre Sør-Varanger	1 496	1 375	1 305	1 173	92 %	87 %	78 %	01.08-10.10
6 - Vårjåtjårga	9 628	8 827	8 524	7 749	92 %	89 %	80 %	01.09-31.10
7 - Råkkonjårga	3 260	2 827	2 664	2 620	87 %	82 %	80 %	01.09-31.10
9 - Čorgaš	4 890	4 407	4 092	3 686	90 %	84 %	75 %	01.08-10.10
Polmak/Varanger	21 708	19 564	18 191	16 691	90 %	84 %	77 %	01.08-31.12
13 - Lågesduottar	10 741	8 149	6 806	4 669	76 %	63 %	43 %	01.08-30.09
14 - Spierttanjårga	4 712	3 340	2 575	1 848	71 %	55 %	39 %	01.09-23.11
14A - Spierttagáisá	7 097	5 531	4 771	3 340	78 %	67 %	47 %	20.06-01.08
Halkavári ja Čalbmelanrašša siida	4 515	3 590	3 091	2 270	80 %	68 %	50 %	01.07-01.08
Munkavári siida	2 582	1 941	1 680	1 070	75 %	65 %	41 %	20.06-01.08
Karasjok østre sone	22 550	17 020	14 152	9 857	75 %	63 %	44 %	20.06-23.11
16 - Kárašjoga oarjabealli	22 277	18 753	14 647	10 563	84 %	66 %	47 %	01.07-15.10
Máhkáravju siida	3 242	2 387	1 883	1 126	74 %	58 %	35 %	01.07-01.10
Skuohtanjårgga siida	5 422	4 638	3 639	2 241	86 %	67 %	41 %	01.09-30.09
Skáidedduottar siida	3 061	2 654	2 258	1 705	87 %	74 %	56 %	01.09-01.10
Mårrenjårgga ja Boalotnjårgga siida	2 658	2 214	1 283	1 037	83 %	48 %	39 %	01.09-15.10
Jáhkenjårgga siida	1 394	1 187	1 068	913	85 %	77 %	65 %	01.08-10.10
Rávdol siida	748	668	586	446	89 %	78 %	60 %	01.08-31.08
Láhtin siida	1 868	1 612	1 276	788	86 %	68 %	42 %	01.09-15.09
Njeaidán siida	1 671	1 528	1 173	938	91 %	70 %	56 %	01.07-14.07
Vuorje siida	2 213	1 865	1 481	1 369	84 %	67 %	62 %	15.08-11.09
Karasjok vestre sone	22 277	18 753	14 647	10 563	84 %	66 %	47 %	01.07-15.10
ØST-FINNMARK	66 535	55 337	46 990	37 111	83 %	71 %	56 %	20.06-23.11

Tabell 5. Tap av kalver og voksne dyr i driftsåret 2010/11. Kalvetap er fordelt før og etter merking. Prosentvise kalvetap er beregnet i forhold til antall fødte kalver våren 2010, prosentvise tap av voksne dyr er beregnet i forhold til antall rein ved driftsårets start (korrigert reintall per 1. april 2010). Prosentvise totaltap er beregnet i forhold til summen av antall rein i vårflokk og antall fødte kalver våren 2010.

REINBEITEDIS TRIKT	TAP AV KALVER			TAP AV VOKSNE DYR			SAMLET	PROSENTVISE TAP		
	F. merk.	E. merk.	Totalt	Okse	Simle	Totalt	TAP	Kalv	Voksne	Totalt
1/2/3 - Østre Sør-Varanger	284	32	316	29	353	382	698	69 %	58 %	63 %
5A - Pasvik	238	111	349	72	64	136	485	21 %	5 %	12 %
4/5B - Vestre Sør-Varanger	70	160	230	10	224	234	464	17 %	13 %	14 %
6 - Várjantjårga	303	757	1 060	24	399	423	1 483	12 %	3 %	7 %
7 - Rákkonjårga	163	39	202	41	263	304	506	7 %	7 %	7 %
9 - Čorgaš	315	407	722	18	289	307	1 029	16 %	5 %	10 %
Polmak/Varanger	1 373	1 506	2 879	194	1 592	1 786	4 665	15 %	7 %	10 %
13 - Lågesduottar	1 343	1 884	3 227	394	1 219	1 613	4 840	40 %	12 %	22 %
14 - Spierttanjårga	765	734	1 499	425	846	1 271	2 770	45 %	19 %	28 %
14A - Spierttagáisá	760	1 429	2 189	272	766	1 038	3 227	40 %	11 %	22 %
Halkavári ja Čalbmelanrašša siida	499	821	1 320	195	533	728	2 048	37 %	12 %	21 %
Munkavári siida	261	608	869	77	233	310	1 179	45 %	9 %	22 %
Karasjok østre sone	2 868	4 047	6 915	1 091	2 831	3 922	10 837	41 %	13 %	23 %
16 - Kárašjoga oarjabealli	4 106	3 850	7 956	781	2 024	2 805	10 761	42 %	9 %	21 %
Máhkáravjju siida	504	757	1 261	100	309	409	1 670	53 %	9 %	23 %
Skuohtanjårgga siida	999	1 376	2 375	181	359	540	2 915	51 %	7 %	24 %
Skáiddeduottar siida	396	346	742	51	252	303	1 045	28 %	7 %	15 %
Mårrenjårgga ja Boalotnjårgga si	931	249	1 180	91	147	238	1 418	53 %	6 %	24 %
Jáhkenjårgga siida	119	155	274	107	235	342	616	23 %	17 %	19 %
Rávdol siida	82	140	222	46	97	143	365	33 %	14 %	21 %
Láhtin siida	336	485	821	62	242	304	1 125	51 %	11 %	26 %
Njeaidán siida	355	235	590	84	260	344	934	39 %	14 %	23 %
Vuorje siida	384	107	491	59	123	182	673	26 %	6 %	14 %
Karasjok vestre sone	4 106	3 850	7 956	781	2 024	2 805	10 761	42 %	9 %	21 %
ØST-FINNMARK	8 347	9 403	17 750	2 066	6 447	8 513	26 263	32 %	10 %	18 %

Tabell 6. Fordeling av tapsårsaker i driftsåret 2010/11.

REINBEITEDISTRIFT	TAP AV KALVER			TAP AV VOKSNE DYR		
	<i>Fredet rovvilt</i>	<i>Annen kjent</i>	<i>Annen ukjent</i>	<i>Fredet rovvilt</i>	<i>Annen kjent</i>	<i>Annen ukjent</i>
1/2/3 - Østre Sør-Varanger	89 %	0 %	11 %	25 %	0 %	75 %
5A - Pasvik	94 %	0 %	6 %	92 %	6 %	2 %
4/5B - Vestre Sør-Varanger	77 %	4 %	19 %	61 %	15 %	25 %
6 - Várjjatnjárga	95 %	1 %	3 %	96 %	1 %	2 %
7 - Rákkonjára	88 %	3 %	9 %	96 %	4 %	0 %
9 - Čorgaš	82 %	2 %	17 %	86 %	4 %	11 %
Polmak/Varanger	89 %	1 %	10 %	74 %	4 %	22 %
13 - Lágeduohttar	81 %	3 %	16 %	62 %	12 %	26 %
14 - Spierttanjárga	81 %	9 %	9 %	70 %	20 %	10 %
14A - Spierttagáisa	78 %	6 %	16 %	71 %	12 %	17 %
Halkavári ja Čalbmelanrašša siida	78 %	8 %	14 %	73 %	13 %	13 %
Munkavári siida	78 %	3 %	19 %	64 %	10 %	26 %
Karasjok østre sone	80 %	6 %	15 %	67 %	15 %	18 %
16 - Kárašjoga oarjabealli	80 %	7 %	13 %	71 %	12 %	17 %
Máhkáravjju siida	74 %	4 %	21 %	68 %	10 %	22 %
Skuohtanjárgga siida	75 %	6 %	19 %	73 %	11 %	16 %
Skáiddeduohttar siida	85 %	7 %	8 %	78 %	14 %	8 %
Márrenjárgga ja Boalotnjárgga siida	94 %	2 %	4 %	84 %	8 %	8 %
Jáhkenjárgga siida	83 %	8 %	9 %	53 %	6 %	41 %
Rávdol siida	87 %	2 %	11 %	73 %	8 %	18 %
Láhtin siida	66 %	27 %	7 %	61 %	33 %	7 %
Njeaidán siida	90 %	3 %	7 %	81 %	6 %	13 %
Vuorje siida	80 %	6 %	14 %	80 %	7 %	13 %
Karasjok vestre sone	80 %	7 %	13 %	71 %	12 %	17 %
ØST-FINNMARK	81 %	6 %	13 %	70 %	11 %	19 %

Tabell 7. Totalt slakteuttak og slaktekvantum (inkludert privat salg og eget forbruk), prosentvis slakteuttak og produktivitet i driftsåret 2010/11. Prosentvis slakteuttak og produktivitet er beregnet i forhold til antall rein ved driftsårets start (korrigert reintall per 1. april 2010). Med produksjon per livrein menes slakteuttak og reintallsending omregnet til kg per rein i vårflokk.

REINBEITEDISTRIKT	TOTALT	TOTALT	SLAKTE-	SLUTTAK	PRODUKSJON	
	SLUTTAK	SLK.VANTUM	PROSENT	pr.livrein	pr. livrein	
	(antall dyr)	(antall kg)	(% av vårflokk)	(kg/dyr)	(kg/dyr)	(kg/dyr)
	10/11	10/11	10/11	10/11	09/10	10/11 ¹
1/2/3 - Østre Sør-Varanger	107	2 888	16 %	4,4	6,1	-15,3
5A - Pasvik	1 307	32 138	52 %	12,8	12,6	11,8
4/5B - Vestre Sør-Varanger	1 191	24 425	64 %	13,1	11,4	10,2
6 - Várjjatnjárga	8 828	175 430	71 %	14,0	10,0	11,5
7 - Rákkonjárga	2 441	60 381	71 %	17,7	12,2	22,6
9 - Čorgaš	3 687	68 669	65 %	12,2	12,4	10,4
Polmak/Varanger	17 561	363 933	66 %	13,7	11,1	12,0
13 - Lágesduottar	4 050	82 875	29 %	5,9	6,6	3,8
14 - Spierttanjárga	788	18 371	12 %	2,8	8,4	2,1
14A - Spierttagáisá	3 198	69 425	34 %	7,4	8,0	5,4
Halkavári ja Čalbmelanrašša siida	1 993	44 347	33 %	7,4	8,3	5,9
Munkavári siida	1 205	25 025	36 %	7,4	7,5	4,6
Karasjok østre sone	8 036	170 670	27 %	5,7	7,4	3,9
16 - Kárašjoga oarjabealli	8 197	181 228	26 %	5,7	5,9	5,5
Máhkáravju siida	694	20 349	15 %	4,3	4,2	4,4
Skuhtanjárgga siida	1 331	28 908	17 %	3,7	5,4	3,5
Skáiddeuottar siida	1 802	40 118	46 %	10,2	9,4	11,5
Márrenjárgga ja Boalotnjárgga siida	1 032	21 186	28 %	5,7	5,8	4,7
Jáhkenjárgga siida	1 061	23 215	52 %	11,3	5,4	5,3
Rávdol siida	329	6 497	31 %	6,2	9,6	6,2
Láhtin siida	568	11 994	20 %	4,3	5,5	3,7
Njeaidán siida	509	11 682	20 %	4,7	5,9	5,5
Vuorje siida	871	17 120	29 %	5,7	5,4	7,6
Karasjok vestre sone	8 197	181 228	26 %	5,7	5,9	5,5
ØST-FINNMARK	33 794	715 831	38 %	8,1	8,0	6,9

1 Siste års produktivitetstall er foreløpig da det dels er beregnet på grunnlag av ukorrigerte reintall.

Tabell 8. Fordeling av slakteuttaket etter dyrekategori, slaktemåte og slaktetidspunkt i driftsåret 2010/11. Prosentfordelingen er gjort på grunnlag av leveranser til registrert slakteribedrift.

REINBEITEDISTRIKT	FORDELING AV SLAKTEDYR (%)								
	Dyrekategori			Slaktemåte		Slaktetidspunkt			Totalt Antall slaktedy
	Okse- rein	Simle- rein	Kalb	Godkjent slakteri	Privat slaktning	Før brunst	Etter brunst	Etter nyttår	
1/2/3 - Østre Sør-Varanger	5 %	20 %	76 %	80 %	20 %	0 %	100 %	0 %	86
5A - Pasvik	5 %	17 %	79 %	98 %	2 %	0 %	100 %	0 %	1 278
4/5B - Vestre Sør-Varanger	5 %	13 %	82 %	97 %	3 %	0 %	94 %	6 %	1 161
6 - Várjjatnjárga	15 %	16 %	68 %	99 %	1 %	20 %	35 %	45 %	8 718
7 - Rákkonjárga	5 %	12 %	83 %	97 %	3 %	18 %	76 %	6 %	2 363
9 - Čorgaš	3 %	17 %	80 %	98 %	2 %	65 %	35 %	0 %	3 614
Polmak/Varanger	10 %	16 %	74 %	98 %	2 %	26 %	50 %	24 %	17 220
13 - Lágesduottar	16 %	23 %	61 %	95 %	5 %	9 %	77 %	14 %	3 828
14 - Spierttanjárga	4 %	15 %	82 %	83 %	17 %	2 %	97 %	2 %	657
14A - Spierttagáísá	13 %	17 %	69 %	90 %	10 %	87 %	3 %	10 %	2 870
Halkavári ja Čalbmelanrašša siida	14 %	19 %	66 %	91 %	9 %	87 %	3 %	9 %	1 820
Munkavári siida	12 %	14 %	74 %	87 %	13 %	86 %	4 %	10 %	1 050
Karasjok østre sone	14 %	20 %	66 %	92 %	8 %	39 %	50 %	11 %	7 355
16 - Kárašjoga oarjabealli	24 %	34 %	42 %	88 %	12 %	27 %	44 %	28 %	7 209
Máhkáravjju siida	61 %	28 %	11 %	78 %	22 %	59 %	22 %	19 %	531
Skuohtanjárgga siida	30 %	45 %	25 %	82 %	18 %	26 %	33 %	41 %	1 085
Skáiddeduottar siida	16 %	45 %	38 %	95 %	5 %	29 %	4 %	68 %	1 705
Márrenjárgga ja Boalotnjárgga siida	15 %	30 %	55 %	87 %	13 %	58 %	40 %	2 %	897
Jáhkenjárgga siida	17 %	48 %	35 %	98 %	2 %	1 %	90 %	9 %	1 041
Rávdol siida	1 %	6 %	94 %	94 %	6 %	0 %	99 %	1 %	309
Láhtin siida	44 %	23 %	34 %	85 %	15 %	5 %	86 %	9 %	484
Njeaiddán siida	35 %	14 %	51 %	73 %	27 %	80 %	18 %	2 %	370
Vuorje siida	19 %	14 %	67 %	90 %	10 %	4 %	74 %	22 %	787
Karasjok vestre sone	24 %	34 %	42 %	88 %	12 %	27 %	44 %	28 %	7 209
ØST-FINNMARK	14 %	21 %	65 %	94 %	6 %	29 %	49 %	22 %	31 784

Tabell 9. Gjennomsnittlige slaktevekter for okserein, simlerein og kalv, driftsåret 2010/11. Slaktevektene er basert på data fra registrerte slakteribedrifter. Antall slaktevekter (n) til grunn for beregningene er gitt i parentes.

REINBEITEDIS TRIKT										
	Okse > 2 år		Okse 1-2 år		Simle > 2 år		Simle 1-2 år		Kalv 0-1 år	
1/2/3 - Østre Sør-Varanger	- ¹	(1)	- ¹	(3)	36,6	(10)	- ¹	(7)	21,1	(65)
5A - Pasvik	- ¹	(9)	31,3	(49)	33,5	(196)	27,8	(18)	22,2	(1006)
4/5B - Vestre Sør-Varanger	33,1	(14)	27,3	(45)	28,4	(106)	25,1	(41)	18,7	(955)
6 - Várjajtjårga	41,9	(153)	26,5	(1191)	26,6	(570)	23,8	(856)	16,7	(5948)
7 - Rákkonjårga	50,8	(88)	30,7	(41)	32,5	(255)	27,3	(19)	22,2	(1960)
9 - Čorgaš	42,6	(21)	27,2	(76)	27,5	(619)	21,2	(11)	16,2	(2887)
Polmak/Varanger	44,1	(286)	26,9	(1405)	28,7	(1756)	24,0	(952)	18,0	(12821)
13 - Lågesduottar	39,3	(135)	25,2	(471)	26,9	(823)	21,3	(47)	15,8	(2352)
14 - Spierttanjårga	47,5	(12)	27,6	(13)	30,8	(95)	- ¹	(1)	19,2	(536)
14A - Spierttagáisá	46,9	(62)	26,7	(323)	29,6	(459)	23,7	(36)	17,2	(1990)
Halkavári ja Čalbmelanrašša siida	48,2	(39)	27,2	(222)	29,9	(324)	24,4	(25)	17,6	(1210)
Munkavári siida	44,8	(23)	25,7	(101)	29,0	(135)	22,2	(11)	16,6	(780)
Karasjok østre sone	42,0	(209)	25,9	(807)	28,1	(1377)	22,4	(84)	16,7	(4878)
16 - Kárašjoga oarjabealli	39,4	(532)	23,7	(1208)	25,2	(2018)	21,1	(441)	15,5	(3010)
Máhkáravju siida	44,8	(150)	26,3	(176)	25,0	(144)	- ¹	(4)	16,1	(57)
Skuohtanjárgga siida	35,5	(99)	22,0	(231)	23,6	(433)	18,4	(51)	13,7	(271)
Skáiddeduottar siida	42,7	(48)	25,6	(231)	26,1	(646)	21,7	(125)	15,4	(655)
Márrenjárga ja Boalotnjárgga siida	43,1	(36)	22,6	(95)	25,6	(211)	22,0	(62)	14,7	(493)
Jáhkenjárgga siida	32,8	(98)	22,5	(83)	25,4	(343)	21,2	(152)	15,3	(365)
Rávdol siida	- ¹	(0)	- ¹	(2)	29,0	(12)	- ¹	(5)	18,7	(290)
Láhtin siida	40,5	(40)	20,9	(172)	23,1	(90)	20,0	(19)	14,8	(163)
Njeaidán siida	36,2	(16)	26,4	(113)	27,3	(36)	22,0	(15)	16,6	(190)
Vuorje siida	37,7	(45)	22,2	(105)	26,1	(103)	- ¹	(8)	15,6	(526)
Karasjok vestre sone	39,4	(532)	23,7	(1208)	25,2	(2018)	21,1	(441)	15,5	(3010)
ØST-FINNMARK	41,2	(1027)	25,5	(3420)	27,2	(5151)	23,1	(1477)	17,4	(20709)

1 Det foreligger for få eller ingen slaktedyrtil å si noe om gjennomsnittlig slaktevekt.

Tabell 10. Gjennomsnittlige slaktevekter for okserein 1-2 år (varit) i de siste 10 driftsårene, basert på data fra listeførte/registrerte slakteribedrifter.

	GJENNOMSNTTLIGE SLAKTEVEKTER OKSE 1-2 ÅR (kg)									
	01/02	02/03	03/04	04/05	05/06	06/07	07/08	08/09	09/10	10/11
1/2/3 - Østre Sør-Varanger	30,5	30,7	28,6	26,8	27,1	27,1	- ¹	30,9	- ¹	- ¹
5A - Pasvik	32,4	- ¹	32,6	- ¹	32,1	31,9	31,3	- ¹	32,0	31,3
4/5B - Vestre Sør-Varanger	32,0	30,9	29,3	26,8	29,1	28,0	30,4	30,0	30,8	27,3
6 - Várjantjårga	31,0	29,5	28,0	32,6	31,1	30,0	29,7	28,7	30,8	26,5
7 - Rákkonjårga	31,3	33,4	33,4	35,5	31,1	31,8	31,3	30,9	32,2	30,7
9 - Čorgaš	32,2	32,0	34,4	31,9	30,5	29,6	30,4	29,0	29,7	27,2
Polmak/Varanger	31,3	31,2	30,4	32,1	30,7	30,0	29,9	29,1	30,9	26,9
13 - Lágesduottar	33,4	33,6	34,6	30,5	28,8	28,0	29,2	26,9	27,5	25,2
14 - Spierttanjårga	32,6	36,9	34,2	34,0	30,4	31,6	31,4	26,4	27,1	27,6
14A - Spierttagáisá	29,9	36,2	36,2	34,1	30,2	28,9	30,2	27,4	27,2	26,7
Halkavári ja Čalbmelanrašša siida	33,2	36,6	37,1	34,3	30,7	29,4	29,9	27,7	27,2	27,2
Munkavári siida	27,3	34,7	35,3	33,8	28,8	27,8	30,5	26,5	27,2	25,7
Karasjok østre sone	31,6	34,6	35,0	32,1	29,3	28,9	29,9	27,0	27,3	25,9
16 - Kárašjoga oarjabealli	28,3	30,9	30,8	28,4	25,2	25,3	26,3	25,4	25,4	23,7
Máhkáravju siida	28,1	29,5	30,2	30,0	25,5	26,9	29,0	30,1	27,2	26,3
Skuohtanjårgga siida	27,4	29,6	28,7	28,0	25,0	24,6	25,7	24,3	23,9	22,0
Skáiddeduottar siida	28,7	31,1	31,9	27,9	24,8	25,4	28,2	27,1	28,2	25,6
Mårrenjårgga ja Boalotnjårgga siida	26,5	29,9	30,2	28,0	24,5	25,9	26,4	24,0	25,2	22,6
Jáhkenjårgga siida	28,1	30,5	30,3	27,8	24,5	23,8	23,4	22,2	22,6	22,5
Rávdol siida	29,8	32,3	30,6	28,6	26,8	26,8	28,8	27,7	- ¹	- ¹
Láhtin siida	20,9	31,1	31,4	27,0	23,1	23,3	22,6	21,1	22,1	20,9
Njeaidán siida	- ¹	35,1	31,9	28,9	28,0	29,4	27,0	25,3	26,5	26,4
Vuorje siida	- ¹	33,7	33,5	29,7	26,3	25,3	24,8	23,5	23,7	22,2
Karasjok vestre sone	28,3	30,9	30,8	28,4	25,2	25,3	26,3	25,4	25,4	23,7
ØST-FINNMARK	30,5	32,0	31,9	30,0	27,4	27,1	28,1	27,1	26,9	25,5

1 Det foreligger for få eller ingen slaktedyr til å si noe om gjennomsnittlig slaktevekt.

Tabell 11. Gjennomsnittlige slaktevekter for simlerein over 2 år (aldu/rotmu) i de siste 10 driftsårene, basert på data fra listeførte/registrerte slakteribedrifter.

	GJENNOMS NITTLIGE SLAKTEVEKTER SIMLE > 2 ÅR (kg)									
	01/02	02/03	03/04	04/05	05/06	06/07	07/08	08/09	09/10	10/11
1/2/3 - Østre Sør-Varanger	32,8	31,7	31,3	30,8	30,5	32,1	33,8	33,9	36,0	36,6
5A - Pasvik	34,7	36,0	34,3	34,9	33,8	33,1	32,9	33,4	34,7	33,5
4/5B - Vestre Sør-Varanger	31,0	29,3	29,5	28,7	27,7	26,9	29,0	26,7	30,4	28,4
6 - Várjantjårga	30,0	29,2	28,5	28,7	29,5	29,8	29,0	30,1	27,7	26,6
7 - Rákkonjårga	30,3	30,1	31,0	32,7	32,9	32,9	32,8	34,2	33,7	32,5
9 - Čorgaš	29,7	29,1	31,4	27,7	28,4	28,6	28,1	28,5	28,5	27,5
Polmak/Varanger	31,4	30,5	30,1	29,8	30,1	30,2	30,0	30,3	30,5	28,7
13 - Lágessduottar	31,0	30,8	31,7	28,4	30,0	28,4	28,7	29,1	27,9	26,9
14 - Spierttanjårga	31,6	- ¹	31,0	24,7	- ¹	31,9	30,6	28,9	30,0	30,8
14A - Spierttagáisá	33,9	35,0	33,6	31,0	32,7	30,9	31,3	29,6	29,5	29,6
Halkavári ja Čalbmelanraša siida	33,1	34,8	29,5	33,4	33,4	31,3	31,5	30,4	29,7	29,9
Munkavári siida	34,0	35,3	32,2	30,9	30,7	30,4	31,2	27,5	28,9	29,0
Karasjok østre sone	33,4	31,9	32,3	29,3	31,1	29,3	30,4	29,2	29,0	28,1
16 - Kárašjoga oarjabealli	26,7	29,5	30,0	26,1	26,6	26,2	26,8	26,5	25,8	25,2
Máhkáravju siida	26,9	30,2	29,2	25,4	25,3	25,1	27,0	25,7	25,3	25,0
Skuohtanjårgga siida	26,3	28,2	27,9	24,5	26,2	25,1	25,2	25,0	24,9	23,6
Skáiddeduottar siida	27,9	29,6	30,7	26,8	25,9	27,4	28,8	26,4	27,1	26,1
Mårrenjårgga ja Boalotnjårgga siida	- ¹	29,3	30,5	27,1	27,1	25,9	25,7	27,1	24,7	25,6
Jáhkenjårgga siida	29,4	30,1	31,7	28,3	28,0	27,7	25,3	25,4	25,7	25,4
RávdoI siida	30,7	31,1	37,2	28,5	30,1	27,6	28,3	30,9	35,9	29,0
Láhtin siida	- ¹	- ¹	30,8	25,1	25,3	23,8	26,5	23,7	25,8	23,1
Njeaidán siida	- ¹	- ¹	29,8	26,6	26,3	27,8	27,0	28,1	27,5	27,3
Vuorje siida	- ¹	33,3	32,9	28,5	27,3	27,4	26,8	24,9	26,9	26,1
Karasjok vestre sone	26,7	29,5	30,0	26,1	26,6	26,2	26,8	26,5	25,8	25,2
ØST-FINNMARK	30,8	30,4	30,8	28,0	28,8	28,4	29,0	28,4	28,1	27,2

1 Det foreligger for få eller ingen slaktedyr til å si noe om gjennomsnittlig slaktevekt.

Tabell 12. Gjennomsnittlige slaktevekter for kalv (miessi) i de siste 10 driftsårene, basert på data fra listeførte/registrerte slakteribedrifter.

	GJENNOMSNTTLIGE SLAKTEVEKTER KALV (kg)									
	01/02	02/03	03/04	04/05	05/06	06/07	07/08	08/09	09/10	10/11
1/2/3 - Østre Sør-Varanger	20,8	20,7	17,8	17,0	16,6	17,3	18,3	19,2	21,2	21,1
5A - Pasvik	23,7	24,4	23,1	23,5	22,7	22,0	22,2	21,8	23,8	22,2
4/5B - Vestre Sør-Varanger	20,8	20,3	19,4	18,6	17,8	18,6	19,2	16,8	20,6	18,7
6 - Várjantjårga	18,7	19,9	18,8	18,1	18,7	19,4	19,0	17,4	18,6	16,7
7 - Rákkonjårga	19,7	20,9	21,3	21,2	21,6	22,2	22,2	20,6	22,5	22,2
9 - Čorgaš	18,3	19,8	20,2	18,5	17,7	17,7	18,4	16,9	17,6	16,2
Polmak/Varanger	20,8	21,0	20,6	19,4	19,6	20,0	20,1	18,1	19,6	18,0
13 - Lágessduottar	20,2	21,4	21,1	18,3	18,1	18,3	17,7	16,9	17,3	15,8
14 - Spierttanjårga	23,7	25,4	23,3	23,1	22,0	22,3	21,7	18,2	19,7	19,2
14A - Spierttagáisá	21,4	24,6	23,2	20,5	18,8	19,4	18,9	17,0	17,1	17,2
Halkavári ja Čalbmelanrašša siida	22,4	25,0	23,5	21,1	19,2	19,7	19,0	17,3	17,5	17,6
Munkavári siida	20,0	23,8	22,8	19,6	18,2	18,8	18,7	16,4	16,4	16,6
Karasjok østre sone	21,5	22,9	21,9	19,5	18,7	19,1	18,8	17,1	17,6	16,7
16 - Kárašjoga oarjabealli	18,2	19,4	19,8	16,6	16,5	17,8	16,9	15,6	16,3	15,5
Máhkáravju siida	15,7	17,7	20,9	15,9	14,2	16,9	17,5	15,2	15,6	16,1
Skuhtanjårgga siida	17,1	18,4	18,5	15,5	15,8	16,2	15,7	14,7	14,8	13,7
Skáiddeduottar siida	20,8	20,5	19,9	15,6	17,4	18,7	18,4	17,8	17,9	15,4
Márrenjårgga ja Boalotnjårgga siida	19,4	20,8	20,5	18,1	17,1	17,5	16,8	15,2	15,9	14,7
Jáhkenjårgga siida	- ¹	- ¹	- ¹	18,2	16,2	17,9	16,0	14,6	16,2	15,3
Rávdo1 siida	23,5	22,3	20,7	20,3	17,9	21,8	19,2	18,7	21,2	18,7
Láhtin siida	- ¹	21,4	21,3	17,4	16,3	16,5	15,7	15,1	16,8	14,8
Njeaiddán siida	- ¹	- ¹	- ¹	16,7	16,5	19,5	18,4	15,7	17,8	16,6
Vuorje siida	- ¹	23,1	21,8	17,2	16,2	17,3	16,5	14,3	16,3	15,6
Karasjok vestre sone	18,2	19,4	19,8	16,6	16,5	17,8	16,9	15,6	16,3	15,5
ØST-FINNMARK	20,7	21,1	20,9	19,0	18,9	19,5	19,2	17,4	18,4	17,4

1 Det foreligger for få eller ingen slaktedyr til å si noe om gjennomsnittlig slaktevekt.

Vedlegg 3 - Næringsoversikt Vest-Finnmark

Tabell 1. Antall siidaandeler og antall personer i siidaandelene, ved slutten av driftsåret 2010/11 (per 31. Mars 2011). Antall sommer- og vintersidaer gjenspeiler en gjennomsnittssituasjon for de siste driftsårene.

REINBEITEDISTRİKT	SIIDAANDELER	PERSONER	SIIDAER	
			i siidaandelene	Sommer
19 - Sállan	10	73	3	5 ^{1a, 1b}
20 - Fálá	6	22	1	1
21 - Gearretnjárga	8	34	1	1
22 - Fiettar	15	117	1	3
23 - Seainnus/Návvgastat	15	110	4	4
Valgenjárgga siida	3	30	1	1
Girenjárgga siida	6	38	1	1
Jalgon siida	5	34	1	1
Ealenjárgga siida	1	8	1	1
24A - Oarje-Sievju	6	39	2	1
24B - Nuorta-Sievju	3	27	2	2
Kautokeino østre sone	63	422	14	15^{2a}
25 - Stierdná	6	41	2	2
41 - Beaskádas	5	53	1	2 ^{1b, 1c}
26 - Lákkonjárga	16	164	1	4 ^{1a}
27 - Joahkonjárga	13	98	1	4 ^{1d, 1e}
28 - Cuokcavuotna	3	20	1	2 ^{1e}
29 - Seakkesnjárga ja Sildá	3	13	2	2
32 - Silvvetnjárga	6	57	2	2
33 - Spalca	19	126	1	4 ^{1d}
40 - Orda	15	94	1	2 ^{1c}
11T - Ráidná	1	10	1	1 ^{1f}
33T - Ittunjárga	2	20	1	1
19/32T - Ivgoláhku	5	22	2	2 ^{1f}
Kautokeino midtre sone	94	718	16	24^{2b}
34 - Ábborašša	12	95	1	5
35 - Fávrosorda	13	75	1	2
36 - Cohkolat	14	64	1	4
37 - Skárfvággi	3	17	1	1
39 - Árdni/Gávvir	8	40	1	1
42 - Beahcegealli	5	31	1	1
Kautokeino vestre sone	55	322	6	14
VEST-FINNMARK	212	1 462	36	53

1 Felles vinterssida mellom a. D19-Sállan og D26-Lákkonjárga, b. D19-Sállan og D41-Beaskádas c. D40-Orda og D41-Beaskádas d. D27-Joahkonjárga og D33-Spalca e. D27-Joahkonjárga og D28-Cuokcavuotna f. D19/32T-Ivgoláhku og D11T-Ráidná..

2 Sumtallet for sonene er korrigert ned med henholdsvis a. 2 siidaer og b. 4 siidaer på grunn av felles vintersidaer mellom siidaandeler fra ulike sommerbeitedistrikter.

Tabell 2. Reintall i sluttstatus for de 10 siste driftsårene (korrigert reintall per 31. mars unntatt siste år).

REINBEITEDIS TRIKT	REINTALL I SLUTTSTATUS (pr. 31. mars)									
	01/02	02/03	03/04	04/05	05/06	06/07	07/08	08/09	09/10	10/11
19 - Sállan	2 579	2 955	3 573	3 974	3 851	4 017	4 342	4 277	4 379	4 215
20 - Fálá	1 758	1 982	1 776	1 968	1 908	2 143	2 418	2 258	2 196	2 214
21 - Gearretnjárga	1 575	1 789	2 110	2 321	2 187	2 544	2 902	2 984	3 159	3 036
22 - Fiettar	5 667	6 462	7 521	7 237	6 494	7 348	8 023	7 210	7 290	7 702
23 - Seainnus/Návvgastat	7 587	9 549	11 399	8 926	9 062	8 685	8 621	8 577	9 166	10 376
Valgenjárgga siida	1 927	2 139	2 428	1 376	1 297	1 288	1 260	1 296	1 038	1 298
Girenjárgga siida	2 435	3 908	5 016	4 581	4 948	4 425	4 328	4 249	4 709	5 371
Jalgon siida	3 053	3 298	3 766	2 806	2 683	2 822	2 914	2 900	3 247	3 520
Ealenjárgga siida	171	204	189	163	134	150	119	132	172	187
24A - Oarje-Sievju	1 291	1 614	1 869	1 231	1 165	1 223	1 308	1 243	1 213	1 245
24B - Nuorta-Sievju	615	753	1 008	614	548	578	635	734	704	708
Kautokeino østre sone	21 072	25 104	29 256	26 271	25 215	26 538	28 249	27 283	28 107	29 496
25 - Stierdná	1 003	1 358	1 692	1 769	1 259	1 395	1 505	1 395	1 660	1 464
41 - Beaskádas	2 226	2 593	3 050	3 491	3 222	3 588	3 975	4 687	5 035	4 022
26 - Lákkonjárga	7 965	9 438	10 221	9 259	8 358	8 983	9 364	8 870	8 605	7 258
27 - Joahkonjárga	4 917	5 617	6 364	6 072	5 917	6 694	7 091	6 379	5 780	5 075
28 - Cuokcavuotna	552	547	640	619	538	573	583	610	593	575
29 - Seakkesnjárga ja Sildá	1 174	1 230	1 430	1 077	1 127	1 119	1 037	1 097	1 185	1 255
32 - Silvvetnjárga	1 689	1 818	2 111	2 148	2 121	2 123	2 137	2 095	2 274	2 219
33 - Spalca	5 572	6 238	7 314	6 819	6 793	7 193	7 535	7 006	6 360	6 381
40 - Orda	5 765	6 252	7 903	7 386	6 629	7 065	6 682	6 317	5 805	5 796
11T - Ráidná	165	183	245	279	264	309	304	283	319	337
33T - Ittunjárga	653	649	710	611	581	594	638	702	788	834
19/32T - Ivgoláhku	1 382	1 543	1 542	1 458	1 500	1 489	1 484	1 865	2 081	2 059
Kautokeino midtre sone	33 063	37 466	43 222	40 988	38 309	41 125	42 335	41 306	40 485	37 275
34 - Ábborašša	5 231	5 641	6 011	6 588	5 565	6 113	6 386	6 325	6 724	6 957
35 - Fávrosorda	6 567	6 648	6 934	6 730	6 900	7 166	7 221	6 723	8 387	8 238
36 - Cohkolat	4 655	5 779	6 888	7 449	8 052	7 951	8 272	8 758	8 804	8 886
37 - Skárfvággi	1 355	1 559	1 710	1 840	2 040	1 568	1 555	1 620	1 537	1 371
39 - Árdni/Gávvir	1 525	1 771	1 828	1 966	2 034	2 301	2 385	2 155	2 408	2 127
42 - Beahcegealli	156	246	687	882	915	1 500	1 703	1 839	1 836	1 915
Kautokeino vestre sone	19 489	21 644	24 058	25 455	25 506	26 599	27 522	27 420	29 696	29 494
VEST-FINNMARK	73 624	84 214	96 536	92 714	89 030	94 262	98 106	96 009	98 288	96 265

Tabell 3. Flokksammensetning ved slutten av driftsåret 2010/11 (ukorrigert reintall per 31. mars 2011).

REINBEITEDIS TRIKT	FLOKKSAMMENSETNING			REINTALL pr. 31.03.11
	Okserlein	Simlerein	Kalv	
19 - Sállan	6 %	78 %	17 %	4 215
20 - Fálá	7 %	74 %	19 %	2 214
21 - Gearretnjárga	7 %	72 %	21 %	3 036
22 - Fiettar	8 %	70 %	23 %	7 702
23 - Seainnus/Návvgastat	8 %	72 %	20 %	10 376
Valgenjárgga siida	4 %	92 %	5 %	1 298
Girenjárgga siida	9 %	67 %	24 %	5 371
Jalgon siida	9 %	73 %	18 %	3 520
Ealenjárgga siida	6 %	58 %	36 %	187
24A - Orarje-Sievju	6 %	76 %	18 %	1 245
24B - Nuorta-Sievju	17 %	67 %	16 %	708
Kautokeino østre sone	8 %	72 %	20 %	29 496
25 - Stierdná	12 %	74 %	14 %	1 464
41 - Beaskádas	8 %	75 %	16 %	4 022
26 - Lákkonjárga	5 %	77 %	18 %	7 258
27 - Joahkonjárga	4 %	83 %	13 %	5 075
28 - Cuokcavuotna	7 %	74 %	19 %	575
29 - Seakkesnjárga ja Sildá	5 %	73 %	22 %	1 255
32 - Silvvetnjárga	6 %	76 %	18 %	2 219
33 - Spalca	5 %	76 %	19 %	6 381
40 - Orda	6 %	75 %	20 %	5 796
11T - Ráidná	5 %	71 %	24 %	337
33T - Ittunjárga	13 %	66 %	21 %	834
19/32T - Ivgoláhku	6 %	73 %	20 %	2 059
Kautokeino midtre sone	6 %	76 %	18 %	37 275
34 - Ábborašša	2 %	71 %	26 %	6 957
35 - Fávrosorda	5 %	82 %	13 %	8 238
36 - Cohkolat	5 %	74 %	21 %	8 886
37 - Skárfvággi	4 %	81 %	15 %	1 371
39 - Árdni/Gávvir	7 %	79 %	14 %	2 127
42 - Beahcegealli	5 %	80 %	14 %	1 915
Kautokeino vestre sone	4 %	77 %	19 %	29 494
VEST-FINNMARK	6 %	75 %	19 %	96 265

Tabell 4. Kalvetilgang i driftsåret 2010/11. Den prosentvise tilgangen er beregnet i forhold til antall simler ved driftsårets start (korrigert simletall per 1. april 2010). Med kalver etter tap menes kalver til slakt og til påsett.

REINBEITEDISTRİKT	SIMLER i vårflokk	KALVETILGANG			KALVETILGANG (%)			MERKE- PERIODE
		Født	Merket	Etter tap	Født	Merket	Etter tap	
19 - Sállan	3 260	2 991	2 647	1 653	92 %	81 %	51 %	20.06-25.07
20 - Fálá	1 620	1 269	883	795	78 %	55 %	49 %	10.09-20.09
21 - Gearretnjárga	2 209	2 005	1 150	986	91 %	52 %	45 %	20.09-01.10
22 - Fiettar	5 174	4 817	3 817	2 468	93 %	74 %	48 %	20.06-24.07
23 - Seainnus/Návvgastat	6 764	6 358	5 930	4 612	94 %	88 %	68 %	15.06-30.09
Valgenjárga siida	1 083	1 081	1 040	955	100 %	96 %	88 %	20.06-01.07
Girenjárga siida	3 282	2 983	2 741	1 772	91 %	84 %	54 %	20.06-10.07
Jalgon siida	2 302	2 197	2 069	1 809	95 %	90 %	79 %	15.06-10.07
Ealenjárga siida	97	97	80	76	100 %	82 %	78 %	10.09-30.09
24A - Oarje-Sievju	917	872	766	515	95 %	84 %	56 %	10.09-05.10
24B - Nuorta-Sievju	449	220	220	164	49 %	49 %	37 %	25.07-30.12
Kautokeino østre sone	20 393	18 532	15 413	11 193	91 %	76 %	55 %	15.06-30.12
25 - Stierdná	1 075	1 051	721	376	98 %	67 %	35 %	25.06-30.09
41 - Beaskádas	3 418	3 108	2 015	1 254	91 %	59 %	37 %	24.06-10.07
26 - Lákkonjárga	6 364	5 597	4 849	3 106	88 %	76 %	49 %	15.06-30.06
27 - Joahkonjárga	4 527	4 152	3 868	2 513	92 %	85 %	56 %	10.06-01.09
28 - Cuokcavuotna	450	405	362	228	90 %	80 %	51 %	21.09-26.09
29 - Seakkesnjárga ja Sildá	866	821	688	562	95 %	79 %	65 %	15.06-22.09
32 - Silvvetnjárga	1 673	1 647	1 426	1 125	98 %	85 %	67 %	13.06-23.06
33 - Spalca	4 842	4 265	3 600	2 941	88 %	74 %	61 %	30.08-25.09
40 - Orda	4 558	3 958	3 481	2 854	87 %	76 %	63 %	15.06-10.09
11T - Ráidná	221	175	150	119	79 %	68 %	54 %	10.09-10.10
33T - Ittunjárga	519	452	212	208	87 %	41 %	40 %	01.09-15.10
19/32T - Ivgoláhku	1 451	1 392	1 148	841	96 %	79 %	58 %	01.07-28.09
Kautokeino midtre sone	29 964	27 023	22 520	16 127	90 %	75 %	54 %	10.06-15.10
34 - Ábborašša	4 879	4 637	4 298	3 590	95 %	88 %	74 %	16.06-31.10
35 - Fávrosorda	7 032	6 666	5 740	4 882	95 %	82 %	69 %	01.08-15.09
36 - Cohkolat	6 251	5 911	5 037	3 566	95 %	81 %	57 %	01.08-10.09
37 - Skárfvággi	1 260	1 088	1 028	741	86 %	82 %	59 %	15.07-20.09
39 - Árdni/Gávvir	1 683	1 505	1 135	363	89 %	67 %	22 %	01.09-01.11
42 - Beahcegealli	1 511	1 423	1 361	1 162	94 %	90 %	77 %	16.06-10.07
Kautokeino vestre sone	22 616	21 230	18 599	14 304	94 %	82 %	63 %	16.06-01.11
VEST-FINNMARK	72 973	66 785	56 532	41 624	92 %	77 %	57 %	10.06-30.12

Tabell 5. Tap av kalver og voksne dyr i driftsåret 2010/11. Kalvetap er fordelt før og etter merking. Prosentvise kalvetap er beregnet i forhold til antall fødte kalver våren 2010, prosentvise tap av voksne dyr er beregnet i forhold til antall rein ved driftsårets start (korrigert reintall per 1. april 2010). Prosentvise totaltap er beregnet i forhold til summen av antall rein i vårflokk og antall fødte kalver våren 2010.

REINBEITEDIS TRIKT	TAP AV KALVER			TAP AV VOKSNE DYR			SAMLET	PROSENTVISE TAP		
	F. merk.	E. merk.	Totalt	Okse	Simle	Totalt	TAP	Kalv	Voksne	Totalt
19 - Sállan	344	996	1 340	130	299	429	1 769	45 %	10 %	24 %
20 - Fálá	386	108	494	32	69	101	595	39 %	5 %	17 %
21 - Gearretnjárga	855	165	1 020	101	211	312	1 332	51 %	10 %	26 %
22 - Fiettar	1 000	1 349	2 349	196	513	709	3 058	49 %	10 %	25 %
23 - Seainnus/Návvgastat	428	1 281	1 709	235	344	579	2 288	27 %	6 %	14 %
Valgenjárgga siida	41	85	126	5	25	30	156	12 %	2 %	7 %
Girenjárgga siida	242	932	1 174	186	196	382	1 556	39 %	8 %	20 %
Jalgon siida	128	260	388	43	119	162	550	18 %	5 %	10 %
Ealenjárgga siida	17	4	21	1	4	5	26	22 %	3 %	10 %
24A - Oarje-Sievju	106	239	345	12	51	63	408	40 %	5 %	20 %
24B - Nuorta-Sievju	0	56	56	10	39	49	105	25 %	7 %	11 %
Kautokeino østre sone	3 119	4 194	7 313	716	1 526	2 242	9 555	39 %	8 %	20 %
25 - Stierdná	330	345	675	62	201	263	938	64 %	16 %	35 %
41 - Beaskádas	1 093	761	1 854	200	808	1 008	2 862	60 %	20 %	35 %
26 - Lákkonjárga	748	1 778	2 526	119	557	676	3 202	45 %	8 %	23 %
27 - Joahkonjárga	284	1 363	1 647	153	493	646	2 293	40 %	11 %	23 %
28 - Cuokcavuotna	43	138	181	13	29	42	223	45 %	7 %	22 %
29 - Seakkesnjárga ja Sildá	133	126	259	10	39	49	308	32 %	4 %	15 %
32 - Silvvetnjárga	221	302	523	35	143	178	701	32 %	8 %	18 %
33 - Spalca	665	657	1 322	119	248	367	1 689	31 %	6 %	16 %
40 - Orda	477	713	1 190	106	209	315	1 505	30 %	5 %	15 %
11T - Ráidná	25	31	56	1	0	1	57	32 %	0 %	12 %
33T - Ittunjárga	240	34	274	17	43	60	334	61 %	8 %	27 %
19/32T - Ivgoláhku	244	331	575	33	217	250	825	41 %	12 %	24 %
Kautokeino midtre sone	4 503	6 579	11 082	868	2 987	3 855	14 937	41 %	10 %	22 %
34 - Ábborašša	339	670	1 009	125	287	412	1 421	22 %	6 %	12 %
35 - Fávrosorda	926	858	1 784	103	441	544	2 328	27 %	6 %	15 %
36 - Cohkolat	874	1 164	2 038	148	207	355	2 393	34 %	4 %	16 %
37 - Skárfvággi	60	284	344	31	164	195	539	32 %	13 %	21 %
39 - Árdni/Gávvir	370	761	1 131	150	233	383	1 514	75 %	16 %	39 %
42 - Beahcegealli	62	195	257	27	70	97	354	18 %	5 %	11 %
Kautokeino vestre sone	2 631	3 932	6 563	584	1 402	1 986	8 549	31 %	7 %	17 %
VEST-FINNMARK	10 253	14 705	24 958	2 168	5 915	8 083	33 041	37 %	8 %	20 %

Tabell 6. Fordeling av tapsårsaker i driftsåret 2010/11.

REINBEITEDIS TRIKT	TAP AV KALVER			TAP AV VOKSNE DYR		
	<i>Fredet rovvilt</i>	<i>Annen kjent</i>	<i>Annen ukjent</i>	<i>Fredet rovvilt</i>	<i>Annen kjent</i>	<i>Annen ukjent</i>
19 - Sállan	82 %	4 %	14 %	73 %	9 %	18 %
20 - Fálá	55 %	8 %	37 %	48 %	33 %	20 %
21 - Gearretnjárga	87 %	8 %	6 %	81 %	16 %	4 %
22 - Fiettar	86 %	5 %	8 %	73 %	11 %	16 %
23 - Seainnus/Návvgastat	94 %	2 %	5 %	86 %	5 %	9 %
Valgenjárgga siida	93 %	4 %	3 %	73 %	23 %	3 %
Girenjárgga siida	97 %	1 %	2 %	90 %	5 %	6 %
Jalgon siida	85 %	2 %	13 %	80 %	2 %	19 %
Ealenjárgga siida	100 %	0 %	0 %	100 %	0 %	0 %
24A - Oarje-Sievju	94 %	2 %	4 %	73 %	14 %	13 %
24B - Nuorta-Sievju	100 %	0 %	0 %	59 %	41 %	0 %
Kautokeino østre sone	86 %	4 %	10 %	76 %	11 %	13 %
25 - Stierdná	91 %	3 %	6 %	90 %	4 %	6 %
41 - Beaskádas	93 %	2 %	4 %	89 %	3 %	8 %
26 - Lákkonjárga	90 %	3 %	7 %	95 %	2 %	3 %
27 - Joahkonjárga	87 %	3 %	10 %	89 %	5 %	5 %
28 - Cuokcavuotna	78 %	1 %	21 %	83 %	3 %	13 %
29 - Seakkesnjárga ja Sildá	73 %	9 %	18 %	91 %	5 %	5 %
32 - Silvvetnjárga	81 %	12 %	7 %	90 %	8 %	3 %
33 - Spalca	91 %	1 %	9 %	96 %	1 %	3 %
40 - Orda	88 %	0 %	12 %	96 %	0 %	4 %
11T - Ráidná	55 %	0 %	45 %	100 %	0 %	0 %
33T - Ittunjárga	68 %	0 %	32 %	72 %	5 %	23 %
19/32T - Ivgoláhku	99 %	1 %	1 %	92 %	2 %	6 %
Kautokeino midtre sone	89 %	3 %	9 %	92 %	3 %	5 %
34 - Ábborašša	95 %	3 %	2 %	87 %	8 %	5 %
35 - Fávrosorda	98 %	1 %	1 %	82 %	8 %	10 %
36 - Cohkolat	80 %	1 %	19 %	87 %	3 %	10 %
37 - Skárfvággi	91 %	0 %	9 %	94 %	0 %	6 %
39 - Árdni/Gávvir	92 %	6 %	2 %	70 %	16 %	14 %
42 - Beahcegealli	90 %	2 %	9 %	81 %	1 %	18 %
Kautokeino vestre sone	90 %	2 %	7 %	83 %	8 %	10 %
VEST-FINNMARK	88 %	3 %	9 %	88 %	5 %	7 %

Tabell 7. Totalt slakteuttak og slaktekvantum (inkludert privat salg og eget forbruk), prosentvis slakteuttak og produktivitet i driftsåret 2010/11. Prosentvis slakteuttak og produktivitet er beregnet i forhold til antall rein ved driftsårets start (korrigert reintall per 1. april 2010). Med produksjon per livrein menes slakteuttak og reintallsending omregnet til kg per rein i vårflokk.

REINBEITEDISTRIKT	TOTALT	TOTALT	SLAKTE-	SLUTTAK	PRODUKSJON	
	SLUTTAK	SLK.VANTUM	PROSENT	pr.livrein	pr. livrein	
	(antall dyr)	(antall kg)	(% av vårflokk)	(kg/dyr)	(kg/dyr)	(kg/dyr)
	10/11	10/11	10/11	10/11	09/10	10/11 ¹
19 - Sállan	1 386	35 246	32 %	8,0	9,3	7,2
20 - Fálá	667	14 827	30 %	6,8	7,8	6,8
21 - Gearretnjárga	768	15 147	24 %	4,8	5,5	4,1
22 - Fiettar	1 337	27 825	18 %	3,8	6,4	4,9
23 - Seainnus/Návggastat	3 063	59 608	33 %	6,5	8,8	9,9
Valgenjárgga siida	925	18 780	89 %	18,1	9,4	- ²
Girenjárgga siida	717	12 029	15 %	2,6	6,2	5,3
Jalgon siida	1 374	27 510	42 %	8,5	11,6	10,9
Ealenjárgga siida	47	1 597	27 %	9,3	13,1	12,1
24A - Oarje-Sievju	420	10 463	35 %	8,6	8,5	9,2
24B - Nuorta-Sievju	111	2 743	16 %	3,9	2,5	4,6
Kautokeino østre sone	7 752	165 858	28 %	5,9	7,6	7,1
25 - Stierdná	308	8 330	19 %	5,0	11,0	3,0
41 - Beaskádas	1 259	31 656	25 %	6,3	5,2	1,5
26 - Lákkonjárga	3 758	73 403	44 %	8,5	4,9	5,3
27 - Joahkonjárga	2 551	45 713	44 %	7,9	6,7	5,5
28 - Cuokcavuotna	203	4 541	34 %	7,7	5,7	6,7
29 - Seakkesnjárga ja Sildá	443	10 373	37 %	8,8	9,2	10,4
32 - Silvvetnjárga	1 002	21 817	44 %	9,6	12,3	9,1
33 - Spalca	2 527	44 425	40 %	7,0	2,7	7,1
40 - Orda	2 865	52 907	49 %	9,1	6,9	8,5
11T - Ráidná	100	3 618	31 %	11,3	10,3	12,2
33T - Ittunjárga	101	3 520	13 %	4,5	6,9	5,8
19/32T - Ivgoláhku	630	13 966	30 %	6,7	10,1	6,5
Kautokeino midtre sone	15 747	314 269	39 %	7,8	6,2	6,0
34 - Ábborašša	2 960	53 321	44 %	7,9	8,4	8,5
35 - Fávrosorda	4 510	75 380	54 %	9,0	- ²	8,5
36 - Cohkolat	3 132	61 114	36 %	6,9	5,0	7,5
37 - Skárfvággi	709	13 233	46 %	8,6	9,6	5,8
39 - Árdni/Gávvir	274	6 865	11 %	2,9	5,8	0,7
42 - Beahcegealli	988	20 378	54 %	11,1	12,1	12,2
Kautokeino vestre sone	12 573	230 290	42 %	7,8	9,3	7,7
VEST-FINNMARK	36 072	710 417	37 %	7,2	7,5	6,8

1 Siste års produktivitetstall er foreløpig da det dels er beregnet på grunnlag av ukorrigerede reintall.

2 Ikke oppgitt som følge av at omstendigheter knyttet til drift medfører at tallene ikke blir representative.

Tabell 8. Fordeling av slakteuttaket etter dyrekategori, slaktemåte og slaktetidspunkt i driftsåret 2010/11. Prosentfordelingen er gjort på grunnlag av leveranser til registrert slakteribedrift.

REINBEITEDISTRIFT	FORDELING AV SLAKTEDYR (%)								
	Dyrekategori			Slaktemåte		Slaktetidspunkt			Totalt
	Okse- rein	Simle- rein	Kalb	Godkjent slakteri	Privat slaktning	Før brunst	Etter brunst	Etter nyttår	
19 - Sállan	10 %	17 %	73 %	90 %	10 %	87 %	8 %	5 %	1 251
20 - Fálá	20 %	21 %	59 %	85 %	15 %	48 %	52 %	0 %	579
21 - Gearretnjárga	12 %	27 %	61 %	75 %	25 %	1 %	74 %	25 %	573
22 - Fiettar	27 %	13 %	60 %	80 %	20 %	69 %	29 %	3 %	1 077
23 - Seainnus/Návvgastat	8 %	5 %	87 %	95 %	5 %	45 %	54 %	1 %	2 919
Valgenjárgga siida	2 %	2 %	97 %	98 %	2 %	0 %	99 %	0 %	922
Girenjárgga siida	16 %	8 %	76 %	90 %	10 %	1 %	97 %	2 %	645
Jalgon siida	8 %	5 %	87 %	97 %	3 %	98 %	0 %	1 %	1 330
Ealenjárgga siida	54 %	22 %	24 %	79 %	21 %	0 %	100 %	0 %	37
24A - Oarje-Sievju	12 %	17 %	71 %	81 %	19 %	85 %	9 %	6 %	340
24B - Nuorta-Sievju	41 %	6 %	53 %	77 %	23 %	0 %	100 %	0 %	86
Kautokeino østre sone	13 %	12 %	75 %	88 %	12 %	55 %	41 %	4 %	6 825
25 - Stierdná	25 %	7 %	68 %	80 %	20 %	98 %	1 %	1 %	246
41 - Beaskádas	41 %	10 %	50 %	93 %	7 %	92 %	1 %	7 %	1 165
26 - Lákkonjárga	22 %	29 %	49 %	95 %	5 %	0 %	72 %	28 %	3 585
27 - Joahkonjárga	8 %	18 %	74 %	97 %	3 %	0 %	93 %	7 %	2 473
28 - Cuokcavuotna	8 %	19 %	73 %	72 %	28 %	1 %	97 %	3 %	147
29 - Seakkesnjárga ja Sildá	11 %	18 %	71 %	86 %	14 %	79 %	1 %	21 %	383
32 - Silvvvetnjárga	7 %	18 %	75 %	91 %	9 %	62 %	18 %	19 %	909
33 - Spalca	10 %	18 %	72 %	93 %	7 %	0 %	88 %	12 %	2 333
40 - Orda	9 %	29 %	62 %	95 %	5 %	0 %	63 %	37 %	2 697
11T - Ráidná	52 %	5 %	44 %	87 %	13 %	100 %	0 %	0 %	87
33T - Ittunjárga	51 %	10 %	39 %	49 %	51 %	100 %	0 %	0 %	49
19/32T - Ivgoláhku	16 %	11 %	73 %	90 %	10 %	94 %	0 %	6 %	544
Kautokeino midtre sone	16 %	22 %	63 %	93 %	7 %	19 %	61 %	19 %	14 618
34 - Ábborašša	23 %	16 %	60 %	93 %	7 %	2 %	72 %	26 %	2 763
35 - Fávrosorda	2 %	10 %	88 %	95 %	5 %	0 %	85 %	15 %	4 298
36 - Cohkolat	18 %	23 %	58 %	91 %	9 %	0 %	1 %	99 %	2 840
37 - Skárfvággi	9 %	12 %	78 %	98 %	2 %	0 %	77 %	23 %	692
39 - Árdni/Gávvir	35 %	24 %	41 %	50 %	50 %	0 %	4 %	96 %	138
42 - Beahcegealli	1 %	5 %	94 %	95 %	5 %	0 %	99 %	1 %	942
Kautokeino vestre sone	12 %	15 %	73 %	93 %	7 %	1 %	61 %	38 %	11 673
VEST-FINMARK	14 %	17 %	69 %	92 %	8 %	20 %	57 %	23 %	33 116

Tabell 9. Gjennomsnittlige slaktevekter for okserein, simlerein og kalv, driftsåret 2010/11. Slaktevektene er basert på data fra registrerte slakteribedrifter. Antall slaktevekter (n) til grunn for beregningene er gitt i parentes.

REINBEITEDIS TRIKT										
	Okse > 2 år		Okse 1-2 år		Simle > 2 år		Simle 1-2 år		Kalv 0-1 år	
19 - Sállan	58,1	(54)	34,2	(66)	30,6	(208)	- ¹	(7)	20,7	(916)
20 - Fálá	40,0	(57)	25,8	(59)	27,5	(113)	- ¹	(8)	15,8	(342)
21 - Gearretnjárga	- ¹	(5)	21,6	(63)	24,7	(153)	- ¹	(3)	15,1	(349)
22 - Fiettar	40,2	(47)	23,9	(243)	24,7	(117)	19,6	(20)	16,7	(650)
23 - Seainnus/Návvgastat	43,0	(51)	23,5	(178)	26,4	(124)	19,8	(16)	18,0	(2550)
Valgenjárgga siida	- ¹	(2)	- ¹	(0)	28,4	(15)	- ¹	(0)	19,5	(890)
Girenjárgga siida	- ¹	(7)	19,8	(98)	22,7	(38)	16,8	(13)	14,9	(489)
Jalgon siida	45,1	(32)	27,6	(70)	27,3	(63)	- ¹	(3)	18,2	(1162)
Ealenjárgga siida	45,3	(10)	30,8	(10)	- ¹	(8)	- ¹	(0)	- ¹	(9)
24A - Oarje-Sievju	51,3	(26)	31,1	(16)	31,4	(55)	- ¹	(3)	19,5	(240)
24B - Nuorta-Sievju	- ¹	(3)	27,1	(32)	- ¹	(5)	- ¹	(0)	18,2	(46)
Kautokeino østre sone	46,0	(243)	25,1	(657)	27,5	(775)	20,5	(57)	18,0	(5093)
25 - Stierdná	53,9	(26)	32,0	(35)	29,1	(16)	- ¹	(1)	19,3	(168)
41 - Beaskádas	42,5	(210)	26,5	(262)	26,9	(101)	23,0	(12)	17,5	(580)
26 - Lákkonjárga	31,9	(243)	21,4	(538)	24,8	(743)	18,9	(312)	14,9	(1749)
27 - Joahkonjárga	30,3	(116)	24,3	(82)	24,8	(401)	19,5	(55)	15,1	(1819)
28 - Cuokcavuotna	- ¹	(6)	- ¹	(6)	27,6	(28)	- ¹	(0)	17,6	(107)
29 - Seakkesnjárga ja Sildá	51,2	(13)	29,4	(29)	29,1	(61)	- ¹	(7)	18,9	(273)
32 - Silvvetnjárga	43,1	(37)	25,2	(26)	29,0	(138)	21,6	(23)	18,3	(685)
33 - Spalca	39,2	(74)	21,1	(168)	24,9	(373)	18,3	(40)	14,2	(1678)
40 - Orda	32,1	(160)	23,0	(84)	23,7	(723)	19,0	(52)	14,4	(1678)
11T - Ráidná	66,3	(22)	35,2	(23)	- ¹	(1)	- ¹	(3)	20,7	(38)
33T - Ittunjárga	53,4	(19)	- ¹	(6)	- ¹	(5)	- ¹	(0)	19,8	(19)
19/32T - Ivgoláhku	42,0	(40)	29,9	(45)	29,0	(55)	- ¹	(6)	18,0	(398)
Kautokeino midtre sone	37,5	(966)	23,8	(1304)	25,1	(2645)	19,4	(511)	15,5	(9192)
34 - Ábborašša ²	37,7	(61)	22,8	(584)	23,4	(381)	19,5	(67)	14,2	(1670)
35 - Fávrosorda	48,5	(39)	22,7	(48)	24,6	(414)	18,8	(35)	15,1	(3762)
36 - Cohkolat	33,0	(81)	22,4	(441)	26,3	(593)	20,9	(66)	15,1	(1659)
37 - Skárfvággi	38,5	(34)	26,4	(31)	26,7	(82)	- ¹	(4)	15,5	(541)
39 - Árdni/Gávvir	42,3	(14)	22,8	(34)	27,0	(31)	- ¹	(2)	17,0	(57)
42 - Beahcegealli	- ¹	(4)	- ¹	(9)	30,0	(42)	- ¹	(1)	19,4	(886)
Kautokeino vestre sone	38,2	(233)	22,8	(1147)	25,2	(1543)	20,0	(175)	15,4	(8575)
VEST-FINMARK	39,1	(1442)	23,7	(3108)	25,5	(4963)	19,6	(743)	16,0	(22860)

1 Det foreligger for få eller ingen slaktedyr til å si noe om gjennomsnittlig slaktevekt.

2 Omfatter også slakterein som har sommerbeitet i D38-Ulisuolu.

Tabell 10. Gjennomsnittlige slaktevekter for okserein 1-2 år (varit) i de siste 10 driftsårene, basert på data fra listeførte/registrerte slakteribedrifter.

REINBEITEDIS TRIKT	GJENNOMSNIITTLIGE SLAKTEVEKTER OKSE 1-2 ÅR (kg)									
	01/02	02/03	03/04	04/05	05/06	06/07	07/08	08/09	09/10	10/11
19 - Sállan	29,6	32,7	33,5	30,6	30,5	30,6	31,6	33,9	32,4	34,2
20 - Fálá	24,7	27,7	26,7	28,7	27,4	27,1	27,4	24,2	24,9	25,8
21 - Gearretnjárga	- ¹	29,9	30,0	29,2	29,4	28,1	- ¹	28,8	27,7	21,6
22 - Fiettar	28,7	32,0	30,3	27,5	27,2	24,8	25,7	25,1	26,5	23,9
23 - Seainnus/Návvgastat	26,6	29,4	28,3	25,0	21,5	25,1	24,9	20,3	22,8	23,5
Valgenjárgga siida	27,7	29,6	28,6	27,3	- ¹	- ¹	- ¹	27,3	28,1	- ¹
Girenjárgga siida	26,6	27,9	27,2	23,1	20,5	25,3	23,4	20,0	21,7	19,8
Jalgon siida	26,2	29,5	30,2	27,4	24,7	24,8	26,5	24,8	25,0	27,6
Ealenjárgga siida	- ¹	35,2	32,5	- ¹	- ¹	- ¹	28,9	- ¹	- ¹	30,8
24A - Oarje-Sievju	28,8	31,8	- ¹	31,6	30,3	26,8	34,0	33,2	28,7	31,1
24B - Nuorta-Sievju	31,1	28,0	- ¹	32,1	- ¹	26,1	27,5	- ¹	25,5	27,1
Kautokeino østre sone	27,2	30,7	29,4	27,1	25,7	27,4	27,0	25,2	26,0	25,1
25 - Stierdná	- ¹	36,1	32,9	27,5	30,9	29,6	30,8	30,6	32,7	32,0
41 - Beaskádas	- ¹	31,7	27,3	26,5	23,3	28,4	27,8	24,1	25,1	26,5
26 - Lákkonjárga	24,5	26,0	25,3	21,9	21,3	22,7	23,1	22,7	23,0	21,4
27 - Joahkonjárga	25,1	27,0	26,1	23,9	22,7	22,6	22,8	23,9	22,3	24,3
28 - Cuokcavuotna	- ¹	29,7	29,2	27,8	27,9	25,7	- ¹	30,0	- ¹	- ¹
29 - Seakkesnjárga ja Sildá	32,4	30,3	29,0	28,1	26,2	26,4	25,9	30,6	- ¹	29,4
32 - Silvvetnjárga	- ¹	29,1	28,4	28,9	25,9	24,4	25,1	22,1	29,5	25,2
33 - Spalca	26,3	26,9	26,3	23,9	23,3	20,9	21,6	19,3	22,4	21,1
40 - Orda	25,6	25,2	27,0	22,9	22,5	21,4	25,2	22,2	22,9	23,0
11T - Ráidná	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	34,7	- ¹	- ¹	35,2
33T - Iittunjárga	- ¹	- ¹	30,0	27,4	28,9	28,3	27,6	- ¹	- ¹	- ¹
19/32T - Ivgoláhkku	29,6	33,6	30,1	28,9	31,2	28,5	30,1	30,3	29,6	29,9
Kautokeino midtre sone	25,4	27,0	26,3	23,5	22,7	23,3	24,6	23,1	23,6	23,8
34 - Ábborašša ²	28,6	28,9	28,6	26,0	23,6	22,5	25,8	23,8	25,8	22,8
35 - Fávrosorda	- ¹	29,2	27,7	26,4	26,1	23,9	25,6	25,8	26,0	22,7
36 - Cohkolat	- ¹	29,1	29,1	26,1	25,1	24,4	24,6	22,6	24,6	22,4
37 - Skárfvággi	- ¹	38,0	33,7	27,5	28,7	24,6	27,7	28,3	30,8	26,4
39 - Árdni/Gávvir	- ¹	30,9	29,9	30,0	28,5	27,7	27,6	24,2	- ¹	22,8
42 - Beahcegealli	- ¹	- ¹	28,1	34,3	30,4	28,8	30,4	- ¹	27,9	- ¹
Kautokeino vestre sone	27,8	29,4	29,1	26,4	25,0	24,2	25,5	23,8	25,5	22,8
VEST-FINNMARK	26,8	28,4	27,7	25,0	24,2	24,2	25,3	23,9	24,7	23,7

- 1 Det foreligger for få eller ingen slaktedyrt til å si noe om gjennomsnittlig slaktevekt..
- 2 Omfatter også slakterein som har sommerbeitet i D38-Ulisuolu.

Tabell 11. Gjennomsnittlige slaktevekter for simlerein over 2 år (aldu/rotmu) i de siste 10 driftsårene, basert på data fra listeførte/registrerte slakteribedrifter.

REINBEITEDIS TRIKT	GJENNOMS NITTLIGE SLAKTEVEKTER SIMLE > 2 ÅR (kg)									
	01/02	02/03	03/04	04/05	05/06	06/07	07/08	08/09	09/10	10/11
19 - Sállan	30,5	32,2	30,3	29,1	30,1	28,1	30,7	32,1	32,7	30,6
20 - Fálá	27,2	27,6	28,2	25,5	29,3	26,6	28,4	28,5	26,5	27,5
21 - Gearretnjárga	- ¹	30,8	28,9	27,7	31,2	26,7	28,0	31,8	28,6	24,7
22 - Fiettar	29,1	28,4	29,4	26,9	27,4	24,5	25,0	28,8	28,2	24,7
23 - Seainnus/Návvgastat	29,2	30,4	28,9	27,1	27,0	26,9	27,0	26,2	26,7	26,4
Valgenjárgga siida	30,9	31,3	27,6	27,9	29,0	27,8	31,4	27,3	28,2	28,4
Girenjárgga siida	27,3	27,1	26,3	25,3	24,1	24,0	23,7	25,9	23,5	22,7
Jalgon siida	28,8	30,3	30,9	27,2	28,1	26,3	28,3	26,1	25,8	27,3
Ealenjárgga siida	- ¹	- ¹	- ¹	33,1	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹
24A - Oarje-Sievju	- ¹	28,7	- ¹	29,3	28,3	32,8	- ¹	32,5	30,2	31,4
24B - Nuorta-Sievju	29,7	27,6	- ¹	28,8	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹
Kautokeino østre sone	29,2	30,0	28,8	27,4	27,9	26,6	27,0	28,6	28,3	27,5
25 - Stierdná	30,8	- ¹	31,1	- ¹	30,0	- ¹	- ¹	33,2	32,3	29,1
41 - Beaskádas	27,5	29,4	26,3	24,7	25,9	24,1	27,3	24,5	27,2	26,9
26 - Lákkonjárga	27,4	26,5	24,6	23,3	25,6	23,4	24,9	24,4	26,3	24,8
27 - Joahkonjárga	26,9	29,7	25,5	25,2	25,2	23,9	23,5	24,3	24,9	24,8
28 - Cuokcavuotna	- ¹	32,5	- ¹	27,2	30,9	30,7	30,9	34,9	33,3	27,6
29 - Seakkesnjárga ja Sildá	- ¹	33,5	27,9	28,0	27,3	26,6	26,6	26,8	31,0	29,1
32 - Silvvetnjárga	- ¹	30,1	30,2	28,0	27,4	27,6	27,5	28,1	31,4	29,0
33 - Spalca	26,1	26,4	26,6	24,5	25,8	23,1	25,6	24,3	26,5	24,9
40 - Orda	25,5	27,7	25,2	23,6	24,7	22,7	24,8	23,4	25,2	23,7
11T - Ráidná	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹
33T - Iittunjárga	- ¹	- ¹	26,9	28,2	25,5	- ¹	30,8	- ¹	- ¹	- ¹
19/32T - Ivgoláhku	- ¹	33,6	30,6	29,0	28,2	30,4	30,0	31,0	- ¹	29,0
Kautokeino midtre sone	26,7	27,9	25,8	24,3	25,7	23,9	25,3	24,5	26,2	25,1
34 - Ábborašša ²	27,5	29,4	27,3	25,2	26,3	24,9	26,8	24,6	25,9	23,4
35 - Fávrosorda	28,3	32,5	30,5	27,1	27,6	25,0	28,3	28,0	27,7	24,6
36 - Cokkolat	- ¹	28,2	- ¹	26,4	26,4	26,0	28,9	25,2	27,5	26,3
37 - Skárfvággi	- ¹	35,3	- ¹	26,9	29,6	29,6	30,0	28,9	31,1	26,7
39 - Árdni/Gávvir	- ¹	32,3	32,2	31,2	32,5	31,3	30,1	28,1	29,4	27,0
42 - Beahcegealli	- ¹	- ¹	- ¹	34,9	- ¹	30,3	32,0	33,7	29,9	30,0
Kautokeino vestre sone	27,8	32,1	30,0	26,4	27,2	26,2	28,6	27,1	27,6	25,2
VEST-FINNMARK	28,3	29,8	28,1	25,8	26,9	25,3	26,6	26,2	27,1	25,5

- 1 Det foreligger for få eller ingen slaktedyrtil å si noe om gjennomsnittlig slaktevekt.
- 2 Omfatter også slakterein som har sommerbeitet i D38-Ulisuolu.

Tabell 12. Gjennomsnittlige slaktevekter for kalv (miessi) i de siste 10 driftsårene, basert på data fra listeførte/registrerte slakteribedrifter.

REINBEITEDISTRİKT	GJENNOMSNTTLIGE SLAKTEVEKTER KALV (kg)									
	01/02	02/03	03/04	04/05	05/06	06/07	07/08	08/09	09/10	10/11
19 - Sállan	20,4	21,4	23,2	20,1	19,2	20,9	21,1	21,1	21,6	20,7
20 - Fálá	15,6	17,8	16,8	18,7	20,3	19,6	19,8	17,9	16,0	15,8
21 - Gearretnjárga	19,5	22,5	20,7	19,6	18,0	19,6	18,5	18,2	18,4	15,1
22 - Fiettar	19,8	20,4	20,0	16,8	16,3	17,5	17,3	16,9	17,4	16,7
23 - Seainnus/Návvgastat	18,7	20,5	19,7	16,4	16,1	17,9	17,4	16,3	17,3	18,0
Valgenjárgga siida	20,9	22,3	19,2	17,2	17,1	19,5	19,7	18,3	19,9	19,5
Girenjárgga siida	19,6	19,1	16,8	15,7	13,4	16,6	15,3	14,4	15,7	14,9
Jalgon siida	17,9	20,0	21,3	16,2	15,8	16,9	16,9	16,2	16,7	18,2
Ealenjárgga siida	- ¹	24,2	19,2	21,0	- ¹	- ¹	20,4	- ¹	- ¹	- ¹
24A - Oarje-Sievju	19,7	20,7	17,7	18,4	18,1	21,3	20,4	20,0	20,5	19,5
24B - Nuorta-Sievju	19,6	19,9	- ¹	17,1	- ¹	- ¹	18,6	- ¹	- ¹	18,2
Kautokeino ostre sone	19,2	20,7	19,8	16,9	16,6	18,5	18,0	17,3	18,1	18,0
25 - Stierdná	20,6	23,6	20,0	18,0	20,1	18,9	21,8	20,5	21,7	19,3
41 - Beaskádas	20,3	20,4	19,1	17,9	16,2	19,3	19,9	18,1	18,5	17,5
26 - Lákkonjárga	- ²	- ²	- ²	- ²	- ²	- ²	- ²	- ²	- ²	14,9
27 - Joahkonjárga	20,5	20,7	17,6	15,6	17,4	16,6	16,2	15,7	15,4	15,1
28 - Cuokcavuotna	21,2	21,2	21,0	19,2	20,0	20,6	19,5	19,6	20,6	17,6
29 - Seakkesnjárga ja Sildá	20,1	20,5	20,2	18,0	18,6	17,3	17,3	17,0	19,1	18,9
32 - Silvvetnjárga	18,7	20,0	20,3	19,1	18,2	18,3	17,9	18,0	19,7	18,3
33 - Spalca	19,0	19,3	18,1	14,4	15,6	14,7	14,8	14,1	15,6	14,2
40 - Orda	19,4	19,4	16,8	14,0	13,5	14,1	14,0	14,2	15,5	14,4
11T - Ráidná	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	17,5	- ¹	- ¹	- ¹	19,8	20,7
33T - Ittunjárga	17,2	19,4	18,3	17,5	- ¹	18,8	20,4	- ¹	- ¹	19,8
19/32T - Ivgoláhku	21,0	22,2	18,5	17,0	17,8	19,1	18,6	19,1	18,7	18,0
Kautokeino midtre sone	19,4	19,9	18,7	15,7	17,0	15,9	16,2	15,7	16,8	15,5
34 - Ábborašša ³	21,0	20,4	17,4	14,1	14,1	15,8	17,0	13,9	15,5	14,2
35 - Fávrosorda	19,1	20,4	19,3	17,3	17,1	16,4	16,9	16,6	16,7	15,1
36 - Cohkolat	- ¹	20,8	20,4	16,9	17,1	15,6	16,8	16,5	17,3	15,1
37 - Skárfvággi	- ¹	26,6	20,7	17,0	16,0	16,4	19,0	17,0	17,8	15,5
39 - Árdni/Gávvir	22,8	20,8	19,8	19,2	17,9	20,0	18,4	16,9	17,6	17,0
42 - Beahcegealli	- ¹	- ¹	- ¹	20,8	20,6	21,5	22,1	20,0	18,4	19,4
Kautokeino vestre sone	19,7	20,5	19,0	16,7	16,6	16,7	17,5	16,3	16,9	15,4
VEST-FINNMARK	19,4	20,4	19,3	16,5	16,7	17,0	17,2	16,4	17,3	16,0

- 1 Det foreligger for få eller ingen slaktedyr til å si noe om gjennomsnittlig slaktevekt.
- 2 Kalvevekter er ikke oppgitt på grunn av usikker kvalitet i datagrunnlaget.
- 3 Omfatter også slakterein som har sommerbeitet i D38-Ulisuolu.

Vedlegg 4 - Næringsoversikt Troms

Tabell 1. Antall siidaandeler og antall personer i siidaandelene, ved slutten av driftsåret 2010/11 (per 31. Mars 2011). Antall sommer- og vintersidaer gjenspeiler en gjennomsnittssituasjon for de siste driftsårene.

REINBEITEDISTRIKT	SIIDAANDELER	PERSONER	SIIDAER	
			i siidaandelene	Sommer
34 - Kanstadfjord/Vestre Hinnøy	4	21	1 ¹	1 ¹
36 - Tjeldøy	1	5	1	1
33 - Kongsvikdalen	2	11	1	1
22 - Grovfjord	2	6	1	1
16 - Sør-Senja	2	4	1	1
15 - Nord-Senja	2	8	1	1
14 - Kvaløy	2	2	1	1
12 - Ringvassøy	3	6	1	1
13 - Rebbenesøy	1	8	1	1
10 - Vannøy	1	3	1	1
17/18 - Tromsdalen	8	23	1	1
24 - Bassevuovdi	7	20	1	1
20 - Hjerttind	9	32	1	1
21 - Gielas	5	26	1	1
TROMS	49	175	14	14

1 Består av ett arbeidsfellesskap, men reinen er fordelt på 3 grupper.

Tabell 2. Reintall i sluttstatus for de 10 siste driftsårene (korrigert reintall per 31. mars unntatt siste år).

REINBEITEDISTRIKT	REINTALL I SLUTTSTATUS (pr. 31. mars)									
	01/02	02/03	03/04	04/05	05/06	06/07	07/08	08/09	09/10	10/11
34 - Kanstadfjord/Vestre Hinnøy	972	1 065	1 115	1 210	1 219	1 436	1 479	1 486	1 462	1 490
36 - Tjeldøy	156	175	180	189	232	214	185	165	181	164
33 - Kongsvikdalen	437	484	477	470	510	513	487	491	480	465
22 - Grovfjord	470	519	516	488	462	460	466	454	439	419
16 - Sør-Senja	405	490	539	512	521	468	505	565	774	605
15 - Nord-Senja	284	290	266	301	202	323	373	362	446	488
14 - Kvaløy	353	346	450	532	621	811	551	549	551	561
12 - Ringvassøy	158	200	216	226	249	343	426	441	465	466
13 - Rebbenesøy	167	132	163	196	114	101	97	30	25	25
10 - Vannøy	190	248	301	340	349	366	353	369	325	279
17/18 - Tromsdalen	1 528	1 584	1 649	1 716	1 677	1 780	1 949	2 018	2 024	1 950
24 - Bassevuovdi	1 617	1 731	1 801	1 840	1 840	1 894	1 955	1 941	2 107	2 105
20 - Hjerttind	1 388	1 587	1 680	1 889	1 794	1 857	1 875	1 846	1 420	1 426
21 - Gielas	926	1 071	1 203	1 363	1 333	1 480	1 487	1 509	1 395	1 226
TROMS	9 051	9 922	10 556	11 272	11 123	12 046	12 188	12 226	12 094	11 669

Tabell 3. Flokksammensetning ved slutten av driftsåret 2010/11 (ukorrigert reintall per 31. mars 2011).

REINBEITEDIS TRIKT	FLOKKSAMMENSETNING			REINTALL pr. 31.03.11
	Okserlein	Simlerein	Kalv	
34 - Kanstadfjord/Vestre Hinnøy	10 %	67 %	22 %	1 490
36 - Tjeldøy	13 %	63 %	24 %	164
33 - Kongsvikdalen	10 %	73 %	17 %	465
22 - Grovfjord	23 %	57 %	20 %	419
16 - Sør-Senja	25 %	62 %	13 %	605
15 - Nord-Senja	19 %	66 %	16 %	488
14 - Kvaløy	22 %	76 %	2 %	561
12 - Ringvassøy	10 %	71 %	19 %	466
13 - Rebbenesøy	4 %	96 %	0 %	25
10 - Vannøy	15 %	52 %	33 %	279
17/18 - Tromsdalen	5 %	80 %	14 %	1 950
24 - Bassevuovdi	19 %	55 %	26 %	2 105
20 - Hjerttind	3 %	76 %	21 %	1 426
21 - Gielas	10 %	72 %	18 %	1 226
TROMS	12 %	69 %	19 %	11 669

Tabell 4. Kalvetilgang i driftsåret 2010/11. Den prosentvise tilgangen er beregnet i forhold til antall simler ved driftsårets start (korrigert simletall per 1. april 2010). Med kalver etter tap menes kalver til slakt og til påsett.

REINBEITEDIS TRIKT	SIMLER i vårflokk	KALVETILGANG			KALVETILGANG (%)			MERKE- PERIODE
		Født	Merket	Etter tap	Født	Merket	Etter tap	
34 - Kanstadfjord/Vestre Hinnøy	986	963	581	446	98 %	59 %	45 %	01.07-15.09
36 - Tjeldøy	118	110	91	50	93 %	77 %	42 %	01.07-01.08
33 - Kongsvikdalen	344	295	147	116	86 %	43 %	34 %	01.07-01.10
22 - Grovfjord	256	214	114	89	84 %	45 %	35 %	01.07-01.08
16 - Sør-Senja	400	215	147	115	54 %	37 %	29 %	01.06-01.08
15 - Nord-Senja	274	257	78	78	94 %	28 %	28 %	08.09-09.09
14 - Kvaløy	390	35	11	11	9 %	3 %	3 %	01.07-01.08
12 - Ringvassøy	311	194	131	99	62 %	42 %	32 %	01.07-01.09
13 - Rebbenesøy	24	-	-	-	-	-	-	-
10 - Vannøy	185	165	165	92	89 %	89 %	50 %	01.07-15.09
17/18 - Tromsdalen	1 581	1 552	1 224	494	98 %	77 %	31 %	01.07-01.12
24 - Bassevuovdi	1 129	854	800	543	76 %	71 %	48 %	01.07-01.11
20 - Hjerttind	1 160	1 115	874	519	96 %	75 %	45 %	01.07-28.12
21 - Gielas	986	901	680	261	91 %	69 %	26 %	15.06-01.09
TROMS	8 144	6 870	5 043	2 913	84 %	62 %	36 %	01.06-28.11

Tabell 5. Tap av kalver og voksne dyr i driftsåret 2010/11. Kalvetap er fordelt før og etter merking. Prosentvise kalvetap er beregnet i forhold til antall fødte kalver våren 2010, prosentvise tap av voksne dyr er beregnet i forhold til antall rein ved driftsårets start (korrigert reintall per 1. april 2010). Prosentvise totaltap er beregnet i forhold til summen av antall rein i vårflokk og antall fødte kalver våren 2010.

REINBEITEDIS TRIKT	TAP AV KALVER			TAP AV VOKSNE DYR			SAMLET TAP	PROSENTVISE TAP		
	F. merk.	E. merk.	Totalt	Okse	Simle	Totalt		Kalv	Voksne	Totalt
34 - Kanstadfjord/Vestre Hinn	382	135	517	54	141	195	712	54 %	13 %	29 %
36 - Tjeldøy	19	41	60	9	33	42	102	55 %	23 %	35 %
33 - Kongsvikdalen	148	31	179	11	42	53	232	61 %	11 %	30 %
22 - Grovfjord	100	25	125	27	76	103	228	58 %	23 %	35 %
16 - Sør-Senja	68	32	100	48	31	79	179	47 %	10 %	18 %
15 - Nord-Senja	179	0	179	1	3	4	183	70 %	1 %	26 %
14 - Kvaløy	24	0	24	0	1	1	25	69 %	0 %	4 %
12 - Ringvassøy	63	32	95	33	32	65	160	49 %	14 %	24 %
13 - Rebbenesøy	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
10 - Vannøy	0	73	73	27	73	100	173	44 %	31 %	35 %
17/18 - Tromsdalen	328	674	1 002	37	238	275	1 277	65 %	14 %	36 %
24 - Bassevuovdi	54	257	311	113	225	338	649	36 %	16 %	22 %
20 - Hjerttind	241	349	590	29	174	203	793	53 %	14 %	31 %
21 - Gielas	221	405	626	55	270	325	951	69 %	23 %	41 %
TROMS	1 827	2 054	3 881	444	1 339	1 783	5 664	56 %	15 %	30 %

Tabell 6. Fordeling av tapsårsaker i driftsåret 2010/11.

REINBEITEDIS TRIKT	TAP AV KALVER			TAP AV VOKSNE DYR		
	Fredet rovvilt	Annen kjent	Annen ukjent	Fredet rovvilt	Annen kjent	Annen ukjent
34 - Kanstadfjord/Vestre Hinnøy	88 %	4 %	7 %	75 %	19 %	6 %
36 - Tjeldøy	95 %	0 %	5 %	81 %	5 %	14 %
33 - Kongsvikdalen	88 %	12 %	0 %	72 %	28 %	0 %
22 - Grovfjord	63 %	33 %	4 %	76 %	21 %	3 %
16 - Sør-Senja	95 %	5 %	0 %	0 %	91 %	9 %
15 - Nord-Senja	99 %	0 %	1 %	0 %	25 %	75 %
14 - Kvaløy	100 %	0 %	0 %	0 %	100 %	0 %
12 - Ringvassøy	59 %	25 %	16 %	0 %	82 %	18 %
13 - Rebbenesøy	-	-	-	-	-	-
10 - Vannøy	62 %	22 %	16 %	40 %	22 %	19 %
17/18 - Tromsdalen	94 %	5 %	1 %	79 %	19 %	2 %
24 - Bassevuovdi	99 %	1 %	0 %	91 %	8 %	1 %
20 - Hjerttind	95 %	3 %	2 %	89 %	6 %	5 %
21 - Gielas	87 %	4 %	8 %	70 %	7 %	23 %
TROMS	90 %	6 %	4 %	71 %	20 %	9 %

Tabell 7. Totalt slakteuttak og slaktekvantum (inkludert privat salg og eget forbruk), prosentvis slakteuttak og produktivitet i driftsåret 2010/11. Prosentvis slakteuttak og produktivitet er beregnet i forhold til antall rein ved driftsårets start (korrigert reintall per 1. april 2010). Med produksjon per livrein menes slakteuttak og reintallsending omregnet til kg per rein i vårflokk.

REINBEITEDISTRIKT	TOTALT	TOTALT	SLAKTE-	SLUTTAK	PRODUKSJON	
	SLUTTAK	SLKVANTUM	PROSENT	pr.livrein	pr. livrein	
	(antall dyr)	(antall kg)	(% av vårflokk)	(kg/dyr)	(kg/dyr)	
	10/11	10/11	10/11	10/11	09/10	10/11 ¹
34 - Kanstadfjord/Vestre Hinnøy	223	8 876	15 %	6,1	2,5	7,1
36 - Tjeldøy	25	844	14 %	4,7	4,6	0,9
33 - Kongsvikdalen	78	2 552	16 %	5,3	2,4	5,2
22 - Grovfjord ²	6	0	1 %	-	-	-
16 - Sør-Senja	154	5 709	20 %	7,4	11,8	1,7
15 - Nord-Senja ²	32	0	7 %	-	-	-
14 - Kvaløy ²	0	0	0 %	-	-	-
12 - Ringvassøy	49	1 819	11 %	3,9	6,0	3,7
13 - Rebbernesøy ²	0	0	0 %	-	-	-
10 - Vannøy ²	38	0	12 %	-	-	-
17/18 - Tromsdalen	269	6 485	13 %	3,2	5,4	2,3
24 - Bassevuovdi	207	5 485	10 %	2,6	6,1	2,8
20 - Hjertind	291	8 775	20 %	6,2	6,2	5,5
21 - Gielas	96	3 090	7 %	2,2	1,9	-2,1
TROMS	1 468	43 635	12 %	3,6	4,2	2,6

1 Siste års produktivitetstall er foreløpig da det dels er beregnet på grunnlag av ukorrigerte reintall.

2 Det foreligger ikke tallgrunnlag til å gjøre beregninger knyttet til slakteuttak, slaktekvantum og produksjon.

Tabell 8. Fordeling av slakteuttaket etter dyrekategori, slaktemåte og slaktetidspunkt i driftsåret 2010/11. Prosentfordelingen er gjort på grunnlag av leveranser til registrert slakteribedrift.

REINBEITEDISTRIKT	FORDELING AV SLAKTEDYR (%)								
	Dyrekategori			Slaktemåte		Slaktetidspunkt			Totalt
	Okse- rein	Simle- rein	Kalv	Godkjent slakteri	Privat slaktning	Før brunst	Etter brunst	Etter nyttår	
34 - Kanstadfjord/Vestre Hinnøy	33 %	14 %	54 %	89 %	11 %	31 %	69 %	0 %	199
36 - Tjeldøy	40 %	7 %	53 %	60 %	40 %	47 %	53 %	0 %	15
33 - Kongsvikdalen	27 %	16 %	56 %	79 %	21 %	31 %	69 %	0 %	62
22 - Grovfjord	-	-	-	0 %	100 %	-	-	-	0
16 - Sør-Senja	40 %	36 %	24 %	100 %	0 %	100 %	0 %	0 %	154
15 - Nord-Senja	-	-	-	0 %	100 %	-	-	-	0
14 - Kvaløy	-	-	-	-	-	-	-	-	0
12 - Ringvassøy	30 %	15 %	55 %	41 %	59 %	95 %	5 %	0 %	20
13 - Rebbenesøy	-	-	-	-	-	-	-	-	0
10 - Vannøy	-	-	-	0 %	100 %	-	-	-	0
17/18 - Tromsdalen	4 %	2 %	94 %	66 %	34 %	0 %	91 %	9 %	177
24 - Bassevuovdi	91 %	8 %	1 %	92 %	8 %	0 %	99 %	1 %	190
20 - Hjertind	3 %	16 %	81 %	88 %	12 %	0 %	100 %	0 %	321
21 - Gielas	29 %	2 %	69 %	57 %	43 %	100 %	0 %	0 %	55
TROMS	30 %	14 %	56 %	77 %	23 %	26 %	72 %	2 %	1 193

Tabell 9. Gjennomsnittlige slaktevekter for okserein, simlerein og kalv, driftsåret 2010/11. Slaktevektene er basert på data fra registrerte slakteribedrifter. Antall slaktevekter (n) til grunn for beregningene er gitt i parentes.

REINBEITEDISTRIKT	Okse > 2 år		Okse 1-2 år		Simle > 2 år		Simle 1-2 år		Kalv 0-1 år	
	Vekt (kg)	n	Vekt (kg)	n	Vekt (kg)	n	Vekt (kg)	n	Vekt (kg)	n
34 - Kanstadfjord/Vestre Hinnøy	70,5	(56)	- ¹	(9)	39,6	(20)	- ¹	(7)	22,4	(107)
36 - Tjeldøy	- ¹	(1)	- ¹	(5)	- ¹	(1)	- ¹	(0)	- ¹	(8)
33 - Kongsvikdalen	- ¹	(8)	- ¹	(9)	- ¹	(9)	- ¹	(1)	21,9	(35)
22 - Grovfjord	- ¹	(0)	- ¹	(0)	- ¹	(0)	- ¹	(0)	- ¹	(0)
16 - Sør-Senja	55,4	(40)	33,2	(22)	35,9	(55)	- ¹	(0)	21,2	(37)
15 - Nord-Senja	- ¹	(0)	- ¹	(0)	- ¹	(0)	- ¹	(0)	- ¹	(0)
14 - Kvaløy	- ¹	(0)	- ¹	(0)	- ¹	(0)	- ¹	(0)	- ¹	(0)
12 - Ringvassøy	- ¹	(4)	- ¹	(2)	- ¹	(3)	- ¹	(0)	22,4	(11)
13 - Rebbenesøy	- ¹	(0)	- ¹	(0)	- ¹	(0)	- ¹	(0)	- ¹	(0)
10 - Vannøy	- ¹	(0)	- ¹	(0)	- ¹	(0)	- ¹	(0)	- ¹	(0)
17/18 - Tromsdalen	- ¹	(1)	- ¹	(6)	- ¹	(4)	- ¹	(0)	21,7	(166)
24 - Bassevuovdi	- ¹	(9)	25,3	(164)	27,6	(15)	- ¹	(0)	- ¹	(2)
20 - Hjertind	- ¹	(4)	- ¹	(7)	35,1	(50)	- ¹	(1)	21,0	(259)
21 - Gielas	39,9	(16)	- ¹	(0)	- ¹	(1)	- ¹	(0)	22,3	(38)
TROMS	59,4	(139)	27,8	(224)	35,3	(158)	-¹	(9)	21,6	(663)

1 Det foreligger for få eller ingen slaktedyrr til å si noe om gjennomsnittlig slaktevekt.

Tabell 10. Gjennomsnittlige slaktevekter for okserein 1-2 år (varit) i de siste 10 driftsårene, basert på data fra listeførte/registrerte slakteribedrifter.

REINBEITEDISTRIKT	GJENNOMS NITTLIGE SLAKTEVEKTER OKSE 1-2 ÅR (kg)									
	01/02	02/03	03/04	04/05	05/06	06/07	07/08	08/09	09/10	10/11
34 - Kanstadfjord/Vestre Hinnøy	42,1	39,5	40,6	47,8	- ¹	44,3	- ¹	37,9	33,7	- ¹
36 - Tjeldøy	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹
33 - Kongsvikdalen	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	37,4	- ¹	36,8	- ¹	- ¹
22 - Grovfjord	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹
16 - Sør-Senja	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	32,6	36,6	33,2	33,7	- ¹	33,2
15 - Nord-Senja	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹
14 - Kvaløy	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹
12 - Ringvassøy	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	34,6	30,8	33,3	- ¹
13 - Rebbenesøy	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹
10 - Vannøy	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹
17/18 - Tromsdalen	- ¹	- ¹	- ¹	31,2	32,7	32,9	31,9	31,4	33,0	- ¹
24 - Bassevuovdi	- ¹	31,4	- ¹	32,7	30,6	30,6	29,8	27,7	27,5	25,3
20 - Hjerttind	31,0	- ¹	32,5	31,7	34,2	32,8	31,2	32,4	32,0	- ¹
21 - Gielas	- ¹	- ¹	- ¹	36,5	38,7	36,2	38,3	34,9	37,1	- ¹
TROMS	36,3	34,2	33,3	33,3	33,5	32,3	31,5	30,6	30,1	27,8

1 Det foreligger for få eller ingen slaktedyr til å si noe om gjennomsnittlig slaktevekt.

Tabell 11. Gjennomsnittlige slaktevekter for simlerein over 2 år (aldu/rotmu) i de siste 10 driftsårene, basert på data fra listeførte/registrerte slakteribedrifter.

REINBEITEDISTRIKT	GJENNOMS NITTLIGE SLAKTEVEKTER SIMLE > 2 ÅR (kg)									
	01/02	02/03	03/04	04/05	05/06	06/07	07/08	08/09	09/10	10/11
34 - Kanstadfjord/Vestre Hinnøy	- ¹	38,7	40,3	43,4	43,2	40,9	43,3	43,2	37,7	39,6
36 - Tjeldøy	- ¹	- ¹	40,0	- ¹	- ¹	36,2	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹
33 - Kongsvikdalen	37	- ¹	38,3	- ¹	- ¹	36,6	39,1	- ¹	37,7	- ¹
22 - Grovfjord	- ¹	- ¹	33,5	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹
16 - Sør-Senja	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	34,8	- ¹	- ¹	- ¹	35,9
15 - Nord-Senja	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹
14 - Kvaløy	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹
12 - Ringvassøy	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	36,5	33,3	43,1	- ¹
13 - Rebbenesøy	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹
10 - Vannøy	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹
17/18 - Tromsdalen	- ¹	- ¹	- ¹	32,0	31,4	33,0	32,9	33,2	- ¹	- ¹
24 - Bassevuovdi	- ¹	- ¹	- ¹	33,0	30,9	30,3	32,7	31,1	32,4	27,6
20 - Hjerttind	- ¹	35,4	35,0	35,7	37,4	36,3	36,0	36,9	36,2	35,1
21 - Gielas	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	38,1	38,5	- ¹	- ¹
TROMS	37,1	36,8	37,9	35,2	37,1	35,5	37,1	35,4	34,6	35,3

1 Det foreligger for få eller ingen slaktedyr til å si noe om gjennomsnittlig slaktevekt.

Tabell 12. Gjennomsnittlige slaktevekt for kalv (miessi) i de siste 10 driftsårene, basert på data fra listeførte/registrerte slakteribedrifter.

REINBEITEDIS TRIKT	GJENNOMSNTTLIGE SLAKTEVEKTER KALV (kg)									
	01/02	02/03	03/04	04/05	05/06	06/07	07/08	08/09	09/10	10/11
34 - Kanstadfjord/Vestre Hinnøy	24,6	25,8	24,0	25,4	25,4	23,7	23,8	23,9	23,1	22,4
36 - Tjeldøy	¹	¹	22,0	21,4	¹	21,1	22,8	19,1	¹	¹
33 - Kongsvikdalen	21,5	25,7	22,0	24,1	23,0	22,2	23,0	¹	21,6	21,9
22 - Grovfjord	¹	¹	21,2	¹	¹	¹	¹	¹	¹	¹
16 - Sør-Senja	¹	¹	¹	¹	22,1	21,7	24,3	21,8	¹	21,2
15 - Nord-Senja	¹	¹	¹	¹	¹	¹	¹	¹	¹	¹
14 - Kvaløy	¹	¹	¹	¹	¹	¹	¹	¹	¹	¹
12 - Ringvassøy	¹	¹	¹	¹	¹	¹	¹	21,1	22,7	22,4
13 - Rebbenesøy	¹	¹	¹	¹	¹	¹	¹	¹	¹	¹
10 - Vannøy	¹	¹	¹	21,4	¹	¹	¹	¹	¹	¹
17/18 - Tromsdalen	¹	¹	¹	22,3	21,6	21,5	22,0	20,6	20,6	21,7
24 - Bassevuovdi	¹	¹	¹	21,1	22,1	21,4	20,4	17,6	¹	¹
20 - Hjertind	20,7	24,8	21,7	27,0	22,3	22,1	22,2	22,3	21,7	21,0
21 - Gielas	¹	¹	¹	¹	25,0	22,4	¹	21,4	23,4	22,3
TROMS	21,5	25,2	22,6	22,4	22,7	22,3	22,4	21,8	21,7	21,6

1 ¹ Det foreligger for få eller ingen slaktedyrtil å si noe om gjennomsnittlig slaktevekt.

Vedlegg 5 - Næringsoversikt Nordland

Tabell 1. Antall siidaandeler og antall personer i siidaandelene, ved slutten av driftsåret 2010/11 (per 31. Mars 2011). Antall sommer- og vintersiidaer gjenspeiler en gjennomsnittssituasjon for de siste driftsårene.

REINBEITEDISTRIKT	SIIDAANDELER	PERSONER	SIIDAER	
		i siidaandelene	Sommer	Vinter
18 - Voengelh-Njaarke	6	63	1	1
20 - Jillen-Njaarke	5	20	2	2
19 - Byrkije	3	9	1	1
21 - Røssåga/Toven/Syv Søstre	3	14	2	2
23 - Hestmannen/Strandtindene	3	15	1	1
22 - Ildgruben	2	10	1	1
24 - Saltfjellet	7	34	1	3
25 - Balvatn	2	10	1	1
26 - Duokta	3	15	1	1
27 - Stajggo-Hábmer	6	33	3	3
28 - Frostisen	2	11	1	1
29 - Skjomen	2	8	1	1
NORDLAND	44	242	16	18

Tabell 2. Reintall i sluttstatus for de 10 siste driftsårene (korrigerert reintall per 31. mars unntatt siste år).

REINBEITEDISTRIKT	REINTALL I SLUTTSTATUS (pr. 31. mars)									
	01/02	02/03	03/04	04/05	05/06	06/07	07/08	08/09	09/10	10/11
18 - Voengelh-Njaarke	2 092	2 124	2 021	1 671	1 688	1 980	2 090	2 304	2 342	2 338
20 - Jillen-Njaarke	1 859	1 752	1 935	2 025	2 061	2 100	2 032	2 114	2 038	1 813
19 - Byrkije	1 027	1 066	957	1 043	1 021	855	1 070	1 173	1 375	1 298
21 - Røssåga/Toven/Syv Søstre	1 108	1 203	1 222	1 210	1 061	1 013	1 003	871	710	214
23 - Hestmannen/Strandtindene	1 110	1 067	1 185	1 201	1 168	1 263	1 303	1 301	1 375	1 439
22 - Ildgruben	1 458	1 306	1 266	1 219	1 000	1 001	1 000	930	965	931
24 - Saltfjellet	2 508	2 836	2 931	3 121	3 060	3 335	3 388	3 567	3 780	3 344
25 - Balvatn	997	982	1 071	955	1 100	1 074	841	775	907	973
26 - Duokta	819	832	864	839	841	780	781	790	788	783
27 - Stajggo-Hábmer	524	710	688	675	711	889	929	959	988	1 001
28 - Frostisen	34	35	30	71	140	100	78	82	148	184
29 - Skjomen	76	80	85	112	133	167	202	235	251	250
NORDLAND	13 612	13 993	14 255	14 142	13 984	14 557	14 717	15 101	15 667	14 568

Tabell 3. Flokksammensetning ved slutten av driftsåret 2010/11 (ukorrigert reintall per 31. mars 2011).

REINBEITEDIS TRIKT	FLOKKSAMMENSETNING			REINTALL pr. 31.03.11
	Okserein	Simlerein	Kalv	
18 - Voengelh-Njaarke	6 %	76 %	18 %	2 338
20 - Jillen-Njaarke	14 %	67 %	20 %	1 813
19 - Byrkije	7 %	77 %	16 %	1 298
21 - Røssåga/Toven/Syv Søstre	8 %	70 %	21 %	214
23 - Hestmannen/Strandtindene	12 %	62 %	25 %	1 439
22 - Ildgruben	4 %	84 %	11 %	931
24 - Saltfjellet	12 %	65 %	23 %	3 344
25 - Balvatn	18 %	57 %	25 %	973
26 - Duokta	16 %	66 %	18 %	783
27 - Stajggo-Hábmer	11 %	65 %	23 %	1 001
28 - Frostisen	2 %	70 %	28 %	184
29 - Skjomen	12 %	66 %	22 %	250
NORDLAND	11 %	69 %	21 %	14 568

Tabell 4. Kalvetilgang i driftsåret 2010/11. Den prosentvise tilgangen er beregnet i forhold til antall simler ved driftsårets start (korrigert simletall per 1. april 2010). Med kalver etter tap menes kalver til slakt og til påsett.

REINBEITEDIS TRIKT	SIMLER i vårflokk	KALVETILGANG				KALVETILGANG (%)			MERKE- PERIODE
		Født	Merket	Etter tap	Født	Merket	Etter tap		
18 - Voengelh-Njaarke	1 847	1 797	1 233	649	97 %	67 %	35 %	01.07-15.09	
20 - Jillen-Njaarke	1 265	1 225	1 115	536	97 %	88 %	42 %	16.06-15.09	
19 - Byrkije	954	920	738	752	96 %	77 %	79 %	15.06-10.11	
21 - Røssåga/Toven/Syv Søstre	501	494	314	212	99 %	63 %	42 %	01.07-01.09	
23 - Hestmannen/Strandtindene	826	792	705	454	96 %	85 %	55 %	01.07-15.07	
22 - Ildgruben	756	742	464	362	98 %	61 %	48 %	25.06-15.09	
24 - Saltfjellet	2 277	2 047	1 912	1 148	90 %	84 %	50 %	01.07-31.12	
25 - Balvatn	477	422	345	247	88 %	72 %	52 %	22.06-02.08	
26 - Duokta	490	472	223	202	96 %	46 %	41 %	08.07-05.12	
27 - Stajggo-Hábmer	675	613	441	356	91 %	65 %	53 %	01.07-31.12	
28 - Frostisen	158	158	77	73	100 %	49 %	46 %	01.08-30.12	
29 - Skjomen	166	170	95	54	102 %	57 %	33 %	01.08-10.10	
NORDLAND	10 392	9 852	7 662	5 045	95 %	74 %	49 %	15.06-31.12	

Tabell 5. Tap av kalver og voksne dyr i driftsåret 2010/11. Kalvetap er fordelt før og etter merking. Prosentvise kalvetap er beregnet i forhold til antall fødte kalver våren 2010, prosentvise tap av voksne dyr er beregnet i forhold til antall rein ved driftsårets start (korrigert reintall per 1. april 2010). Prosentvise totaltap er beregnet i forhold til summen av antall rein i vårflokk og antall fødte kalver våren 2010.

REINBEITEDISTRİKT	TAP AV KALVER			TAP AV VOKSNE DYR			SAMLET TAP	PROSENTVISE TAP		
	F. merk.	E. merk.	Totalt	Okse	Simle	Totalt		Kalv	Voksne	Totalt
18 - Voengelh-Njaarke	564	474	1 038	44	253	297	1 335	58 %	13 %	32 %
20 - Jillen-Njaarke	110	575	685	141	202	343	1 028	56 %	18 %	33 %
19 - Byrkije	182	99	281	14	118	132	413	31 %	10 %	18 %
21 - Røssåga/Toven/Syv Søst	180	97	277	30	97	127	404	56 %	18 %	34 %
23 - Hestmannen/Strandtinder	87	247	334	75	73	148	482	42 %	11 %	22 %
22 - Ildgruben	278	100	378	21	77	98	476	51 %	10 %	28 %
24 - Saltfjellet	135	768	903	318	588	906	1 809	44 %	24 %	31 %
25 - Balvatn	77	98	175	61	90	151	326	41 %	17 %	25 %
26 - Duokta	249	26	275	40	68	108	383	58 %	14 %	30 %
27 - Stajggo-Hábmer	172	89	261	27	64	91	352	43 %	10 %	23 %
28 - Frostisen	81	0	81	0	42	42	123	51 %	21 %	34 %
29 - Skjomen	75	41	116	18	36	54	170	68 %	22 %	40 %
NORDLAND	2 190	2 614	4 804	789	1 708	2 497	7 301	49 %	16 %	29 %

Tabell 6. Fordeling av tapsårsaker i driftsåret 2010/11.

REINBEITEDISTRİKT	TAP AV KALVER			TAP AV VOKSNE DYR		
	Fredet rovvilt	Annen kjent	Annen ukjent	Fredet rovvilt	Annen kjent	Annen ukjent
18 - Voengelh-Njaarke	93 %	4 %	3 %	57 %	38 %	5 %
20 - Jillen-Njaarke	96 %	1 %	3 %	70 %	27 %	3 %
19 - Byrkije	94 %	5 %	0 %	89 %	11 %	0 %
21 - Røssåga/Toven/Syv Søstre	99 %	1 %	0 %	93 %	7 %	0 %
23 - Hestmannen/Strandtindene	98 %	1 %	1 %	89 %	9 %	2 %
22 - Ildgruben	92 %	8 %	0 %	78 %	22 %	0 %
24 - Saltfjellet	87 %	5 %	8 %	73 %	21 %	5 %
25 - Balvatn	100 %	0 %	0 %	98 %	2 %	0 %
26 - Duokta	92 %	3 %	5 %	81 %	19 %	0 %
27 - Stajggo-Hábmer	95 %	3 %	2 %	78 %	13 %	9 %
28 - Frostisen	100 %	0 %	0 %	100 %	0 %	0 %
29 - Skjomen	100 %	0 %	0 %	100 %	0 %	0 %
NORDLAND	94 %	3 %	3 %	77 %	20 %	3 %

Tabell 7. Totalt slakteuttak og slaktekvantum (inkludert privat salg og eget forbruk), prosentvis slakteuttak og produktivitet i driftsåret 2010/11. Prosentvis slakteuttak og produktivitet er beregnet i forhold til antall rein ved driftsårets start (korrigert reintall per 1. april 2010). Med produksjon per livrein menes slakteuttak og reintallsending omregnet til kg per rein i vårflokk.

REINBEITEDISTRIFT	TOTALT	TOTALT	SLAKTE-	SLUTTAK	PRODUKSJON	
	SLUTTAK	SLK. KVANTUM	PROSENT	pr. livrein	pr. livrein	
	(antall dyr)	(antall kg)	(% av vårflokk)	(kg/dyr)	(kg/dyr)	
	10/11	10/11	10/11	10/11	09/10	10/11 ¹
18 - Voengelh-Njaarke	312	7 441	13 %	3,2	5,4	2,6
20 - Jillen-Njaarke	244	6 482	12 %	3,2	-0,4	-0,9
19 - Byrkije	738	17 127	54 %	12,5	7,1	11,9
21 - Røssåga/Toven/Syv Søstre	571	19 239	80 %	27,1	-1,2	2,6
23 - Hestmannen/Strandtindene	246	9 789	18 %	7,1	4,8	8,2
22 - Ildgruben	300	6 991	31 %	7,2	6,9	7,0
24 - Saltfjellet	657	18 667	17 %	4,9	7,2	2,1
25 - Balvatn ²	30	0	3 %	-	-	-
26 - Duokta	109	3 421	14 %	4,3	3,8	4,5
27 - Stajggo-Håbmer	348	11 095	35 %	11,2	5,0	11,0
28 - Frostisen	53	1 688	36 %	11,4	0,0	19,3
29 - Skjomen ²	1	0	0 %	-	-	-
NORDLAND	3 609	101 938	23 %	6,5	4,3	4,2

1 Siste års produktivitetstall er foreløpig da det dels er beregnet på grunnlag av ukorrigerede reintall.

2 Det foreligger ikke tallgrunnlag til å gjøre beregninger knyttet til slakteuttak, slaktekvantum og produksjon.

Tabell 8. Fordeling av slakteuttaket etter dyrekategori, slaktemåte og slaktetidspunkt i driftsåret 2010/11. Prosentfordelingen er gjort på grunnlag av leveranser til registrert slakteribedrift.

REINBEITEDISTRIFT	FORDELING AV SLAKTEDYR (%)								
	Dyrekategori			Slaktemåte		Slaktetidspunkt			Totalt
	Okse-rein	Simle-rein	Kalv	Godkjent slakteri	Privat slaktning	Før brunst	Etter brunst	Etter nyttår	
18 - Voengelh-Njaarke	11 %	7 %	83 %	76 %	24 %	71 %	29 %	0 %	237
20 - Jillen-Njaarke	2 %	5 %	93 %	74 %	26 %	0 %	100 %	0 %	180
19 - Byrkije	5 %	21 %	74 %	99 %	1 %	26 %	74 %	0 %	728
21 - Røssåga/Toven/Syv Søstre	13 %	57 %	30 %	94 %	6 %	0 %	100 %	0 %	543
23 - Hestmannen/Strandtindene	40 %	23 %	37 %	97 %	3 %	31 %	69 %	0 %	244
22 - Ildgruben	0 %	9 %	91 %	93 %	7 %	0 %	100 %	0 %	279
24 - Saltfjellet	16 %	23 %	61 %	92 %	8 %	0 %	99 %	1 %	607
25 - Balvatn	-	-	-	0 %	100 %	-	-	-	0
26 - Duokta	25 %	14 %	61 %	91 %	9 %	0 %	100 %	0 %	97
27 - Stajggo-Håbmer	17 %	45 %	38 %	80 %	20 %	0 %	100 %	0 %	278
28 - Frostisen	53 %	6 %	41 %	96 %	4 %	0 %	0 %	100 %	51
29 - Skjomen	-	-	-	0 %	100 %	-	-	-	0
NORDLAND	13 %	26 %	61 %	90 %	10 %	13 %	85 %	2 %	3 244

Tabell 9. Gjennomsnittlige slaktevekter for okserein, simlerein og kalv, driftsåret 2010/11. Slaktevektene er basert på data fra registrerte slakteribedrifter. Antall slaktevekter (n) til grunn for beregningene er gitt i parentes.

REINBEITEDIS TRIKT	Okse > 2 år		Okse 1-2 år		Simle > 2 år		Simle 1-2 år		Kalv 0-1 år	
18 - Voengelh-Njaarke	40,2	(15)	29,0	(10)	33,3	(15)	- ¹	(1)	19,6	(196)
20 - Jillen-Njaarke	- ¹	(2)	- ¹	(1)	- ¹	(9)	- ¹	(0)	21,7	(168)
19 - Byrkije	35,0	(23)	29,0	(11)	32,0	(126)	30,4	(29)	20,1	(539)
21 - Røssåga/Toven/Syv Søstre	49,3	(42)	36,1	(31)	36,2	(289)	30,9	(19)	22,8	(162)
23 - Hestmannen/Strandtindene	60,8	(81)	34,1	(16)	36,8	(56)	- ¹	(1)	20,2	(90)
22 - Ildgruben	- ¹	(0)	- ¹	(1)	36,0	(19)	- ¹	(6)	21,6	(253)
24 - Saltfjellet	47,0	(69)	29,7	(29)	35,6	(109)	29,3	(30)	21,2	(370)
25 - Balvatn	- ¹	(0)	- ¹	(0)	- ¹	(0)	- ¹	(0)	- ¹	(0)
26 - Duokta	54,5	(18)	- ¹	(6)	- ¹	(9)	30,8	(5)	22,3	(59)
27 - Stajggo-Hábmer	49,6	(41)	- ¹	(6)	35,9	(82)	30,9	(43)	20,3	(106)
28 - Frostisen	42,2	(17)	27,7	(10)	- ¹	(3)	- ¹	(0)	24,4	(21)
29 - Skjomen	- ¹	(0)	- ¹	(0)	- ¹	(0)	- ¹	(0)	- ¹	(0)
NORDLAND	50,2	(308)	31,6	(121)	35,3	(717)	30,3	(134)	20,9	(1964)

1 Det foreligger for få eller ingen slaktedyrtil å si noe om gjennomsnittlig slaktevekt.

Tabell 10. Gjennomsnittlige slaktevekter for okserein 1-2 år (varit) i de siste 10 driftsårene, basert på data fra listeførte/registrerte slakteribedrifter.

REINBEITEDIS TRIKT	GJENNOMSNTTIGE SLAKTEVEKTER OKSE 1-2 ÅR (kg)									
	01/02	02/03	03/04	04/05	05/06	06/07	07/08	08/09	09/10	10/11
18 - Voengelh-Njaarke	27,6	31,5	31,7	31,6	33,3	31,7	31,1	31,0	- ¹	29,0
20 - Jillen-Njaarke	34,0	32,8	30,0	- ¹	25,3	35,4	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹
19 - Byrkije	36,1	36,2	- ¹	- ¹	35,6	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	29,0
21 - Røssåga/Toven/Syv Søstre	34,0	39,2	33,2	- ¹	33,4	30,2	- ¹	- ¹	- ¹	36,1
23 - Hestmannen/Strandtindene	32,2	30,7	31,4	31,3	32,3	- ¹	38,0	38,9	- ¹	34,1
22 - Ildgruben	32,0	- ¹	- ¹	- ¹	34,6	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹
24 - Saltfjellet	38,4	36,8	42,1	32,6	35,6	- ¹	32,1	30,1	32,9	29,7
25 - Balvatn	- ¹	- ¹	34,6	31,8	37,8	34,1	33,1	30,2	- ¹	- ¹
26 - Duokta	34,4	34,6	34,5	34,4	34,0	34,5	37,1	26,7	- ¹	- ¹
27 - Stajggo-Hábmer	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	36,5	- ¹	- ¹	28,3	- ¹	- ¹
28 - Frostisen	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	29,9	- ¹	- ¹	27,7
29 - Skjomen	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹
NORDLAND	35,2	34,6	35,5	32,2	35,4	33,0	33,0	31,9	32,9	31,6

1 Det foreligger for få eller ingen slaktedyrtil å si noe om gjennomsnittlig slaktevekt.

Tabell 11. Gjennomsnittlige slaktevekter for simlerein over 2 år (aldu/rotmu) i de siste 10 driftsårene, basert på data fra listeførte/registrerte slakteribedrifter.

REINBEITEDISTRIFT	GJENNOMSNI TT LIGE SLAKTEVEKTER SIMLE > 2 ÅR (kg)									
	01/02	02/03	03/04	04/05	05/06	06/07	07/08	08/09	09/10	10/11
18 - Voengelh-Njaarke	30,6	32,8	32,7	31,1	34,0	33,3	32,5	37,3	- ¹	33,3
20 - Jillen-Njaarke	34,1	35,5	33,3	31,9	32,0	34,8	32,9	31,9	- ¹	- ¹
19 - Byrkije	34,5	36,1	37,1	35,8	36,4	36,4	35,2	35,4	36,8	32,0
21 - Røssåga/Toven/Syv Søstre	33,0	34,4	33,5	33,5	34,2	33,1	34,3	33,2	35,5	36,2
23 - Hestmannen/Strandtindene	35,4	36,2	37,6	37,7	38,3	36,3	37,7	35,2	37,5	36,8
22 - Ildgruben	35,1	34,2	36,0	33,1	34,6	34,5	35,6	35,7	34,6	36,0
24 - Saltfjellet	- ¹	33,4	32,6	34,4	35,8	35,5	37,5	34,5	34,9	35,6
25 - Balvatn	- ¹	- ¹	31,5	36,0	38,6	36,5	38,1	32,6	- ¹	- ¹
26 - Duokta	34,2	38,0	35,9	35,0	36,7	33,4	36,1	34,1	35,8	- ¹
27 - Stajggo-Hábmer	- ¹	38,6	34,7	34,7	37,1	35,7	36,7	34,0	- ¹	35,9
28 - Frostisen	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	37,0	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹
29 - Skjomen	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹
NORDLAND	34,0	35,2	34,4	34,4	35,9	35,5	36,5	34,2	35,7	35,3

1 Det foreligger for få eller ingen slaktedyr til å si noe om gjennomsnittlig slaktevekt.

Tabell 12. Gjennomsnittlige slaktevekter for kalv (miessi) i de siste 10 driftsårene, basert på data fra listeførte/registrerte slakteribedrifter.

REINBEITEDISTRIFT	GJENNOMSNI TT LIGE SLAKTEVEKTER KALV (kg)									
	01/02	02/03	03/04	04/05	05/06	06/07	07/08	08/09	09/10	10/11
18 - Voengelh-Njaarke	21,9	22,9	20,2	18,8	21,2	20,8	20,7	20,3	21,6	19,6
20 - Jillen-Njaarke	22,7	22,0	19,2	19,3	19,5	21,0	20,5	22,1	- ¹	21,7
19 - Byrkije	21,3	22,9	21,1	21,4	21,0	21,7	21,6	22,0	21,2	20,1
21 - Røssåga/Toven/Syv Søstre	20,2	21,8	20,6	20,6	19,9	20,4	21,0	20,8	22,1	22,8
23 - Hestmannen/Strandtindene	- ¹	20,9	20,6	21,4	19,5	22,6	22,2	20,9	22,1	20,2
22 - Ildgruben	21,6	23,2	22,5	22,6	22,1	23,8	22,8	22,6	22,8	21,6
24 - Saltfjellet	- ¹	20,9	21,5	21,4	20,3	22,7	21,2	21,8	21,0	21,2
25 - Balvatn	- ¹	- ¹	16,5	22,7	22,8	23,4	23,5	22,1	- ¹	- ¹
26 - Duokta	21,1	22,2	19,6	21,0	20,1	19,7	20,7	22,9	20,3	22,3
27 - Stajggo-Hábmer	25,8	25,2	22,4	23,8	23,9	21,8	22,4	22,4	- ¹	20,3
28 - Frostisen	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	24,4
29 - Skjomen	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹
NORDLAND	21,4	22,5	20,9	21,1	21,2	21,9	21,5	21,6	21,6	20,9

1 Det foreligger for få eller ingen slaktedyr til å si noe om gjennomsnittlig slaktevekt.

Vedlegg 6 - Næringsoversikt Nord-Trøndelag

Tabell 1. Antall siidaandeler og antall personer i siidaandelene, ved slutten av driftsåret 2010/11 (per 31. Mars 2011). Antall sommer- og vintersiidaer gjenspeiler en gjennomsnittssituasjon for de siste driftsårene.

REINBEITEDIS TRIKT	SIIDAANDELER	PERSONER	SIIDAER	
			i siidaandelene	Sommer
7 - Færen / Gasken-Laante	4	18	1	1
8 - Skjækerfjell / Skæhkere	5	34	1	1
9 - Låarte	6	27	1	1
10 - Østre-Namdal	12	50	3	3
11 - Åarjel-Njaarke	6	31	2	2
6 - Fosen / Fovsen-Njaarke	6	29	2	2
NORD-TRØNDELAG	39	189	10	10

Tabell 2. Reintall i sluttstatus for de 10 siste driftsårene (korrigert reintall per 31. mars unntatt siste år).

REINBEITEDIS TRIKT	REINTALL I SLUTTSTATUS (pr. 31. mars)									
	01/02	02/03	03/04	04/05	05/06	06/07	07/08	08/09	09/10	10/11
7 - Færen / Gasken-Laante	1 053	828	746	731	701	920	900	1 060	1 222	1 316
8 - Skjækerfjell / Skæhkere	2 088	2 398	1 937	2 006	1 837	1 927	1 991	2 070	1 954	1 960
9 - Låarte	1 947	1 705	1 710	1 908	1 740	1 823	1 877	1 910	1 951	1 933
10 - Østre-Namdal	4 084	4 134	3 989	3 961	4 038	4 383	4 163	4 212	4 432	4 309
11 - Åarjel-Njaarke	1 801	1 874	1 941	1 819	1 644	1 685	1 839	1 926	1 937	2 056
6 - Fosen / Fovsen-Njaarke	2 025	1 997	2 007	1 952	1 797	1 745	1 857	1 678	1 785	1 839
NORD-TRØNDELAG	12 998	12 936	12 330	12 377	11 757	12 483	12 627	12 856	13 281	13 413

Tabell 3. Flokksammensetning ved slutten av driftsåret 2010/11 (ukorrigert reintall per 31. mars 2011).

REINBEITEDIS TRIKT	FLOKKSAMMENSETNING			REINTALL pr. 31.03.11
	Okserrein	Simlerein	Kalv	
7 - Færen / Gasken-Laante	6 %	80 %	14 %	1 316
8 - Skjækerfjell / Skæhkere	5 %	78 %	17 %	1 960
9 - Låarte	5 %	83 %	11 %	1 933
10 - Østre-Namdal	7 %	75 %	18 %	4 309
11 - Åarjel-Njaarke	10 %	68 %	22 %	2 056
6 - Fosen / Fovsen-Njaarke	4 %	70 %	26 %	1 839
NORD-TRØNDELAG	7 %	75 %	18 %	13 413

Tabell 4. Kalvetilgang i driftsåret 2010/11. Den prosentvise tilgangen er beregnet i forhold til antall simler ved driftsårets start (korrigert simletall per 1. april 2010). Med kalver etter tap menes kalver til slakt og til påsett.

REINBEITEDISTRİKT	SIMLER i vårflokk	KALVETILGANG			KALVETILGANG (%)			MERKE- PERIODE
		Født	Merket	Etter tap	Født	Merket	Etter tap	
7 - Færen / Gasken-Laante	948	889	577	315	94 %	61 %	33 %	25.06-15.07
8 - Skjækerfjell / Skæhkere	1 593	1 581	1 411	849	99 %	89 %	53 %	24.06-10.08
9 - Låarte	1 550	1 471	1 242	473	95 %	80 %	31 %	01.07-31.07
10 - Østre-Namdal	3 293	3 318	2 719	2 128	101 %	83 %	65 %	24.06-31.07
11 - Åarjel-Njaarke	1 276	1 241	788	606	97 %	62 %	47 %	01.06-28.07
6 - Fosen / Fovsen-Njaarke	1 248	1 173	979	770	94 %	78 %	62 %	25.06-01.08
NORD-TRØNDELAG	9 908	9 673	7 716	5 141	98 %	78 %	52 %	01.06-10.08

Tabell 5. Tap av kalver og voksne dyr i driftsåret 2010/11. Kalvetap er fordelt før og etter merking. Prosentvise kalvetap er beregnet i forhold til antall fødte kalver våren 2010, prosentvise tap av voksne dyr er beregnet i forhold til antall rein ved driftsårets start (korrigert reintall per 1. april 2010). Prosentvise totaltap er beregnet i forhold til summen av antall rein i vårflokk og antall fødte kalver våren 2010.

REINBEITEDISTRİKT	TAP AV KALVER			TAP AV VOKSNE DYR			SAMLET TAP	PROSENTVISE TAP		
	F. merk.	E. merk.	Totalt	Okse	Simle	Totalt		Kalv	Voksne	Totalt
7 - Færen / Gasken-Laante	312	259	571	38	105	143	714	64 %	12 %	34 %
8 - Skjækerfjell / Skæhkere	170	472	642	10	205	215	857	41 %	11 %	24 %
9 - Låarte	229	451	680	24	163	187	867	46 %	10 %	25 %
10 - Østre-Namdal	599	472	1 071	75	379	454	1 525	32 %	10 %	20 %
11 - Åarjel-Njaarke	453	277	730	46	173	219	949	59 %	11 %	30 %
6 - Fosen / Fovsen-Njaarke	194	193	387	17	216	233	620	33 %	13 %	21 %
NORD-TRØNDELAG	1 957	2 124	4 081	210	1 241	1 451	5 532	42 %	11 %	24 %

Tabell 6. Fordeling av tapsårsaker i driftsåret 2010/11.

REINBEITEDISTRİKT	TAP AV KALVER			TAP AV VOKSNE DYR		
	Fredet rovvilt	Annen kjent	Annen ukjent	Fredet rovvilt	Annen kjent	Annen ukjent
7 - Færen / Gasken-Laante	85 %	0 %	15 %	82 %	2 %	16 %
8 - Skjækerfjell / Skæhkere	96 %	4 %	0 %	67 %	33 %	1 %
9 - Låarte	85 %	0 %	15 %	73 %	8 %	19 %
10 - Østre-Namdal	97 %	0 %	2 %	88 %	7 %	5 %
11 - Åarjel-Njaarke	95 %	1 %	3 %	86 %	8 %	5 %
6 - Fosen / Fovsen-Njaarke	93 %	0 %	7 %	88 %	1 %	10 %
NORD-TRØNDELAG	93 %	1 %	6 %	82 %	10 %	8 %

Tabell 7. Totalt slakteuttak og slaktekvantum (inkludert privat salg og eget forbruk), prosentvis slakteuttak og produktivitet i driftsåret 2010/11. Prosentvis slakteuttak og produktivitet er beregnet i forhold til antall rein ved driftsårets start (korrigert reintall per 1. april 2010). Med produksjon per livrein menes slakteuttak og reintallsending omregnet til kg per rein i vårflokk.

REINBEITEDISTRIFT	TOTALT	TOTALT	SLAKTE-	SLUTTAK	PRODUKSJON	
	SLUTTAK	SLK. KVANTUM	PROSENT	pr. livrein	pr. livrein	
	(antall dyr)	(antall kg)	(% av vårflokk)	(kg/dyr)	(kg/dyr)	(kg/dyr)
	10/11	10/11	10/11	10/11	09/10	10/11 ¹
7 - Færen / Gåsen-Laante	186	4 450	15 %	3,6	8,5	6,8
8 - Skjækerfjell / Skæhkere	624	12 714	32 %	6,5	9,5	6,0
9 - Låarte	329	7 452	17 %	3,8	7,3	4,0
10 - Østre-Namdal	1 765	40 226	40 %	9,1	10,5	8,4
11 - Årjel-Njaarke	326	9 758	17 %	5,0	4,6	6,5
6 - Fosen / Fovsen-Njaarke	483	11 820	27 %	6,6	9,0	7,7
NORD-TRØNDELAGE	3 713	86 420	28 %	6,5	8,6	6,9

1 Siste års produktivitetstall er foreløpig da det dels er beregnet på grunnlag av ukorrigerede reintall.

Tabell 8. Fordeling av slakteuttaket etter dyrekategori, slaktemåte og slaktetidspunkt i driftsåret 2010/11. Prosentfordelingen er gjort på grunnlag av leveranser til registrert slakteribedrift.

REINBEITEDISTRIFT	FORDELING AV SLAKTEDYR (%)								
	Dyrekategori			Slaktemåte		Slaktetidspunkt			Totalt
	Okse- rein	Simle- rein	Kalv	Godkjent slakteri	Privat slakting	Før brunst	Etter brunst	Etter nyttår	
7 - Færen / Gåsen-Laante	10 %	13 %	77 %	89 %	11 %	27 %	53 %	20 %	165
8 - Skjækerfjell / Skæhkere	8 %	7 %	85 %	97 %	3 %	0 %	82 %	18 %	607
9 - Låarte	8 %	13 %	79 %	97 %	3 %	0 %	85 %	15 %	320
10 - Østre-Namdal	7 %	11 %	81 %	95 %	5 %	9 %	91 %	0 %	1 682
11 - Årjel-Njaarke	38 %	11 %	51 %	84 %	16 %	0 %	63 %	37 %	275
6 - Fosen / Fovsen-Njaarke	17 %	19 %	64 %	97 %	3 %	27 %	32 %	41 %	468
NORD-TRØNDELAGE	11 %	12 %	77 %	95 %	5 %	9 %	77 %	14 %	3 517

Tabell 9. Gjennomsnittlige slaktevekter for okserein, simlerein og kalv, driftsåret 2010/11. Slaktevektene er basert på data fra registrerte slakteribedrifter. Antall slaktevekter (n) til grunn for beregningene er gitt i parentes.

REINBEITEDISTRIFT	Okse > 2 år		Okse 1-2 år		Simle > 2 år		Simle 1-2 år		Kalv 0-1 år	
		(n)		(n)		(n)		(n)		(n)
7 - Færen / Gåsen-Laante	- ¹	(6)	30,4	(11)	35,3	(21)	- ¹	(0)	19,8	(127)
8 - Skjækerfjell / Skæhkere	38,6	(31)	25,3	(15)	30,2	(44)	- ¹	(1)	17,9	(516)
9 - Låarte	34,3	(22)	- ¹	(4)	32,4	(36)	- ¹	(6)	19,7	(252)
10 - Østre-Namdal	35,3	(107)	27,1	(18)	32,1	(189)	- ¹	(2)	19,9	(1366)
11 - Årjel-Njaarke	44,2	(67)	31,7	(38)	32,4	(27)	- ¹	(2)	21,0	(141)
6 - Fosen / Fovsen-Njaarke	40,0	(49)	28,9	(30)	32,7	(88)	- ¹	(0)	18,7	(301)
NORD-TRØNDELAGE	38,7	(282)	29,2	(116)	32,2	(405)	-¹	(11)	19,4	(2703)

1 Det foreligger for få eller ingen slaktedyrtill å si noe om gjennomsnittlig slaktevekt.

Tabell 10. Gjennomsnittlige slaktevekter for okserein 1-2 år i de siste 10 driftsårene, basert på data fra listeførte/registrerte slakteribedrifter.

REINBEITEDIS TRIKT	GJENNOMS NITTLIGE SLAKTEVEKTER OKSE 1-2 ÅR (kg)									
	01/02	02/03	03/04	04/05	05/06	06/07	07/08	08/09	09/10	10/11
7 - Færen / Gasken-Laante	29,6	30,5	31,7	29,9	31,4	- ¹	30,8	32,8	29,4	30,4
8 - Skjækerfjell / Skæhkere	30,3	29,4	29,7	29,1	30,4	30,9	29,0	29,9	30,4	25,3
9 - Låarte	27,9	29,0	28,8	28,5	26,4	30,8	27,5	28,1	30,8	- ¹
10 - Østre-Namdalen	32,7	34,9	33,2	32,6	33,0	34,1	26,7	32,0	33,8	27,1
11 - Åarjel-Njaarke	30,8	30,6	32,1	28,1	29,2	30,9	31,6	- ¹	31,0	31,7
6 - Fosen / Fovsen-Njaarke	32,4	29,7	32,3	30,6	30,4	28,1	27,7	28,5	30,3	28,9
NORD-TRØNDELAG	30,4	31,3	30,9	30,3	29,3	31,3	28,6	29,7	31,2	29,2

1 Det foreligger for få eller ingen slaktedyrtil å si noe om gjennomsnittlig slaktevekt.

Tabell 11. Gjennomsnittlige slaktevekter for simlerein over 2 år i de siste 10 driftsårene, basert på data fra listeførte/registrerte slakteribedrifter.

REINBEITEDIS TRIKT	GJENNOMS NITTLIGE SLAKTEVEKTER SIMLE > 2 ÅR (kg)									
	01/02	02/03	03/04	04/05	05/06	06/07	07/08	08/09	09/10	10/11
7 - Færen / Gasken-Laante	31,9	32,7	33,2	32,3	34,6	- ¹	31,5	32,2	- ¹	35,3
8 - Skjækerfjell / Skæhkere	31,7	32,5	31,5	31,0	32,5	30,6	31,4	30,0	32,7	30,2
9 - Låarte	30,6	29,5	30,5	30,0	32,0	32,4	29,7	34,5	32,6	32,4
10 - Østre-Namdalen	32,9	35,0	32,9	32,2	35,1	34,1	31,8	34,3	34,2	32,1
11 - Åarjel-Njaarke	31,6	31,7	32,5	30,6	32,8	33,6	32,2	31,6	33,1	32,4
6 - Fosen / Fovsen-Njaarke	32,4	32,3	33,8	32,9	32,1	31,8	33,1	33,7	34,7	32,7
NORD-TRØNDELAG	31,9	32,2	32,8	31,9	33,0	32,8	32,0	33,6	33,7	32,2

1 Det foreligger for få eller ingen slaktedyrtil å si noe om gjennomsnittlig slaktevekt.

Tabell 12. Gjennomsnittlige slaktevekter for kalv i de siste 10 driftsårene, basert på data fra listeførte/registrerte slakteribedrifter.

REINBEITEDIS TRIKT	GJENNOMS NITTLIGE SLAKTEVEKTER KALV (kg)									
	01/02	02/03	03/04	04/05	05/06	06/07	07/08	08/09	09/10	10/11
7 - Færen / Gasken-Laante	21,0	20,6	20,6	20,8	20,6	- ¹	20,3	20,2	20,4	19,8
8 - Skjækerfjell / Skæhkere	18,6	20,0	17,5	19,5	19,3	20,7	19,5	19,0	19,8	17,9
9 - Låarte	19,0	19,9	18,3	18,5	18,6	19,5	19,1	19,9	20,8	19,7
10 - Østre-Namdalen	22,2	23,5	21,0	20,7	21,5	23,2	20,8	22,0	21,1	19,9
11 - Åarjel-Njaarke	20,0	21,1	20,3	18,1	20,6	20,1	21,3	20,7	21,8	21,0
6 - Fosen / Fovsen-Njaarke	19,8	20,1	19,4	19,9	20,2	18,5	18,6	19,0	20,1	18,7
NORD-TRØNDELAG	21,4	22,5	20,9	21,1	20,2	21,5	20,1	20,6	20,7	19,4

1 Det foreligger for få eller ingen slaktedyrtil å si noe om gjennomsnittlig slaktevekt.

Vedlegg 7 - Næringsoversikt Sør-Trøndelag/Hedmark

Tabell 1. Antall siidaandeler og antall personer i siidaandelene, ved slutten av driftsåret 2010/11 (per 31. Mars 2011). Antall sommer- og vintersiidaer gjenspeiler en gjennomsnittssituasjon for de siste driftsårene.

REINBEITEDIS TRIKT	SIIDAANDELER	PERSONER	SIIDAER	
		i siidaandelene	Sommer	Vinter
3 - Elgå	6	33	1	1
2 - Riast/Hylling	10	53	1	1
1 - Essand	9	45	1	1
Trollheimen	5	25	1	1
SØR-TRØND./HEDM.	30	156	4	4

Tabell 2. Reintall i sluttstatus for de 10 siste driftsårene (korrigert reintall per 31. mars unntatt siste år).

REINBEITEDIS TRIKT	REINTALL I SLUTTSTATUS (pr. 31. mars)									
	01/02	02/03	03/04	04/05	05/06	06/07	07/08	08/09	09/10	10/11
3 - Elgå	2 881	2 952	2 820	2 815	2 740	2 548	2 963	2 931	2 868	2 864
2 - Riast/Hylling	4 740	4 757	4 727	4 729	4 655	4 719	4 608	4 731	4 836	4 767
1 - Essand	3 974	4 130	4 168	4 489	4 951	4 538	4 414	4 433	4 515	4 635
Trollheimen	1 632	1 593	1 592	1 583	1 613	1 571	1 591	1 596	1 602	1 593
SØR-TRØND./HEDM.	13 227	13 432	13 307	13 616	13 959	13 376	13 576	13 691	13 821	13 859

Tabell 3. Flokksammensetning ved slutten av driftsåret 2010/11 (ukorrigert reintall per 31. mars 2011).

REINBEITEDIS TRIKT	FLOKKSAMMENSETNING			REINTALL pr. 31.03.11
	Okserein	Simlerein	Kalv	
3 - Elgå	5 %	74 %	21 %	2 864
2 - Riast/Hylling	1 %	79 %	20 %	4 767
1 - Essand	8 %	70 %	22 %	4 635
Trollheimen	5 %	78 %	18 %	1 593
SØR-TRØND./HEDM.	4 %	75 %	21 %	13 859

Tabell 4. Kalvetilgang i driftsåret 2010/11. Den prosentvise tilgangen er beregnet i forhold til antall simler ved driftsårets start (korrigert simletall per 1. april 2010). Med kalver etter tap menes kalver til slakt og til påsett.

REINBEITEDIS TRIKT	SIMLER i vårflokk	KALVETILGANG			KALVETILGANG (%)			MERKE- PERIODE
		Født	Merket	Etter tap	Født	Merket	Etter tap	
3 - Elgå	2 185	1 992	1 706	1 442	91 %	78 %	66 %	20.06-31.10
2 - Riast/Hylling	3 761	3 648	3 271	3 111	97 %	87 %	83 %	01.07-31.10
1 - Essand	3 246	3 038	2 748	2 561	94 %	85 %	79 %	01.07-31.07
Trollheimen	1 253	1 193	997	971	95 %	80 %	77 %	01.07-31.07
SØR-TRØND./HEDM.	10 445	9 871	8 722	8 085	95 %	84 %	77 %	20.06-31.10

Tabell 5. Tap av kalver og voksne dyr i driftsåret 2010/11. Kalvetap er fordelt før og etter merking. Prosentvise kalvetap er beregnet i forhold til antall fødte kalver våren 2010, prosentvise tap av voksne dyr er beregnet i forhold til antall rein ved driftsårets start (korrigert reintall per 1. april 2010). Prosentvise totaltap er beregnet i forhold til summen av antall rein i vårflokk og antall fødte kalver våren 2010.

REINBEITEDIS TRIKT	TAP AV KALVER			TAP AV VOKSNE DYR			SAMLET TAP	PROSENTVISE TAP		
	F. merk.	E. merk.	Totalt	Okse	Simle	Totalt		Kalv	Voksne	Totalt
3 - Elgå	286	257	543	71	204	275	818	27 %	10 %	17 %
2 - Riast/Hylling	377	160	537	49	126	175	712	15 %	4 %	8 %
1 - Essand	290	173	463	32	163	195	658	15 %	4 %	9 %
Trollheimen	196	23	219	28	75	103	322	18 %	6 %	12 %
SØR-TRØND./HEDM.	1 149	613	1 762	180	568	748	2 510	18 %	5 %	11 %

Tabell 6. Fordeling av tapsårsaker i driftsåret 2010/11.

REINBEITEDIS TRIKT	TAP AV KALVER			TAP AV VOKSNE DYR		
	Fredet rovvilt	Annen kjent	Annen ukjent	Fredet rovvilt	Annen kjent	Annen ukjent
3 - Elgå	80 %	9 %	11 %	61 %	9 %	29 %
2 - Riast/Hylling	89 %	8 %	3 %	81 %	16 %	3 %
1 - Essand	86 %	4 %	10 %	85 %	6 %	9 %
Trollheimen	89 %	7 %	5 %	83 %	14 %	4 %
SØR-TRØND./HEDM.	85 %	7 %	8 %	75 %	11 %	14 %

Tabell 7. Totalt slakteuttak og slaktekvantum (inkludert privat salg og eget forbruk), prosentvis slakteuttak og produktivitet i driftsåret 2010/11. Prosentvis slakteuttak og produktivitet er beregnet i forhold til antall rein ved driftsårets start (korrigert reintall per 1. april 2010). Med produksjon per livrein menes slakteuttak og reintallsending omregnet til kg per rein i vårflokk.

REINBEITEDIS TRIKT	TOTALT SLUTTAK	TOTALT SL.KVANTUM	SLAKTE-PROSENT	SLUTTAK pr.livrein	PRODUKSJON pr. livrein	
	(antall dyr)	(antall kg)	(% av vårflokk)	(kg/dyr)	(kg/dyr)	
	10/11	10/11	10/11	10/11	09/10	10/11 ¹
3 - Elgå	1 173	30 879	41 %	10,8	6,0	10,2
2 - Riast/Hylling ²	2 954	75 802	61 %	15,7	14,9	15,3
1 - Essand ²	2 247	55 324	50 %	12,3	12,0	13,2
Trollheimen	877	19 459	55 %	12,1	13,9	11,9
SØR-TRØND./HEDM.	7 251	181 464	52 %	13,1	12,0	13,2

- 1 Siste års produktivitetstall er foreløpig da det dels er beregnet på grunnlag av ukorrigerede reintall.
- 2 Rein slaktet på D4-Femund er holdt utenfor beregninger for D2-Riast/Hylling og D1-Essand.

Tabell 8. Fordeling av slakteuttaket etter dyrekategori, slaktemåte og slaktetidspunkt i driftsåret 2010/11. Prosentfordelingen er gjort på grunnlag av leveranser til registrert slakteribedrift.

REINBEITEDISTRİKT	FORDELING AV SLAKTEDYR (%)								
	Dyrekategori			Slaktemåte		Slaktetidspunkt			Totalt Antall slaktedy
	Okse- rein	Simle- rein	Kalb	Godkjent slakteri	Privat slaktning	Før brunst	Etter brunst	Etter nyttår	
3 - Elgå	13 %	13 %	74 %	94 %	6 %	0 %	54 %	46 %	1 097
2 - Riast/Hylling	15 %	10 %	75 %	97 %	3 %	0 %	80 %	20 %	2 852
1 - Essand	12 %	18 %	70 %	97 %	3 %	4 %	79 %	17 %	2 169
Trollheimen	8 %	7 %	85 %	92 %	8 %	0 %	97 %	3 %	649
SØR-TRØND./HEDM.	13 %	13 %	74 %	96 %	4 %	1 %	77 %	22 %	6 767

Tabell 9. Gjennomsnittlige slaktevekter for okserein, simlerein og kalv, driftsåret 2010/11. Slaktevektene er basert på data fra registrerte slakteribedrifter. Antall slaktevekter (n) til grunn for beregningene er gitt i parentes.

REINBEITEDISTRİKT	Okse > 2 år		Okse 1-2 år		Simle > 2 år		Simle 1-2 år		Kalv 0-1 år	
3 - Elgå	48,2	(83)	32,8	(59)	34,0	(122)	28,7	(19)	21,9	(814)
2 - Riast/Hylling	43,6	(27)	34,1	(401)	35,2	(255)	27,2	(21)	22,4	(2148)
1 - Essand	61,5	(76)	31,5	(178)	32,1	(300)	24,9	(91)	20,2	(1524)
Trollheimen	46,1	(22)	35,9	(32)	35,0	(41)	- ¹	(2)	24,3	(552)
SØR-TRØND./HEDM.	52,2	(208)	33,4	(670)	33,7	(718)	25,9	(133)	21,8	(5038)

1 Det foreligger for få eller ingen slaktedy til å si noe om gjennomsnittlig slaktevekt.

Tabell 10. Gjennomsnittlige slaktevekter for okserein 1-2 år i de siste 10 driftsårene, basert på data fra listeførte/registrerte slakteribedrifter.

REINBEITEDISTRİKT	GJENNOMS NITTLIGE SLAKTEVEKTER OKSE 1-2 ÅR (kg)									
	01/02	02/03	03/04	04/05	05/06	06/07	07/08	08/09	09/10	10/11
3 - Elgå	32,5	30,8	32,0	30,3	32,9	30,7	29,5	31,1	32,0	32,8
2 - Riast/Hylling	34,3	34,2	32,6	32,2	33,8	33,9	33,6	33,4	34,3	34,1
1 - Essand	31,1	31,3	30,1	29,4	32,2	32,9	31,8	31,7	33,3	31,5
Trollheimen	37,3	37,4	37,5	36,1	37,2	35,2	35,4	36,9	38,1	35,9
SØR-TRØND./HEDM.	31,1	33,6	32,5	32,0	33,5	33,4	32,6	33,1	34,2	33,4

Tabell 11. Gjennomsnittlige slaktevekter for simlerein over 2 år i de siste 10 driftsårene, basert på data fra listeførte/registrerte slakteribedrifter.

REINBEITEDISTRİKT	GJENNOMS NITTLIGE SLAKTEVEKTER SIMLE > 2 ÅR (kg)									
	01/02	02/03	03/04	04/05	05/06	06/07	07/08	08/09	09/10	10/11
3 - Elgå	34,3	32,2	33,7	31,5	33,8	34,0	31,9	34,1	35,4	34,0
2 - Riast/Hylling	33,4	34,7	33,9	33,5	35,8	35,7	34,5	33,9	35,3	35,2
1 - Essand	29,6	31,7	30,9	29,7	32,6	32,4	30,8	32,2	33,4	32,1
Trollheimen	34,8	34,6	35,4	32,0	35,0	34,4	33,3	35,5	36,2	35,0
SØR-TRØND./HEDM.	29,6	33,3	33,1	31,8	34,4	33,8	32,4	33,4	34,8	33,7

Tabell 12. Gjennomsnittlige slaktevekter for kalv i de siste 10 driftsårene, basert på data fra listeførte/registrerte slakteribedrifter.

REINBEITEDISTRIKT	GJENNOMSNTTLIGE SLAKTEVEKTER KALV (kg)									
	01/02	02/03	03/04	04/05	05/06	06/07	07/08	08/09	09/10	10/11
3 - Elgå	21,5	21,1	20,7	21,3	20,9	20,9	20,4	20,2	22,3	21,9
2 - Riast/Hylling	22,1	22,4	21,1	21,7	21,6	21,7	22,5	22,0	21,9	22,4
1 - Essand	19,0	20,7	18,8	20,1	20,8	20,6	19,6	21,3	21,5	20,2
Trollheimen	23,2	24,2	23,7	23,2	23,7	23,8	23,1	24,2	24,0	24,3
SØR-TRØND./HEDM.	20,3	21,4	19,6	20,0	21,5	21,5	21,1	21,8	22,1	21,8

Vedlegg 8 - Næringsoversikt Tamreinlagene i Sør-Norge

Tabell 2. Reintall i sluttstatus for de 10 siste driftsårene (korrigert reintall per 31. mars unntatt siste år).

TAMREINLAG	REINTALL I SLUTTSTATUS (pr. 31. mars)									
	01/02	02/03	03/04	04/05	05/06	06/07	07/08	08/09	09/10	10/11
Lom tamreinlag	2 344	2 410	2 328	2 320	2 312	2 415	2 391	2 350	2 128	2 393
Vågå tamreinlag	2 169	2 327	2 311	2 287	2 296	2 299	2 305	2 347	2 334	2 332
Fram reinslag	2 948	3 003	2 962	2 910	2 959	2 962	2 889	2 945	3 043	2 864
Filefjell reinlag	2 840	2 866	3 006	2 964	2 864	2 899	3 162	2 982	2 960	2 967
Rendal renselskap	1 355	1 583	1 583	1 674	1 750	1 970	2 020	1 700	1 640	1 725
TAMREINLAGENE	11 656	12 189	12 190	12 155	12 181	12 545	12 767	12 324	12 105	12 281

Tabell 3. Flokksammensetning ved slutten av driftsåret 2010/11 (ukorrigert reintall per 31. mars 2011).

TAMREINLAG	FLOKKSAMMENSETNING			REINTALL pr. 31.03.11
	Okselein	Simlerein	Kalv	
Lom tamreinlag	1 %	75 %	23 %	2 393
Vågå tamreinlag	1 %	76 %	23 %	2 332
Fram reinslag	2 %	75 %	22 %	2 864
Filefjell reinlag	1 %	78 %	21 %	2 967
Rendal renselskap	24 %	59 %	17 %	1 725
TAMREINLAGENE	5 %	74 %	22 %	12 281

Tabell 4. Kalvetilgang i driftsåret 2010/11. Den prosentvise tilgangen er beregnet i forhold til antall simler ved driftsårets start (korrigert simletall per 1. april 2010). Med kalver etter tap menes kalver til slakt og til påsett.

TAMREINLAG	SIMLER i vårflokk	KALVETILGANG			KALVETILGANG (%)			MERKE- PERIODE
		Født	Merket	Etter tap	Født	Merket	Etter tap	
Lom tamreinlag	1 615	1 544	1 539	1 568	96 %	95 %	97 %	01.08-15.08
Vågå tamreinlag	1 788	1 600	1 600	1 574	89 %	89 %	88 %	-
Fram reinslag	2 261	2 035	2 035	1 945	90 %	90 %	86 %	01.08-15.08
Filefjell reinlag	2 289	2 105	1 850	1 850	92 %	81 %	81 %	01.12-15.12
Rendal renselskap ¹	1 035	610	610	300	59 %	59 %	29 %	-
TAMREINLAGENE	8 988	7 894	7 634	7 237	88 %	85 %	81 %	01.08-15.12

¹ Rendal renselskap merker ikke kalv.

Tabell 5. Tap av kalver og voksne dyr i driftsåret 2010/11. Kalvetap er fordelt før og etter merking. Prosentvise kalvetap er beregnet i forhold til antall fødte kalver våren 2010, prosentvise tap av voksne dyr er beregnet i forhold til antall rein ved driftsårets start (korrigert reintall per 1. april 2010). Prosentvise totaltap er beregnet i forhold til summen av antall rein i vårflokk og antall fødte kalver våren 2010.

TAMREINLAG	TAP AV KALVER			TAP AV VOKSNE DYR			SAMLET TAP	PROSENTVISE TAP		
	F. merk.	E. merk.	Totalt	Okse	Simle	Totalt		Kalv	Voksne	Totalt
Lom tamreinlag	5	0	5	25	9	34	39	0 %	2 %	1 %
Vågå tamreinlag	0	4	4	1	62	63	67	0 %	3 %	2 %
Fram reinslag	0	90	90	9	95	104	194	4 %	3 %	4 %
Filefjell reinlag	255	0	255	16	51	67	322	12 %	2 %	6 %
Rendal renselskap ¹	0	310	310	29	58	87	397	51 %	5 %	18 %
TAMREINLAGENE	260	404	664	80	275	355	1 019	8 %	3 %	5 %

1 Rendal renselskap merker ikke kalvene sine.

Tabell 6. Fordeling av tapsårsaker i driftsåret 2010/11.

TAMREINLAG	TAP AV KALVER			TAP AV VOKSNE DYR		
	Fredet	Annen	Annen	Fredet	Annen	Annen
	rovvilt	kjent	ukjent	rovvilt	kjent	ukjent
Lom tamreinlag	0 %	0 %	100 %	0 %	15 %	85 %
Vågå tamreinlag	0 %	100 %	0 %	0 %	2 %	98 %
Fram reinslag	92 %	8 %	0 %	41 %	59 %	0 %
Filefjell reinlag	88 %	5 %	7 %	12 %	34 %	54 %
Rendal renselskap	87 %	0 %	13 %	78 %	0 %	22 %
TAMREINLAGENE	87 %	4 %	9 %	34 %	25 %	41 %

Tabell 7. Totalt slakteuttak og slaktekvantum (inkludert privat salg og eget forbruk), prosentvis slakteuttak og produktivitet i driftsåret 2010/11. Prosentvis slakteuttak og produktivitet er beregnet i forhold til antall rein ved driftsårets start (korrigert reintall per 1. april 2010). Med produksjon per livrein menes slakteuttak og reintallsending omregnet til kg per rein i vårflokk.

TAMREINLAG	TOTALT	TOTALT	SLAKTE-	SLUTTAK	PRODUKSJON	
	SLUTTAK	SLKVENTUM	PROSENT	pr.livrein	pr. livrein	
	(antall dyr)	(antall kg)	(% av vårflokk)	(kg/dyr)	(kg/dyr)	
	10/11	10/11	10/11	10/11	09/10	10/11 ¹
Lom tamreinlag	1 313	40 159	62 %	18,9	17,5	23,5
Vågå tamreinlag	1 482	42 072	63 %	18,0	21,6	18,1
Fram reinslag	2 009	53 304	66 %	17,5	18,1	15,8
Filefjell reinlag	1 776	49 869	60 %	16,8	16,1	17,0
Rendal renselskap ²	-	-	-	-	-	-
TAMREINLAGENE	6 580	185 403	54 %	15,3	15,7	15,7

1 Siste års produktivitetstall er foreløpig da det dels er beregnet på grunnlag av ukorrigerte reintall.

2 Tallmateriale foreligger ikke.

Tabell 8. Fordeling av slakteuttaket etter dyrekategori, slaktemåte og slaktetidspunkt i driftsåret 2010/11. Prosentfordelingen er gjort på grunnlag av leveranser til registrert slakteribedrift.

TAMREINLAG	FORDELING AV SLAKTEDYR (%)								
	Dyrekategori			Slaktemåte		Slaktetidspunkt			Totalt
	Okse- rein	Simle- rein	Kalb	Godkjent slakteri	Privat slaktning	Før brunst	Etter brunst	Etter nyttår	
Lom tamreinlag	17 %	6 %	77 %	100 %	0 %	54 %	46 %	0 %	1 308
Vågå tamreinlag	18 %	11 %	70 %	100 %	0 %	75 %	0 %	25 %	1 482
Fram reinslag	18 %	17 %	66 %	100 %	0 %	77 %	23 %	0 %	1 983
Filefjell reinlag	18 %	14 %	68 %	100 %	0 %	0 %	100 %	0 %	1 776
Rendal renselskap	-	-	-	-	-	-	-	-	0
TAMREINLAGENE	18 %	13 %	70 %	100 %	0 %	51 %	43 %	6 %	6 549

Tabell 9. Gjennomsnittlige slaktevekter for okserein, simlerein og kalv, driftsåret 2010/11. Slaktevektene er basert på data fra registrerte slakteribedrifter. Antall slaktevekter (n) til grunn for beregningene er gitt i parentes.

TAMREINLAG	Okse > 2 år		Okse 1-2 år		Simle > 2 år		Simle 1-2 år		Kalv 0-1 år	
Lom tamreinlag	- ¹	(4)	43,5	(218)	40,6	(79)	- ¹	(1)	26,9	(1006)
Vågå tamreinlag	40,5	(57)	40,4	(216)	37,2	(165)	- ¹	(0)	23,9	(1044)
Fram reinslag	34,5	(349)	34,5	(349)	37,9	(312)	31,2	(19)	22,1	(1303)
Filefjell reinlag	45,9	(45)	36,8	(269)	37,4	(209)	34,3	(38)	23,7	(1215)
Rendal renselskap	- ¹	(0)	- ¹	(0)	- ¹	(0)	- ¹	(0)	- ¹	(0)
TAMREINLAGENE	45,7	(132)	38,2	(1052)	37,9	(765)	33,2	(58)	24,0	(4568)

¹ Det foreligger for få eller ingen slaktedata til å si noe om gjennomsnittlig slaktevekt, eller tallmateriale foreligger ikke.

Tabell 10. Gjennomsnittlige slaktevekter for okserein 1-2 år i de siste 10 driftsårene, basert på data fra listeførte/registrerte slakteribedrifter.

TAMREINLAG	GJENNOMSITTIGE SLAKTEVEKTER OKSE 1-2 ÅR (kg)									
	01/02	02/03	03/04	04/05	05/06	06/07	07/08	08/09	09/10	10/11
Lom tamreinlag	40,9	45,5	43,4	40,2	34,7	43,6	25,4	44,7	43,5	43,5
Vågå tamreinlag	37,5	37,4	39,3	39,3	41,2	41,5	41,7	40,3	- ¹	40,4
Fram reinslag	36,0	35,5	35,5	34,2	35,2	35,2	35,9	36,8	30,8	34,5
Filefjell reinlag	37,2	25,8	38,1	36,9	37,9	36,1	38,5	38,4	38,6	36,8
Rendal renselskap	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹
TAMREINLAGENE	37,9	37,5	39,0	37,5	37,2	39,1	37,2	38,3	37,0	38,2

¹ Det foreligger for få eller ingen slaktedata til å si noe om gjennomsnittlig slaktevekt.

Tabell 11. Gjennomsnittlige slaktevekter for simlerein over 2 år i de siste 10 driftsårene, basert på data fra listeførte/registrerte slakteribedrifter.

TAMREINLAG	GJENNOMS NITTLIGE SLAKTEVEKTER SIMLE > 2 ÅR (kg)									
	01/02	02/03	03/04	04/05	05/06	06/07	07/08	08/09	09/10	10/11
Lom tamreinlag	34,2	40,3	38,6	36,3	37,7	41,0	32,2	41,2	39,7	40,6
Vågå tamreinlag	30,1	37,1	37,4	35,7	39,4	38,1	39,3	40,9	33,5	37,2
Fram reinslag	36,6	36,1	35,9	35,1	37,8	36,1	37,8	37,7	38,7	37,9
Filefjell reinlag	35,7	26,1	36,3	36,8	38,3	35,4	39,1	37,8	36,3	37,4
Rendal renselskap	- ¹	- ¹	30,5	31,8	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹
TAMREINLAGENE	34,5	33,6	36,6	35,8	38,3	37,2	37,6	39,0	37,0	37,9

1 Det foreligger for få eller ingen slaktedata til å si noe om gjennomsnittlig slaktevekt.

Tabell 12. Gjennomsnittlige slaktevekter for kalv i de siste 10 driftsårene, basert på data fra listeførte/registrerte slakteribedrifter.

TAMREINLAG	GJENNOMS NITTLIGE SLAKTEVEKTER KALV (kg)									
	01/02	02/03	03/04	04/05	05/06	06/07	07/08	08/09	09/10	10/11
Lom tamreinlag	25,7	25,0	24,0	25,0	25,5	24,3	23,5	23,8	24,3	26,9
Vågå tamreinlag	22,4	25,3	24,2	22,0	24,1	25,5	22,6	23,9	27,8	23,9
Fram reinslag	20,2	22,3	21,1	20,1	20,8	20,9	21,9	22,1	23,1	22,1
Filefjell reinlag	21,4	27,6	23,0	23,2	24,5	22,5	24,7	24,0	22,8	23,7
Rendal renselskap	- ¹	18,5	16,9	18,7	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹
TAMREINLAGENE	22,3	24,9	23,0	22,5	23,5	23,0	23,1	23,4	24,4	24,0

1 Mangler vektdata for jaktuttaket i Rendal renselskap.

Vedlegg 9 – Rammebetingelser for reindriften

Beitetider, øvre reintall og distriktsgrenser per 31.12.2011

Reindriftsloven⁶¹ stiller krav om de rammebetingelser som reindriften skal utøves innenfor. Dette omfatter inndeling i regionale reinbeiteområder (§ 5), reinbeitedistrikter (§§ 6 og 42) og siidaer (§ 51), samt fastsetting av bruksregler for forvaltningen og bruken av distriktets ressurser (§§ 57-61). Bruksreglene omfatter blant annet beitebruk, reintall og beitetider. Lovens § 8 gir videre bestemmelser for reindrift utenfor det samiske reinbeiteområdet.

Dette vedlegget gir en oversikt over disse rammebetingelsene i form av kart og tabelloversikter. Områdevis kart viser distriktsgrenser og konvensjonsområder (Troms og Nordland), samt forvaltningsgrenser for tamreinlagene. Videre er det gitt en oversikt med øvre reintall for hvert distrikt med referanser til vedtak. Oversiktene viser også referanser til vedtak om distriktsgrenser, samt bruttoarealer for distriktene og en del konvensjonsområder.

Under følger en tabell som viser øvre reintall og bruttoarealtall for de ulike områdene som helhet.

NORSK OMRÅDENAVN	SAMISK OMRÅDENAVN	ØVRE REINTALL	BRUTTO-AREALER ¹
Øst-Finnmark	Nuorta-Finnmárkku	70 000	30 757 km ²
Vest-Finnmark ²	Oarje-Finnmárkku	77 500	25 925 km ²
Troms ²	Tromssa	14 800	18 277 km ²
Nordland	Nordlánda, Nordlaanden	18 200	32 613 km ²
Nord-Trøndelag ³	Noerhte-Trøndelagen	15 900	22 300 km ²
Sør-Trøndelag/Hedmark ⁴	Áarjel-Trøndelagen/Hedemarken	13 600	8 598 km ²
Tamreinlagene i Sør-Norge ^{5,6}		-	7 981 km ²
Hele reindriftsområdet		-	146 451 km²

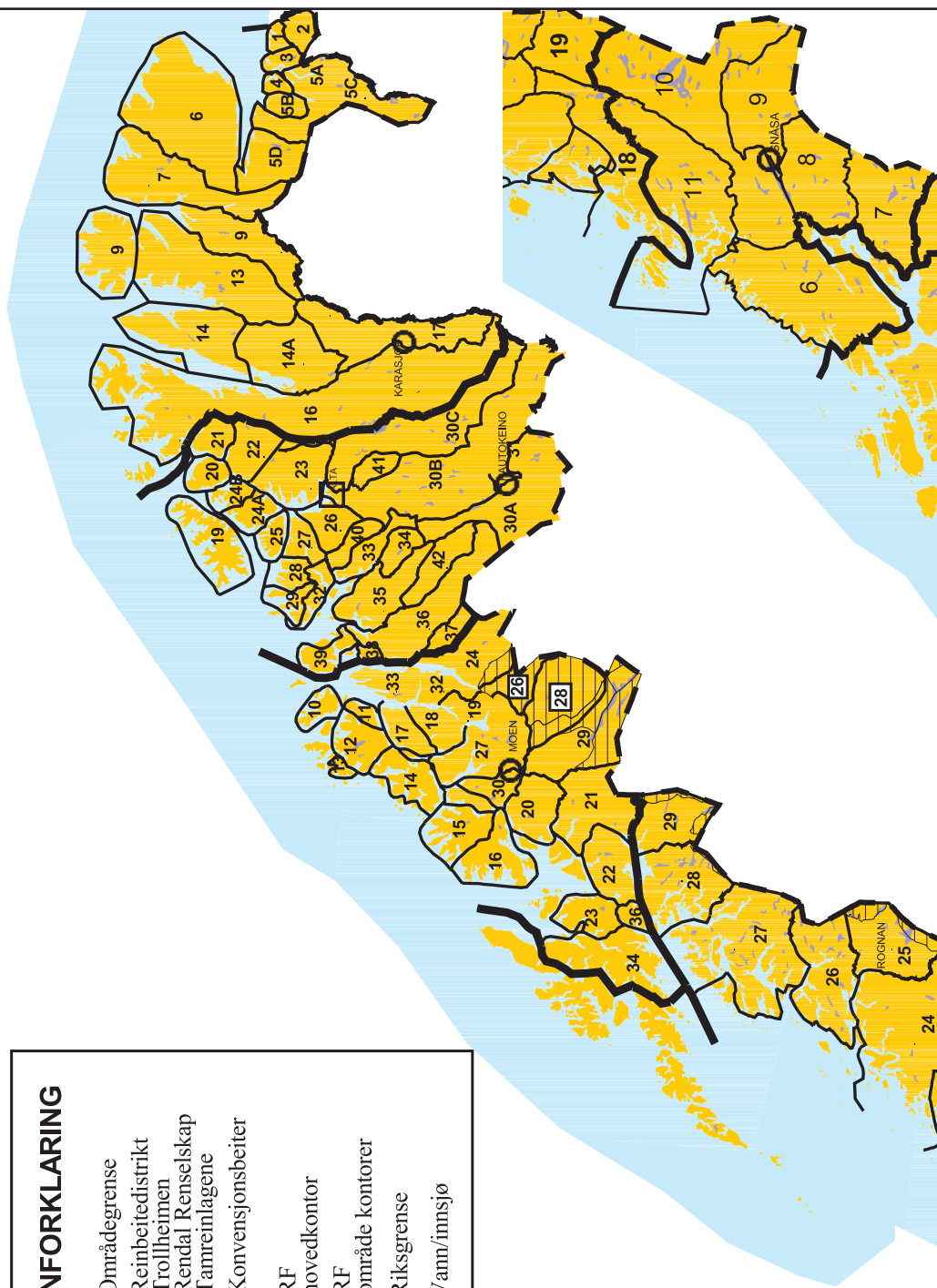
- 1 Bruttoarealene er beregnet ved hjelp av Reindriftsforvaltningens digitale arealbrukskart, med unntak av tamreinlagene, hvor arealene er anslått. I bruttoareal inngår alt landareal og de fleste vann. Bruttoarealet omfatter derfor vesentlige områder som ikke nyttes til reinbeite, som innsjøer, isbreer, byer, tettsteder, veier, kulturskoger etc..
- 2 Distriktene 11-Ráidná, 19/32-Ivguláhku og 33-Ittunjárga (til sammen 4.300 rein, 1.635 km²) har sommerbeite i Troms reinbeiteområde og vinterbeite i Vest-Finnmark reinbeiteområde. Disse er oppført under Vest-Finnmark.
- 3 For distrikt 11-Áarjel-Njaarke og delområdet Hartkjølen i distrikt 10-Østre-Namdal (Hartkjølen) er øvre reintall ikke fastsatt. For de øvrige distriktene er øvre reintall fastsatt til 12.300 rein.
- 4 Areal tall og øvre reintall for Trollheimen er medregnet under Sør-Trøndelag/Hedmark reinbeiteområde.
- 5 Øvre reintall for tamreinlagene er ikke fastsatt, med unntak av for Rendal renselskap.
- 6 Areal tall for Rendal renselskap (1.859 km²) er med i totaltallet for tamreinlagene.

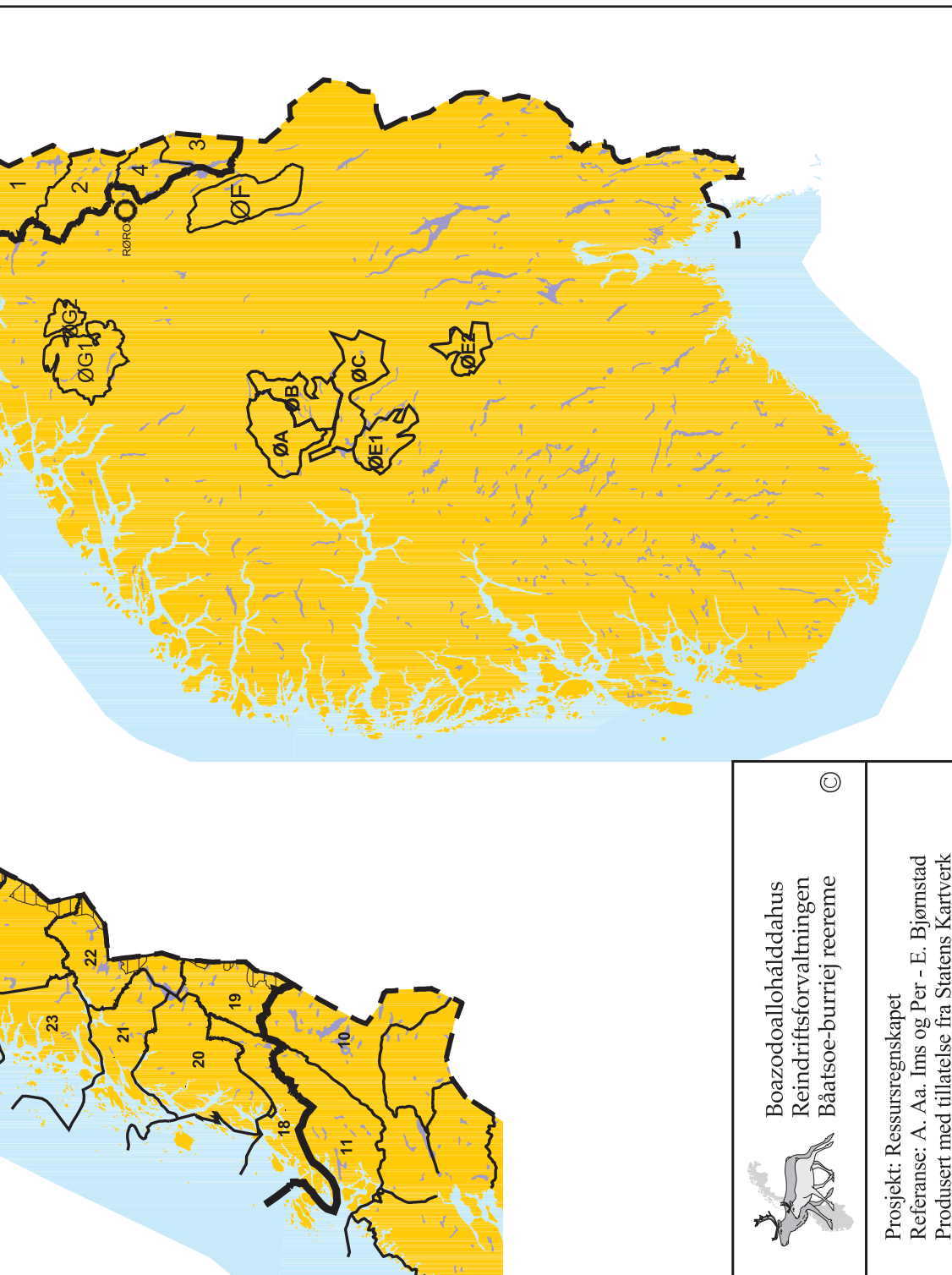
⁶¹ Lov om reindrift av 15.06.2007.

Reindriffts-Norge

TEGNFORKLARING

- Områdegrense
- Reinbeitedistrikt
- Trollheimen
- Rendal Renselskap
- Tamreinlagene
- Konvensjonsbeiter
- RF hovedkontor
- RF område kontorer
- Riksgrense
- Vann/innsjø

Boazodoallohåiddahus
Reindriftsforvaltningen
Báátsoe-burriej reereme

Prosjekt: Ressursregnskapet
Referanse: A. Aa. Ims og Per - E. Bjørnstad
Produsert med tillatelse fra Statens Kartverk

Øst-Finmark reinbeiteområde

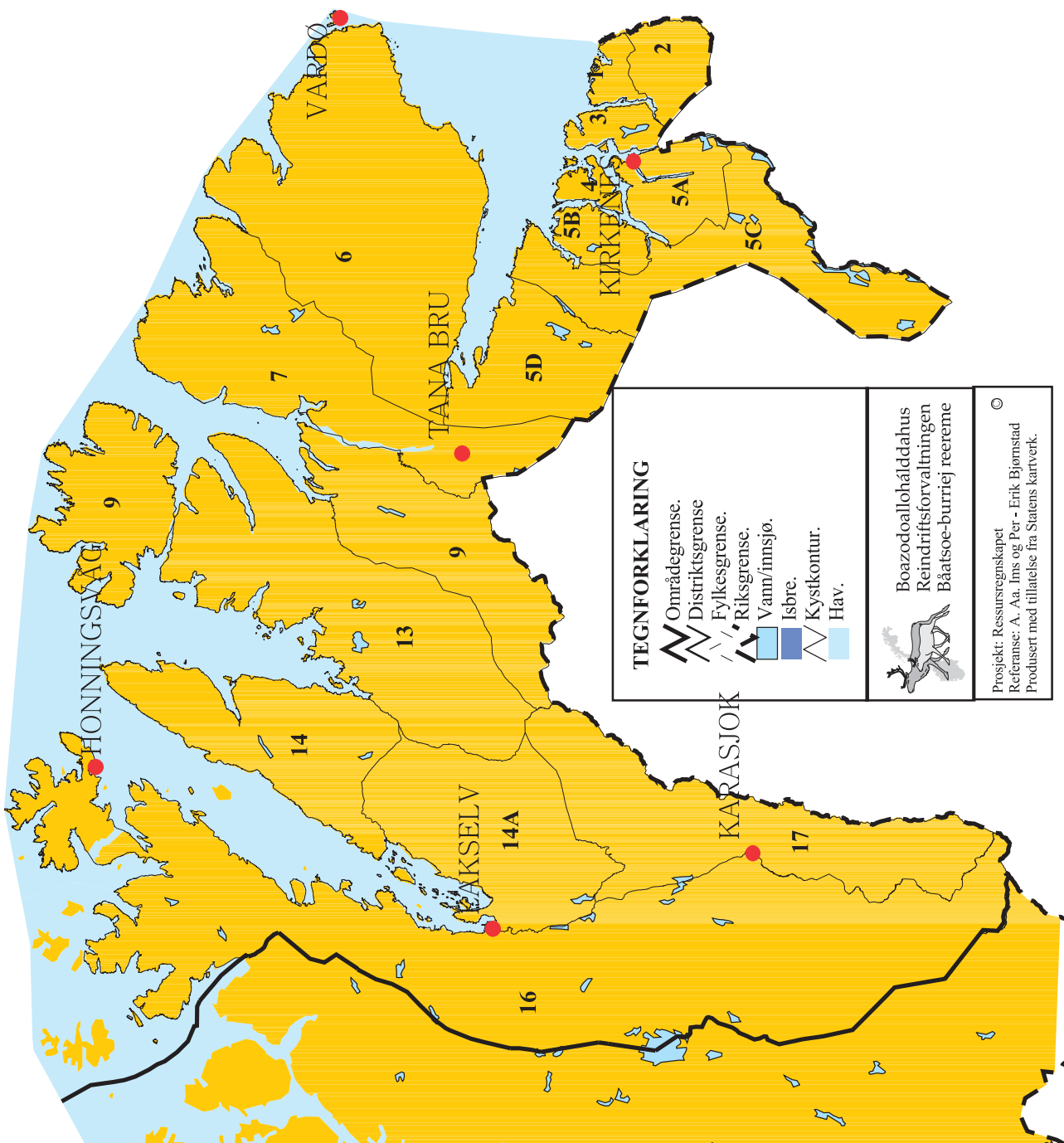
FM = Fylkesmannen, RS = Reindriftsstyret, LD/LMD = Landbruks- og matdepartementet

KODE	NORSK DISTRIKTSNAVN	SAMISK DISTRIKTSNAVN	ØVRE REINTALL _(per.2011)	DISTRIKTSGRENSER
ZA	1/2/3 – Østre Sor-Varanger	1/2/3 - Nuorta Máttá-Várjjat	900 RS 37/10	795 km² 156 km ² FM 10.11.1934 414 km ² FM 10.11.1934 226 km ² FM 10.11.1934
	1 – Pasvikneset	1 – Málesnjárga		
	2 – Karpelv	2 – Stidejohka		
	3 – Holmengråneset	3 – Vinninjárga		
ZB	5A – Pasvik	5A – Báhtčavajji	2 000 RS 38/10	554 km² FM 17.03.1937
	5C – Sor-Varanger vinterbeite	5C - Máttávarjjat dálveorohat	1 809 km² FM 17.03.1937	
ZC	4/5B – Vestre Sor-Varanger	4/5B – Oarjijt Máttá-Várjjat	2 500 RS 39/10	423 km² 132 km ² FM 10.11.1934 291 km ² FM 17.03.1937
	4 – Skogeroya	4 – Sállan		
	5B – Spurvenes	5B – Cizášnjárga		
ZD	6 – Varangerhalvøya	6 – Várjjatnjárga	11 000 RS 47/10	3.891 km² FM 10.11.1934, 20.08.1976
	5D – Nesseby vinterbeite	5D – Unjárgga dálveorohat		1 112 km² FM 17.03.1937
ZE	7	7 – Rákkonjárga	4 000 RS 40/10	2 538 km² RS 57/04, 02.12.2004
ZF	9 – Nordkinnhalvøya / Vestertana	9 – Olggut Čorgaš / Oarje-Deatnu	5 800 RS 68/11	2 841 km² RS 57/04, 02.12.2004
ZG	13 – Ifjordfjellet	13 – Siskkit Čorgaš ja Lågesduottar	10 000 RS 71/10	3 192 km² RS 57/04, 02.12.2004
ZH	14	14 – Spiertanjárga	5 000 RS 130/11	1 649 km² FM 04.06.1963
ZJ	14A	14A – Spierttagáisá	6 300 RS 72/10	2 003 km² FM 04.06.1963
ZS	16 – Karasjok vestre distrikt	16 – Kárasjoga oarjabealli	22 500 RS 72/11	7 516 km² RS 3/05, 07.02.2005 498 km ² RS 3/05, 07.02.2005 548 km ² RS 3/05, 07.02.2005 512 km ² RS 3/05, 07.02.2005 220 km ² RS 3/05, 07.02.2005 234 km ² RS 3/05, 07.02.2005 579 km ² RS 3/05, 07.02.2005 344 km ² RS 3/05, 07.02.2005 409 km ² RS 3/05, 07.02.2005 421 km ² RS 3/05, 07.02.2005
	Magerøya med Stikkelsvågeneset	Máhkarávju ja Stiiikonjárgga Skuohtanjárgga Márrenjárgga ja Boalomnjárgga Jáhkenjárgga Rávdol Skáiddeduottar Láhtin Njeaidán Vuorji	3 500 4 100 2 600 1 550 1 400 3 500 1 750 2 050 2 100	
	Karasjok vestre vár-/host-/vinterbeite	Kárasjoga oarjabealli gidda-/čákka-/dálveguohtun		3 752 km ² RS 3/05, 07.02.2005
17 – Karasjok østre vár/host/vinterbeite	17 – Kárasjoga nuortabealli			2 433 km² RS 57/04, 02.12.2004
			70 050	30 757 km²

Øst-Finnmark reinbeiteområde

Reinbeitedistrikter

M 1 : 1 600 000

Vest-Finnmark reinbeiteområde

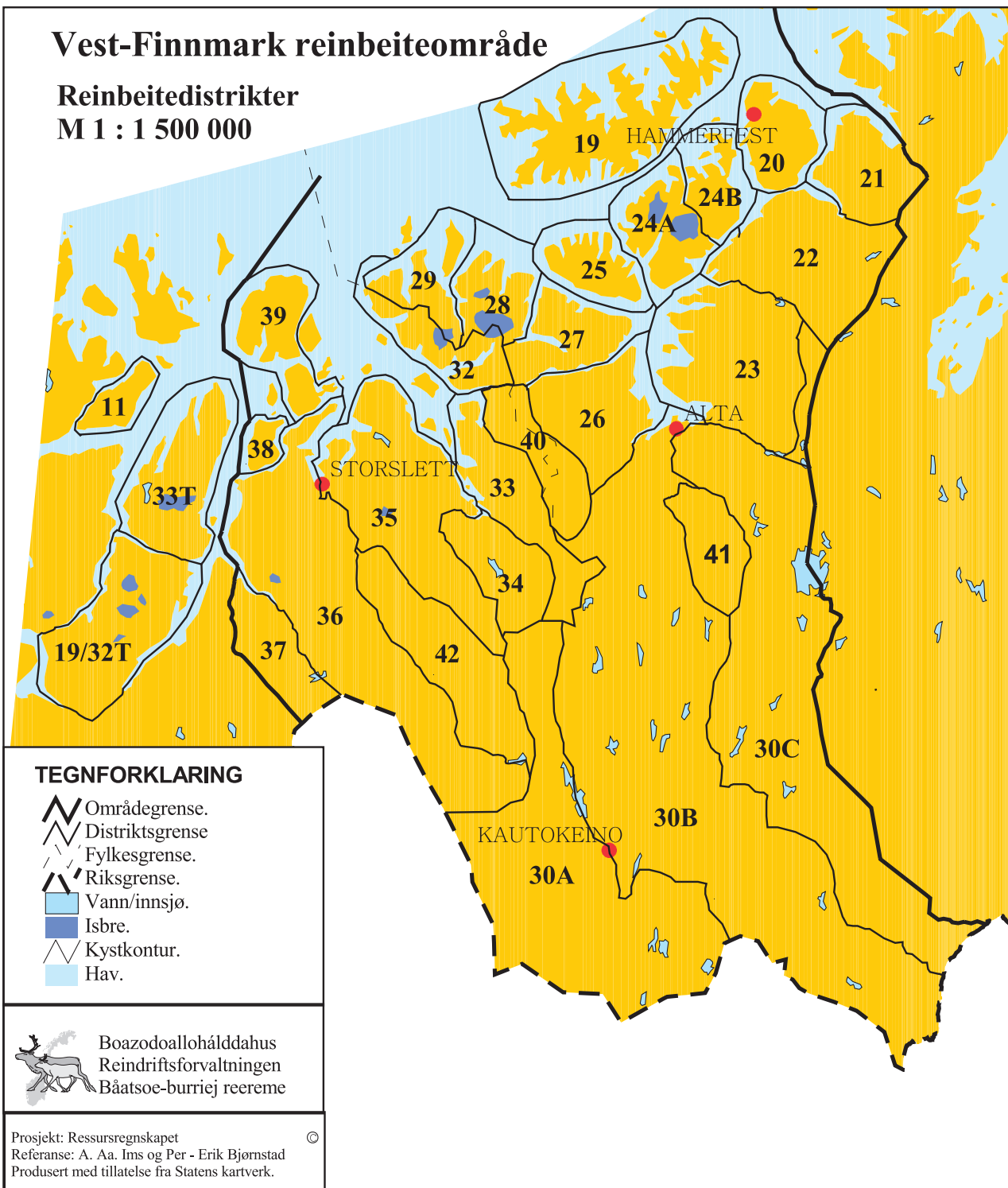
FM = Fylkesmannen, RS = Reindriftsstyret, LD/LMD = Landbruks- og matdepartementet

KODE	NORSK DISTRIKTSNAVN	SAMISK DISTRIKTSNAVN	ØVRE REINTALL(per.2011)	DISTRIKTSGRENSER
YA	19 – Sorøy	19 – Sállan	4 300	RS 22/11 818 km ² FM 10.11.1934
YB	20 – Kvaløy	20 – Fálá	1 700	RS 134/11 336 km ² FM 10.11.1934
YC	21 – Gearretnjárga	21 – Gearretnjárga	2 400	RS 92/11 482 km ² FM 10.11.1934
YD	22 – Fiettar	22 – Fiettar	4 900	RS 97/11 900 km ² FM 10.11.1934, FM 01.10.1976
YE	23 – Seainnus/Návggastat	23 – Seainnus/Návggastat	6 600	RS 98/11 1 178 km ² FM 10.11.1934, FM 01.10.1976
	Valgenjárga		1 300	RS 68/05, 26.09.2005
	Girenjárga/Garndássa		2 600	RS 68/05, 26.09.2005
	Jalgon		2 300	RS 68/05, 26.09.2005
	Ealenjárga		400	RS 68/05, 26.09.2005
YF	24A – Seiland Vest	24A – Oarje-Sievju	1 250	RS 93/11 359 km ² RS 18/81, 01-02.06.1981
YG	24B – Seiland Øst	24B – Nuorta-Sievju	700	RS 94/11 225 km ² RS 18/81, 01-02.06.1981
YH	25 – Stjernøy	25 – Stierdná	1 450	RS 48/11 246 km ² FM 10.11.1934
YI	41 – Beaskádas	41 – Beaskádas	2 800	RS 30/11 400 km ² RS 52/91, 04.12.1991
YJ	26 – Lákkonjárga	26 – Lákkonjárga	5 250	RS 52/11 584 km ² FM 10.11.1934, LD 28.07.1978
YK	27 – Joahkonjárga	27 – Joahkonjárga	4 600	RS 21/11 396 km ² FM 10.11.1934
YL	28 – Bergsfjord	28 – Cuokcavuotna	900	RS 127/11 273 km ² FM 10.11.1934
YM	29 – Frakfjord med Silda	29 – Seakkesnjárga ja Sildá	1 100	RS 90/11 189 km ² FM 10.11.1934
YN	32 – Silvetnjárga	32 – Silvetnjárga	2 100	RS 96/11 384 km ² LD 01.07.1963
YP	33 – Spalca	33 – Spalca	4 900	RS 20/11 609 km ² LD 01.07.1963, 28.07.1978
YR	34 – Ábborássa	34 – Ábborássa	4 200	RS 70/11 483 km ² LD 01.07.1963
YS	35 – Fávrrosorda	35 – Fávrrosorda	6 400	RS 19/11 1 253 km ² RS 9/85, 21.06.1985
YT	36 – Cohkolat ja Biertavárri	36 – Cohkolat ja Biertavárri	6 900	RS 26/11 2 079 km ² LD 01.07.1963
YU	37 – Skárfvággi	37 – Skárfvággi	1 650 ²	RS 74/11 445 km ² RS 60/06, 19.12.2006
YV	38 – Uløy	38 – Ulisuolu	79	km ² LD 01.07.1963
YW	39 – Arnøy/kågen	39 – Árdni/Gávvir	2 000	RS 24/11 364 km ² LD 01.07.1963
YX	40 – Orda	40 – Orda	4 750	RS 18/11 416 km ² LD 28.07.1978
YY	42 – Beahcegealli	42 – Beahcegealli	2 700	RS 121/11 922 km ² RS 9/85, 21.06.1985
	30A – “Vestre sone”	30A – Oarjjabealli		2 644 km ² RS 17/04, 29.06.2004
	30B – “Midtre sone”	30B – Guovdjohtolat		5 066 km ² RS 17/04, 29.06.2004
	30C – “Østre sone”	30C – Nuorttabealli		3 077 km ² RS 17/04, 29.06.2004
			73 750	24 294 km ²
DISTRIKTER SOM HAR SOMMERBEITE I TROMS REINBEITEOMRÅDE OG VINTERBEITE I VEST-FINNMARK REINBEITEOMRÅDE				
XM	11T – Reinøy	11 – Ráidná	600	RS 38/11 148 km ² LD 01.07.1963
XR	33T – Rendalen	33 – Ittunjárga	900	RS 101/11 614 km ² LD 26.11.1973
XT	19/32T – Laksevdalen/Lyngsdalen	19/32 – Iygaláhu	2 300	RS 126/11 873 km ² LD 01.07.1963 og LD 26.11.1973
			3 800	1 635 km ²

Vest-Finnmark reinbeiteområde

Reinbeitedistrikter

M 1 : 1 500 000

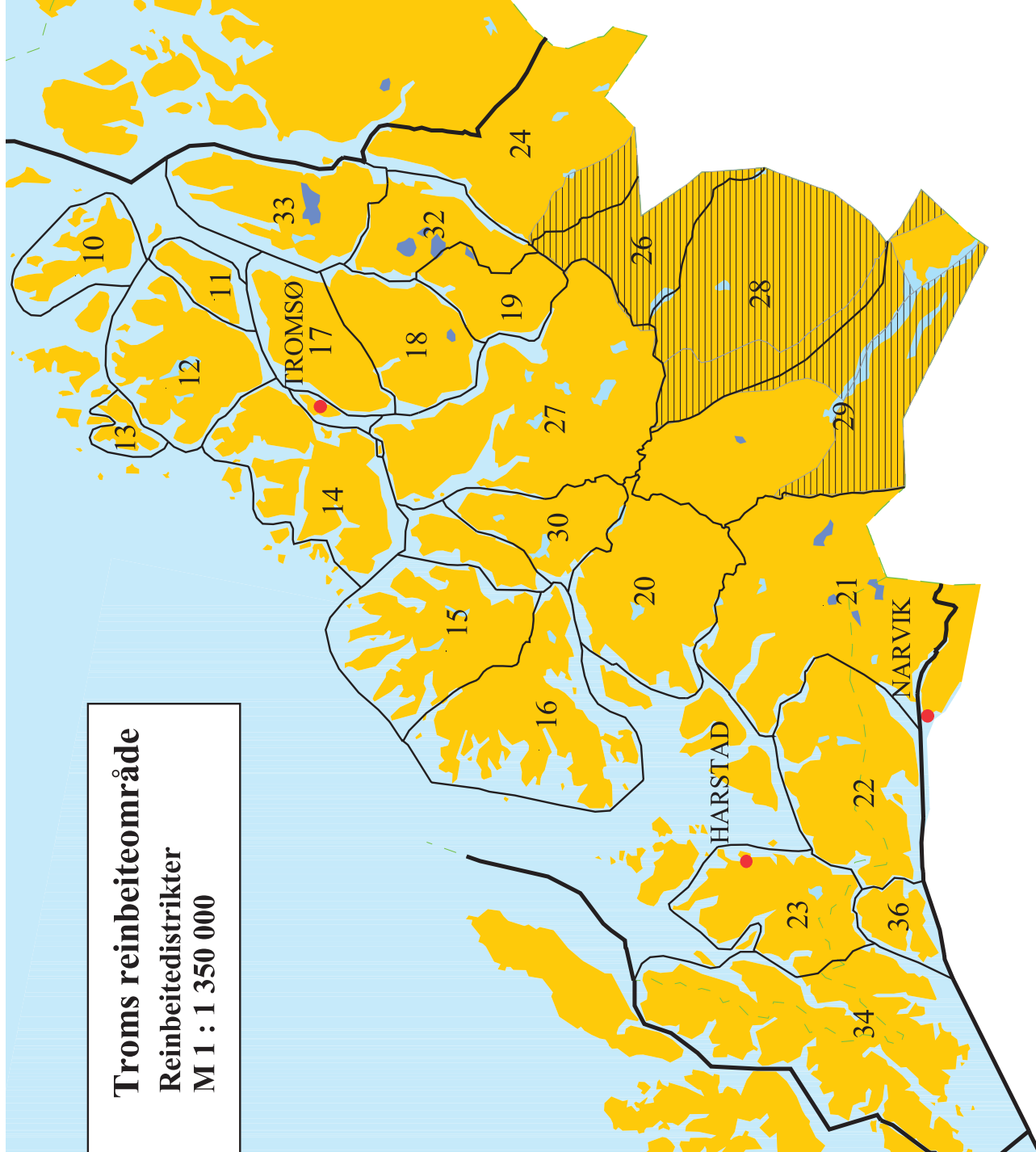
Troms reinbeiteområde

Distriktene 11T-Reinøy, 19/32T-Avguldhku og 33T-Itunjárğa er oppført under Vest-Finnmark, hvor de har sine vinterbeiter.

FM = Fylkesmannen, RS = Reindriftsstyret, LD/LMD = Landbruks- og matdepartementet

KODE	NORSK	DISTRIKTSNAVN	SAMISK	DISTRIKTSNAVN	ØVRE REINTALL (per.2011)	DISTRIKTSGRENSER
XA	34	Kanstadfjord/Vestre Hinøy	34	linnásuolu	1 550 RS 28/10	1 553 km ² RS 76/89, 07.12.1989
XD	36	Tjeldøy	36	Dielddasuolu	250 RS 73/10	186 km ² LD 25.11.1977
XE	23	Kongsvikdalen	23		600 RS 42/10	672 km ² LD 01.07.1963
XG	22	Grovfjord	22	Roabat	750 RS 102/10	1 006 km ² LD 01.07.1963
XH	16	Sør-Senja	16	Oarjijt Sázza	600 RS 75/10	794 km ² LD 01.07.1963
XI	30	Fagerfjell	30		400 RS 14/00, 14.04.2000	461 km ² RS 24/92, 02.12.1992
XJ	15	Nord-Senja	15	Nuorta Sázza	600 RS 129/11	758 km ² LD 01.07.1963
XK	14	Kvaløy	14	Sállir	600 RS 103/11	735 km ² LD 01.07.1963
XL	12	Ringvassøy	12	Ráneš	600 RS 77/10	660 km ² LD 01.07.1963
XN	13	Rebbenesøy	13	Ruobbá	200 RS 104/11	82 km ² LD 01.07.1963
XP	10	Vannøy	10	Várdná	300 RS 78/10	227 km ² LD 01.07.1963
XS	29	Altevåtn	20	Uheanjárğa		2 206 km ² LD 01.07.1963
XU	17/18	Tromsdalen/Anderdalen-Stormheimen	17/18	Stuoranjárğa	2 000 RS 29/10	1 095 km ² 505 km ² LD 01.07.1963
		17 – Tromsdalen				590 km ² LD 01.07.1963
		18 – Andersdalen – Stormheimen				609 km ² LD 01.07.1963
XV	26		26	Rosta		
XW	24	Helligskogen	24	Bassevuovdi	2 000 RS 131/11	1 418 km ² RS 60/06, 19.12.2006
XX	27	Mauken	27	Meavki	2 000 RS 29/10	1 699 km ² LD 01.07.1963
XY	28	Dividalen	28	Deavddis		1 853 km ² LD 01.07.1963
XZ	20	Hjertinden	20	Stállonjárğa	2 250 RS 31/10	1 004 km ² LD 01.07.1963
XØ	21		21	Gielas	2 400 RS 30/10	1 700 km ² RS 9/93, 01.04.1993 og RS 31/00, 05.09.2000
					14 800	18 718 km ²

Troms reinbeiteområde
Reinbeitedistrikter
M 1 : 1 350 000

TEGNFORKLARING.

- Reinbeiteområde, grense.
- Reinbeitedistrikt, grense.
- By/større sted.
- Fylkesgrense.
- Riksgrense.
- Vann/innløp.
- Svensk konvensjonsbeite
- Isbr.
- Land.
- Hav.

Boazodoallohålddahus
Reindriftsforvaltningen
Báátsoc-burriijje rearente ©

Prosjekt: Ressursregnskapet
Rett: A. As. Line og P. B. Bjørnstad.
Illustrasjon: 160100-16712 Statens Kartverk.

Nordland reinbeiteområde

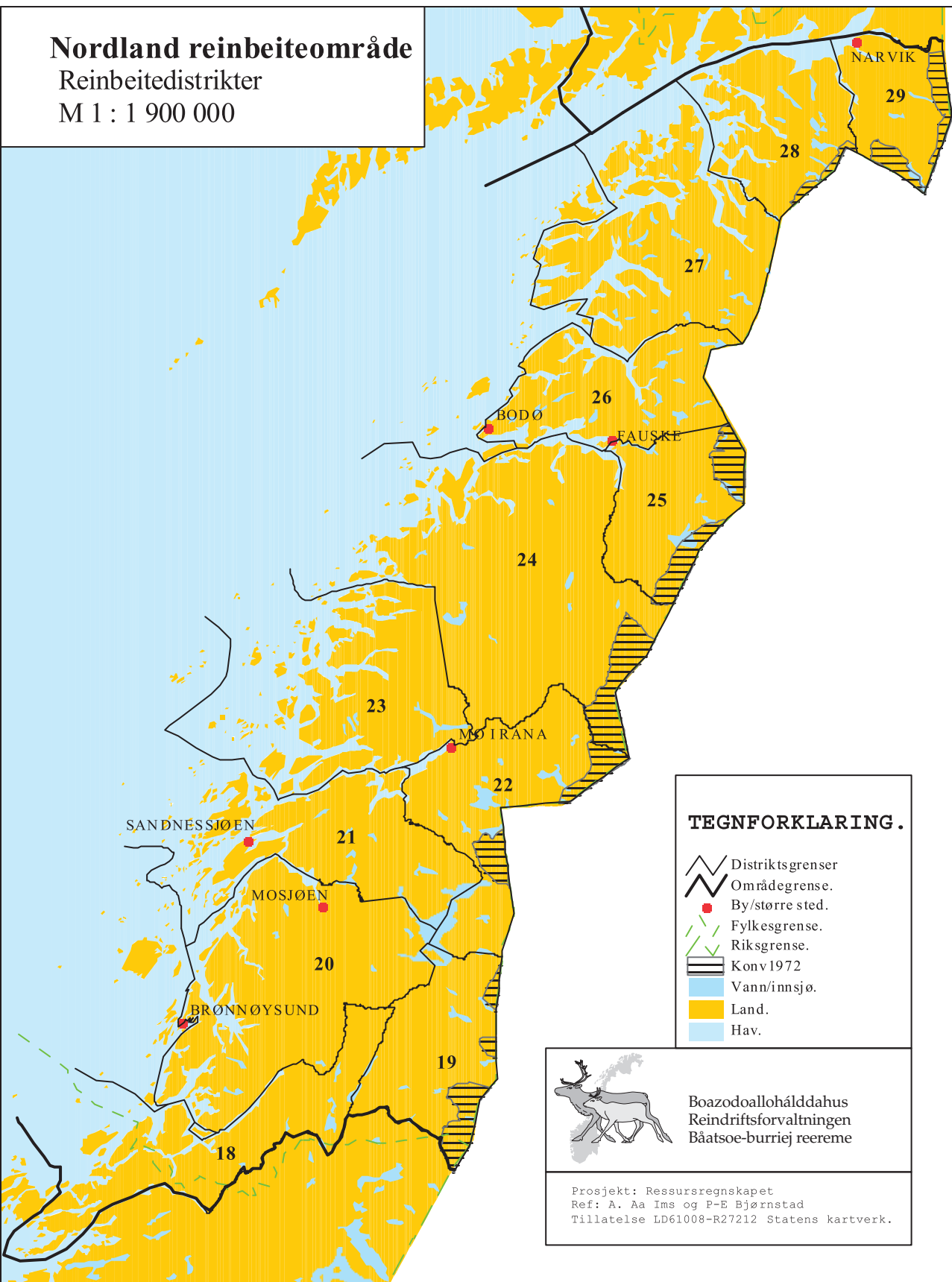
FM = Fylkesmannen, RS = Reindriftsstyret, LD/LMD = Landbruks- og matdepartementet

KODE	NORSK DISTRIKTNAVN	SAMISK DISTRIKTNAV	ØVRE REINTALL _(per 2011)	DISTRIKTSRENSER
WA	18 – Voengelh-Njaarke Delområdet Rotvikfjellet	18	2 400 RS 106/11	2 420 km ² RS 40/89, 27.04.1989 og LD 30.05.1991
WB	20 – Jillen-Njaarke Beitesoner 1, 2, 3 og 5 Beitesone 4	20	2 200 RS 107/11	4 162 km ² RS 27/99, 27.04.1999
WD	19 – Borgefjell	19 – Byrkjje ^{3a}	1 500 RS 76/11	2 191 km ² RS 27/99, 27.04.1999
WF	21 – Rossåga/Toven	21	1 200 RS 108/11	2 310 km ² RS 27/99, 27.04.1999
WK	23 – Hestmannen/Strandfindene	23	1 500 RS 75/11	2 578 km ² RS 27/99, 27.04.1999
WL	22 – Ilggruben	22	900 RS 57/11	2 706 km ² RS 27/99, 27.04.1999
WN	24 – Saltfjellet	24	3 500 RS 132/11	5 835 km ² RS 27/99, 27.04.1999
WP	25 – Balvatn	25	1 000 RS 58/11	1 932 km ² RS 27/99, 27.04.1999
WR	26 –	26 - Duokta	900 RS 43/10	2 062 km ² RS 27/99, 27.04.1999
WS	27 – Stajgo-Hábmer Ytre Hamarøy Steigen	27	1 800 RS 110/11	3 308 km ² RS 27/99, 27.04.1999 og 35/01, 20.09.2001
WX	28 – Frostfisen Konvensjonsområdet B1/b	28	700 RS 111/11	1 724 km ² RS 27/99, 27.04.1999 og 35/01, 20.09.2001 68 km ² RbK 09.02.1972
WZ	29 – Skjomen	29	600 RS 112/11	1 385 km ² RS 27/99, 27.04.1999 og 31/00, 05.09.2000
			18 200	32 613 km ²

Nordland reinbeiteområde

Reinbeitedistrikter

M 1 : 1 900 000

TEGNFORKLARING.

- Distriktsgrenser
- Områdegrense.
- By/større sted.
- Fylkesgrense.
- Riksgrense.
- Konv 1972
- Vann/innsjø.
- Land.
- Hav.

Boazodoallohálddahus
Reindriftsforvaltningen
Báatsoe-burriej reereme

Prosjekt: Ressursregnskapet
Ref: A. Aa Ims og P-E Bjørnstad
Tillatelse LD61008-R27212 Statens kartverk.

Nord-Trøndelag reinbeiteområde

RS = Reindriftsstyret, FM = Fylkesmannen, RbK = Reinbeitekonvensjonen, Kgl.res. = Kongelig resolusjon

KODE	NORSK DIST.NAVN	SAMISK DIST.NAVN	ØVRE REINTALL ¹ (per.2011)	DISTRIKTSGRENSER
VA	7 – Færen	7 – Gaasken-Laante	1 600 RS 11/9/11	2 429 km ² Kgl.res. 10.07.1894
VF	8 – Skjækerfjell	8 – Skæhkere	2 000 RS 01/11	2 380 km ² Kgl.res. 10.07.1894
VG	9 – Luru ¹	9 – Láarte ¹	2 800 RS 59/11	2 729 km ² RS 86/87, 28.08.1987
VJ	10 – Østre-Namdal Delområdet Haartkjølen	10 – Luvlie-Njáavnesje	5 000 RS 11/7/11	6 607 km ² RS 40/89, 27.04.1989 og LD 30.05.1991
VM	11 – Vestre-Namdal	11 – Áarjel-Njaarke	Ikke fastsatt	3 816 km ² RS 40/89, 27.04.1989 og LD 30.05.1991
VR	6 – Fosen Nord-Fosen Sør-Fosen	6 – Fovsen-Njaarke	2 100 RS 02/11	4 339 km ² Kgl.res. 10.07.1894 FM 26.10.1964 FM 26.10.1964
			15 900	22 300 km ²

Sør-Trøndelag/Hedmark reinbeiteområde

RS = Reindriftsstyret, Kgl.res. = Kongelig resolusjon,
LD/LMD = Landbruks- og matdepartementet

KODE	NORSK DIST.NAVN	SAMISK DIST.NAVN	ØVRE REINTALL ³ (per.2011)	DISTRIKTSGRENSER
UW	3 – Elgå Østiden av Fernunden Bjørnberget (vestsiden)	3 – Svahke	3 000 RS 11/3/11	1 007 km ² LD 12.05.1964
UX	2 – Riast/Hylling	2 – Gáebrite	4 500 RS 132/11	1 929 km ² Kgl.res. 10.07.1894
UZ	1 – Essand	1 – Saanti	4 500 RS 115/11	2 324 km ² Kgl.res. 10.07.1894
UY	4 – Fernund ¹ Øst for Feragsvassdraget Vest for Feragsvassdraget	4	9 000 RS 116/11	1 103 km ² Kgl.res. 10.07.1894
ØG	Trollheimen ² ØG1 Trollheimen ØG2 Iglfjell/Grefstadfjellområdet		1 600 LD 05.06.2002	2 235 km ² Ekspropriasjonsvedtak (kgl. res. av 26.06.1987) og feieavtaler
			13 600	8 598 km ²

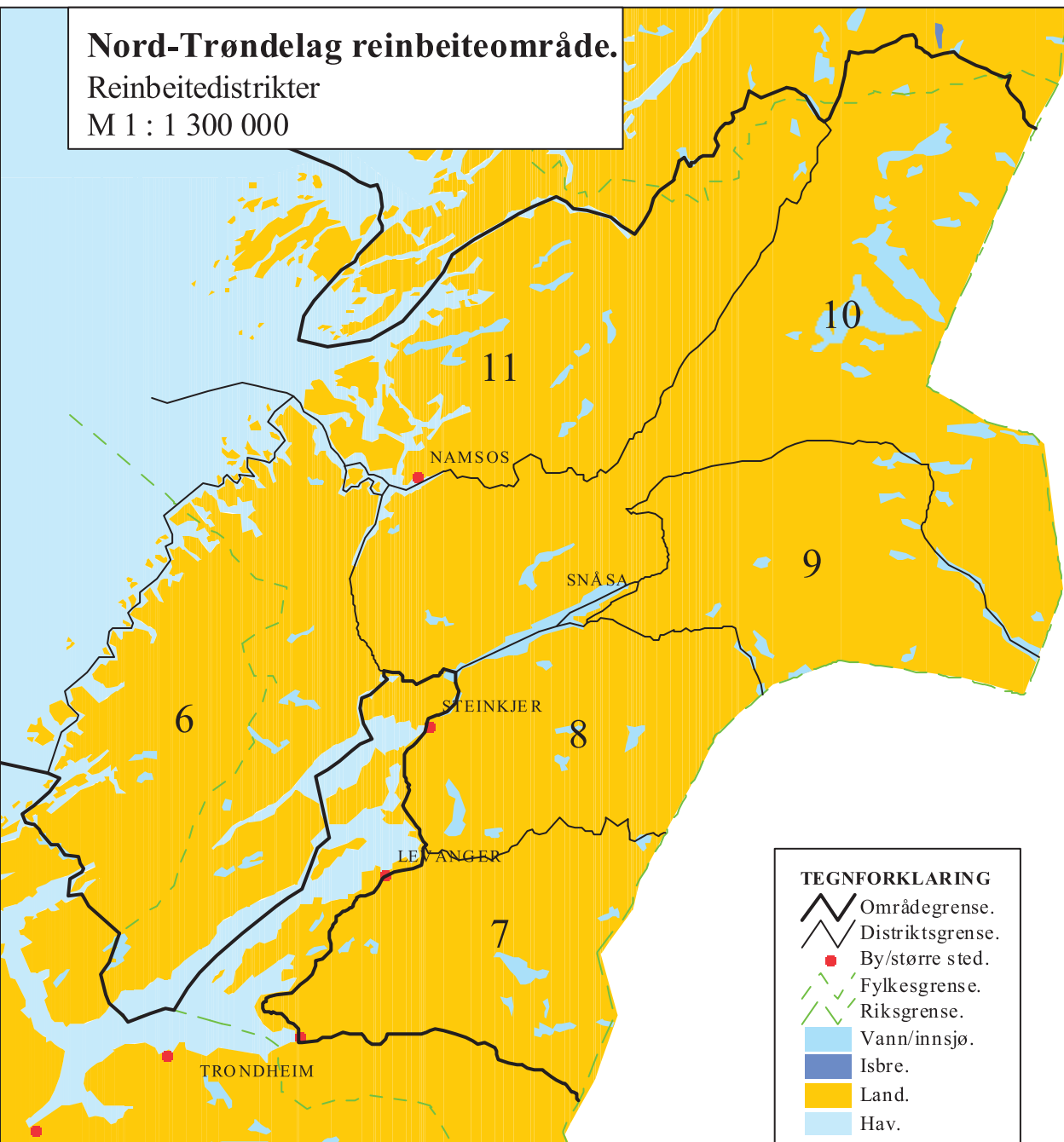
1 Felles vinterbeitedistrikt for distriktene 1-Essand og 2-Riast/Hylling.
2 Reindrift utøves med hjemmel i Lov om reindrift i kommunene Meldal, Midtre Gauldal, Oppdal, Rennebu, Rindal, Sunndal og Sumdal av 21. desember 1984.

3 Ikke uthevet tall angir øvre reintall for vinterbeitedistrikt.
Dette reintallet inngår ikke i sumtallet.

Nord-Trøndelag reinbeiteområde.

Reinbeitedistrikter

M 1 : 1 300 000

TEGNFORKLARING

- Områdegrense.
- Distriktsgrense.
- By/større sted.
- Fylkesgrense.
- Riksgrense.
- Vann/innsjø.
- Isbre.
- Land.
- Hav.

Boazodoallohålddahus
Reindriftsforvaltningen
Báatsoe-burrijj reereme

Prosjekt: Ressursregnskapet
Ref: A. Aa. Ims og Per - E. Bjørnstad
Tillatelse LD61008-R27212 fra Statens kartverk.

Tamreinlagene i Sør-Norge

RS = Reindriftsstyret

kode	NORSK DIST./NAVN	ØVRE REINTALL	BRUTTOAREALER ²
ØA	Lom tamreinlag	Ikke fæstsatt	1 265 km ² Omfatter staisallmenning (1 145 km ²) og privat grunn (120 km ²).
ØB	Vågå tamreinlag	Ikke fæstsatt	1 357 km ² Omfatter i hovedsak staisallmenning.
ØC	Fram reinslag ¹	Ikke fæstsatt	1 500 km ² Omfatter staisallmenning (ca. 745 km ²), privat grunn og sameier (ca. 755 km ²).
ØE	Filefjell reinlag ¹ ØE1 - Sommerbeite ØE2 - Vinterbeite	Ikke fæstsatt	2 000 km ² Omfatter i hovedsak sameier.
ØF	Rendal renselskap ¹	2 000 RS 51/05, 26.09.2005	1 859 km ²
			7 981 km ²

1 KONSEJONSREINDRIFT I HENHOLD TIL LOV OM REINDRIFT AV 09.06.1978 § 5,

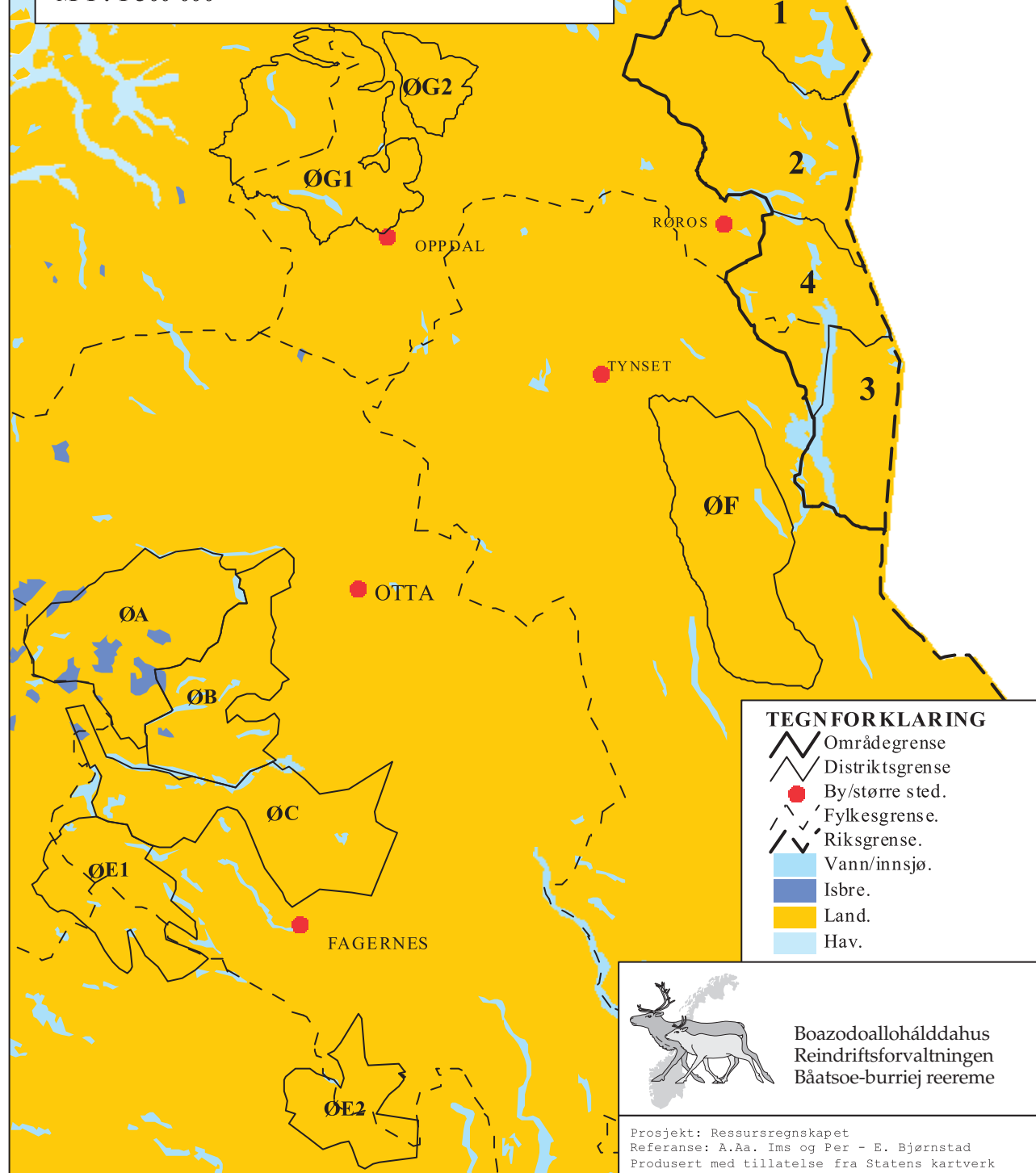
gitt av Landbruksdepartementet 04.11.1981.

2 Anslåtte bruttoarealer.

Sør-Trøndelag / Hedmark reinbeiteområde, Trollheimen og tamreinlagene

Reinbeitedistrikter

M 1 : 1 500 000

TEGNFORKLARING

- Områdegrense
- Distriktsgrense
- By/større sted.
- Fylkesgrense.
- Riksgrense.
- Vann/innsjø.
- Isbre.
- Land.
- Hav.

Boazodoallohålddahas
Reindriftsforvaltningen
Båatsoe-burriej reereme

Prosjekt: Ressursregnskapet
Referanse: A.Aa. Ims og Per - E. Bjørnstad
Produsert med tillatelse fra Statens kartverk

B

NORGE P.P. PORTO BETALT

Adresse ved retur:
Reindrifftsforvaltningen
Postboks 1104
9504 Alta

www.reindrifft.no

FOTO: SCANSTOCKPHOTO. TRYKK: FAGTRYKK IDÉ AS

